Eesti Kirjandusmuuseumi
arhiivraamatukogu
Nr 2175603508

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 1 (69) VII a.
Jaanuar 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

1970 aastaks

Eestile ei too vabadust keegi muu kui vaid sõjamees nagu see toimus Vabadussõjaski.
Praegune maailmapoliitiline olukord annab meile julgust mis peaks tiivustama meiegi sõjameest võitlust jätkama.
Minister Johan Holberg

Meie sõjameeste - võitlejate - liikumine on terve, rahvuslik ning elu-
line ja võtab järjest laiemad - ulatuslikumad mõõtmed.

Meie sõduritele - võitlejatele heidetakse ette, et meie võitlesime Idarindel Saksa armee koosseisus. Meie tõrjevõitlusi oma kodumaa ja rahva eest nimetatakse roimaks.

Meie rindevõitlejad kaitsesime võitlusrinnetel oma rahva vabadust ja au ning sini-must-valget, et ajaloo kirjutajatel tulevikus ei oleks võimalik kirjutada mõnd häbistavat peatükki, meie rahva ajalukku, nagu meil oleks puudunud julgust võidelda idabarbarite vastu. Meie kange-lasteod rinnetel jutustavad tulevastele põlvedele neist kes on olnud suured vaimult ja tegudelt.

Armsad Eesti emad ja vanaemad: teie olete aastasadade jooksul oma kätel kasvatanud sugupõlve, kes on kaitsnud meie kodumaa ja rahva vabadust. Teie õnnistus on andnud poegadele kangelasjõu võidelda ida röövjõukude vastu, kes põletades, tappes ja vägistades on laastanud aastasadasid meie kodumaad, see on tulevastele põlvedele kutsumiseks, panna oma laste hinge vabadustuli, mis annab meie rahvale sisemise elujõu. Eesti kodu, ja ainult eesti kodu on suuteline panema kindla aluse rahvuslikule kasvatusele. Kui vanemad võtavad oma õlesannet rahvusliku kasvatuse alal tõsiselt, siis eesti rahvas püsib ja rühib edasi terve ning elujõulise rahvana. Ka võitlejad ei kasva iseenesest, nende kasvatamine nõuab pidevat vanemate hoolt ja järelvalvet.

Minu palve teile eesti emad ja vanaemad täna on et õpetage oma lastele õhtu palvet, laulge neile eesti laule, räägige alati kui ilus oli meie kodumaa ilusal Läänemere kaldal, kus suveõõl koit kohtas ämariku, kus rukkirääk laulis höljuvas kuldkollases rukkis ja kui kuulete ööbiku laulu siis ütelge lastele, et see ööbik tuleb Eestist, kus ta esivanemad juba laulsid talupoja akna all pühal pärnapuul või metsas toorel toomingal.

Rindemehed - vabaduse, tõe ja õiguse eest võitlejad, teie kirjutasite meie rahvale kangelaseepose oma verega, mis on jõuallikaks meie vabadele noortele, kust nad ammutavad oma rahvusliku uhkuse, enesekindluse vapruse ja võitlusvaimu. Aeg töötab iga elujõulise ning võitleva rahva kasuks.

Võitlejad - meie oleme vana eesti armee traditsioonide kandjad ja peame selleks ka jääma. Sellepärast meie ei pea laskuma ka igapäevasesse poliitikasse. See nõrgendab võitlejate tööd ja kisub rahva ees maha nende autoriteeti. Kui peaks tulema kord ajad mil eesti rahvas ei tea mida teha, või kuidas toimuda, siis on hea kui on üks tugev erapooletu organisatsioon, kellel on rahva silmis autoriteeti ja esitab oma arvamuse erapooletuna.

Eesti mehed ja naised, noored ja vanad astuge meie võitlejate rida-

desse, et täita oma kohust eesti rahva ja maa vastu

Meie usume, Eesti rahva vabadusvaim, rahvuslik omapära, õiglane meel ja ausus ei kustu ega kao ühegi vägivalla ega surve all.
Meie usume, et eesti keel elab edasi meie tütarde ja poegade suus ning südames kogu maailmas.
Meie usume, et eesti rahvas on terve nii vaimult kui kehalt, omab tahte elada, sigida, luua ja täiendada inimkonna varasalve uute väärtustega ja võidelda pimeduse ja vägivalla vastu endiste võitlejate ja sangarite eeskujul.
Meie usume Eesti riigi vabasse tulevikku ja uute õitsengusse.
Meie usume, et kord lehvivad jällegi sini-must-valged lipud Eestimaa rikastel taludel, vainudel, vabalt lokkavatel vilja põldudel ja sammub uhkelt Vaba Eesti võitlejate maleva.

Avdy Andresson.

* * * * * *

3. jaanuar 1920

Viiekümne aasta eest, 1919 a. detsembris oli Eesti Vabariik maailma tulipunktis. Eesti sõdur seisis Narva rindel raskes võitluses kommissaride poolt tulle kihutatud puna-armee vastu. Tartus seisis aga Eesti Rahu Delegatsioon Jaan Poska juhtimisel Kremli delegatsiooni vastu, rahulepingu sõlmimiseks Eesti Vabariigi ja Venemaa vahel.

Rahu sõlmimist Nõukogude Venega jätkas Eesti ka pärast esimist Pihkvas katkenud konverentsi selleks võimaluste selgitamist.

Eesti ja N.Vene vahelised rahuläbirääkimised algasid 5. detsembril 1919 Tartus. Algul ilmusid mõlemate riikide vahel rahutingimuste suhtes suured lahkarvamised. Nõukogude Vene nõudis Eestilt kõigepealt sõjalise julgeoleku tagatist. Eesti poolt rõhutati, et mitte Eesti ei tunginud kallale N.Venele, vaid N.Vene Eestile. Eesti väikeriigina ei saa olla ohtlikuks suurele Venemaale. Küll aga võib Venemaa ähvardada meid. Seega oleksime meie õigustatud nõudma sõjalise julgeoleku tagatist N.Venelt. Eesti oli nõus läbirääkimisi jätkama pärast seda, kui oli kokku lepitud muis tähtsamais rahutingimustes, eestkätt piirikülsimustes. N. Vene rahusaatkond esitas 8. detsembril 1919 a. oma esimise piirikava. N.Vene rahusaatkonna esimees L.Krassin leidis, et piiri määramiseks tuleb silmas pidada eestkätt Venemaa sõjalise julgeoleku vajadusi. Omapoolse piirikava läbimurdmiseks andis N.Vene läänearmee juhataja käsu uueks üldiseks peaetungiks Narvale.

Lootes Eesti vägede kindlale vastupanule rindel, lükkas meie rahudelegatsioon N.Vene esimise piirikava tagasi ja esitas omapoolt maksimaalse piirijoone kava.

Kremli ülemjuhatus oli Eesti Vabariigi vägede vastu Narva alla koondanud kaks armeed 7. ja 15. armee.

N.Vene vägede jätkuvad kallaletungid Eesti kaitseliinidele detsembris 1919 olid lähedas seoses rahuläbirääkimistega Tartus. Et eestlasi sundida Tartus järeleandmisele, heitsid enamlased Narva alla lahingusse järjest uusi vähulki. Kui suur oli arvuline ülekaal punaste kasuks näitab järgmine näide. 15. armee koosseisus oli kolm diviisi kuni 12.000 püssimehega 80 kahuri ja 359 kuulipildujaga. Vendele vastu oli asetatud Eesti 1 rügemendi kaks pataljoni ja üks pataljon 6. rügemendist 1500 püssimehega 23 kahuri ja 63 kuulipildujaga. Küll tulistas punaarmee päevade viisi Eesti positsioone suurtükkidest, aga niipea kui punaarmee ahelikud oma kommissaride tagakihutamisel jõudsid Eesti po -

sitsioonide ette niideti nad seal eesti laskurite ja kuulipildurite poolt maha. Seistes arvuka ülekaalu vastu jäi Eesti sõdur oma positsioonile ja arvukad punaarmeelaste laipade hunnikud olid tunnistajaiks eesti mehe tule täpsusest ja kaitse visadusest.

Seekordne Eesti Riigivanem oma rinde külastamisel enne jõule laskis end saata kuni ühe välivahtkonna eelpositsioonile. Postil oli parajasti üks õppursõduritest, eesti võitleva generatsiooni noorukid. Kui Riigivanem küsis noorelt sõdurilt: "Kas teie ka kardate siin postil olles kui venelane on ainult 100 meetri kaugusel?"

"Kes venelast kardab, kui tuleb saab tina ja vanka on ninapidi lumes," on noore sõduri julge seletus oma riigivanemale.

Nähes, et Eestit ei ole võimalik sõjalise jõuga alistada, lõpetati N.Vene kallaletungid 30.detsembril 1919.a. 30.detsembril esitas Kremli 7-armee ülem ettekande, milles ta armee rasket olukorda iseloomustas. Armeeülema hinangul oli väekoondis poolteist kuud kestnud pealetungiga riivõrd kurnatud ja nõrgestatud, et kui Eesti 1 diviis oleks läinud vastupealetungile, siis armee poleks enam võimeline olnud kaitset korraldama. Sammasugune oli ka 15 armee olukord.

Eesti sõjavägi oli sangarliku vastupanuga Viru rindel kroonimud Vabadussõda hiilgava lõppvõiduga, sundides vaenlast loobuma püüdest Eestit relvastatud jõududega alistada.

Samal ajal kui punaarmee üksused lakkamatult ründasid Eesti kaitsepositsioone Narva all, käivad kibedad heitlused Tartu rahukonverentsil, kus Eesti Vabariigi delegatsiooni juht Jaan Poska, delegatsiooni kuulusid prof. Piip, Eesti ülemjuhataja staabiülem kindral J.Soots, dr. Püüman ja J.Seljamaa.

Vaherahu konverentsil kasutasid vene delegaadid venitamise taktikat ja pikkisilmi ootasid, et punaarmee pealetung Narva all õnnestub ja seega Eesti delegatsioon peab nõustuma piiridega, mida vene delegatsioon ette dikteerib, mis oleks läinud ida pool Rakvaret. Nähes, et Rünnakud diplomaatilise laua taga ei kõiguta Eesti delegatsiooni hoiakut, süüdistab Kremli esindaja Krassin Eestit kallaletungi sõjas Nõukogude Liidu vastu, millele Poska suurima rahuga vastab, et mitte Eesti väed ei olnud kunagi Vene pealinna lähistel, küll oli aga punaarmee Tallinna külje all.

Punaarmee ebaedu sunnib vene delegatsiooni järk-järgulisele allaandmisele Eesti delegatsiooni nõuetele. Esimiseks sammuks on relvarahu maksma hakkamine, mis toimus 3.jaanuaril 1920.aastal.

Pärast relvarahu maksmahakkamist jätkuvad läbirääkimised Eesti ja Vene delegatsioonide vahel lõpuliku rahu sõlmimiseks, mis toimub 2.veebruaril 1920. Tartu rahulepinguga tunnistab Nõukogude Liidu valitsus Eesti Vabariiki de jure, tõotab igakülgselt respekteerida Eesti Vabariigi iseseisvust, hoolitseda heanaaberlikkude suhete eest ja maksab Eesti Vabariigile 15 miljoni kuldrubla.

Tartu rahu saavutusi on hinnatud isegi suurriikide diplomaatide poolt diplomaatilikuks meisterteoks. Rahu sõlmimisega oli Eesti näidanud, et tal on eeskujulik sõjavägi, kõrgetasemelise juhtkonna- ja sõdurkonnaga ning asjatundlikud riigimehed. Poska ise hindas oma saavutusi rahulepingu allakirjutamisel, et Eesti on nüüd jõudnud olukorra juurde, kus ta võib oma saatust ise määrata.

Kui 20 aastat hiljem Kreml, kes Tartus pühalikult tõotas austada Eesti Vabariigi iseseisvust, rebis puruks tolle rahvusvahelise lepingu 1940.aastal, siis on too sündmus järjekordseks rahvusvaheliseks kuriteoks Kremli poolt. Ka suured kuriteod seisavad kaua aega karistamata, aga korra tuuakse nood roima sooritajad kohtu ette ja aeg ei pehmenda otsuse karmust. Nii on see ka Tartu rahulepingu rikkujatega. L. A.

Eesti Vabadusvõitlejate Päevad 1969 Lakewoodis, N. USA-s

25.ja 26 oktoobril toimusid USA Eesti Vabadusvõitlejate päevad Lakewoodis, N.J. Ümarguselt 140-nd võtsid osa. Päevade läbiviijaks oli Lakewoodi Eesti Võitlejate Ühing esimees Alo Karema, koostöös EVL USA-s juhatusega. Päevad algasid 25.okt.kell 1300 lippude heiskamisega, mille järgnesid sõdurilõuna, vabadusvõitlejate konverents. Kavas olid ka laskevõistlused mida juhatas Anton Männik. Õhtuse aktuse kõnelejaks oli Jyri Kork. USA hümni laulis bariton Harry Verder, avasõna ütles Liidu esimees Gerhard Buschmann. Langenute mälestamise palvuse pidas õpetaja Aldo Vaharo, laulis New Yorgi Eesti Meeskoori suurema koosseisuline kvartett, Eduard Kärneri juhtimisel. Deklameeris Viktor Kuriks. Võitlejate austamist korraldas Jüri Raus ja lõppsõna ütles Alo Karema.

Eesti arhiivi USA-s korraldusel (juhataja F.Kool, näituse korraldaja E.Kool) korraldati päevade ajal näitus "Eesti rahvas teel iseseisvusele". Näitus oli huvitav, välja oli pandud hulk mitmesuguseid vabadusvõitlusega ühenduses olevaid dokumente, sõjavägede ja Kaitseliidu aumärke, ülesvõtteid, vormi artikleid, väljalõikeid ajalehtedest vastavavate kirjutistega jne. Koos eeltoodud näitusega oli avatud ka kunstnik Richard Sööti maalide väljapanekud.

Pühapäeval 26.okt.toimus Lakewoodi kirikus Kodupinna kaitselahingute tähistamise jumalateenistus. Teenisid õp.Rudolf Reinaru ja Ado Vaharo. Kirikust sõideti autodel Am.veteranide mälestussamba juurde kus G.Buschmann ja A.Karema poolt asetati mälestussambale pärg. Sellele järgnes Eesti kaasvõitlejate kalmude kaunistamine Eesti rahvusvärvidega. Kalmistult sõideti Eesti Majja päevade lõpetamise koosviibimisele.

* * * * *

Keskuse juhatus saatis oma toetuse Valge Maja poliitikale, juhtides tähelepanu sellele, et Euroopa, kaasaarvatud Balti riigid julgestussüsteem peaks rajatama rahvaste enesemääramise õigusele.

* * * * *

Keskuse juhatus soovib kõigile Keskusse kuuluvatele liikmesorganisatsioonidele head Uut Aastat ja perekondadele rõõmsaid Jõulupühi ning õnnerikast Uut Aastat.

* * * * *

Keskuse juhatus otsustas "Virgatsi" tellimise hinda tõsta 2 dollarile aastas. Tõusnud on paberi hind ja paljundamise kulud.

"Virgats" palub kõiki lugejaid kelledel võimalik on toetada teda jõudu mööda aineliselt. "Tallarahaks" antud toetuste tsekid palume kirjutada Avdy Andressoni nimele ja postitada tema aadressil. Kõik summad kviteeritakse ja avaldatakse "Virgatsis".

* * * * *

Tellige ja levitage Vabadussõja lõpu 50.aastapäeva tähistamise ümbrikut.

Raksake raskete rusikatega - kalevite pojad ja tütred Vene ja USA koloniaalimpeeriumite võravatele, et saaks vabaks kalevite maa ja rahvas.

A.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 2 (70) VII a.
Veebruar 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Sõda ja kristlik etika I

Ajamärgid näitavad, et suur lahendus siiski läheneb. Sellega on sõda kujunemas eestlastele nii kodumaal kui ka paguluses üheks elulisemaks küsimuseks, sest meie kodumaa vabastamine Vene kommunistlikust-imperialistlikust türanniast on vaevalt teostatav, lähemas tulevikus ilma sõjata Nõukogude Vene vastu. Kommunism Venemaal võib ju kukutatud saada ilma ikestatute sõjalise jõuta aga venelasest meie oma kodumaal ilma jõu kasutamata lahti ei saa. Sellepärast tuleb meil tahes või tahtmata sageli sõja küsimust puudutada, ka välisvõitluses ja igapäevases läbikäimises. Sellega seoses kerkib aga väga tihti esile sõja õigustatuse küsimus kristliku eetika seisukohast lähtudes, mis on domineerivaks kõlblusnormiks Läänemaailmas.

Tahtmatult peame siin puudutama küsimust, et milline on siis sõja suhtes see õige kristlik seisukoht. Jeesus ei käsitanud ega õpetanud sõja probleeme. Kuna Palestiina oli Jeesuse eluajal Rooma ülemvalitsuse all ja juudid olid sõjaväeteenistusest vabastatud siis võib arvata, et sõja probleem ei kerkinudki Jeesuse õpetuses päevakorrale. Sellele ei leidugi vististi absoluutset vastust. Küll võime aga oma subjektiivset arvamust julgelt vormuleerida, hoites enne pilgu ajaloolisele tagapõhjale.

Vana Testamendi raamatuis leiame otse brutaalsuseni ulatavate sõdade kirjeldusi, mis nende raamatute primitiivsete autorite arvates väljendavad nii või teiseti Jumala tahet Iisraeli rahva saatuse kujundamisel.

Sõjaga vallutasid ka juudid kord Palestiina. Mooses ütles Josuale, mine ja tapa ära Midiani rahvas ja riisu nende varandus Iisraeli rahvale saagiks. Kui Josua tuli tagasi suure sõja saagiga kaasas midiani rahva vägistatud naised ja näljast nutvad lapsed, siis Mooses vihastas ja ütles miks pärast on need naised ja lapsed ellu jätetud? Minge ja tapke nad kõik ära.

Josua kirjutab oma raamatus: "Kõik need linnad ja linnade kuningad, sain mina kätte ja tapsin nad ära mõõga teraga ja ei jätnud ühtegi hinge ellu."

Nii kuuleme sageli, kui neid jubedaid ajaloolisi roimi loetakse rahvale, kui püha kirja.

Piiskop Albert ei olnud mitte ainult kõrgem vaimulik, vaid ka rõõvitte päälik, kes tõstis oma õnnistavad käed eriti kõrgele, kui rõõvitud saak oli rikkalik ja tapetud ohvrite arv küllalt suur. Saksa munk Henrik, kirjutab oma Liivimaa kroonikas: Järvamaal, Tartumaal ja Viljandimaal olid suured ja jõukad külad. Ordurüüdlid piirasid need külad sisse, tapsid maha kõik mehed. Viisid vangi naised ja lapsed, riisusid saagiks loomad ja viljad, põletasid maha kõik majad. See oli toore vägivalla armutu tapmine, et allutada vaba ja õnnelikku eesti rahvast. Sama brutaalselt tapavad Vene imperialistid eesti rahvast okupeeritud kodumaal.

Kas meil on õigus nende roimarite vastu mõõka tõmmata ja oma maad roimar-kommunistidest puhastada? Arvan, et igal rahval on see õigus, eesti rahvas kaasaarvatud. Meie ei tarvitse selleks kellegilt luba küsida ega kellegilt käsku oodata, kui aeg selleks küps on.

Avdy Andresson.

Konsul A.Linkhorsti sõnavõtt N.Y.E.Vabadussõjalaste ühingu aktusel Vabadussõja Vaherahu 50.aastapäeva tähistamise puhul N.Y.E. Majas,4.jaanuaril 1970.

Vaherahu Eesti ja Nõukogude Vene vahel sõlmiti 31.detsembril 1919.a. ja see hakkas kehtima 3.jaanuaril 1920 kell 10.30. Viimati mainitud ajalist momenti tähistadakse Eesti Vabadussõja lõpuna ja sellel hetkel toimus Eesti Vabariigis igal aastal ülemaaline leinaseisak Vabadussõjas langenute mälestamiseks. See oli haarav silmapilk,kus üle miljoni inimese ühekorraga avaldasid oma austust neile,kellele nad oma vabaduse eest tänu võlgnesid. Ka kõige mõjuvam sõnastus või pidulikkusega korraldatud aktus ei suudaks edasi anda tunnetust ja sügavust,mis valdasid kogu eesti rahvast neil massilise vaikimisega minutitel.

Tänu kuulub aga kõigile eesti sõduritele,kes Vabadussõjast osa võtsid ning kelle julgus ja vahvus omasid määrava tähtsuse Vabadussõja võidukale lõpule viimiseks. Neile anti ka väljaspoolt abi,kuid Eesti omariikluse kindlustas eelkõige meie oma võgede õigeaegne rakendamine võitlusesse vabaduse eest. Olgu siin samuti meenutatud seda tähtsust, mida omas Ajutise Valitsuse juhi K.Pätsi tuntud rusikalõök 27.novembril 1918.a.,millega ta õieti otsustas,et nüüd pole teist valikut kuipunavõele relvadega vastu astuda.

Peale Vabadussõja alul esinenud raskuste olid Eesti väed 1919.aasta keskpaiku näidanud,et nad jaksavad mitte ainult oma maa iseseisvust kaitsta,vaid ka naabrit aidata. Sellises olukorras kerkis Venemaaga rahu sõlmimise küsimus. Läneriigid arvestasid sel ajal veel rahukonverentsil,et Eesti jääks "ühise ja jagamatu" Venemaa raamidesse. Et oma kaalu rahuläbirääkimistel suurendada,pidas Eesti konverentse oma naabrite Soome,Läti ja Leeduga ühise rahu sõlmimise asjus. Teiselt poolt katsuti rahuläbirääkimisteks nõutada liitriikide nõusolek;neist suhtus Prantsusmaa aga sellele kavatsusele eitavalt,kuna Inglismaa,kellelt Eesti eestkätt sai varustust ja muud abi,osutas suuremat arusaamist Eesti poliitika sihtide kohta.

Septembris 1919.a.peeti Pihkvas eelläbirääkimisi Nõukogude Venega ja seal lepiti kokku ühiste rahuläbirääkimiste korraldamise suhtes vene piiri ääres olevate riikide ja Venemaa vahel. Et sellest ette jõuda alustas vene valgete Loodearmee oktoobri alul uut pealetungi,millega jõuti kuni Petrogradi väravateni. Halva ettevalmistuse,omavaheliste intriigide ja saamatu juhtimise tõttu tuli Loodearmeel siiski varsti taganeda; ta varises kokku ja ta täiesti demoraliseeritud sõjavõelased desarmeeriti Narva jõest ületuleku järele novembris Eesti võgede poolt.

Eesti sõjavõgi pidi nüüd veelkord Narva rindel astuma arvult ülekaaluka te punavõgede vastu kes Loodearmeed taga ajades siia olid tunginud. Venelastel oli Narva rindel umbes 40.000 meest 750 kuulipilduja ja 143 kahuriga,kuna siinses Eesti väes oli ainult umbes 13.000 meest 370 kuulipilduja ja 52 kahuriga. See bolsevike rünnak sunniti aga katkestama ja Vene poolt tehti nüüd ettepanek rahuläbirääkimiste algamiseks. Need teostusidki alates 5.detsembrist 1919 Tartus,kus Eesti rahudelegatsiooni juhiks oli Jaan Poska ning venelastel A.Joffe.

Rahuläbirääkimiste mõjutamiseks asusid punavõed uuesti ründama Eesti positsioone Narva all. Eesti võgede üldjuhatus kindral Johan Laidoneriga eesotsas nägi seda kallaletungi ette ja hakkas Narva alla koondama 3.diviisi,milline allutati kindral A.Tõnissoni juhtimisele. Need lahingud kulmineerusid 18.detsembril Krivasoo juures,kus suuremad vaenlase jõud tagasi paisati ja mille järele ka vaenlase pealetung vaibus. Selle otsustava võidu mälestuseks on Raimund Kull komponeerinud oma tuntud

Kriusha lahingu, mis on võimsamaks helitõõks Eesti helitõõks Eesti Vabadussõja kirjeldamisel. Siinjuures võib veel ära märkida, et maalides on Vabadussõda jäädvustatud M.Makswelly, E.Schmidt'i ja teiste poolt. Tuletagem meelde, et igas vallas või kihelkonnas püstitas rahvas langenute mälestuseks ausamabad, millised aga nüüd kõik võõra võimu poolt on kõrvaldatud.

Ülalmainitud lahingute eel olid venelased nõudnud enestele rikkalike maapõuevaradega Virumaad, Narva linna ning osa Kagu-Eestist. Vahepeal neist nõudmistest loobudes esitas Vene delegatsioon hiljem jälle ootamatult nõudmise, et Eesti ei tohi pidada sõjavõge 10-kilomeetrilise piiriribas ega kindlustada Narva jõe lähenekallast, milline nõue aga Eesti poolt tagasi lükati. Oli ilmne, et vastane kavatseb veelkord pealetungi jätkata. Ülejuhataja asus uuesti kõvendama Viru rinnet. Vaenlase pealetung algaski 27..detsembril ja oli suunatud Narva peale kagust, idast ja kirdest. Äge pealetung kestis 4 päeva ja rauges lõpulikult 31.detsembril, mil vaherahu alla kirjutati.

Täienduseks sellele põgusale ülevaatele vaherahu saavutamisest lubatagu mul veel tsiteerida teadmeteos Eesti'st järgmist kokkuvõtet: "Vabadussõja kaudu võitis eesti rahvas endale kõtte riikliku iseseisvuse. Võidu saavutamiseks on langenud, haavadesse ja haigustesse surnud ja enamlaste terrori ohvriks langenud umbes 5000, haavatud umbes 12.000 inimest. Vabadussõja kulud on hinnatavad umbes 150 miljoni kroonile. Vaenlaselt võetud sõjasaagist on tähtsaimad: 94 kahurit, 420 kuulipildujat, 4260 vintpüssi, 1 soomusrong, 2 soomusautot, 6 lennukit, 12 laeva, 26 vedurit, 700 vagunit, 40.000 kahurimürsku, 225.000 püssipadrunit, 4 laevakoormat linu 172.626 naelsterlingi väärtuses. Kui sõjasaagi väärtusele juurde arvata Nõukogude Venelt rahulepingu põhjal saadud 15 milj. kuldrubla, Lõti valitsuselt saadud 30. milj. marka ja Loodearmeelt ülevõetud raudtee koosseisu väärtus, võiks Vabadussõja sissetulekuks arvata umbes 40. milj. krooni."

Vaherahu kokkuleppele järgnes 2. veebruaril 1920. a. Tartu rahulepingu allakirjutamine. Olgu siin vaid mainitud, et Eesti naabritest sõlmisid Nõukogude Venega rahulepingud - Leedu juulis 1920, Lõti augustis 1920 ja Soome oktoobris 1920.

Eesti Vabadussõja võidukalt lõpule viimine ei tähendanud, et Eesti riigil oli tehtmist oma suurelt naabrilt midagi endale hoarata. Pilk ajalooraamatusse Eesti Vabadussõja kaardile näitab, et rinde piirijoon ulatas ajuti kaugele Peipsi taha. Kuid Eesti tolleaegne poliitika määrajad olid küllalt realistlikud, et mitte taotleda ülejõukäivaid sihte. Eesti Valitsusasutuste tegevuse väljaandes 1934. aastast kirjutatakse ametlikult poolt selle kohta:

"Juba siis (kui võttis konkreetsema kuju meie iseseisvuse mõte) oli selge, et rahvaste enesemääramise põhimõtte alustel meie tahame saada iseseisvaks riigiks, kes elab rahus kõikide oma naabritega ja katsub omalt poolt selleks teha kõik, et väljaspool ei tekiks põhjusi olla tema vastu. Kui väike kultuurrahvas, ei saanud meil territoriaalses mõttes olla soove laiendada oma riigi piire etnograafilisest ja meie keelepiirist kaugemale ja see asjaolu on aidanud kaasa meie riigipiiri kindlaksmääramiseks ilma eriliste raskusteta. Kuid juba alates meie kõige varasemast kokkupuutumistest välisriikidega on väljaspoolt korduvalt juhitud meie tähelepanu lähema koostöö tarvidusele teiste Balti riikidega, et sel teel mitte ainult süvendada omavahelist sõprust ja igas mõttes kergendada vastastikuse lõbikäimise arendamist, vaid ka väljaspoole mõjuda stabiilsuse faktorina Balti rannikuil ja nii aidata konsolideerida status que'd Ida-Euroopas. Sellest põhimõttest on olnud juhi-

tud kõik meie välispoliitilised algatused. Balti riikidega koostöö tarvidus on meie välipoliitika nurgakiviks."

Tähelepanelik jälgija võis aga juba 50 aastat tagasi Nõukogude Vene ametlikest väljaannetest välja lugeda, et meie suur naaber ei olnud oma ambitsioone teiste maade enda alla haaramiseks sugugi alatiseks maha matnud. Öeldi kommunistliku keelepruugi kohaselt, et eesti töörahvas kunagi tõuseb ja kodanlise ikke endalt heidab, mis igaphevasesse keelde tõlgitult tähendab vene kommunistliku süsteemi võgivõlset pealesurumist Eestile, nagu see paraku ka 1940. aastal toimus.

Kõige selle taustal võib kerkida küsimus, kas Vabadussõda oma võitude ja kaotustega võibolla asjata ei olnud. Igal õigel eestlasel jatkub veendumust, et võitlus vabaduse eest pole kunagi ühe rahva ajaloos asjata. Vabadussõjaga on eesti rahvas maailma ees kõige ilmekamalt kinnitanud, et ta tahtis endale vabadust ja et ta oli valmis selle eest ohvritega võitlust pidama. Ükski vale ega võltsimine ei saa inimkonna ajaloo raamatust seda tõsiasja välja kustutada.

Vabadussõjaga ei kinnitatud üksi Eesti iseseisvus järgnevaks kaheks aastakümneks, vaid selle sõja nagu ka hilisemate vabadusvõitluste vaim mõjub meile üle viiekümne aasta ikka veel tiivustavalt ja ergutavalt. See ei ole vaid sõnade tegemine, kui meie ütleme, et meie sealt ammutame endale alati uut jõudu ja rahvas kodumaal hoiab selle põrandi najal, oma sisemist vabadustuld elavana.

Vabadussõjas peetud võitlused on meile aga ka kohustavad. Ainult see saavutab taas vabaduse, kes igaphev on valmis selle eest võitlust pidama. Meie teame, et eesti rahvas püüdis sajandite jooksul vabaduse poole. See sajandite soov ja tung püsib iga tõsise eestlase hinges ka tänapäeval edasi. Võitlus jatkub antud võimaluste kohaselt, kuid alalises valmisolekus ka ohvreid kanda, kuid õige silmapilk seda eesti rahva parema tuleviku nimel nõuab.

Meie mälestame Eesti Vabadussõjas ja hilisemates vabadusvõitlustes langenuid ainult siis täie väärikusega, kui meie sealjuures ühtlasi kinnitame oma püha kohustust oma isamaa hüvanguks.

* * * * *

Võgede lahingulise juhtimise alal osutasime Vabadussõjas oma vastastest üldiselt märgatavalt kõrgemal seisvaks, mis oli üks olulisi võitlustegureid.

Et lüüa õiges kohas ja õigel ajal vajalikke jõu koondisi vaenlase purustamiseks koguda tuli meie kõrgemal väejuhatusel teostada kiireid ja julgeid operatiivseid manöövreid, paigutades võgesid ühelt rindelt teisele ja rakendada neid võitluspiirkonnas taktikalise osavusega maksimaalselt.

A.A.

* * * * *

Keskuse juhatus oma koosolekul 12. oktoobril 1969, asus seisukohale, et kõiki kaasmaalasi, kes on võidelnud kommunismi vastu Teises Maailmasõjas austada võrdselt kui Teise Maailmasõja veterane ja kodumaa kaitsjaid. Teenetemärkide omajate eraldamine ei ole antud olukorras erapooletult võimalik ega otstarbe kohane.

Alus: Keskuse juhatusele saadetud tähelepanekud ja ettepanekud.

* * * * *

Tellige ja levitage Vabadussõja 18pu 50. aastapäeva tähistamise ümbrikut.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 3 (71) VII a.
Märts 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Sõda ja kristlik eetika II

Algkristikogudus elas Kristuse peatse tagasitulemise lootuses ebamaises olukorras, seetõttu on ka arusaadav nende ükskõikne suhtumine maailma probleemidesse. Alates 174 on juba andmeid kristlastest Rooma riigi sõjavões. Kristluse tunnustuimad isiksused olid aga selle vastu.

Hiljem need vaated muutusid ja Clement Aleksandriast (ca a.150-170), üks kristlastest kirjutab, et on ükskõik, missugust elukutset keegi elab "ole kuulekas Taevasele Komanderile, kes käseb, mis on õigus".

Pärast a.313 toimus radikaalne muutus kristlaskonnas. Rooma keiser Konstantin Suur tunnustas kristlust seadusliku usuna ja kirik hakkas kohanema kõttega, et Kristuse kuningriigi saabumine võib veel aega võtta ja seni tuleb leppida maiste olukordadega, omades vastutust ja kohustuse ühiskonna vastu.

Selle pöördega muutus ka suhtumine sõjasse. Umbes a.350 piiskop Atanasius, kes oli üks tähtsamaid isiksusi usutunnistuse saamiseloos, ütles: "Tapmine ei ole lubatud, aga vastase surmamine sõjas on mitte ainult lubatud vaid kiitustväärivtegu". Mõned aastad hiljem Milano piiskop Ambrosius väljendas umbes sama: "See julgus, mis kaitseb kodumaad barbarite vastu sõjas või nõrku kodus või päästab kaaslasi teerööviite käest, on täis õigust".

Püha Augustinus (a.354-430) koostas põhjaliku teooria nn. "õigustatud sõdade" põhjenduseks. Tema arvates sõda on kurb, kuid teatavais olukorris abinõu õiguse taastamiseks. "Ebaõigustatud sõjad" on põhjustatud kadedusest, toorusest, kättenaksuihast, võimuahnusest jne. Õigustatud sõjad on aga need, mille läbi Kõigevägevama tahtel eespoolmainitud pahesid karistatakse sõjaga. Sõda on mõdapääsematu vahend pahede kõrvaldamiseks rahvusvahelises elus. Inimkond ei ole veel nii kaugele arenenud, et ta saaks omi vahekordi lahendada sõdadeta. Kuni kommunism ei ole maailmast hävitatud on sõjad mõõda pääsematud. Püha Augustiinuse ideed leidsid fikseerimist kiriku õiguses ja võeti aluseks isegi Rahvasteliidu põhikirja vastavate paragrahvide koostamisel. Sellepärast on ka meil õigus nendele toetuda.

Keskajal luutus kirik ikka enam ja enam sõjakamaks. Ristiusu levitamiseks kasutati üsna sagemi mõõga abi ka meie kodumaa vastu. Kirik andis oma õnnistuse sõjameestele ja relvadele. Ristisõjad võideldi Krisruse nimel ja mitmed võitlusüksused koosnesid isegi munkadest. Enamik kristlasi uskus, et osavõtmine õigustatud sõdadest on ülimalt Kõige Vägevama meelepärane tegu.

Kiriku reformatsiooni teostamise järel pidid ka protestantlikud usupuhastajad ja kirikujuhid võtma seisukoha sõja probleemi kohta. Martin Luther jagas probleemi põhiliselt kirikuisa Augustinuse vaateid õigustatud sõdade kohta, aga ta kirjutas ka ühe eritõõ selle küsimuse kohta pealkirjaga "Ob Kriegsleute auc in seligen Stande sein können" (1526), milles ta läheneb sõja küsimusele õiguse ja korra säilitamise seisukohalt, kristlaste vajadusest osa võtta ühiskondlikust elust ja sellega seosesolevate kohustuste täitmisest.

Avdy Andresson

10 aastat Ülemaailmset Eesti Vabadusvõitlejate Keskust

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse asutamise mõte kerkis USA-s üles varsti pärast Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s asutamist 1953.a. Mitmeid kavasid ja ettepanekuid selles esitas Seabrooki Vabadusvõitlejate Ühingu juhatus.

EVL USA-s Nõukogu oma koosolekul 18.aprillil 1959.a. Seabrookis otsustas Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse ellukutsumise jaatavalt ja selleks tarvilikkude eeltööde tegemine pandi tolleaegse Liidu esimehe kapten Jüri Jürgeni peale. Viimase energilisel tegevusel saadi Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse asutamise koosolek ära pidada 26.märtsil 1960.a. New Yorgi Eesti Majas.

Koosolekust võtsid osa:

Kapten Jüri Jürgen	- EVL USA-s esimees
Leitnant Elmar Keerd	- EVL USA-s esindaja Keskuse juures
Kapten Avdy Andresson	- Argentiina EVÜ esindaja Keskuse juures
Kapten Herbert Puupill	- KEVÜ Liidu esindaja Keskuse juures
Kapten Elmar Lipping	- Saksamaa EVÜ esindaja Keskuse juures
Leitnant Juhan Kohjus	- IEV esindaja Keskuse juures. (Ei saanud tervislistel põhjustel koosolekust osa-võtta).
Leitnant Jaan Liiv	- AEV ühingute esindaja Keskuse juures. (Ei saanud volituste puudusel koosolekust osa võtta).

Koosoleku avab EVL USA-s esimees jüri Jürgen, kes tervitab kokkutulnud esindajaid ja märgib ära, et tänane koosolek on esimiseks praktiliseks sammuks ellu kutsuda Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus. Koosoleku juhatajaks valiti J.Jürgen ja protokollijaks E.Lipping.

Arvestades EVL juhatuse ja Liidu esimehe J.Jürgeni poolt toimetatud kirjavahetusega väljaspool USA-d asuvate Eesti võitlejate organisatsioonidega, koosolek konstateeris, et ta on pädev Ülemaailmse Eestti Võitlejate Keskuse ellukutsumiseks, ajutise põhikirja vastuvõtmiseks ja juhatuse valimiseks.

Tegevusse astunud Keskus valis uuele organisatsioonile provisoorseks nimeks "Ülemaailmne Eesti Võitlejate Keskus".

Ajutise põhikirja projekti kandis ette J.Jürgen. Koosolek arutades ajutist kodukorda teeb selles A.Andressoni ettepanekul omapoolsed täiendavad parandused. "Loodud Keskus ei võta osa mingist sisepoliitilisest võitlusest ja peab selles osas ranget erapooletust". Sellest põhimõttest on Keskus tänaseni kinni pidanud.

Valimistel jääb esialgu vakantseks esimehe koht. Esimiseks abiesimeheks valitakse Avdy Andresson, kelle peale pannakse ka esimehe ülesanded, sekretäriks Elmar Lipping. Pärast esimise abiesimehe valimist koosoleku juhataja J.Jürgen tänab koosolejaid üksmeelse ja viljaka töö eest käesoleval koosolekul ja soovib USA EV Liidu nimel õnne äsja-loodud Keskusele ja palub koosoleku juhatamist ülevõtta Avdy Andressonil.

Asudes koosolekut juhatama tänab A.Andresson koosolejaid temale näidatud usalduse eest ja EV Liit USA-s juhatust eesotsas esimees J. Jürgeniga senise tõhusa töö eest meie sõjameeste juhtimise keskse organisatsiooni- Keskuse loomise ettevalmistamisel ja lubab täiel määral oma energia pühendada selleks, et äsja loodud Keskus muutuks võimsaks ja teotahteliseks organisatsiooniks Eesti Vabariigi taastamisel. A.Andressoni poolt esitatud vastav resolutsioon otsustati arutusele võtta järgmisel koosolekul. Järgmine koosolek, esimehe valimiseks otsu-

stati A.Andressoni ettepanekul pidada 9.aprillil 1960,New Yorgi Eesti Majas. 9.aprilli koosolekust võtsid osa A.Andresson,E.Keerd,J.Kohjus ja E.Lipping. Austraalia esindajal J.Liivil puudusid vastavad volitused ega võtnud koosolekust osa. Koosolekut juhatas A.Andresson ja protokollis E.Lipping.

Koosolek valis A.Andressoni ettepanekul EVL USA-s,kui uue organisatsiooni ellukutsuja esindaja Keskuse juures

Elmar Keerdi - Keskuse esimeheks
Avdy Andresson - jääb endiselt I abiesimeheks
Herbert Puupill - II abiesimeheks ja laekuriks
Elmar Lipping - sekretäriks

Keskuse põhikirja koostamine pannakse A.Andressoni peale. Keskuse juhatus tööab selles koosseisus kuni 1964.aastani. 1964.aastal EV Liit USA-s Esinduskogu oma koosolekul 18.aprillil otsustas senise Liidu esindaja Keskuse juures E.Keerdi ära kutsuda ja valis uueks Liidu esindajaks Keskuse juurde Avdy Andressoni,senine Argentiina esindaja Keskuse juures. Sellest alates A.Andresson esitas Keskuse juures kahte maad s.o. USA-d ja Argentiinat.

A.Andressoni poolt koostatud ja praeguseni kehtiv Keskuse põhikiri võeti peakoosoleku poolt vastu 1965.a.aprillis Seabrookis. Vastavalt uuele põhikirjale tõsteti liikmesmaade esindajate arvu Keskuse juures ja praegu on esindatud kõik maad kokku 10 esindajaga. Ajutiselt puudub Saksamaa Eesti võitlejatel esindaja Keskuse juures.

Keskuse asutamisest alates on seda organisatsiooni juhtinud järgmise koosseisuga juhatused:

1960 - 1964

Elmar Keerd	- esimees	USA
Avdy Andresson	- I abiesimees	Argentiina
Herbert Puupill	- II abiesimees ja laekur	Kanada
Elmar Lipping	- sekretär	Saksamaa

1964 - 1965

Avdy Andresson	- esimees ..... USA ja	Argentiina
Herbert Puupill	- abiesimees ja laekur	Kanada
Juhan Kohjus	-	Inglismaa

1965 - 1967

Avdy Andresson	- esimees	Argentiina
Elmar Koppel	- abiesimees ja laekur	USA
Peeter Vahar	- sekretär	Inglismaa

1967 - 1969

Avdy Andresson	- esimees	Argentiina
Mart Tarum	- abiesimees	Kanada
Peeter Vahar	- sekretär	Inglismaa
Jaan Põldma	- laekur	Kanada

1969 - 1971

Avdy Andresson	- esimees	Argentiina
Mart Tarum	- abiesimees	Kanada
Peeter Vahar	- sekretär	Inglismaa
Jaan Põldma	- laekur	Kanada
Jüri Raus	- välisvõitlus	USA

Keskuse kõrgemaks sihiks on Eesti maa ja rahva vabastamine kommu-

nistliku okupatsiooni alt ja Iseseisva Eesti Demokraatliku Vabariigi taastamine. Koondada oma koosseisu ühiseks võitluseks kõik vabas maailmas asuvad Eesti vabadusvõitlejate organisatsioonid, kes kannavad endis Eesti iseseisvuse taastamise mõtteid, soove ja tegutsevad oma liikmeskonna poolt vastuvõetud põhikirja alusel. Kasvatada oma liikmesorganisatsioonides Eesti rahvuslikku vaimu, süvendada rahvuslikku ideoloogiat, kanda edasi Eesti vabadusvõitlus vaimu ja Eesti armee traditsioone, ning hoolitseda Eesti vabadusvõitlejate üldise-, sõjapoliitilise, sõjateaduse ja sõja tehniliste teadmiste täiendamise eest. Ta jälgib pidevalt rahvusvahelist ja sõjapoliitilist olukorda millele vastavalt püüab suunata meie vabadusvõitluse aluseid. Ta toimetab ühtlasi informatsiooni vahetamist Keskusega koostöös olevate organisatsioonidega, koordineerib kõigi Keskusega ühinenud organisatsioonide tegevust ja täidab kõiki neid ülesandeid mis on vajalikud meie vabadusvõitluseks ja nõuavad keskendatud juhtimist. Ta püüab viia kõigi võitlejate koostöö aktiivsetele ja tasastele radadele, Eesti riigi ja rahva vabastamiseks võõra võimu alt. Koondada Keskuse ümber ja sõbralikule koostöö-le, kõik vabas maailmas asuvad võitlejate- ja endiste sõjameeste organisatsioonid, saada juurde uusi liikmeid ja kutsuda ellu vastavalt vajadusele uusi organisatsioone, globaalses ulatuses.

Viimase seitsme aasta jooksul on Keskuse juhatus saanud oma tegevuse kohta lugematuid tänu- ja kiituse kirju. Näitena toome siin ära nendest ühe viimase mis ilmus EVÜ Liit Kanadas viimases bulletäänis "Sõdalane" nr 5, detsember 1969.a.

"Aasta lõppedes Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus vaatab tagasi tegevusrikkale aastale. Eriti tuleb märkida Ülemaailmse Keskuse sihikindlat tegevust võitlusvaimu ühutamisel võitlejate ridades. Ustavaks jäämist oma ülesseatud eesmärkidele ja tiheda koostöö vajaduse rõhutamist üksikute maade ja nende võitlejate organisatsioonide vahel.

Ülemaailmne Keskus on välja saatnud pidevalt oma sisukat sõnumitoojat - Virgatsit - mis on kujunenud parimaks sidepidajaks võitlejate organisatsioonide vahel.

Ülemaailmse Keskuse juhatust suurendati 1969.aastal ühe juhatuseliikme võrra, kelle eriliseks ülesandeks on sihtide seadmine välisvõitluse alal, selle suunamine ja koordineerimine. Soovime, et sellel alal Ülemaailmnse Keskuse tegevus kujuneb eriti viljakaks.

Teiseks moodustati sellel aastal Ülemaailmse Keskuse juurde Laskeala korraldaja ametikoht ja Keskus pani välja rändauhinnana maadevahelisel korrespondents laskevõistlustel parimale meeskonnale Inglise Match'is".

Selle rändauhinna esimiseks võitjaks osutus Kanada Koondmeeskond 5794 punktiga. A.A.

* * * * * * *

"Virgats" palub kõiki lugejaid kelledel võimalik on toetada teda jõudu mööda aineliselt. "Tallarahaks" antud toetuse tsekid palume kirjutada Avdy Andressoni nimele ja postitada tema aadressil. Kõik summad kviteeritakse ja avaldatakse Virgatsis.

* * * * *

Tellige ja levitage Vabadussõja lõpu 50.aastapäeva tähistamise ümbrikut.

Praeguses lähne poliitilises olukorras on Keskuse peamine eesmärk säilitada eestlus, eesti rahvas hoida koos võitlejad ja võitlus vaim kõrgel. A.A.

Virgatsi Lisa
Virgats, nr.3 (71) märts 1970

Jaan Poska 50-endaks surmapäevaks

2.veebruaril 50 aasta eest Eestis oli suur rõõmupäev rahulepingule Eesti Vabariigi ja Nõukogude Venemaa vahel oli alla kirjutatud. Eesti, olles üksi Kremli osavamate diplomaatide vastu, oli võidukalt välja tulnud kaks kuud kestnud diplomaatilisest võitlusest ja seda eestkätt Jaan Poska tõttu, kes oli Eesti Vabariigi Rahudelegatsiooni esimeheks.

Vaevalt üks kuu hiljem, 7.märtsil 1920, võidurõõm ümbritsti leinalooriga: Jaan Poska suri, suri otse kui sõdur lahinguväljal, sest veel eelmisel õhtul, viibis Poska suuremas seltskonnas Puhkide pool, olles äärmiselt lõbusas tujus, jättes igati terve ja elujõulise mehe mulje. Järgmisel hommikupoolel, olles üksinda kodus, lõppes Poska maine elukäik. Poskast on teada, et hommikuti armastas ta laulda koraali, tollel saatuslikul hommikul tema viimaseks lauluks oli "Mu isamaa, mu õnn ja rõõm".

Oleme väljaspool Eestit elades lahutatud Eesti raamatukogudest, arhiividest ja riiklikkudest dokumentidest. Seetõttu ka meie teadmised meie riigi suurmeestest katkendilikud ja lünklikud. Tänu Poska tütrele, proua Vera Poska-Grünthalile, kes andis välja raamatu "Jaan Poska tütar jutustab", on meil võimalik lähemalt tutvuda Jaan Poska tegevusega nii enne Vene revolutsiooni, revolutsiooni ajal, jaeriti Poska olles Eesti Delegatsiooni juhiks Pariisi rahukonverentsil ja Tartu rahu konverentsi esimehena. Raamat lubab pilgu heita sinna, kus peitub Poska elu saladus.

Kogu oma tegevuse ajal Poska püüdis olla äärmiselt põhjalik. Tartu rahukonverentsil ta sageli üllatas Kremli delegaate Vene seaduste ka enamlaste dekreetide tundmisega ja venelastele vastas nende enda seaduste ja dekreetide põhjal. Vähe lubatud vaheaegadel Poska uuris maailma poliitilisi sündmusi peensusteni. Samuti püüdis Poska peensusteni uurida oma vastaspoole vaimlist tugevust ja teadmiste hulka.

Poska terava pilgu ees peagi selgus, et Pariisi rahukonverentsil Eestit kasutatakse ainult malendiks suurriikide vahelises lehmakauplemises. Õieti oskab Poska hinnata maailmapoliitilist olukorda ja nähes liitlaste käikuvat poliitikat Venemaa osas, Poska ise astub esimise sammu, et otsida kondakti vaenlasega. Poska alustas sellega, et volitas Eestis viibinud Inglise vabameelset ajakirjanikku W.Goode'i enamlaste pool maad kuulama. Goode läks läbi rinde Moskvasse, pääses Lenini jutule ja augusti lõpupäivil 1919 tuleb Kremli välisasjade kommisarilt, Tshitsherinilt, Tallinnasse telegramm rahupakkumisega.

Poska algatusel Eesti astus Kremliga rahuläbirääkimistesse: ÜKSI. Oli äärmiselt julge ja riskantne samm. Laudselt lubasid Läti ja Leedu, ja ka isegi Soome ühisrinde luua Kremli vastu rahukonverentsil. Kuid koostöösst ei saanud asja.

Konverentsi jooksul oskas Poska nii külmavereliselt käituda, et Eesti rindele raskes olukorras Poska soovitas üldsegi läbirääkimisi katkestada, süüdistades venelaste esindajaid, et nad üldse ei soovi rahu, vaid püüavad ainult aega võita. Poska sammud viivad enamlasi järk-järgulisele järelandmisele.

Jaan Poska transformeeris Eesti sõduri relvateod rahvusvaheliseks õiguseks ja Tartu Rahu avas Eestile tee rahvusvahelisele poliitilisele- isegi suurpoliitika areenile. Tartu Rahuleping ei ole kuidagi oma tähtsust kaotanud vaatamata sellele, et venelased vägivalla tõttu viibivad Eestis juba enam kui 25 aastat. Ei, Tartu Rahuleping on meie võitlustöö vahedaks relvaks mida kasutame Kremli vastases võitluses.

El.Lg.

Rahvuspoliitika ja esivanemate vaimu hääl

Iseenda ja Kõige Vägevama ees patustavad need eestlased, kes oma silmakirjalises vagaduses pööravad selja oma esivanemate traditsioonidele, mis aastatuhandeid on hoidnud koos eestlasi. Kuidas loodetakse aga õndsaks saada eestlaste hoiuvaimu ja südametunnistuse mõrvaga, üle oma esivanemate haudade? Nüüd selgub, et ei tahetagi koormata end ega oma lapsi enam läänekultuuri traditsioonidega, vaid pigem vaadatakse rahuloolu tundega pealt, kui laps väänab oma emakeelt nagu pajuvenelane Eestis, selleasemel, et nad kuuleksid oma esivanemate vere, vaimu ja hinge häält ning elaksid eestlastena edasi ka võõrsil. Nähtavasti eelmiste sugupõlvede "kultuuriideaalid" on neile liiga vähe ütlevad. Kuid nüüd paguluses nõutakse meilt asjalikku selgitust, mida eesti vaimsel ja omakultuuril on läänele pakkuda? Eks see innusta ja kohusta meid kõiki "endamaksmapanemisele" rahvusvaheliselt hoopis ulatuslikumalt kui seni. Vabandamine kodumaa okupeerimisega ja pagulasolude anormaalsusega ei vabasta meid veel eestluse normaalsest suverääänsuse taastamise taotlusest. Verepatud pärandatakse niiviisi automaatselt edasi, kuid vaimu lunastavast jõust loobutakse teadlikult. Kes aga verega koos vaimu ei jaksa edasi pärandada, see lõpetab meie esivanemate aastatuhandete kontinuiteedi "degererandina". Kas eeltoodu ei tuleta meile meelde F.I. Weidemanni salmikest:

"Vaeseks lapseks teede ääres
Nuttes seisis eesti keel ...
Et ta kuningliku sugu:
Uhket sõna, naeris ilm ...
Ise, nägid tema häda,
Tolmu seest ta välja tõid,
Teda usaldades, keda
Omaksed risti löid".

Kommunistlik propaganda näeb kõigis maaomaste rahvaste ürgasukais degenerante, kes nende soovi kohaselt kas assimileerugu ehk sulagu mõnda tugevamasse rassi, nn. nende kommunistlikku ühiskonda. Et aga üksinda terroriga ei ole võimalik ühtegi rahvast ära kaotada, seda on nüüd kommunistid juba faktiliselt näinud. Sellepärast nad ongi võtnud uue uinutamise ja minnalaskmise taktika, vaba maailma orjastamiseks. Kui meie nüüd vabas maailmas ise hakkame kaasa jooksma Moskvast juhitavate karvaste studentidega ja organiseeritud streikidega, mis lainete viisi hävitavad vabamaailma majandust. Eks see näita piltlikult, et meie oleme kaotanud rahvusliku hingelise ja vaimse jõu, mida esivanemad meile edasi pärandasid.

Suureks päästerõngaks oleks meile ühine Eesti rahvaste kindel ja kordineeritud koostöö, ühiselt väljatöötatud kava järele. Muidu üksikud rahvad omaette võivad kergesti luike, haugi ja vähki mängida ja selle tulemuseks on, et meie leiame varsti endid võõraste rahvaste orjadena, ehk sulame kokku, selle ringieksleva poolhullu massiga tänapäevases maailmas.

Igale eestlasele peaks kord selgeks saama poliitiline tõsiasi, et eestlust ei hävita veel iseseisvuse kaotamine, ega ajutine rahva orjastamine (vaadake juute), kuid eestlus hävib kohe, kui kaob tema vaimne kultuur ja omapära ning eestiline sisejõud. Alati peab leiduma igal rahval tema südametunnistuse vaimuhäälе kuulutajaid. Kui neid ei taheta kuulda siis on selle rahva langus paratamatu. W.Rakfeldt.

20.3.70

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 4 (72) VII a.
Aprill 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Kremli välispoliitika

Nõukogude Vene kommunistlikus välispoliitikas esineb muutuvana taktika, püsivana aga eesmärk - maailma vallutamine. Kuidas sellele ülesandele lähenedakse ja mida ennekõike taotletakse kõneldakse oktoobrirevolutsiooni aastapäeval.

Viimase oktoobri-revolutsiooni aastapäevast võime järeldada, et ikka veel on lahendamata konflikt Nõuk.Vene, Albania ja Puna-Hiina vahel, et toetadakse endist viisi Araabia riike ning Põhja-Vietnami võitluses USA vastu. Selle toetuse põhjustavad "rahu säilitamise tahe", sest rahu kaitse olevat "sotsialismi asi". Ka kasutati väljendust: Sotsialism maailma poliitilise süsteemina. Nii kuulub ka "sotsialismi" levitamine ja sotsialismi propaganda Nõuk.Vene välispoliitikasse. Siin tuleb muidugi iseenesest mõista, et mitte lääne mõistele vastav sotsialism, vaid see sotsialism mille olemuse määrab Kreml.

Lää"ne-Saksamaa loetakse imperialismi kantsisks Euroopas. Ida-Saksamaa-si loeb Kreml kogu saksa rahva esindajaks. Sellest muidugi vaigitakse, et Ida-Saksamaa on ikka veel Nõuk.Vene okupeeritud koloniaalmaa. Kremli mõiste järele kolonialism saavat esineda ainult kapitalistlikes, mitte aga sotsialistlikes maades.

Arengumaadest seisavad Nõuk.Vene välispoliitikas esikohal Araabia riigid, ennekõike aga Egiptus. Nõuk.Vene poliitika on ka antisemistlik ja sionismi vastane. Sellega vist soovib Moskva võita poolehoidu Araabia õlimaades. Nõuk Venet huvitab ka Algeeria ja Lõuna-Jeemeni sadamad, mis sobivad ta Vahemere laevastikule.

Aasia riikidest omistab Nõuk.Vene erilist tähelepanu Indiale, mis juba pikemat aega otsivalt kõigub lääne ja ida vahel. Teisel kohal on Nõuk.Venele Pakistan ja kolmandal kohal Indoneesia. Et neid võita või kord sinna oma kanda kinnitada rõhutabki nüüd Moskva "hea sõbrana", et India ja Nõuk.Vene rahvaste sõprus ja koostöö tugevdavat rahu Aasias ja kogu maailmas.

Demokraatliku maailma ühtsuse lõhkumiseks toetab Nõuk.Vene neutraalsust. Viimasesse haardesse kuuluvad Euroopas Rootsi ja Austria, Kagu-Aasias Laose ja Kombozha. Kuid üldiselt eelistab Moskva nüüd Aasia asemel siiski Aafrikat, sest sellel kondinendil kanna kinnitamine paistab Moskvale soodsamana kui Aasia vallutamine. Pikemat aega seisvat Moskva fookuses Gaana, Mali ja Guinea. Nõuk.Vene õhutab ja toetab goerilla-tegevust Rodeesias, Angoolas ja Masambiigis. Samuti toetab Nõuk.Vene Lõuna-Ameerikas tegutsevaid goerilla-jõuke, kusjuures Lõuna-Ameerikat käsitlevat mitte üksikute riikide kaupa, vaid näevad selles ühte tervik-suutäit, mida ta tahab "vabastada" Ameerika "imperialismi ja ekspluateerimise küüsist". Kokkuvõttes, kõikjal on praegu Moskva poliitika sihiks USA demokraatliku mõju vähendamine ja Nõuk.Vene (kommunismi) mõju suurendamine.

Eesti ja teised Balti riigid loetakse endiselt Nõuk.Vene omaks, sest need lubas Stalinile USA president Roosevelt Jaltas. Endine USA saadik N.Venemaal C.Bohlen 5.veeb.k.a. Richmondis Ky.kõnet pidades ütles selle kohta, et need olid ju varem osaks Venemaast.... ja Vene armee ulatas nüüd tagasi oma endistesse piiridesse ...!

- ss.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Kõik rahvad,kes ajaloo vältel on loobunud oma vabadust ja iseseisvust kaitsmast relvaga on iseseisvate rahvaste ja riikide arvelt jäägitult kadunud. Sama saatus ootab ka läänemaailma ja meid kui usume Moskva patsifistlikku propagandat ega julge vabadust kaitseks ja ikestatute vabastamiseks aktiivset poliitikat ajada ja tarvidusc korral relvi kasutada. Kommunistliku brutaalse süsteemi vastu saab edukalt võidelda ainult julge ja järelandmatu offensiivse poliitikaga ja tema enda poolt kasutatavate võitluse vahenditega - psühholoogilise propaganda ja relvaga.

Meie senine Vene imperialismi vastane võitlus on olnud liiga pehme tagasihoidlik ja juhitud Nõuk.Venega koostöötajate soovijate soovi kohaselt. Kommunistlikud agendid oma propagandaga on Lääne maailma hirmu ja üudsuste juttudega ära hirmutanud. Nimelt kardetakse,et kui Nõuk.Venega tõsisemalt räägkida,algab see Lääne maailma vastu aatom sõda,eestkätt aga USA vastu. USA Senati uurimise komitee uurimuste töö kokkuvõttest 1967.a.võime lugeda,et Nõuk.Vene ei julge kunagi Lääne maailma vastu aatom sõda alata,sest ta teab,et see oleks ohtlik kommunismi levikule läänes. See lõhuks ära aasta kümnete jooksul ülesehitatud kommunismi levitamise süsteemi,mis ise jääks aga vallutamata. Selle vastu praegune moodus,hirmutamise ja tagala lõhkumisega oma rahva poolt teenib kindlamini kommunismi levitamise huve ja ohuta.

Venemaa ajaloo kirjutajad märgivad,et umbes 800 aastat peale Kristust ühendas moerulaste vanem Ilja Murumets,Soome-Ugri rahvad slaalastega. Ta kartis võitlust ja uskus,et kooeksistents on Soome-Ugrilastele kasulikum kui võitlus. Tegelikult kujunes olukord vastupidiseks. Slaavi rass on praegu kõik Soome-Ugri rahvad hävitanud ja nende maad vallutanud.

Liivlaste vanema **Kaupo** kooeksistents liivi rahva vaenlastega on hävitanud liivi rahva peaegu jäägitult.

Eestlaste suurvanem Lembitu,valis samal ajal kooeksistentsi asemel mõõga võitluseks eesti rahva vaenlastega. Hävitav võitlus kestis üle 20 aasta - eesti rahvas elab aga edasi.

Lembitu vaim ja kangelaslik eeskuju on elanud eesti rahva hinges põlvest põlve. Vabadussõjas 1918-1920 Lembitu rahvas oma suurvanema võitlust jätkates viskas oma maa ja rahva põlised vaenlased,slaavlased, Eesti maalt välja,tagasi Aasiasse. Sama ülesanne ootab ka meid ja meie järeltulevaid põlvkondi.

Sellepärast peaks kogu meie elu ja tegevus olema pühendatud Eesti iseseisva riigi taasülesehitamisele ja halastamatule võitlusele selle idee eest meie vaenlaste vastu.

Vajame rahvusliku goerilla liikumise ettevalmistamiseks olude ja maa kohast strateegiat goerilla liikumiseks. Vajame oma tulevasele malevale rivi juhtkonna ettevalmistamist. Kui aeg goerilla üksuste loomiseks küps on vajame territooriumi ja välistoetust. Selle asemel,et endid selleks ettevalmistada,püütakse meile selgeks teha,et meie ei tohi oma maad ja rahvast relvadega kaitsta ja peame taotlema kooeksistentsi.

Ei mingit kooeksistentsi okupantidega vaid halastamatu võitlust.

Asja ettevalmistamiseks oleks tarvilik moodustada vastav alaline kaitse nõukogu meie vanematest sõjavõelastest ja poliitikutest,kes vajalikud kavad välja töötavad ja tarvilikud ettevalmistused teevad.

Avdy Andresson.

Mõtteid, märkmeid, meenutusi

Keskuse abiesimees Mart Tarum, EVÜ Liit Kanadas esindaja Keskuse juures astus tagasi omalt kohalt ja lahkus juhatusest 14.3.70. Keskuse juhatus oma koosolekul 14.3.70, valis uueks Keskuse abiesimeheks Jaan Põldma, EVÜ Liit Kanadas esindaja Keskuse juures ja Keskuse laekur.

Keskuse juhatus palub M.Tarumit vastu võtta tema suurim lugupidamine ja tänu selle ärmiselt sõbraliku ja üksteist mõistva koostöö eest tema neljaaastase Keskuse juhatuses töötamise aja jooksul.

* * * * *

Bulgaaria Riigi aastapäeva aktusest ja koosviibimisest 7.märtsil New Yorgis võtsid keskuse esindajatena osa keskuse liige Elmar Lipping ja New Yorgi Eesti Vabadussõjalaste ühingu esimees Edward Derrick. Mõlemaid esindajaid austati Bulgaaria Rahumedali annetamisega koostöö eest AEN-is. (Antibolsevik Bloc of Nations) kus mõlemad Rahumedali saajad keskuse esindajatena aastaid juba kaasa on töötanud.

* * * * *

Keskuse liige Elmar Lipping valiti hiljuti "The American Security Council" Nõukogu liikmeks. See on Keskuse suureks tunnustuseks ja samm edasi.

* * * * *

Saksamaal Münchenis ilmuvast "Wehrkunde" s.a.veebruari kuu numbrist, mida annab välja organisatsioon "Internationale Wehrkunde" selle aasta aastakongressi kirjutusest loeme, et kongressil arutati palju Euroopat huvitavaid probleeme, - sõjalisi, - sõjapoliitilisi ja ka sõjamajanduslikke küsimusi.

Ka meie kodumaa asub Euroopas, sellepärast oleks väga soovitav ja oluline olnud, et ka mõni Eesti esindaja tollest konverentsist oleks osa võtnud - kas või isegi pealtkuulajana. Meie kodumaa okupatsioonist vabastamise küsimus otsustatakse ka Euroopas.

* * * * *

Inglismaalt kuuleme, et võitlejate rindel käib praegu vilgas töö. Organisatsiooniliselt viidi läbi moodus, kus ka Inglismaa Eestlaste Ühingu Sõjavõelaste Toimkond aktiivselt osa võtab IEU Välistoimkonna tööst ja võitlusest - välispoliitilises võitlussektoris. Seega on Sõjavõelaste Toimkonna kohustusi suurendatud ja samuti koosseise mõlemis toimkonnas, kus juures on silmaspidamist leidnud moodus, et üksikud võitlejad kuuluvad ühel ja samal ajal mõlemi toimkonna koosseisu.

Eesti Vabariigi aastapäeva tähistamine Boltonis - Inglismaal

Inglismaa Eestlaste Ühingu osakond "Ümera" esimees Rudolf Nolk avas aktuse ja tervitas soojalt aktusest osavõtjaid.

Ajaloolise kõnega esines Inglismaa Eestlaste Ühingu ja Inglismaa Eestlaste Ühingu Sõjavõelaste Toimkonna esimees V.Pärtel, kes tegi lühikese tagasivaate Eesti Vabariigi sünnist tulek ja võitluses ja rõhutas eriti Eesti armee vaimu - meie Vabadussõja vaimu.

Kõneleja puudutas ka meie võitlusvaimu ja tahet Teises Maailmasõjas, mis oli ka meie teiseks vabadusvõitluseks. Vabadussõja vaim, märkis

V.Pärtel ärkas teistkordselt ja veelgi ägedamates lahingutes, kus meie kaotused olid suured. Kuid hoolimata tugevast tahtest ja pingutustest järgnes kodumaa kaotus, kuid võitlus jätkus veel võõral pinnal. Kahjuks ka see võitlus pidi lõppema ja sellele järgnes alistumine ning pagulus. Meie vaimseks võiduks jääb teadmine, et Eesti sõjavägi ei alistunud Nõuk.Vene Punaarmeele, vaid relvad andsime üle Lääne Liitlastele.

Oma kõnet lõpetades märkis V.Pärtel, kui tähtis on meie töö suunamine, valvelolek ja ettevalmistus kodumaa vabaduse taastamiseks.

E.T.

* * * * *

Austraaliast teatadakse meile, et sealsete võitlejate esindajatel on õnnestunud pika ajalise võitluse tulemusena lõbiviia, Eesti sõduri staatuse võrdsus Austraalia endise sõduriga.

Asja lõbivijad arvavad, et see on veel liiga vähe. Tõistulemuseks oleks kui see on saavutatud üle vaba maailma. See peaks olema meie poliitiline siht ja kõige kiiremini.

* * * * *

Eesti Skaudi Maleva USA-s ja Eesti Skautmasteride Kogu USA Koondise ettepanekul Eesti Skautide Liidu Keskbüroo otsusega 16.nov. 1969, anne-tati keskuse esimehe Avdy Andressonile, skautlusele osutatud püsiva kaasabi ja teenete eest, ning sõpruse tänutähena skaudisõbra teenete-märk "Tammetõht" II järk. Teenetemärk anti selle saajale üle Eesti Vabariigi aastapäeva aktusel Seabrookis.

* * * * *

Kanada vabadusvõitluses on välja kujunenud kaks iseseisvat frontiüks on rahvusstrateegiline front, mis taotleb kõigi võimalike jõudude mobliseerimist ja koondamist, et vabastada Eestit ja teisi ikestatud rahvaid kommunistliku diktatuuri alt ja teine rahvuspoliitiline front, mis taotleb eesti rahva sisemist tugevust, optimismi ja elujõudu. Esimene front on sõjapoliitiliste ekspertide tegevusala, keda tuleb rahvusgrupil enesel väga põhjalikult ette valmistada. Teisel frondil asub eesti noorus.

* * * * *

Argentiinast kuuleme, et seal on alganud nüüd kuum aeg s.t.suvi ja inimesed lähevad puhkusele ja põgenevad suurlinnadest ja nii seisab ka praktiliselt Võitlejate ühingu töö jaanuari ja veebruari kuu jooksul. Viimaste üritustena võiks mainida hästi õnnestunud ühingu 17. aastapäeva tähistamist ja referaat õhtuk kus anti ette regeraat "Lahingud kodupinnal 25 aasta eest ja kodumaa mahajätmine".

* * * * *

Toetage Eesti Vabaduse Hääle raadiosaadet Madridist okupeeritud kodurahvale.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 5 (73) VII a.
Mai 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Vajame aktiivset välisvõitlust ja uusi sõpru

Roosevelt - Stalini kokkulepe Jaltas millega suruti Balti riigid ja teisi suuri ja väikesi rahvaid raudeesriide taha,on lääne-suurte poolt ikka veel au sees. Selle lepingu olematuks muutmiseks ei oleks tarvis sõda. Selleks on küllalt teisi ja väga mõjuvaid abinõusid. Neid rahvaid lihtsalt ei taheta aidata. Need rahvad on antud Kremli türanniale lihtsalt hävitamiseks. Petteks toidetakse meid lubaduste,õnnesoovide,tervituste ja sõnavõttudega rahva esindustes.

Vietnami sõja kaotamine,saamatus Laoses ja vägede äratoomine Euroopast vähendavad USA mõju maailmas minimumini ja laostavad maad sisemiselt. UN,eesotsas oma roosa peasekretäriga,sümpatiseerib kommunistlikule blokile. Sellega langeb ära viimane lootuse tera ikestatute vabastamiseks läänevõimude abiga.

Aeg on niikaugele läinud,et on viimane aeg nendel rahvastel,kui nad end hävitamisest päästa tahavad,hakata selleks teid ja uusi sõpru otsima.

Kreml on Lähis-Idas viinud olukorra nii kaugele,et araablased peavad sissisõda. Kas ei ole see eeskujuks ka Nõuk.Vene ikkes elavatele rahvastele. Lääne maailma saamatus ja pettuslik käitumine on need rahvad viinud nii kaugele,et meie peaks hakkama sellele mõtlema.

Meil peaks ka juba ammu selge olema,et ainult märgukirjade ja ajalehtede lugejakirjadega meie oma maad ega rahvast ei vabasta ja jõuga keegi teine meid ka vabastama ei tule. Selle töö peame tegema ise.

Suur Ukraina,Valge-Vene,Kaukaasia ja Aasia rahvad ning teised suured vähemusrahvad Nõuk.Vene koloniaalimpeeriumis on suutelised end jõuga vabastama kui nad selleks ühinevad ja välistoetajaid leiavad.

See on tee millele meil tuleb hakata mõtlema ja mis tuleb käia kui meie päris hävida ei taha. Aeg on hakata mõtlema ja teid otsima hästi ettevalmistatult ja õige aegselt relvade juurde pääsemiseks.

Võib olla oleks aeg hakata mõtlema Keskuse ehk mõne rahvuspoliitilise keskorganisatsiooni või pagulusvalitsuse juurde alalise Vabastamise Nõukogu moodustamiseks kes töötaks välja reaalsed kavad goerilla liikumiseks selle strateegia ja tulevasele armeele kaadri saamiseks. Kust saada goerilla liikumiseks toetust ning territooriumi. Kas ei oleks nõus ikestatuid sellel alal toetama mõni Lähis-Ida sõdivatest riikidest või Aasia rahvastest. Kui on enam vähem kindlad kavad välja töötatud siis Keskuse esindajad Antibolsevik Bloc of Nations juures võtaks sellel alal kontakti Ukraina,Valge-Vene,,Kaukaasia rahvaste ja Kasakate esindajatega.

Et end hävingust päästa peavad lõppvõitluseks ühinema kõik ikestatud rahvad,eriti aga väikerahvad,looma ühise moodsa sissisõja armee ja alustama võitlust üheaegselt,iga rahvas omal kodumaal. Peamisteks relvadeks saavad siin olla psühholoogiline popaganda ja dünamiit.

Oma maa vabastamise võitluse algamiseks ei ole ikestatutel tarvis kellegilt luba küsida ega käsku oodata. Vajame ettevalmistamiseks ja selle läbiviimiseks ainult territooriumi ja välistoetust.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Koeksistentsi

Koeksistents on avalik,näiline,või salajane koostöö,kas isikliku või kogu rahva vaenlasega.

Kui Stalin juhtis suuremaid massimõrvu Venemaal,siis ta ütles oma kõnes kommunistliku partei kongressil a.1927,et N.Liidu sooviks on rahu ja kommunistlik süsteem võib eksisteerida demokraatliku ja kapitalistliku süsteemi kõrval. Mida kommunistlik partei tegelikult koeksistentsi all mõtles,selle kohta ütles Hrustshov aastal 1963, "Kommunismi ja demokraatia vahel käib võitlus elu ja surma peale. N.Vene kommunistliku partei eesmärgiks on maailma revolutsioon ja koeksistents on ainult taktikaliseks vahendiks selle saavutamisel. N.Vene agentide intensiivne spionaazhitegevus,diplomaatliku immuunsuse varjus ja agaralt töötav kommunistlik propaganda,kinnitavad seda fakti.

Kommunistliku partei kongressil jaanuaris 1934 ütles Kirov oma kõnes,et kommunistlik võim on Venemaal kindlustatud ja drastiliste abinõude kasutamine on mõtetu. Valimistel komiteesse sai Kirov hääli rohkem kui Stalin. See ei meeldinud Stalinile,kui keegi oma populaarsuselt teda ületas. Stalin ütles oma abi Jenukidzele,et Kirov tuleb tappa. Jenukidze andis selle korralduse edasi peatimuka Jagodale. 1.detsembril 1934 algas N.Venes suurpuhastus,kui Smolnõi instituudis,Leonid Nikolaiev tulistas surnuks Sergei Mirovitsh Kirovi. Varem oli mõrvatud vene aadel,töösturid,vaimulikud ja jõukam talupoegkond,siis uus puhastus haaras kommunistliku partei vanakaardiväge,kõrgemaid armeeohvitsere,teadlasi ja NKVD peamehi endid. Suurpuhastuse keerises käis umbes 9 miljonit inimest läbi N.Vene piinakambrite. Leningradist väljus igapäev kolme kuu jooksul konvoi sunnitööle. Igas konvois 800-1000 inimest. Nendest kohutavatest roimadest kirjutab krahv Leo Tolstoi tütar Aleksandra Tolstoi oma kirjas Brezhnevile ja Kossõginile.

Poolsada aastat on sellest möödunud,kui kommunistid haarasid vägivaldselt võimu. Võimu haaramisel nad lubasid vene rahvale materjaalset heaolu,samavõrdsust ja vennalikust ning vabadust. Aga mis toimus tõeliselt Venemaal? Kohutav nälg,hävitamine,vaesus,terror,vägivald,piinamised,süütute inimeste süüdimõistmised,miljonite mõrvamine ja sunnitöö. Kirjanikke vangistadakse,luuletajaid viiakse hullumajadesse,kirikud suletakse,preestreid jälitatakse. Need kohutavad roimad tõendavad,et koeksistents ei ole võimalik kommunistliku partei juhtide klikega. Eesti rahvusest koeksistentsitajad elavad küll kõrge elustandardiga ja vana kultuuriga maades,aga usuvad kommunistide valedesse,nagu arenematu Aafrika neegrid. Kas üle 100 tuhande Eesti tütre ja poja piinasurm ei ole veel avanud teie silmi? või olete kommunistlike agitaatorite poolt hüpnotiseeritud ja viibite transis,et ei oska vahet teha,kus lõpeb rumalus ja algab reetmine.

Juba 2000 aastat teab inimkond,et esimine reetur,kes reetis oma õpetaja 30 hõbeseekli eest,pistis ise oma pea silmusesse. Eesti võitlejaskond lükkab tagasi igasuguse koeksistentsi kommunistidega,ükskõik misuguse nime või loosungi taha need end peidavad.

- A.O.

* * * * *

Ülim aeg on võtta kindel seisukoht

Käe ulatamine vaenlasele kas poliitilisel või kultuurilisel alal ei ole kellegi sisemine või eraasi. Vaenlasega õiendab arveid eesti rahvas tervikuna,oma valitud keskorganisatsiooni kaudu.

Iga isiku ja organisatsiooni sisemiseks asjaks olgu iseendid puhtald

hoida oma organisatsioonides neist,kes on ulatanud või ulataks vaenlasele kätt.

Eesti okupatsioonivõimu tuntud funktsionääri,Stalini laureaadi,Boris Kõrveri "Laanelille" toomisega lavale Toronto Eesti Majas,ulatati käsi ja tunnustus sellele funktsionäärile ning kaudselt ka punasele okupatsioonivõimule ikestatud Eestis. Sama kordus nädal hiljem juunirevolutsionääri ja pärastise hävituspataljonlase - Mart Raua (mitte ära segada lugupeetud koolitegelase Märt Rauaga) loomingu esitamisega meeskoori kontserdil!

Olemasolevail andmeil ei ole üheski teises eestlaste keskuses Kanadas laulukooride muusikalised juhid vajalikuks leidnud selliselt hakata kooride repertuaari "rikastama".

Käeulatus ja tunnustuse avaldus Torontos oli otseseks kaasnähteks Nõuk.Vene ja Eesti okupatsioonivõimu esindajate sisetungimisele eesti ühiskonda,millest olid informeeritud ning teadlikud rahvusliku välisvõitlusega tegelevad organisatsioonid ja Kanada valitsuse vastavad asutused. Viimasega ongi seletatav,miks Kanada valitsus nii kiiresti teageeris Rahvusliku Välisvõitluse Nõukogu juhatuse kirjalikule esildusele ja Nõukogude Vene saadiku korrale kutsus.

Eestlased, kellega mainitud funktsionäärid on olnud ühenduses juba pikemat aega,kuuluvad eesti ühiskonda ja eesti organisatsioonidesse Torontos. See õigustab küsimuse: "kas eesti rahvuslike organisatsioonide liikmed on teadlikud sellest,kes nende seast sõprustavad Nõukogude Vene ja Nõukogude Eesti okupatsioonivõimude funktsionääridega ning tegelevad oma organisatsiooni piires?".

Eesti Võitlejate Ühingud Kanadas ja nende **Liidu juhatus suhtuvad** "Laanelille" lavale toomisega koos Mart Raua loomingu esitamisega kui hoiatavale nähtusele,kuhu meie rahvuslikud ja kultuurilised organisatsioonid võivad sattuda,kui nad kindlail seisukohtadel ei asu!

Kanada Eesti Võitlejate Ühingud ja nende Liidu juhatus avaldavad oma tunnustust ja tänu Rahvusliku Välisvõitluse Nõukogu juhatusele ja Kanada keskvalitsuse välisministeeriumile nende kiire ning julge reageerimise eest,et panna piir subversiivsele tegevusele eesti ühiskonnas põhimõttel - "Siit saadik ja mitte enam!"

Olgu nende asutiste otsustav tegevus tähiseks kõigile eestlasile ja nende organisatsioonidele Kanadas. Meil on kindlaid andmeid,et rahvas ikestatud kodumaal ootab kaaseestlastelt ja nende organisatsioonidelt vabas maailmas sellist kindlat kommunismivastast käitumist!.

Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu juhatus ja Eesti Võitlejate Ühingud Kanadas.

* * * * *

Ei mingisugust käeandmist Nõuk.Vene imperialistidele - Eesti maa okupantidele,vaid alastamatu ja järelandmatu võitlust.

ÜEV Keskuse juhatus.

* * * * *

VICTORY IN VIETNAM

Võit Vietnamis,Ameerika alusta ristisõda kommunismi vastu,Tooge poisid Vietnamist tagasi au ja võiduga,selle kõrval hüüdlused Usu-

õpetus koolidesse tagasi nii nõudis enam kui 100.000 pealine ameeriklaste mass presidendilt,et viimane otsustavaid samme astuks Ameerika au ja võimsuse jaluleseadmiseks. Too tohutu mass kogunes 4.aprillil Washingtoni.

Virgatsi lugejail on põhjust rõõmustada tolle temonstratsiooni üle sellepärast,et ka Ikestatud Rahvaste esindus,New Yorgi ABN esindusmeeskonnaga võttis osa tollest patriootilisest meeleavaldusest. Veel enam: Ida Euroopa rahvaste esindajal oli oma nõudeid esile tuua. Dr.I.Docheffi kõne kaudu Dr.Docheff on New Yorgis teotseva ABN-i president,olles ühtlasi Bulgaaria vabastamise komitee esimeheks.

Dr.Docheff omas kõnes mainis,et kui oleks Ida Euroopa rahvad vabad, siis ei oleks Ameerikal Vietnami ega uusi esilekerkivaid probleeme Aasias. Ida Euroopa rahvastest võrsunud ameeriklased on suure andumusega täitnud kohustust kommunismivastases võitluses ja hetkelgi on põliste ameerika meeste kõrval Ida-Euroopa noormehed täitmas võitlusülesandeid Moskvast dirigeeritavas Vietnami sõjas. Ei ole küllalt, et võidu saavutame Vietnamis,vaid võit peab olema totaalne Moskvast juhitava maailma-kommunismi vastu ja Ida-Euroopa rahvused,kellede esindajad Eestist,Ukrainast,Ungarist,Bulgaariast,Valge-Venest,Käukaasiast ja Kasakate mailt on täna oma rahvuslippude all võidudemonstratsioonil on valmidusega võitluseks kommunismi vastu parimaks demonstratsiooniks,et USA-l on palju liitlasi ja USA presidendil tuleb astuda julgeid samme,et saavutada totaalset võitu igal pool kommunismi vastu.

Demonstratsioonil peetud kõnede üks põhi-iddeks oli,et tänane rahvuslik demonstratsioon on Ameerikas pöörde punktiks ja Ameerika asub ristisõja ettevalmistamisele kommunismi vastu.

Eesti osa demonstratsioonil kandsid Keskuse esindajad Antibolshevik Bloc of Nations juures New Yorgi Eesti Vabadusvõitlejate ühingu esimees Ed.Derrick,ühingu sekretär ja Keskuse liige kpt.E.Lipping, NYEV ühingu liige V.Ustav ning Marylandi Võitlejate ühing esimehe ltn. A.Kuklase juhtimisel.

El.Lg.

* * * * *

Seni on tants käinud Kremli karmoska järele.

USA-s käib ühe väikese aga hästi organiseeritud inimeste ringkonna poolt süstemaatiline riigikaitse jõudude lõhkumine rahuliikumise nime all. Kollezhites nõutakse reservohvitseride ettevalmistamise lõpetamist. Rahva lugupidamist sõjaväe vastu püütakse igal viisil vähendadamaha kiskuda. Rahvasaadikutelt Kongressis nõutakse hääletamist riigikaitse kukude vastu eelarves.

President ja valitsus näib arvestavat tänava nõudmistega,koondamine riigikaitse jõududes käib kõikjal. Likviteeritakse kalleid sõjaväe baase väljapool riigi piire ja siseriigis,laevastiku koosseisu kärbitakse laevade aktiivteenistusest ära võtmisega.

Kõige eeltoodu peale presidendi kava järele tahetakse luua preguse sõjaväe asemele väike palgasõdurite armee,millel muidugi moblisatsiooni korraks puudub reserv.

* * * * *

Keskuse korraline aasta peakoosolek peetakse k.a. 9. mail New Yorgi Eesti Majas.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 6 (74) VII a.
Juuni 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Võidupühaks 1970

On iidne tava: süüdata suvel pööriöö1 tuled. Kui sümbolid nad kinnitavad,et eestlased ikka veel kannavad valguse tõrvikuid ja et nende süda kuulub vabadusele ja isamaale. Kui nende tulede man meenub ka Põhajamaa valge öö,on tõde,et juuni on meie võidukuu.

On nagu iseenesest mõistetav,et just suvel,mis Eestis oli erakordselt ilus ja eriti siis,kui süütame jaaniöö tuled,kerkib silmade ette kõik see,mis sääl oli. Nii näeme taas oma kuldset kodukotust ja sünnimaad,kus olme nii õnne näinud kui ka leinas käinud. Samuti saavad mõtteis elavaks kõik need kallid kaimud,kelledest meid nüüd lahutab aeg ja ruum. Nad kõik olid võitlejad - läbi sajandite ja aastatuhandete: ühed mõõgaga tandril,teised adraga nurmel.

See on pilk minevikku ja tagasivaade,mis näitab,et sangariteod isamaa ilu hoieldes ei sure kunagi. Samuti ei kustu meie südameis ja meeleis Võidupüha tuleleekide virgutav ja meelihaarav kuma ning Eesti suvine pööriöö,mis kohustab meid võõrsilgi töötama selleks,et rahvuslik aatetuli kanduks hingest hinge,eestlasest eestlasele.

Koguge võidupühale ja pööriöö tuelde manu tunnistama,et meile kõigile on vaja uut julgust,sest kartus on kaotus;meile kõigile on ju usku meie rahva tulevikku,on vaja lootust pinevas ootuses.

Teame,et me oleme siin vaid kild oma rahvast. Kuid ka killuna on meil õigus nõuda Eesti iseseisvuse taastamist ja meile tee avamist tagasi vabale kodumaale,mille vägivaldselt ja relvade sunnil meilt võttis Nõuk.Venemaa. Siin meie ei raja oma nõuet vabadusele mitte ühegi rahva häätahtlikkusele või armuannile,vaid õigusele,et see maa kuulub põliselt meile. Usk õigusesse ja eesti rahva elujõusse viib meid sihile. See on meie rahvuslik mission tänapäeval. See on ka meie töotus,et me jääme ustavaks oma rahvale. Eesti on seks kutseks noortele,et kasvaksid ja tiheneksid rahvusliku maleva read,sest tänase päeva noorus on homse päeva rahvas.

Sellega,nii võõrsil kui kodumaal,on eestlaste igatsus vabaduse järele alaliseks ähvarduseks okupantidele. Võidupüha on meile esmajoones päevaks kus mõõdunud aegu meenutame selleks,et neist ammutada uut jõudu võitluseks. Mida paremini ja suurema üksmeelega suudame seda võitlust pidada,seda julgemalt ja kindlamalt võime minna vastu vabale tulevikule. "Madu pea peab maha raiutud saama" (kindral E.Pödder).

Selleks mürgiseks kobraks on nüüd vägivallal püsiv Vene imperialism. Nõuk.Vene kolonialism,mis tähendab usu,kultuuri ja vaba ning inimväärse elu lõppu igal maal ja iga rahva juures. Kommunismi ja Vene imperialismi hävitamine kindlustab vabaduse ja rahu. Eesti pind jäägu vabaks eesti rahvale. Nii nagu varem - ja nagu jaanipäeval a.1919,- tuleb ka nüüd koonduda kõik jõud selleks,et kalju kammitsast kiskuda lahti Kalevi kätt.

"Me ei karda vihurite vihast müha
tugevamalt tormis põleb tuli üha".

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Keskuse esimehe Avdy Andressoni avasõna Keskuse peakoosolekul New Yorgi Eesti Majas 9.mail 1970.

Tervitus: .....

Maailmapoliitiliste sündmuste raskuspunkt,mis vahepeal oli Vietnami sõja vietnamiseerimisega Kaug-Idast nihkunud Euroopasse,Vahemere piirkonda,ning Lähis-Itta,on viimaste sündmuste tõttu läinud tagasi Kaug-Itta. Euroopas toimuvad ja on ettevalmistamisel tähtsad läbirääkimised ida ja lääne vahel,ning peetakse sõjalisi manöövreid.

Küsimus,kas väljavaated Eesti vabanemiseks on kahanenud või kasvamas?

Võime öelda,et suured vastuolud on nähtavad meie päivil kus üksikud idealistid seisavad rindel ja võitlevad,enamus vaba maailmast magab.Seetõttu võibki võimutseda agressiivne ja hävitustahteline ida.

Eesti vabanemine UN-i kaudu või läänenriikide vahendamisel pole küll reaalne,kuid maailmapoliitiline seis näitab kulgevat seda rada,mis meie võitlusele,püüdlustele ja lootustele on julgustav. Vene-Hiina sõda on kujunemas faktiks ja Venemaa sisepoliitiline olukord on pinev. Üha julgemalt tõstab pead rahvaste vabaduse nõue,kes tahavad pääseda vene orjusest. Venemaa on käärimas,mida hoitakse vaos terroriga. Nurin kommunistliku rezhiimi vastu paisub pidevalt ja vaatlejad märgivad,et liikumist pole võimalik enam pidurdada.

Vene imperialism on kasvatanud tugeva vaenulise meeleolu Euroopas, mis sõja korral kindlasti end avaldama hakkab.

Mommunismi teoreetikud arvavad,et sõjavägi haarab võimu Venemaal pea. Tegelikult tähendab see küll kommunismi likvideerimist,kuid Vene imperialismis muudatusi oleks raske loota.

Enamus vaatlejaid on arvamisel,et sõda Vene Hiina vahel toob kaasa lõpu kommunismile Venemaal.

Kui kõik teised ajaloolised vaenlased on ammugi loobunud oma aktsioonist Eesti vastu,tunnistades tema enesemääramise õigust ning tungi vabadusele,siis püsib ometi vaenlane number üks jonnakalt ning kõige lepete kiuste meie Maarjamaal,sest tema tunnustab ja respekteerib ainult toorest jõudu. Vene keiser Aleksander III vend suurvürst Vladimer oli 1886.aastal Tartus proklameerinud: "Meie isevalitseja keisri kõikumata tahtel tarvitadakse kõiki vahendeid kindlalt ja tagasipöörramatult,et Balti piirimaad meie ühise isamaaga ühendada.

See oli venelaste poliitika Eesti maa suhtes 1886,see oli kommunistide poliitika 1918 ... 1924 ja 1940.aastal ja see on nende poliitika ka praegu,kui nad süstemaatiliselt meie rahva elujõudu venestamisega hävitada püüavad.

Vene monarhistide häälekandjas"Tshassovois" juunis 1959 käsitab keegi V.Jukshinski nimeline autor,et mis juhtub siis kui 1970 a.paiku revolutsiooniline pööre enamlise rezhiimi Venemaal kukutaks. Autor leiab,et eriti raskeks probleemiks osutub Baltikumi tuleviku küsimus ja teeb mitmesuguste asjaolude kaalutlusil järelduse,et Baltikumi rahvad ei tarvitse nõustuda vabatahtlikult Vene impeeriumi piiridesse jäämisega,kui nende poolel asub nende rahvusliku õiguse nõue. Edasi arvatakse,et Venemaa ja Baltikumi vastastikused huvid ei tarvitse kuuluda radikaalsele lahendamisele! Autori arvates peaks niisugusel korral väljapääsu näitama kompromiss: majanduslik ja kultuuriline autonoomia,kusjuures säiliks Venemaa poliitiline ja sõjaline protektoraat Baltikumi julgeoleku garanteerimiseks Lääne antagonistlike mõjutuste

sissetungimise korral.

J.V. kirjutis olgu meile hoiatuseks,mis ootab Balti riike sel juhul kui Venemaal kukutakse enamline võim. Jagamatu Venemaa oma praegustes piirides on põhjuseks mis pagulusvenelased hoiab eemal N.Vene vastasest võitlusest koos ikestatutega.

Vene poliitika suhtes ärgu olgu meil kellegil mingisugust "muutunud aegade" illusioone ja soovunelmi. Selle vastu tuleb meil võidelda sõnaga,sulega ja relvaga ja ka nii nagu meie rahvas kodumaal seda teeb: kõrgema vaimuga,kõrgema hariduse tasemega ja passiivse vastupanuga kõigele sellele mis on idalik-venelik-kommunistlik.

Selleks võitluseks on meil vaja sama vaimu,millega mindi vaenlase vastu Vabadussõjas ja poliitilist tarkust,aga mitte poliitilist targutamist. Kuid ühtlasi vajame ka seda kõiki siduvat ja ühendavat veenet, et eesti rahva vabadus ja iseseisvus on väärtus mida maksab nõuda ja mille eest maksab võidelda.

Meie võitlejad teame,et Eestile ei too vabadust keegi muu kui vaid sõjamees,nagu see toimus Vabadussõjaski. See on ka vist reaalne ja sellega tuleb kõigil arvestada. Aga kuidas seda teha? Reaalseks ettevalmistuseks vajame territooriumi ja ainelist välisabi. Seda ei saa võitlejad ise hankida,see ülesanne kuulub meie poliitikutele - pagulus valitsusele.

Neli aastat tagasi kergitasin selle küsimuse. Keskuse juhatus võttis selle küsimuse lähema kaalumise alla ja püüdis siin võimalust mööda ettevalmistusi teha. Võitlejate organisatsioonides leidis see mõte üldiselt sooja vastukõla. Keskuse peakoosolek otsustas ühel häälel esialgu võitlejate organisatsioonide juurde luua aktiivliikmete grupid oma ühiste sõjaliste huvide arendamiseks,vastavalt kohapealsetele võimalustele.

Oleme rindemehed ettenihutatud positsioonidel,sellepärast arvan,et vajame täna niisama kui neli aastat tagasi aktiiv rühmi noorematest põlvkondadest antikommunistlike aktsioonide korraldamisel.

Pärast selle kava osalist peatumist kõrvaliste mõjutuste poolt,on Keskuse peamiseks ülesandeks olnud meie võitlejate organisatsioonides rahvusliku meelsuse süvendamine,võitlus vaimu õhutamine koos rahvuslik-sõjaliste mälestuspäevade tähistamisega,märgukirjade esitamine, kodumaale sõjalise tähtsusega tähtpäevadel vastavate raadiosaadete saatmine "Eesti Vabaduse Hääle" kaudu,et ära oodata maailma poliitilise olukorra kujunemist ja poliitikute ärkamist. Meie võitlejate organisatsioonide tegevus kaldus enamuses poliitilisele pinnale. Isiklikult arvan,et meie siiski peaksime poliitilise tegevuse kõrval tegelema ka rahvussõjaliste küsimustega ja jälgima Euroopa ning selle lähema ümbruse sõjapoliitilist arengut. Korraldama sellel alal ettekandeid ja referaate.

Eesti iseseisvuse taastamise eelduseks on vältimata õigeaegseks vajaduseks lõõgivõimsa sõjalise jõu loomine ja olemasolu. Sõjaliste jõudude taga peab seisma ka kogu rahvas.

Minu arusaamisel on aeg kätte jõudnud kus meie vajame üht pagulus valitsust,ja relvastatud jõudude loomise ettevalmistamiseks üht ajude trusti. Kahjuks meie poliitilised organisatsioonid ei ole siin veel kokkulepet saavutanud.

Kõigi Eesti vabastamisega seoses olevate küsimuste läbitöötamiseks tuleks moodustada,võimalust mööda kõrgema haridusega sõjaväelastest ja poliitikutest koosnev ajde trust (nõukogu toimkond). Selle esimeheks tuleks leida kõrgema sõjalise haridusega sõjaväelane,mis eeldab ka ülemjuhataja vastutuse ülevõtmist sõja korral.

Selle ajudetrusti ülesandeks oleks: välja töötada sissisõja stratee-

gija,teha kindlaks millised materjal kogused oleksid meil sõja puhkemise korral kasutada,kuidas saada tervilikku rivi kaadrit,ainelist toetust - välisabi,relvi,kust saada territooriumi rahvusväeosade formeerimiseks ja tarvilikuks ettevalmistamiseks. Kui suured relvastatud jõud meie koguda suudame ja kui suur on nende ühe kuu varustuse tarvidus ja kust seda saada.

Täienduskoolide õppekavadesse tuleks sisse viia Eesti vabadusvõitlust käsitavad ained.

Meie võitlejate organisatsioonid annavad iga aasta suuri summasid poliitilistele ja teistele organisatsioonidele,millest suur osa läheb palkadeks,stipendiumiteks punasesse Soome õppima saadetavatele jne. Võitlajd endile ei ole seni veel suutnud mõnda sadat dollarit kokku panna kõige hädavajalikumate asjade korraldamiseks. See asi vajab ümberkorraldamist.

Kuigi mina tean ja tunnen,et olen nendes küsimustes ümbritsetud ükskõiksuse ja mõistmatuse müüriga,leian ma siiski eesti rahva ja riigi tuleviku huvides end kohustatud olema neid küsimusi siin käsitama ja ettepanekuid tegema. Ma palun,et tänane meie võitlejate kõrgem kogu neid eeltoodud küsimusi julgelt arutaks ja oma seisukoha võtaks,kuidas siin edasi minna.

Ma soovin tänasele koosolekule edu,asjalikust rahuliku töö meeleolu ja üksteisesse sõbraliku suhtumist.

* * * * * * *

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate
Keskuse peakoosolek N.Yorgis 9.5.70.

Peakoosolek kulges rahulikult,sõbralikus ja üksmeelses meeleolus. Seitse tundi kestnud koosolekut juhatas esimees Avdy Andresson ja protokollis sekretär Peeter Vahar.

Keskuse esimehe avasõnale järgnes Kanada Eesti Võitlejate Uhingute Liidu esimehe August Nõmmiku referaat "Eesti ja Ühendatud Euroopa". Referaadi kandis ette Toronto Eesti Võitlejate Ühingu esimees Manivald Randla. Üks tund kestnud ettekannet kuulati suure huviga. Ettekannet selgitas A.Nõmmiku poolt valmistatud suur ühendatud Euroopa skeem.

Enne töökoosoleku algust mälestati vaikse leinaseisakuga igaviku lahkunuid.

Koosolekust võtsid osa kõikide liikmesmaade esindajad.

Avdy Andresson	- Eesti Vabadusvõitlejate Ühing Argentiinas
Elmar Lipping	- Eesti Võitlejate Ühingud Austraalias
Peeter Vahar	- Inglismaa Eestlaste Ühingu Sõjavälelaste Toimkond
Manivald Randla	- Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liit
August Jurs	- Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liit
Jaan Põldma	- Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liit
August Kuklane	- K.E.V.Ühingute Liit - sõnaõigusega
Edward Derrick	- Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s
Valter Kärp	- Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s - puudus
Elmar Koppel	- Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s - puudus

Kuna Saksa Liidu Vabariigis praegu ühtegi võitlejate organisatsiooni ei eksisteeri ei ole praegu Saksamaa võitlejatel esindajat Keskuse juures.

Juhatuse poolt esitatud aruanded,tegevuskava ja eelarve võeti peakoosoleku poolt vastu ühel häälel. Maade esindajate aruanded kuulati ära ja võeti teadmiseks. Keskuse bülletään "Virgatsile" avaldati tänu ja võeti vastu otsus,et iga võitlejate organisatsioon annaks Virgatsile aastas viis dollarit toetusena. Kiideti heaks juhatuse poolt esitatud Virgatsi uue pealkirja kavand,mis on valmistatud kunstnik Gunnar Neeme poolt.

Juhatuse poolt esitatud Keskuse Teenete Risti loomise ettepanek võeti vastu ühel häälel. Juhatuse poolt esitatud Teenete Risti kavanditest võeti vastu kavand,mis on valmistatud kunstnik Gunnar Neeme poolt.

Teenete Rist on kolme järguline I II III järk. Nendest II ja III järk kantakse rahvusvärvi lintidega vasakul rinnal ja I järk lindiga kaelas. Juhatuse poolt esitatud Teenete Risti statuut võeti vastu ühel häälel. Teenete Risti võib annetada: Eesti vabadusvõitlejatele hoolsuse-,püüdlikkuse ja teenete ristina tema eeskujuliku osavõtu,teenete ja huvi eest vabadusvõitlejate ellu ning tegevusse. Teistele Eesti ning välisriikide kodanikkudele,Eesti vabadusvõitlusele ülesnäidatud väärliste teenete eest. Teenete Risti väljaandmist otsustab Keskuse peakoosolek. Rist on valgest ja hallist emailist millel kilp "E"-tähega, ümbritsetud mõõka hoidvast käsivarrest.

Juhatuse ettepanekul peeti üksmeelselt tarvilikuks,et Eesti Täienduskoolide õppekavadesse tuleks sisse viia Eesti Vabadusvõitlust käsitavad ained.

Juhatuse ettepanekul kiideti üksmeelselt heaks asutada võitlejate organisatsioonide juurde aktiivliikmete rühmad,noorematest põlvkondadest,antikommunistlike aktsioonide korraldamiseks. Soovitati,et need rühmad omaks ühtlase riietuse ja tarviduse korral ka kaitsekiivri. Tarviduse korral,vastavalt kohapealsetele vajadustele,peaks need rühmad töötama koos asukoha maa politsei võimudega. Võitlejate organisatsioonid maades,kus asuvad Eesti Vabariigi esindused ehk konsulaadid,peaksid tarviduse korral nendele asutustele oma kaitset pakkuma.

Kuna senistest maade esindajatest Keskuse juures kõik kolm Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s esindajat ja kaks Kanada Eesti Võitlejate ühingute Liidu esindajat on asendatud uute esindajatega,toimetati täiendavad valimised.

Juhatusse valiti:
August Jurs - Kanada ja Edward Derrick - USA

Revisjonikomisjoni valiti:
August Kuklane - Kanada, Valter Kärp - USA, Elmar Koppel - USA

Aukohtusse valiti:
Elmar Lipping Austraalia - esimees, August Kuklane - Kanada ja Alo Karema - väljaspoolt.

Peakoosolekule järgnenud juhatuse koosolekul jagati juurdevalitute ametid järgmiselt:
August Jurs - II abiesimees asukohaga Kanadas
Edward Derrick - välisvõitlus,esindaja The Antibolshevik Bloc of Nations juures ja side teiste ikestatud rahvaste vastavate organisatsioonidega New Yorgis.

Välisvõitluse ja side teiste ikestatud rahvaste vastavate organisatsioonidega alal valiti veel lisaks eeltoodutele väljaspoolt juhatust:

Elmar Lipping - välisvõitlus,esindaja The Antipolshevik Bloc of Nations juures ja side teiste ikestatud rahvaste vastavate organisatsioonidega New Yorgis.

August Kuklane - välisvõitlus ja side teiste ikestatud rahvaste vastavate organisatsioonidega Washingtonis ja Baltimores.

President Nixonile saadeti tervitus telegramm tema kindla poliitilise ja sõjalise hoiaku eest Vietnamis,Combodias ja kindla seisukoha võtmise eest julgeoleku ja korra saavutamiseks siseriigis.

* * * * * * *

Ajaleht Eesti Postimees peatoimetaja August Kärsna kirjalik tervitus Keskuse peakoosolekule 9.5.70.

Palun võtta vastu Postimehe siirad tervitused ja õnnitlused! Nüüd, kus maailm on vajumas segaduste keerisesse,mida suunavad ja juhivad kommunistid,läheb vaja nende jõudude koondamist,kes tunnevad kommunismiohtu ning on valmis selle vastu võitlema.

Eesti sõjamees saab täita oma suurt missiooni vaid siis,kui ta käib omaenda rada ega ole kellegi kamandada ja tõugata,sest võõraste huvid võivad sageli olla vastuolus eesti rahva huvidega.

Euroopa Unioni probleemi käsitamine koosolekul on lõõk õige naelapea pihta. Püsivat maailmarahu pole võimalik ehitada suurvõimude vägivallale ja jõule,vaid üksnes rahvaste solitariteedile,mis on ju Euroopa Uniooni kandetalaks. Euroopal on kaks kardinaalset ja elulist probleemi: julgeolek ja majandus,mida pole võimalik lahendada teiseti kui vaid Euroopa maade liitmisega Unioniks. Üksikud maad pole suutelised seisma Vene survele vastu,vaid seda saadakse teha üksnes vaid Liidu kaudu. Maailmas on kujunenud suuri majanduskeskusi,millega üksikud Euroopa maad ei suuda võidelda ning mis samuti eeldab Liitu. Euroopa ühendamine üldiseks kultuurseks,majanduslikuks ja sotsiaalseks tervikuks ja ikestatud rahvaste probleemi lahendamine eeldavad samuti Euroopa kujundamist poliitiliseks ja majandustervikuks.

Ja Unioni tekkimisele peavad aitana kaasa kõik Euroopa rahvad,seda toetama ja populariseerima.

Jõudu edasi rühkimiseks õigetel tähistel
Postimehe toimetus ja talitus.

A.Kärsna.

* * * * * * *

A.Nõmmiku referaadi kokkuvõte,Keskuse 1969-70 aasta Tegevusaruanne ja 1970-71 aasta Tegevuskava tuuakse ära juuli kuu Virgatsis.

* * * * * * *

Eesti sõduri kogemused on väärtuslikuks pärmiks mis võivad tuua mujal läänе maailma kiirele arusaamisele kuidas ja milline on hädaoht. Eesti sõdur õppis seda oma kondi ja üdiga tundma. Teised on seda õppinud ainult trükimusta kaudu,mis on palju vähem ütlevam.

A.A.

12.6.70

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 7 (75) VII a.
Juuli 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Sõda ja kristlik eetika III

Luteri kiriku usutunnistuslike aluste kohaselt on sõjast osavõtt seaduslike ilmlike ülemuste korraldusel iga kristliku kodaniku kohuseks. Absoluutne patsifism on vastuolus luterliku kiriku õpetusega, küll võib aga keelduda teatavast sõjast osa võtmast,kui isik leiab pühakirja valgusel,et see on vastuolus kõige Vägevama tahtega. Need põhilised vaated on leidnud kinnitamist ka hilisemal ajal. Nii näiteks väljendati a.1932 Saksamaal toimunud kiriku konverentsil ühes vastuvõetud resolutsioonis järgmist: "Riik omab õigust oma liikmeilt nõuda kuulekust elu ohverdamiseni,aga ta ei oma võimu nende vahekorra üle kõige Vägevamaga".

Kalvin,teine mõjukam reformaator,omas poliitilises filosoofias avaldas üldjoontes samu vaateid kui Luter,kuid mitmed tema mõttekaaslased kaldusid teokraatia teele ja sekkusid enam tsiviilvõimu valdkonda kuuluvaisse küsimustesse. Kolmas usupuhastaja Ulrich Zwingli langes lahinguväljal oma põhimõtete eest võideldes.

Peamiseks patsifistlikeks sektideks on mennoniidid,vennad (Church of Brethren) ja kveekerid (Socity of Friends). Nende sektide mõju Euroopas polnud märkimiseväärt,aga Ameerikas on olnud neil suur mõju mitte niipalju oma liikmete arvu tõttu,kui nende kaudse mõju tõttu teistele kirikutele.

Filosoof J.J.Rousseau ütleb oma teoses "Emile": "Et ühiskonnas valitseks rahu ja harmoonia,selleks oleks vajalik,et kõik kodanikud ilma erandita oleksid ühesugused head kristlased; aga kui leidub üksainus ambitsioonidega mees või silmakirjateener,näiteks Catalina või Cromwell (vrd Lenin,Stalin!),siis ta teeb kindlasti lühikese lõpu oma vagadele kaasmaalastele".

Umbes sama väljendas Teise Maailmasõja ajal Ameerika teoloog ja kristliku eetika professor Reinhold Niebuhr:

"Kui me usuksime,et kui Inglismaa oleks olnud küllalt õnnelik produtseerima 30 protsenti põhimõttelisi sõjaväeteenisuse vastaseid kahe protsendi asemel,et siis Hitleri süda oleks muutunud pehmeks ja ta ei oleks sõandanud Poolale kallale tungida,siis meie usk on selline, mida mingisugune ajalooline realiteet ei õigusta".

Esimise ja Teise Maailmasõja kestel ja pärast neid sõdu on püüdlused sõda kaotada saanud uut hoogu. Kuna nende sõdade all kannatas enam inimesi kui kunagi varem ajaloos ja kuna sõjad on äärmiselt kulukad, tuues kaasa suurt hävitustööd,tohutut inimelude kaotust ja vaesust ning viletsust,siis kaldutakse omandama sõjavastast hoiakut,mõtlemata ja aru saamata,et teatavais olukorris see äärmuslik hoiak võib meid viia ebakristlikule järeldusele. Sageli kasutatakse ka patsifistide moraalselt kõlavaid fraase ainult omakasupüüdlike motiivide varjamiseks. Seda võime järeldada Kremli viienda kolonni tegudes ja kõnedes.

Tänapäeva maailm ei vihka sõda,sellepärast peaks ka iga rahvas olema sõjaks ettevalmistatud.

Avdy Andresson

Kokkuvõte Aug.Nõmmiku Referaadist "Eesti ja Ühendatud Euroopa". Ette kantud M.Randla poolt Keskuse peakoosolekul New Yorgi Eesti Majas 9.mail 1970.

Referent tõi ette,et Euroopa on üks väiksemaid kontinente,kuid tihedamalt asustatud kui ükski teine kontinent maailmas. Ta omab rassiliselt võrdlemisi ühtlase,kuid etniliselt väga teravalt erineva rahvaste pere,kes oma töö-ja teovõimega,tõõstuse ja kultuuriga on mõjustanud ning muutnud maailma palet. Rahva arvult ja tõõstuse kapatsiteediga ta võiks olla vähemalt kaks korda tugevam kui Põhja-Ameerika Ühendriigid,kuid oma organiseerimatuse tõttu on jäänud varjatuks viimase poolt. Euroopa on väärtuslik toormaterjal,millest eriline meister võiks luua võimsa ning ainulaadse suurkuju maailma poliitilisel näitelaval.

Autori arvates Ühendatud Euroopa peaks moodustama rahvaste liitude krupeeringust,mida ta selgelt näitab oma suurel skeemil,valmistatud sir Winston Churchilli ja krahv Coudenhove-Kalargi ainetel.

Eestlaste seisukohast lähtudes,kuulumine Ühendatud Euroopasse võiks teostuda Skandinaavia riikide liitu kuulumise kaudu,iseseisva Balti riikide liidu moodustamise kaudu,või kuulumisega koos teiste Balti rahvastega Ida-poolsete rahvaste riikide liitu. Suurema majandusliku kandepinna saavutamise tõttu võiks kaalumisele tulla ka laiendatud Balti riikide liit,kuhu lõunapoolsetest rahvastest võiks kuuluda Valge-Vene Vabariik.

Sellest lõunapool asuvad rahvad,kes praegu asuvad Nõukogude Impeeriumi piirides - Ukraina ja kasakate Vabariik,moodustaksid omaette riikide liidu - Sarmaatia,või mõne teise nime all.

Kõik võimalikud rahvaste krupeeringud vajavad põhjalikku uurimist vastavate eriteadlaste poolt ja ühisele arusaamisele jõudmist rahvaste vahel.

Autor ütleb,et Ühendatud Euroopa eeldab õigustes ja kohustusis tasakaalustatud ühiskonda.

Eestlased-,ja iga teine rahvas eraldi saab elada ning eksisteerida nii kaua,kui ta on seesmiselt tugev! Teda respekteeritakse ja temaga arvestatakse niikaua,kuni tema omab loomingu võimet ja elujõudu. Sellist rahvast ei unustata,sest tema on väärtuslikuks lisandiks igasuguseis ühiskondlikes vormes,kaasaarvatud Ühendatud Euroopa. Eestlasina meil tuleks näidata just nüüd,kus meie armas kodumaa on okupeeritud julma kommunistliku terrori poolt,tugevat elutahet,suurt kokkuhoidu oma etnilises grupis- ja silmapaistvate tagajärgede saavutamist majanduslikul,kultuurilisel,teaduslikul ja sportlikul aladel. - Ainult siis avanevad sellele rahvale ka seni suletuks jäänud uksed ja hakatakse arvestama selle rahva elulisi vajadusi! Eesti ja eestluse nimel tuleb hoida kindlasti kokku ning tõõtada sihikindlalt kõigel aladel.

Kokkuvõte: Ühendatud Euroopa on raamkava ning monumentaalne alus ühele humanistlikule rahvaste koostöö organisatsioonile,mille ülesehitamiseks krahv Coudenhove-Kalergi on pühendanud kogu oma elu. See rahvaste koostöö-organisatsioon ei ole enam fantastiline õhuloss,vaid tõeline majanduslik ning poliitiline jõutegur Euroopas,mis Inglismaa juurdetulekuga saavutab erilise tähtsuse. Ta võib juba lähemal ajal muutuda külgetõmbejõuks teistele maadele, - vabadele rahvastele Euroopas ja kommunistliku diktatuuri vastupanule vaatamata võib põhjustada tugeva tahte kujundamist lahkulöömiseks Nõukogude Venemaa kommunistlikust ikkest --- nende rahvaste juures,kes II maailmasõjas võitlesid Vene Imperialismi vastu! Eesti on üks neist rahvastest.

Olgu käesolev aeg antud selleks,et eestlasina vabas maailmas aitame

hoida eesti rahvuse tugeva ning vaimliselt elava. Siis üleminek terrori ja diktatuuri ikke alt kultuurilisse ning humanistlikku Euroopasse teostub ettevalmistatuld, - kiirelt ning sujuvalt püüdes teostada seda,täidame esmajoones kodueestlaste salajasema südamesoovi!

* * * * * * *

Keskuse juhatus avaldab kapten August Nõmmikule,K.S.tänu referaadi koostamisel tehtud töö ja nähtud vaeva eest.

* * * * * * *

Keskuse tegevuskava, 1970-71 aastaks

Keskus jätkab 1970-71 aastal ülesannete täitmist sisemise organiseerimise,välisvõitluse,rahvusliku hoiaku,tingimusteta okupatsiooni võimu lahkumise kodumaalt,rahvusmõrva lõpetamist. Kõigi Eesti vabastamisega seoses olevate küsimuste läbitöötamiseks püüda võimalust mööda moodustada,kõrgema sõjalise haridusega sõjaväelastest ja poliitikutest koosnev ajude trust (nõukogu toimkond). Selle esimeheks püüda leida kõrgema sõjalise haridusega sõjaväelane. Võitlejate organisatsioonide juures kutsuda ellu "Aktiiv rühmad".

- Taotleda sõbralikku ja sujuvat koostööd E.Vabariigi esindajatega, Ülemaailmse Eesti Kesknõukoguga ja kõigi meie vabadusvõitlejate organisatsioonidega,kaasa arvatud meie Ohvitseride Kogud ja Antikommunistlik Block.
- Ergutada ja õhutada laskesporti.
- Kutsuda üles liikmesorganisatsioone täiendama omi ridu võimalust mööda aastate poolt kaasatoodud aukude täiendamiseks julgete ja isamaalikkude noortega,üliõpilas ja teistest noorte organisatsioonidest jne.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone tähistama Vabadussõja vaherahu maksmahakkamise päeva 3.jaan 1970,ja 1971 aastal.
- Paluda liikmesorganisatsioone rahvuspoliitilise ja seltskondlikkudele organisatsioonidele rahvuslikus välisvõitluses ja Eesti Vabariigi ja rahvuslike päevade tähistamisele kõigiti kaasa aidata.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone üles Võidupüha tähistama Võnnu võidu aastapäeval,vastavalt kohapealsetele võimalustele ja ajale.
- Kutsuda organisatsioone üles korraldama Vabadusvõitluse Nädal 21.nov. kuni 29.novembrini.
- Rahvuslikel sõjalistel tähtpäevadel anda kodumaale päevakohane raadiosaade Eesti Vabaduse Hääle kaudu.
- Anda välja Keskuse bülletääni Virgatsit mis oma iseloomult on ainukeseks regulaarseks kiir-sidemeheks liikmesorganisatsioonidega.
- Arendada oma esindajate kaudu tihedat koostööd "The Antibolshevik Bloc of Nations kodumaa vabastamiseks ja Ühendatud Euroopa loomiseks.

* * * * * * *

Keskuse juhatus avaldab tänu kunstnik Gunnar Neemele,tema lahke vastutuleku ja kaasabi eest valmistada Keskuse Teenete Risti ja Virgatsi pealkirja kavandid.

27.mail 1970,Suurde armeesse üleviidud Keskuse Aukohtu liiget leitnant Alo Karemad,K.S. mälestab ÜEV Keskus.

Kremli relvastatud jõudude aktiivsus

Käesoleva aasta esimine pool on tunnistajaks erakorralisele aktiivsusele Kremli relvastatud jõudude poolt.

See algas kevadtalvel suurmanöövritega kattenime all "Operatsioon Düüna", Valge-Vene aladel kuid operatsioonid puudutasid ka Läti alasid. Osa võtsid üksused Moskva, Leningradi, Valge-Vene, Kiievi ja Põhja Kaukaasia sõjaväe ringkondadest. "Pravda" ütles suurustavalt, et ükski sõjamees ei tulnud manöövritele jalgsi, sest ükski Kremli sõdur ei marssi enam jala. "Krasnaja Zvezda" märkis, et manöövrite peaeesmärk oli õppida, kuidas kiiresti laiendada operatsiooni ruumi. Niipalju kui läänе sõjalised eksperdid võisid väljendada, manöövrid olid hoopiski midagi muud kui tavalised manöövrid. Manöövritel oli palju tegemist pioneerüksustel, kes kiiresti pidid ette valmistama alasid, kuhu suunata määratu ulatusega õhutransporte. Ja õhutranspordiga toodi kohale isegi PT-76 tanke, raketiüksusi relvadega ja üliraskeid muid sõidukeid. Juhtidelt nõuti suurt algatusvõimet ja venelased võisid suurustada, et isegi nn. rindepost töötas hästi. Majutamise ja toitlustamise eest hoolitseti seni kuulmata headusega. Manöövritel viibisid Kremli tippmehed marssal Gretshko juhtimisel. Kremli sõjaminister püüdis olla väga populaarne ja laskis end kostitada ürg-vene kombe järele soola ja leivaga.

Manöövrite poliitilise eesmärgi kohta on mitu hüpoteesi:

- väljavalitud soomaastik laseb oletada, et niisuguseid operatsioone võib toimuda Põhja Soomes, kuid ka Rumeenias.
- Optimistlikumad vaatlejad arvavad, et Kremli eliitvägesid koolitati välja Hiina vastasteks operatsioonideks, kus ka küllalt soo ja kõrbe alasid operatsioonideks.

Nn. Lenini auks korraldatud suured laevastiku manöövrid toimusid aprillis Atlandil, eriti selles Atlandi osas, kus elav liikumine Euroopa ja Ameerika vahel. Ka toimisid nn. kohalikud mereväe õppused, mille puhul Nõukogude Liidu merejõudude ülem, admiral Gorshkov, hooples, et nüüd on aeg kus punalipuline laevastik liigub kõikidel maailma meredel, ka India ookeanis. Sotsialismimaa meremehed on valmis andma imperialistidele valusaid hoope, nii hooples Gorshkov.

Aprilli lõpupäevad tõid uue mure läänе riikidele. Nimelt deklareeris Kreml, et ta võtab teatavatel aladel enda kaitse alla Egüptuse õhuruumi, ehitades välja õhukaitse rakett-patareide asukohad ja pannes Egüptuse õhuruumis liikuma MIG tüüpi võitlus-lennukid venelastest lenduritega. Samal ajal tugevneb venelaste arv Egüptuse maavägedes, et venelasi on juba kuni 8000 meest teenimas Egüptuse relvastatud jõududes. On tähelepandav fakt, et Vene lennukid, mis toodi Egüptusesse, startisid Ungaris ja sooritasid ülelende Jugoslaavia õhuruumis. Ei ole kuulda olnud, et Tito valitsus oleks protesteerinud Kremli lennukite viibimise pärast Jugoslaavia õhuruumis. Pole asjata, et mõne aja eest viibisid Bulgarias Vene kindralstaabi ohvitserid. Ja Ameerika VI laevastiku üksusi kontrollivad nüüd vene vaatlejad, kasutades lennukeid, mis varustatud Egüptuse tunnustega.

E.Lg.

Meil ei tule mitte kellegile loota, vaid peame ise endid oma olukorras aitama. Revolutsiooniliste jõudude pealetungil puudub meil teine võimalus - valik praeguste piiramata vabaduste juure jäämiseks kui asuda poolele, kes korda ja ühiskondlikku struktuuri kaitseb.

A.A.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 8 (76) VII a.
August 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA.

Kremli kahesugune mõõdupuu

Kossõgin ja Kremli sõjaminister marssal Gretshko süüdistavad USA-d, et see on "järjekordse" vägivallaaktiga rikkunud Kombodzha suveraniteeti ja nõuavad,et taolised juhtumid peavad karistatud saama.

Kreml ise peab ülal "praegu veel"kahte sõda,ühte Vietnamis ning teist Lähis-Idas.

Suured sõja kulud,mida vene rahvas peab kandma on siin ja seal väljakutsunud suuri nurinaid,mis on üksikuid julgemaid ja hoolimatumaid pannud pöörduma illegaalsel teil rahvahulkade poole valitsuse süüdistamiseks. Süüdlasi on karistatud vanglate ja hullumajadega. Rahulolematute arv aga suureneb ja rahutud elememndid organiseeruvad omavahel. Seda teavad diktaatorid Kremlis,ning see teeb neid rahutuks, mille tulemusena on igalaadi süüdistused lääne,eriti USA vastu.

Oma süüdistustega on aga Kossõgin - Gretshko ülestõstnud küsimuse mis meid väga huvitab. Vene peaminister nõuab Kombodzha rahva suveräänsete õiguste maksvusele pääsu. Tegelikult ei ole USA ega L.Vietnam Kombodzhad vallutanud vaid aitavad Kombodzha valitsusel maalt välja ajada Kremli - Pekingi käsu täitjaid P.Vietnami sõjalisi jõude.

Meid huvitab selle juures aga Baltikumi vabastamise küsimus. Kreml viigu neist iseseisvaist,praegu Nõuk. Vene poolt okupeeritud riikidest välja omad sõjajõud ja maad valitsevad Kremli tegelased,ja võimaldagu nendel riikidel taastada suveräänne õigus. Balti rahvad peaks seda nõudma Kossõgini - Gretshko endi väidete põhjal.

Kremli võimumeeste poolt esiletoodud seisukohad ei ole maksvad nõudma ainult teiste kohta,vaid ka Kremli enda osas! -

Kossõgin ähvardab,et kui Kombodzhast vabade rahvaste väed ei lahku organiseeritakse seal partisaanlus. Tähendab seda organiseerib jälle Kreml ja muidugi sundkorras.

Kossõgini ähvardus peaks olema õpetuseks Vene kodustele rahututele hulkadele,kes juba üle 50 aasta ootavad vabanemist punasest rõhujate süsteemist. Seni need on pidanud pealt vaatama kuidas nende mõtte osalised - vabaduse nõudjad kaovad orjalaagritesse ja hullumajadesse! Lähenemas on aeg,kus Kremli diktaatorite ikkest vabanemiseks tekkib partisaanlus ka Venemaal ja Vene orjuses viibivate rahvaste kodumaal Ukrainas,Aasias,Siberis,Kasakate mail,Valge-Venes jne.

Kirjade kirjutamisega,raamatute väljaandmisega jne.ei saavutata peale olukorra selgitamise midagi. Autorid tabatakse saadetakse surema orjalaagritesse ehk hullumajadesse.

Hästi organiseeritud,relvastatud ja pideva varustamisega partisaanlust ei saa saata orjalaagritesse ega paigutada hullumajja.

Olud Venemaal ja ikestatute maades on võrreldes pärastsõja aastatega tublisti muutunud partisaanluse - sissisõja kasuks ja meie loodame,et seda vabadust armastavate isamaalaste poolt ka ärakasutama hakatakse.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Keskuse tegevusaruanne 1969-70

- Üleskutsete kaudu on püütud täiendada võitlejate organisatsioonide ridu julgete ja isamaalikkude noortega.
- On palutud ja kutsutud üles kõiki liikmesorganisatsioone tähistama Vabadussõja vaherahu maksmahakkamise päeva 3.jaanuaril
- On palutud liikmesorganisatsioone kõigis maades rahvuslikus välisvõitluses ja E.Vabariigi aastapäeva tähistamisele kõigiti kaasa aidata.
- On moodustatud Keskuse juurde Laskeala Korraldaja ametikoht ja Keskus pani välja ränddauhinna maadevahelises korrespodents laskevõistluses parimale meeskonnale Inglis Match'is. Selle ränddauhinna esimiseks võitjaks osutus Kanada Koondmeeskond 5794 punktiga.
- Kutsutud ellu Keskuse juurde Välisvõitluse korraldaja ameti koht kelle ülesandeks on informatsiooni kogumine välispoliitilises- ja sõjapoliitilises küsimustes Keskuse juhatusele,Välisvõitluse organiseerimiseks,tarvilikkude märgukirjade- ja memorandumite koostamine.
- On kutsutud organisatsioone üles Võidupüha tähistama Võnnu võidu 50.aastapäeval.
- On palutud liikmesorganisatsioone korraldama Välisvõitluse Nädal 22.nov. kuni 30. novembrini.
- Eesti Vabadussõja lõpu 50.aastapäeva tähistamiseks antud välja vastava pealkirjaga kirja ümbrik,inglis keeles ja saadetud kodumaale päevakohane raadiosaade.
- Antud reeglipäraselt,üks kord kuus välja Keskuse bülletääni "Virgatsit",mis on kõige kiiremaks ja korrapärasemaks sidemeheks Keskuse ja kõigi Keskuse liikmesorganisatsioonide vahel.
- Aasta jooksul antud kodumaale neli päevakohast raadiosaadet.
- Võetud osa esindajate kaudu Eesti Vabadussõjalaste Ühingust New Yorgis Ühingu esimehe E.Derrick ja sekretär E.Lippinguga eesotsas ja Marylandi võitlejate Ühinguga Baltimorest esimehe A.Kuklase juhtimisel "Victori in Vietnam" meeleavaldustest 4.aprillil Washingtonis.
- Lenini 100 a. sünnipäeva pidustustel 6.aprillil Soomes UN-i peasekretäri U-Tanti esindaja Leonid Kutakovi poolt terroristi,kommunistliku türanni,inimõiguste kõige jämedama rikkuja ja rahvaste rõhuja Lenini humanistiks tunnistamise vastu,saadeti vastav protesti märgukiri UN-i peasekretär U-Tantile.

Aasta jooksul peakoosolekuid peetud	1
Juhatuse koosolekuid	6
Kirju välja läinud	230
Virgatseid välja läinud	1564
Ringkirju välja läinud	32

* * * * * * *

Meie ega keegi teine vabadust armastav ühiskond ei ole õnnelik,et ühiskondlikud struktuurid on arenemas üldise politseikorra suunas. Maailma riikide liit on hakkama saanud asjaga,et ta massimõrvarit ja diktatuurse türannia asutajat - Leninit,tagant järelegi austab. Revolutsiooniliste jõudude pealetungil puudub meil teine võimalus - valik praeguste piiramata vabaduste juurde jäämiseks kui asuda poolele,kes korda ja vaba ühiskondlikku struktuuri kaitseb.

A.A.

New Yorgis mäestati küüditatuid

New Yorgis asuvad Leedu organisatsioonid püstitasid mõne aasta eest Flushing Meddow Pargis - endise Maailmanäituse Väljak - Mälestussamba kogu Balti Riikidest küüditatute mälestamiseks. Tolle samba juurde kogunevad vabaduses viibivad leedulased,lätlased ja eestlased mälestama noid kaasmaalasi,kes langesid Kremli timukate ohvriks öösl 13/14 juunil 1941.a.

Tänavu langes 14.juuni pühapäevale ja seega mälestamispäev oli täpne 29 aasta eest.

Aktusele oli kogunenud rohkesti leedulasi,arvukalt Leedu leegionääre,kes organiseerunud Ameerika Leegioni,arvukalt leedu muid organisatsioone,lätlastel oli samuti arvukalt organisatsioone osa võtmas, kaasa-arvatud Läti BATUN'i juhtkond. Eestlasi esindas New Yorgi Eesti Vabadussõjalaste ühingust abiesimees V.Vinkmann ja sekretär E.Lipping.

Aktuse korraldajaks oli Leedu peakonsul New Yorgis. Aktusel viibis UN-i saadikuid Balti riikidele sõbralikkudest riikidest ja Kuuba Vabadusvõitlejate juhte. New Yorgi osariigi kuberner,N.Rockefeller,kuulutas oma proklamatsiooniga 15.juuni Balti riikide ohvrite mälestamise päevaks. Praklamatsioonis hinnati Kremli rezhiimi ohvreid Balti riikides 700,000.

Aktusel esinesid kõnelejad kõigist kolmest rahvusest,kusjuures iga rahvuse kõneleja kõne järgi lauldi vastava maa hümni. Eesti hümni laulsid Leedu lauljad,ja nad laulsid hästi.

E.L.

* * * * * *

Kõige kriitilisem periood

American Security Council omas viimases publikatsioonis WASHINGTON REPORT,15.juunil 1970,analüüsib USA sisepoliitilist olukorda,ja iseloomustab seda Billi Grahami sõnadega "The Most Critical Period".

Kaugele-arenenud revolutsiooniline õhkond USA ülikoolides on enam kui murettekitav. Mitmel pool on üliõpilaste poolt maha kistud USA tähelipp ja asendatud puna-musta-rohelisega,kusjuures noorte revolutsionääride seletus on et punane-viisnurk suundab meie programmi viide maailmajakku,must sümboliseerib anarhiat ja roheline on marijuna värv. On kujunenud välja uusrevolutsiooni hüüd.

Guns and bombs and insurrection
We will take a new direction
We uon't wait for evolution
We will make a revolution

On laialt levinud Hobart College üliõpilase kõne,kes ütles muuseas: "Ma olen revolutsionäär. Ma näeks et see maa põleks ennem kui elu läheks edasi praegusel moel".

Paljudes kõnedes kutsutakse üliõpilasi üles seaduse rikkumisele, relvadeks tuleb kasutada kive ja keppe,pekske politseinikke,tarvitage vägivalda - nii kutsutakse üliõpilasi üles maksva korra purustamiseks.

Kaua aega ameeriklased ei uskunud,et niisugused nätused on võimalikud demokraatlikus ühiskonnas. Nüüd on nad käes. Õigusega iseloomustab Ameerika sõjateoreetik James Burnham olukorda oma uusimas raamatus "The War We Are In" - oleme sõjas,mida me kunagi pole soovinud.

El.Lg.

Kanada ja USA võitlejate laskemeeskondade vahelised laskevõistlused Kanadas võitis Kanada meeskond 11 silmaga. A.Tinitsal uus rekord - üldvõitja J.Hennok

Kanadas "Seedrioru" laskerajal Kanada ja USA vahelised laskevõistlused,mis peeti 30.ja 31.mail õnnestusid soodsa ilma tõttu hästi. Võistluste läbiviimiseks oli Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu poolt palutud Toronto ja Hamiltoni ühingute juhatused.

A-grupis võitis Kanada meeskond USA-d (Kanada:4266 silma USA 4255 silma). Inglise matshis võitis USA ja samuti B-grupi meeskond. V.-kal. püstolist osutus üllatuse saavutajaks A.Tinits,kes laskis 600-st võimalikust 515 silma,ning püstitas uue rekordi P.Ameerika ulatuses.

Laskevõistluste üldjuhis ja pääkohtunikuks oli TEVÜ-u esimees M. Randla.

V.-kal.püstolist võistluse võitis Kanada 1994 silma ja (2400 võimalikust) USA 1744 silma vastu.

Individuaalselt saavutati tagajärgi:

V.-kal.püssist: (A-grupis 1) J.Hennok,1109 (1200) - üldvõitja, Kanada; 2) A.Pruul,1089, USA; 3) E.Gering, 1074, Kanada.

Inglis matsh: 1) A.Pruul, 587 (600), USA; 2) J.Hennok, 579, (USA); 3) R.Sillard, 578, USA.

V.-kal.püstol: 1) A.Tinits, 515 (uus rekord,Kanada); 2) O.Sõrra, 502, Kanada; 3) C.Rajamets, 502, Kanada.

V.-kal. püssist: (B-grupis) 1) Linnamaa, 1029, USA, 2) A.Saar, 1006, Kanada; 3) H.Riivald, 995, USA.

Kolmele parimale igas grupis olid välja pandud väärtuslikud auhinnad.

USA meeskonna nimel laskespordi korraldaja M.Mälgi poolt anti edasi kutse Kanada meeskonnale tulla Lakewoodi võistlema sügisel.

* * * * * * *

Kanada Hamiltoni ja Toronto Eesti Võitlejate Ühingute läbiviimisel korraldatakse 3-ad Kanada Eesti Sõjameeste Suvepäevad "Seedriorul" 29.ja 30.augustil 1970.

Sõjameeste Suvepäevade toimkonna esimeheks valiti TEVÜ esimees kap. M.Randla. Bariton Harry Verder,USA-st on oma nõusoleku annud Suvepäevadel esinemiseks.

Kava järele toimuvad esimise päeva jooksul Balti Sõjaveteranide Liiduvahelised laskevõistlused hommikul kell 10,mullele järgnevad paraadimarss,pärjapanek,palvus ja aktus laululava ja mälestusmärgi esisel väljakul. Pärast õhtusööki järgneb "Vabaõhuteatris"segaeeskava ja hiljem tants peamajas. Samuti on toitlustamine korraldatud peamaja köögis.

Korraldajate poolt on palutud kõiki Eesti sõjamehi,lähedalt ja kaugelt Suvepäivi oma osavõtuga austada. Eriti seda naabermaast USA-st.

Arvestades eelmiste aastate Suvepäevade kogemustega tõotavad need sõjameestele kujuneda elamusrikkaks ja huvitavaks suur kokkutulekuks.

* * * * * * *

Virgats on eesti rahvusliku võitluse ideoloogia kandja. Vana Eesti armee uhkuse,enesekindluse,vapruse ja võitlus vaimu alalhoidja ning edasi kandja.

A.A.

27.8.70

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 9 (77) VII a.
September 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313

Kodumaa külastamisest

Mõnelt poolt on kodumaa külastamisse hakatud suhtuma pooldavalt, mis ei ole õige.

Teatavasti püüab N.Vene vabale maailmale selgeks teha,et eesti rahvas ise,täiesti vabatahtlikult,ilma N.Vene surveta likvideeris oma iseseisva Vabariigi,pani maksma Eestis kommunistliku korra,astus N. Vene koosseisu,moodustas omal algatusel kolhoosid ja nüüd elab jõukalt ning õnnelikult.

Kodumaal terrori all elavad eestlased ei saa seda nõukogude valet ümber lükata ja tõsiolusid jalule seada,see ülesanne kuulub meile.

Nagu teame vallutas Nõuk.Vene Eesti ajal,kui maailma tähelepanu oli koondatud tähtsatele sõjatandritele läänes. Sündmused Baltikumis oleks praegu unustatud,kui poleks olnud pagulasi,kes üle 25 aasta on selgitanud maailmale tõde oma kodumaa saatusest: Eesti Vabariigi valutamisest N.Vene poolt relva jõuga, "Eesti valimisi" 1940.a. juulis, küüditamisi,vägivaldset kolhoseerimist ja kogu ülekohut,mis meie rahvale on osaks saanud nõukogude vägivallavõimu all.

Tänu eesti pagulaste tegevusele pole valdav enamus lääne riike Eesti okupeerimist tunnustanud ja Eesti Vabariigi esindusi tegutseb praegu veel mitmes riigis. Seepärast on N.Vene Teise Maailmasõja lõpust peale lakkamatult püüdnud pagulaste mõju halvata. Alguses nõuti neid välja sõjaroimaritena nende asumisriikidest,hiljem meelitati neid okupeeritud Eestisse tagasipöörama igasugu kaunite lubadustega.

Kui kõik need tulemusi ei andnud,leiutati uus meetod,mida praegu rakendatakse. Pagulasi ei kutsuta enam kodumaale tagasi pöörama,neid kutsutakse ainult oma sünnimaad külastama. Vastavalt nõukogude terminoloogiale on sellised külastajad "head nõukogude patrioodid",kes välismaale on asunud ja kes sinna ka alaliselt võivad jääda - peaasi on,et nad nõukogude korra kohta midagi halba ei räägi.

Selle meetodi eesmärk on päevaselge. Kõigile on teada,kui hoolikalt N.Eestit külastajaid registreeritakse ja tihti nende kõnetki helilindistadakse. Kui selliseid külastajaid küllaldaselt on kogunud,võivad nõukogud täie õigusega väita,et vabas maailmas elavad eestlased nõukogude korda Eesti pooldavad ja heaks kiidavad. Nõukogude valitsus võib siis samuti täie õigusega nõuda läänеriikidelt Eesti okupeerimise de jure tunnustamist ja viimastel poleks enam mingit alust tunnustamist keelata.

Et N.Eesti külastajad Moskva meetodide ohvriks langevad,ei tohiks kellegile saladus olla: oma sugulastele sõpradele kodus mõeldes,pole neist keegi vabasse maailma tagasi pöördudes eestlastele rõhumise üle nõukogude poolt avalikult sõna võtnud,vastupidi mõned neist on koguni püüdnud nõukogude korrast Eestis maalida meeldivat pilti.

N.Eesti külastajad ei kahjusta ainult eesti rahvast,nad petavad ka veel seda riiki,mis neile varjupaika andnud. Ükski riik teatavasti ei anna asüüli pagulasile muil kui poliitilisil põhjustel. Asüüli saab nõuda väitega,et oldakse kodumaal valitseva korraga vastuolus ja selle korra poolt ohustatud. Seega on asüüli taotlenud väitnud,et neil pole võimalik oma kodumaale tagasi pöörduda enne kui kord,mille eest nad põgenesid,on kõrvaldatud. Külastajate poolt ette toodud põhjused ei ole tavaliselt kuidagi põhjendatavad.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Mõtteid,märkmeid meenutusi

A.Ohvril ütleb kodumaaga suhtlemise kohta: "kodumaal on vaid vangid ja valvurid. Esimistega läbikäimine valvatud ja raske. Teistega suhtlemine oleks venelastega kooeksistentsi taotlemine".

Eestile patriootlike noorte kasvatamine lasub nende eestlaste õlgadel kelledel õnnestus pääseda nõukogude haardest ja elavad vabas maailmas.

Meie praegune kasvatuslik siht peaks olema rajatud kolmele põhimõttele: 1.) Pidevalt meele tuletada inimestele oma kodumaad ja äratada massides armastust selle vastu ning viha Nõuk.Venemaa vastu. 2.) Eestluse hoidmine- et abielluksid eesti noored omavahel. Selleks korraldada mõnenädalasi kursusi,laagreid jne. kus noored võiksid omavahel tutvuda. 3.) Selgitada kõikjal,et Nõuk.Eesti külastamine on meile poliitiliselt kahjulik ja mitte millegagi vabandatav.

Kommunistid,punased,roosad,kooeksistentlased,sateliitsuse propageerijad tegeutsevad kõigis maades,väljaarvatud Kanada ja Inglismaa meie keskel takistamatult ja nendele näppude peale astujat ei ole.

Kas ei oleks tarvilik ja otstarbekohane nende juudaste tegevuse paljastamiseks,tõkestamiseks ja patriootliku järelkasvu saamiseks maades ellu kutsuda ühise põhikirjaga ja keskendatud juhtimisega patriootlikud organisatsioonid "Eesti Pojad ja Tütred". Maadevahelise keskorganisatsiooni ülesandeks oleks maade vahelise töö ühtlustamine,ühiste eesmärkide üles seadmine vastavalt olukorrale,vajadustele jne.

Avdy Andresson

* * * * *

P.A.Ühendriikide iseseisvusepäeval,4.juulil pealinnas Washingtonis korraldatud patriootlik meeleavaldus kujunes võimsaks poolehoiuavalduseks president R.Nixonile ja kehtivale ühiskondlikule korrale. Meeleavaldusest millest võttis osa umbes 350.000 inimest võtsid eestlaste poolt osa New Yorgi Eesti Vabadussõjalaste ühingu esindusmeeskond ühingu esimehe Edward Derrickuga eesotsas.

* * * * *

Ikestatud Rahvaste Nädala avamiseks New Yorgis St.Patrico katedraalis 12.juulil peetud pidulikul jumalateenistusel hoiatas preester Raymond J.de Jaegher,oma jutluses,et kommunistide eesmärgiks on hävitada USA-d seestpoolt,propaganda ja õõnestustööga.

Jumalateenistusele järgnes Central Parkis aktus kus esinesid laulude ja rahvatantsudega ukrainlased,rumeenlased ja teised ikestatud rahvad. Kõnelesid Ukraina,Kuuba ja Leedu pagulasgruppide juhid. Meeleavaldusest võttis osa ka Ameerika Leegion 12 lipuga. Kokku oli rongikäigus üle 50 lipu. Osavõtjaid oli umbes 2500 inimest. Eesti sini-must-valget kandis Keskuse liige Elmar Lipping. Lipu saatjateks olid New Yorgi Eesti Vabadussõjalaste ühingu liikmed V.Ustav,R.Paal ja ÜEVK esimees Avdy Andresson.

Ikestatud Rahvaste Nädala kavas küsitakse,et kas Lenin on humanist või lihunik.

Lenin oma kommunistidega pääses Venemaal võimule 7.nov.1917 ja 20 dets.1917 kirjutas ta alla dekreedile millega loodi Venes esimine kommunistlik inimeste hävitamise institutsioon "Tsheka". Asutatud inimes-

te tapamaja süsteemi kaitseks nõudis Lenin kategooriliselt ilma igasuguse kohtuta järgmiste inimgruppide likvideerimist:

Ohvitseride korpus	250.000	
Politseikorpus	40.000	
Suurmaapidajad	120.000	
Riigiametnikke	100.000	
Vabrikante	30.000	perekonda
Kommersante	30.000	perekonda
Kaupmehi	150.000	inimest
Inteligentsi ja vaimulikke	1.000.000	inimest
Kulakuid	7.000.000	perekonda

Asjatundjad,kes vene küsimusi uurinud,väidavad,et demokraafilised andmed ja arvestused kõnelevad,et venes on kommunismi 50-ne võimulpüsimise aasta jooksul kompartei ohvritena hävitatud 102.303.000 inimest, ja on hävitatud (allutatud) 33 iseseisvat riiki. Kõik sündis selleks, et vältida ohtu uuele kommunistlikule rezhiimile.

Kes on järgmine?

* * * * *

Tähelepanekuid Euroopast

Inglismaa uus peaminister Mr.Heath paistab hoopis teisest kaliibrist mees olevat. Esiteks - ta on iseloomult siiras ja aus. Selles osas ei saa teda võrrelda eelkäijaga Briti peaministri toolil,kes oli vaid suur sõnade-mees. Teiseks,välispoliitilisest seisukohast väljudes, Mr.Heath on veendunud "eurooplane". Dr.Adenaueri võimupäivil anti talle kui "eurooplasele" Aachenis,Charlemange nimeline auhind "teenete eest Euroopa küsimuses."

Lähemail päivil algavad Euroopas läbirääkimised Briti vastuvõtu osas Euroopa Ühisturgu. Prantslastel,kui opusitsioonimeestel,on olnud alati tugevad eelarvamused Briti rahva ja Töölispartei vastu"Euroopaga liitumise"osas. Mr.Heath - kui ta tahab edasi olla veendunud "eurooplane" - peab nüüd veenma prantslasi,et Briti konservatiivsel valitsusel on tõeline tahe liituda Euroopa Ühisturuga,mille tulemuseks - Euroopa Poliitiline Unionn. Teiste sõnadega,ka Inglismaa peab kärpima oma "rahvuspoliitilisi tiibu" ja "iseseisvust",kui ta tahab olla "hea eurooplane". Ergo - Briti liikumisel Euroopa Ühisturuga,Briti valitsus peab enam mõtlema,"euroopalikult". Sinna poliitilisse mõtteringi kuuluvad ka ida-Euroopa küsimus ja antikommunism. Seni need küsimused on lahendatud vaid NATO raames. Euroopa poliitiline ühtlus aga eeldab antikommunistlikku joont - mitte järelandmist venelastele. Siin Sir Alec Douglas Home'i ei saa võrrelda Sir Anthony Edeniga. Esimine on tuntud üldiselt veendunud antikommunistina ja samuti otsekohese ja ausa poliitikuna. Nende kahe mehe - Mr. Heath ja Sir Alec Douglas Home'i - ausale ja poliitilistele veenetele rajavad ka paguluspoliitikud oma lootused ja vabadusvõitluse.

Kuna ka Eesti iseseisvuse taastamise - ja edaspidine kaitse küsimus otsustatakse Euroopas,siis jälgime meie pidevalt ja suure huviga Euroopa Ühisturu ja Euroopa Poliitilise Unioni saamise probleeme.

Virgats september 1070

Ühepoolne kultuuriline suhtumine

Kommunistlikule korrale kõige hädaohtlikum on rahvuslus,natsionalism,sest see on neil ees maailma vallutamisel. Kommunistlikku "ühiskonnaõpetust"tundma õppides selgub ,kuhu viib see meie ühepoolne kultuuriline suhtumine Nõukogude Venemaaga ja Nõuk.Eestiga,mille igat liikumist ja tegevust jälgib kommunistliku partei terav silm,eriti rahvuslike küsimuse osas.

Eesti pagulane elab vabas,demokraatlikus ühiskonnas. Eesti riigi hävitamine,inimeste tapmine,küüditamine,orjatöö laagrid ja võitlused on saanud juba halliks minevikuks. Kommunismis ei taha meie enam näha ei mõrva ega hävitust. Oma kaasmaalasi,parteifuntsionääre,oleme valmis vastu võtma kui omasuguseid "sinisilmalisi rahvuskaaslasi".

Eesti pagulaste ühiskondade kujunemist ja tegevust on Moskva ja Tallinna KGB osakond jälginud 25 aastat. Selle tegevuse eesmärgiks on eesti pagulase neutraliseerimine,kahjutuks tegemine. Selleks on rakendatud Moskva poolt palju inimesi ja palju raha. Selle töö tulemusena on viimase viie aasta jooksul pagulas eestlaskonnas toimunud suuri poliitilisi ja kultuurilisi sündmusi,esmajoones poliitilistest küsimustest lähtudes. On sepitsetud konspiratiivselt Eesti Vabariigi sateliitsust,alustati eesti noorte poliitilist kasvatust kultuuri silfi all. Toimetakse ajakirja "Mana",mille kaaned näitavad sisulist värvi. Laulukoorides on lauldud salaja,avalikkusele teadmiseta 10 aastat Nõukogude loomingut. Teatrites on lavastatud tükke, mille autorid kuuluvad võõrasse ideoloogiasse-koolkonda.

Üks osa meie võõrsil kasvanud haritlaskonnast on rekendanud end avalikult Nõuk.kultuurivankri ette. Ja neil ei ole palju näppude peale astujaid. USA-s toimunud kultuurikonverentsi peareferaadiks oli Ivar Iváski "Paul-Erik Rimmo looming". Paul-Erik Rummo teatavasti kuulub eesti kommunistliku partei kirjandusvunktsionääride hulka. Kanada kommunistliku partei endine juht Tim Buck oma jutuajamises "Kodumaas",kui ta 1965.a. oli Tallinnat külastamas ütles: "Eesti vanemate pagulastega ei saa asju ajada,kuid selle küsimuse lahendame noorte kaudu".

USA ametlik poliitika ei tarvitse ühtuda eestlaste rahvus-poliitikaga kodumaa vabaduse küsimuses. Meie oleme mahajäätud ja üksi maailmas. Meie vastu tunneb huvi ainult üks- "pärija"! Meie nooremapõlve haritlaskond ei ole huvitatud oma vanemate sünnimaa poliitilisest saatusest. Selle asemel püüavad nad omal käel otsida sidemeid selle maaga,unustades,et need sidemed on võimalikud ainult KGB heakskiitmisel. Kas need sidemed teenivad eesti rahvuslikke huve,on rohkem kui küsitav.

Meie keskel leidub inimesi,kes ei tee kodumaal eksisteeriva rezhiimi osas enam suuremat küsimust ja näevad ohtu ainult käimasolevas venestamispoliitikas. Sarnases amalüüsis ollakse küll täiesti eksiteel. Kommunistlik rezhiim Nõuk.Venes ei ole ammugi enam marksistlik klassivõitlus,vaid on Venemaal valitseva rezhiimi agressiivne relv, mida kasutakse tarviduse järgi siseriiklikult parteieliidi võimulhoidmiseks ja väljapoole teiste rahvaste vallutamiseks ning likvideerimiseks.

Meie ei taha näha poliitilist ja kultuurilist niiditõmbajat kulistide taga,meie püüame uskuda kaasmaalaste aususesse ja hühistesse huvidesse.

Rahvusluse edasielamine noorte kaasatõmbamine ja eesti rahvusliku võitlusvaimu alahoidmine on momendil meie suurimad ja peameseid ülesandeid.

- ss.

13.11.70

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION

ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS

U. S. A.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313

VIRGATS

Nr. 10 (78) VII a.
Oktoober 1970.

Kanada võitlejate päevadeks

Sõjateadus õpetab,et pealetungil ja edasi rännakul on sõjaväe moraal hea ja võitlusvõime kõrge. Edu osutub enamsti tulemusrikkamaks kui seda kained arvestused võinuks ette näha. Paigale tardunud olukorras langeb võitlusvaim = moraal,ja taandumisel püüab suur osa võitlejatest oma kohustustest kõrvale hoida. Nõnda on see ka meie võitlejate organisatsioonide elus.

Edu mida saavutatakse ülespoole rühkimisel,tiivustab võitlejaid ja tulemuseks on organisatsioonide tõus oma eesmärgi saavutamiseks,lugupidamine ühiskonnas,hea läbisaamine ja meeldiv organisatsiooni liikmeskond. Kõik see tõstab meeleolu ja annab edasirühkijale lisa jõudu, mille juures pingutused ja vähesed puhketunnid ei tundu raskena.

Võitlejate organisatsioon on tema liikmetele organisatsioonina kõige lähedasem. Võiks öelda - perekonnale järgmine. Organisatsiooni järele hinnatakse tema liikmeid ja ümberpöördult. Iga liige on teisele kaasvõitlejaks,olles võtnud enesele kohustused,mida kaasvõitleja mõiste ette näeb. Samal ajal on ka iga tegevliige võtnud enesele kohustuse võidelda organisatsiooni eesmärkide teenimiseks ja ühes sellega töötamiseks organisatsiooni arenguks ja sisemise tugevuse hoidmiseks. Eduka tegevuse ja organisatsiooni arengu eelduseks on hästi kasvatatud ja distsiplineeritud liikmeskond,kes peab lugu kõrrast ja tegutseb juhtkonna poolt antud ja näidatud suunas. Juhtkond omakorda on vastutav oma tegevuse eest ja eeldab iga organisatsiooni liikme kaastööd-toetust. Õiget ja põhimõtetele vastavat tegevust soodustab organisatsiooni üldine distsipliin. Võitleja kohustused on eluaegsed.

Tegutsedes ligi 25 aastat mitmel kontinendil,eririikides,millised on oma asukohalt teineteisest väga kaugel,on organisatsioonide tegevus ja areng mõjutatud erinevalt. Liikmeskond ei ole enem nõnda ühtlane oma kasvatuselt kui oli see kodumaal vanas Eesti armees.

On juurde võetud nooremaid liikmeid kelledel puudub peaegu distsipliini mõiste. Kõrgemast istantsist kinnitamata valitavasse juhtkonda sattuvad isikud kelledel Eesti vana armee distsipliini ja korra mõiste on väga ähmane ehk puudub täiesti. Meie vanad veteranid on toonud vanast Eesti armeest pärandina kaasa rikkalikult rahvuslikku ja isamaalikku millest USA-s,Rootsis,Inglismaal,Kanadas,Austraalias,Argentiinas või mujal võrsunud ja sõjalise ettevalmistuse saanutel on raske aru saada. Vanematele teeb sageli meelehärma,kui nooremad ei saa aru, vanadele elementaarsetena tunduvatest mõttekäikudest ja distsipliini nõuetest. Kahjuks ei võta samal ajal aga kumbki pool vaevaks süveneda kõne alla tulnud ainestiku sügavusse,arendada vastastikust huvi diskuteeritava küsimuse vastu ja selgitada vaielust tekitavaid mõtteid.

Kõigi eeltoodu peale vaatamata peavad võitlejate organisatsioonid tegutsema,jätkates oma tööd kindlate eesmärkide suunas,koguma ja koondama eesti noori võitlejaid,nais,neid kasvatama ja kokku siduma oma liikmeskonnaga,et olla aja kõrgusel ning reaalne eesti patriootlik võitlusorganisatsioon!-

Enam kui kümme aastat tagasi tuli nendes keerukates olukordades tegutsevate organisatsioonide ette otsa astuda Ülemaailmsel Eesti Vabadusvõitlejate Keskusel. Keskuse tuumik moodustati mandrile,kus

tegutsevad suurem hulk võitlejate organisatsioone. Valijad olid tõenäoliselt pidanud tarvilikuks kindlustada Keskusele segamatut tegevust ja anda rohkem võimalusi võitlejate elus akuutseteks kujunenud olukordadesse süvenemiseks.

Oma ülesannetena näigi Keskuse juhatus ette rangemat kinnipidamist eesti võitleja nõuetest, silms pidades võitlejate kõrgeid eesmärke ja sihte; rõhuasetust eesti rahvuslikule tegevusele, siseelu tihendamisele, vaimse taseme tõstmist juhtkonnas, välistegevuse aktiviseerimist ja organisatstsiooni tegevussuunade kindlaksmääramist tuleviku seisukohast.

- Võitlejate aktiivne osavõtt ühingute - koondiste tegevusest on tarvilik ja õigeks tuleb pidada, et nooremad liikmed rakendaksid elukogenenud veteranide näpunäiteid, kuid oleksid samal ajal senisest intensiivirikkamad. Nii nooremad kui vanemad liikmed peaksid soodustama tihedamat suhtlemist isiklikul pinnal. Tarvilik on ka tihedama sideme pidamine keskustest kaugemal elavate veteranidega ja pisikeste gruppidega nende kaasa tõmbamine küsimuste otsustamisel kirjaliku hääletamise kaudu ja esindajate kaudu valimistel.

- Organisatsioon rajaneb kindlatele põhikirja, kodukorra ja traditsioonide alusele. See ei tähenda aga seda, et organisatsioonis ei tohiks kunagi midagi muutuda, täieneda, paraneda. Elus sünnib pidev uuendamisprotsess. Nõnda sünnib ja peab sündima ka vitaalses organisatsioonis. Arengus seisab elu saladus. Küsimus seisab ainult oskuses juhtida ja hoida arengut põhikirja ja kodukorra piirides.

- Suunata senisest enam tähelepanu eesti üldrahvuslikele-, rahvus sõjapoliitilistele- ja strateegilistele küsimustele. Nendele põhiülesannetele lisandub aeg-ajalt uusi, olenedes olukorra nõudeist ja ideede rohkusest. Suurt rõhku tuleb panna informatsiooni vahetamisele. Viigem lõpule pooleli seisvad algatused, algatagem uusi, ja sidugem veelgi tihedamalt kokku nooremaid noortega, vanadega ja päris vanadega.

Põlvkondade koostöös peitub suur jõud ja püsiv väärtus. Eesti võitlejate ülesandeks on seda väärtust hoida, teda õiges suunas ja õigel ajal tegevusse juhtida.

- Auvahekordade algatamisel peetagu silmas põhjust, tõsidust ja ärgu segatagu isiklikku ühekülgsust üldväärtustega. Auvahekordade lahendamisel oldagu põhikirja kohaselt kiire ja soliidne, et selle all ei kannataks organisatsiooni elu ega areng.

Avdy Andresson.

Kanada III Eesti sõjameeste suvepäevad

Kanada Eesti sõjameeste suvepäevad Seedriorul 29 ja 30 augustil k.a. õnnestusid väga hästi. Ilus ilm, loodus ja sõjamehelikult meeleolukas päevane- ja õhtune kava aitasid selleks kõigiti kaasa.

Päeva korraldajateks olid Toronto võitlejate ühing esimees kapten Manivald Randla ja Hamiltoni võitlejate ühing esimees leitnant August Jurs. Peale eemainitute võtsid osa veel USA-st Detroidi võitlejate ühing esimees Roman Reinamann ja Läti ning Leedu sõjameeste üksused lippudega. Kanada sõjavägi esindas ühe rügemendi esindaja. Päevadest osavõtjaid oli kokku üle 400.

Päevad algasid kell 10 h. laskevõistlustega kolme balti laskurgruppide vahel, kus eestlased tulid naaberriikide veteranide üle võitjateks. Võrkpallis tuli võitjaks Hamiltoni meeskond.

Paraadil ja aktusel mängis Toronto Peetri koguduse puhkpillide orkester A. Liivoja juhtimisel. Paraadi juhtis kapten Härm Kore. Paraadi võttis vastu kolonel-leitnant A. Tomander VR I/3. Toimus ka lipu üle-

andmine Hamiltoni ühingule. Lipu õnnistas ja aktuse vaimuliku talituse pidas õpetaja A.Raidur. Paraadil marsisid,ühes oma üksustega ka naised nägusais vormi riietuses. Paraadist osavõttjate üldarv oli 100 piirides.

Loorberipärja sini-must-valgete nelkidega,lipuvärvis lindiga asetas orkestri leina helide saatel,lühikese sõnavõtuga langenute mälestussambale,kõigi võitlejate nimel ÜEV Keskuse esimees kapten Avdy Andresson.

Aktusekõne pidas Kanada Rahvusliku Välisvõitluse Nõukogu abiesimees U.Petersoo. Noorema põlve mehi. Kõne oli üllatavalt eestilik ja julgelt väljendatud kommunismi ja vene imperialismi vastane.

Lõppsõna ütles Toronto EV ühingu esimees kapten M.Randla kus ta avaldas tänu nendele eesti ajalehtedele,kes on eesti sõjameestesse hästi suhtunud nimetades neid sõdurite kaugelaske kahuriteks.

Meeleolurikka õhtu ettekandes esinesid R.Tralla ja S.Preemi poolt koostatud laulu ja mängu ettekannetega Eesti sõdur neljas eriolukorras võimsahäälelised Harry Verder ja Raimond Tralla Toronto lõokeseks ristitud Silvia Preem ja Hamiltoni õõbikud Hilde Sepp,Elve Tali ja hr.Urmas Toming. Teadustajaks oli Toronto ühingu sekretär R.Tralla. Tantsuks mängis G.Hiltali orkester.

* * * * *

Seedriorul toimunud laskevõistluste üksiktulemused toome ära ühes järgmises Virgatsis.

* * * * *

K A N G E L A S E D

Turmtules ja tagalat kaitstes
ausalt võitlesid kodumaal,võõrsil;
tõid lohutust,lootust ja vabadust
meil rohkem teilt nõuda ei ole.

Teist hukkus hulk uljaid Karisoos,
jäi Narva ja Luunjasse mehi...
Teid nutsid kuulidest kõrbenud puud
Sinimägede võitluserajal.

Seal Venemaa soodes ja Saksamaal
läks Manala Laantesse mehi...
Sõjavangina "tsehhi põrgus," veel
teid piinati isegi hauas.

Kohustus pääsenutel võõrsilgi suur:
aus hoida mis võideti sõjas;
ka lõpeta lapuliste lai tuur
kodu päästa vaenlase lõjast.

Lydia Tori.

Kanada Eesti ajalehed tõid võitlejate suvepäevadest Seedriorul pikki positiivseid kirjutisi. Toome teisel küljel ära väljavõtte opositsiooni lehest "Vaba Eestlane" august 1970.

Sõjameeste päevadeks

Iga tõeline eestlane niihästi kodumaal kui ka eksiilis meenutab kibeduse ja jäledusega seda vägivalda 1940.a.suvel Eestis ja loodab,et kord tuleb jälle põõrang ajaloo käigus,kus taastuvad meie iseseisvus ning õigused.

Eestil ja teistel Balti riikidel tuli paratamatult alistuda tohutule ülevõimule. Eesti sõjavägi oleks vastava korralduse puhul olnud valmis kaitsma meie maad viimase meheni,kuid seda korraldust ei tulnud. Juhid ei pidanud seda ratsionaalseks sammuks,sest jõudude vahekord oli liiga suur,ning abi polnud kusagilt loota. Mõnelt poolt on väidetud,et võibolla oleks siiski pidanud vastu hakkama,kuna sel juhul poleks Moskva saanud vähemalt väita,et Balti riigid vabatahtlikult liitusid N.Liiduga. Kindlasti ei oleks aga ka selle heroilise ohvriga suudetud Moskva propagandapasunaid vaigistada ja miski poleks neid takistanud ka sel puhul väitmast - rahvas oli meie poolt,kuid sõjavägi kihutati juhtiva klassi poolt vastuhakule.

N.Liidu terror laastas halastamatult meie iseseisvuseaegses kutselises sõjameeste kaadris,suutmata aga seda siiski täielikult hävitada. Osa säilus ja võitles hiljem oma kodumaa vabastamiseks,mis aga kahjuks ei andnud tulemusi. Meil on praegu paguluses sõjamehi mitmest generatsioonist ja mitmetelt rinnetelt. Leidub veel neid,kes Vabadussõjas võitlesid Eesti vabaks,leidub omariikluseaegseid kutselisi sõjavõelasi, rindevõitlejaid Teise maailmasõja tandritelt,sõdalasi Soome armeest ja nooremaid mehi,kes võtsid osa Korea sõjast ja paljusid,kes võitlevad praegugi Vietnamis kommunismi vastu. Eesti sõjamehed nii minevikus kui ka tänapäeval on täitnud eeskujulikult oma kohustusi ja omandanud selle eest kõrgeid tunnustusi. Juba pikki aastaid on endised sõjamehed paguluses organiseerunud Võitlejate Ühingutesse,säilitades sel teel omavahelise sideme ja aidates kaasa ühiskondlikus töös mitmesuguste ürituste korraldamise,sõjainvaliidide abistamise ja muu tegevusega oma põhikirjade alusel. Need on mehed,kes vaatsid meie põlisvaenlasele vastu läbi püssisihiku ja on jäänud kompromissituiks kommunismivastasteks võitlejateks paguluses. Nad on tugevakaaluliseks vastujõuks neile vähestele meie hulgast,kes kalduvad meile tehtud ülekohut unustama ja status quoga leppima. See kompromissitus on mõningaid sõjameeste hulgast viinud kohati vastuollu ka isikute ja ringkondadega,kes taotlevad samu eesmärke nagu nemadki,kuid on aeg-ajalt püüdnud selleks rakendada erinevaid taktikaid. Sellised lahkarvamused on ühiskonnas paratamatud ja tunnused näitavad,et sisemised "tormid veeklaasis",millised meie vaenlane püüab oma lõõtsaga laastavaks orkaniks paisutada,on nüüd vaibunud. On üldiselt aktsepteeritud,et me vajame sõjamehelikku kindlust, tolereerides samaaegselt vaba mõtlemiseviisi ning uusi lähtekohti niikaua kui nende eesmärk ühtub kogu meie rahva suure sihiga- Vaba Eesti!

Käesoleva kuu viimasel nädalaõpul kogunevad endised eesti sõjamehed lähedalt ja kaugelt Seedriorule - Lõuna Ontario eestlaste keskusesse, kuhu on püstitatud ka Eesti vabaduse eest langenute mälestussammas.

Kolmandad Eesti Sõjameeste Suvepäevad meenutavad Eesti saatuslikke sündmusi kolmkümmend aastat tagasi ja demonstreerivad,et need,kes kunagi Eesti iseseisvaks võitlesid ning oma maad relvaga käes kaitsesid,ei ole paisatud passiivseina kõigisse maailma tuuldesse,vaid on säilitanud oma võitlusvaimu ja kannavad seda edasi ka järgmistesse generatsioonidesse. Olgu need esmajoones meie rahvusliku ühisrinde tugevdajaks ja ajendiks,mis liidab ka noorema põlvkonna võitlejaid meie sõjameeste organisatsioonid ühismalevaks.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 11 (79) VII a.
November 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J.08313

Ole eestlane,armasta Eestit,
Kasvata oma lapsi eestlaseks.
Vihka Nõukogude Venemaad.

Avdy Andresson

USA Eesti võitlejate päevadeks

Vaimse lugupidamise ja vabaduse eest ning endakaitseks võitlusetahte kadu vabas maailmas on tegurid,mis kutsuvad agressori ründama. On põhjust karta,et see generatsioon kes on läbi elanud kaks maailmasõda ja Vabadussõja,peab nägema veel Kolmandat maailmasõda.

Võitlejate organisatsioonid peavad edasi tegutsema,jätkates oma tööd kindlate eesmärkide suunas,koguma ja koondama eesti noori võitlejaid, neid kasvatama ja kokku siduma oma liikmeskonnaga,et olla aja kõrgusel ning reaalne eesti patriootlik võitlusorganisatsioon.- Sidugem veelgi tihedamalt kokku moorimaid noortega,vanadega ja päris vanadega.
Põlvkondade koostöös peitub suur jõud ja püsiv väärtus. Eesti võitlejate ülesandeks on seda väärtust hoida,teda õiges suunas ja õigel ajal tegevusse juhtida.

Eesti noored! Tuleb aeg,kus teie ruttate vene okupatsioonist vabastatud Isade maale,kaasas õpitud teadmised ja rikkalikud elukogemused. Taskuis pangatsekid ja dollarid,-heisake tuulde lehvima sini-must-valged lipud. Süüdake võidutuled üle kodumaa. Kiskuge maha ja lõhkuge puruks inimsoo roimarite kujud meie rahva pühadest paikadest. Hõisake üle eestlaste maa: "Isamaa,Sa oled meid kutsunud,meie oleme tulnud".
Astuge Võitlejate organisatsioonide ridadesse.

Eesti emad! Sünnitage oma lihast ja verest tütreid ja poegi,kellede seljad on sirged,südamed uhked ja puhtad. Meie ei vaja küürakaid,kes on kaotanud oma rahvusliku au,uhkuse ja viha. Eesti rahval on õigus ja võime korraldada ise oma riigi ja ühiskonna elu.

Meie usume,et Eesti keel elab edasi meie tütarde ja poegade südameis ja suis kogu maailmas.
Meie usume,Eesti riigi vabasse tulevikku ja uute õitsengusse.

Eesti rahvas hoia kokku,sa oled üksi ja mahajäätud. Sinu vastu tunneb huvi ainult üks pärija-Kreml.

Eesti võitlejad hoidka kokku ja julgelt edasi.

Avdy Andresson.

USA Eesti Võitlejate suvepäevad

Long Islandi Võitlejate Ühing tähistas 19.sept.k.a.oma 6.aastapäeva ja korraldas selle raames ka USA võitlejate suvepäeva Long Islandi Eesti Külas,New Yorgi Eesti Haridusseltsi maaalal. Päev õnnestus ilusa ilma tõttu ja hästi korraldatud ja puhtas pargis ning peamajas hästi. Kasutamiseks oli spordiväljak,tennis plats,supelbassein ja kõetud saun. Osavõtjad olid peamiselt Long Islandi Võitlejate Ühingu liikmed ja EV Liit USA-s juhatuse liikmed. Esindatud olid ka Marylandi Võitlejate Ühing esimees August Kuklane,Connecticuti Võitlejate Ühing esimees Endel Kool,New Yorgi Eesti Vabadussõjalaste Ühing esimees Edward Derrick ja Seabrooki Võitlejate Ühing.

Kava järele oli lõunast alates ettenähtud Liidu juhatuse koosolek. Referaadid: "Kuidas viia meie välisvõitlus laiemale pinnale" - J.Kork; "EV Liidu ankeedi tulemuste analüüs" - M.Aari ja "Baltimere osatähtsus" - U.Teemant.

Suvepäeva raames oli korraldatud kunstinäitus,fotonäitus ja dokumentide näitus. Näitusel oli kunstitöid,ülesvõtteid Vabadussõjast,Iseseisvuse päivilt,Uklei sõjavangi laagrist jne. Väljapanekud olid Eesti Arhiiv Ühendriikides omad. Arhiivi hoidja F.Kool.

Long Islandi Võitlejate Ühingu 6.aastapäeva tähistamise kava algas kell 6.30 aktusega Langenute Mälestussamba esisel väljakul. Lippude defileed korraldas J.Moks. USA hümni laulis sop.mag.prl.E.K.Jürima. Avasõna ütles Liidu esimees G.Buschmann. Palvuse pidas õpetaja A.Taul. Pärja asetas Mälestussambale Ühingu Naisringi esinaine pr.Ella Ojandu, nägusas Naisringi vormi riietuses. Siinjuures olgu märgitud,et L.I. Võitlejate Ühingul on 30 naisliiget,kes oma energilise esinaisega eesotsas Ühingu üritustes kaasa aitavad. Lahkunud Ühingu liikmeid mälestati E.K.Jürima vastava laulu ettekandega. Deklameeris K.Viljur. Tervitusi ütlesid Eesti Rahvuskomitee Ühendriikides esimees Heikki Leesment ja Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimees kapten Avdy Andresson. Hoogsa lõppsõna ütles Ühingu abiesimees I.Tiisler. Teadustajana esines Ühingu sekretär Jaan Moks. Aktus lõppes Eesti hümniga. Aktusele järgnes peamajas koosviibimine loterii ja tantsuga. Vahepaladega esinesid solist E.K.Jürima,suupilli ettekandega E.Teder. Sõduri laulud lauldi ühiselt. Tantsuks mängis kolmeliikmeline jatzz. Osavõtjaid 100.

* * * * *

Mõnda Austraalia võitlejate elust

Juba aastaid on Austraaliast Keskuse juhatust varustatud rikkaliku informatsiooniga,et Eesti patriootlikust seisukohast vaadatuna ei ole mitte kõigi sealsete võitlejatega asjad päris korras. Keskuse juhatuse poolt on selles asjus asjaosalistele kirju saadetud, "Virgatsis" ja ajakirjanduses avaldatud üldsõnalisi kirjutisi. Näiteks rahvuslike tähtpäevade tähistamisest punasega dekoreeritud ruumides. Nõukogude Eestist Austraalias viibijaid on oma koosviibimistele kutsutud ja nendele võitlejate rinnamärke rinda kinnitatud jne. Meie ei tea kas kodumaa eestlasest rinnamärgi saaja oli punane või mitte aga niipalju on kindel,et saaja seda märki kodumaal kanda-ega enda juures hoida ei saa. Ta pidi selle kohe pärast koosviibimiselt lahkumist minema viskama. Üksikliikmete poolt on osavõetud kommunismi pooldavatest meeleavaldustest.

Järelpärimisel vabandati asja sellega,et meeleavaldusest osavõtjad on riigiteenistuses ja leivateenimise huvides nad pidid seda nende

kommunistlikult meelestatud unionides kaasa tegema. Selle peale Keskuse juhatus avaldas "Virgatsis" üleskutse,et niisugused liikmed ei peaks võitlejate organisatsioonides juhtivatele kohtadele kanditeerima ega neid ei peaks ka valitama. Hiljem on selgunud,et eelmainitud on tehtud ka meelemuudatusest.

Paistab,et vaenlane tegutseb seal edasi ja püüab oma laastavat tööd jätkata.

Saadud andmetel likvideerus k.a.31.mai päkoosoleku otsusega mitmekümne liikmeline Victoria võitlejate ühing. Esimees Leo Piik. Päkoosoleku otsus likvideerimiseks tehti pärast seda,kui oldi kolmel koosolekul püütud valida ühingu juhatust,millised püüded nurjusid. Kahju!-

Tegu millest ka vaikides mööda minna ei saa ja mis võitlejate elus niisugusel kriisi ajal ei oleks tohtinud juhtuda on E.Aaviku,Austraalia Sõjaveteranide Liiga Eesti osakonna ellu kutsumine. Keskuse juhatusel on selle Austraalia sõjaveteranide organisatsiooni kohta rikkalik informatsioon olemas. Meil on ka see teada miks E.Aavik seda tegi.

RSL on ainult nimeliselt anti-kommunistlik. Tegelikult nad ei ole seda kunagi avalikult näidanud. Lihtne austraalane ei tea ka kommunismist mitte midagi.

Keskuse juhatus loodab,et E.Aavik selle eesti võitlejate organisatsioonide lõhkumise lõpetab ja oma ülejäänud energija Austraalia Eesti võitlejate organisatsioonide ülesehitamiseks annab.

Rahvaste elusuunade määravat ajalugu tehti minevikus lahinguväljal, kus see karmilt raiuti ajalooraamatu lehekülgedele tule,vere ja mõgaga. Moodne aeg on rahvaste ajaloo kujundamiseks leidnud uusi mooduseid, kuid nende vooludega pole eesti rahval võimalust olnud kaasa minna. Sellepärast meie vajame patrioötlikke võitlejate organisatsioone.

Keskuse juhatus kutsub üles kõiki Austraalia võitlejaid,ka neid kes seni on asja pealt vaadanud,kaasa aitama oma organisatsioonidel olevast kriisist kiiremini välja tulla,nii,et kõik organisatsioonid võiks edasi tegutseda ja veel paremini kui seni.

Allpool toome ära selles asjus reserv leitnant W.Rakfeldt'i kirja "Virgatsile" ja Keskuse juhatuse kirja E.Aavikule.

* * * * *

Meeletuletuseks kõigile N.S.W. E.V. ühingu liikmetele

Iga eestlane saab olla lojaalne oma uuele kodumaale kui ta täidab ausasti oma kodaniku kohuseid. Meil ei ole teist valikut.

Austraalia R.S.Liiga võtab ka võõraid sõjamehi omale liikmeks. Nad aga ei saa anda kunagi võõrastele neid õigusi,mis on ainult Austraalia eesliini sõduritele Liiga põhikirjas lubatud: Nagu haigla ja arsti kulud,sõdurite pension jne..

R.S.Liiga allorganisatsioonid ja üksikisikud peavad maksma oma liikmemaksu ja täitma kõik kohustused,mis põhikirjas on ettenähtud.

Küsime nüüd neilt võõrastelt sõjameestelt,kes astuvad R.S.Liiga liikmeks: Kas neil võõrastel sõjameestel ongi moraalset õigust nõuda neid soodustusi,mis on ainult ettenähtud lahingutest tagasi tulnud Austraalia sõduritel?

Veel tekkib küsimus: Kuhu on jäänud meie sõjameeste austamine kõigi nende langenud kangelaste vastu? Kus on jäänud meie kohusetunne ja patrioötliku eesti sõjamehe eetika?

Meie oleme siin võõrsil siiski nagu võõrkehad R.S.Liigas,olgugi,et meie tohime kanda nende rinnamärki ja võime käia ka nende kõrtsides...

Nüüd on selgunud,et R.S.Liigal ei ole midagi ühist N.S.W. Eesti

võitlejate ühinguga,aga see sõjameeste killustamine võib tuua viimaks mõlemile paraleel ühingule kiratsemise ja lõpu,nagu juba Victoria E.V. ühingus omavaheliste nääklemiste pärast.

Ja kes sellest röömu tunneb? "Eks ikka Kreml".

Paistab,et meie hulgas Austraalias on õhus höljuvate ideede leiutaja,kes oma megolomaanias mõtleb ainult välja ideesi,kuidas ta saaks omale esimehe koha,ta oskab mustakunstniku osavusega tuttavate ringkonnas mõju avaldada nii,et minnaksegi kokku paha aimamata ja luuakse jälle mõni uus ühing. Küsimata milleks on see vajalik Sydneis? Meil on juba olemas pikki aastaid N.S.W.Eesti Võitlejate Ühing,mis oma alluvuselt kuulub Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskusse Ameerikas ja teist ühingut meil siin enam tarvis ei ole.

Kui meie N.S.W. E.V.ühingus on olnud puudusi ja väärnähteid,siiski soovitan kõigile ühiselt kohe need puudused kõrvaldada,meie peame tundma kohustusi rahva vastu ja austama sõjamehe distsipliini.

Kas meil ei ole nagu piinlik endid ehtida vööraste sulgedega ja kas ei peaks meie andeksandmist paluma endi langenud legendaarsete vaimude ees,kelle üle surnukehade saime meie põgeneda vabadusse.

Sydnei 7.juulil 1970.

W.Rakfeldt
reserv leitnant.

Väljavõte U.E.V.Keskuse esimehe kirjast E.Aavik'ule 25.7.70.

Armas ksv. E.Aavik!

Oleme seda RSL-i asja Keskuse juhatuses mitmel korral arutanud ja sellest ka väljaspool juhatust olevate Keskuse liikmetega rääkinud. Juhatus on selle asja kohta ka teisi kanaleid mööda informatsiooni saanud. Arvesse võttes kohapealseid kogemusi on meie seisukoht: Kasulik ja soovitav on Eesti võitlejate organisatsioonidel koostöö kohaliku maa sõjaveteranide organisatsiooniga. Seda soovitame teha kõikjal. Patriootlikust seisukohast vaadatuna on aga Sinu praegune koostöö moodus kohaliku maa sõjaveteranide organisatsiooniga RSL-s kahjulik. See moodus lõhub meie võitlejate organisatsioone ja meie ei saa seda lubada. See moodus teenib mitte eesti rahva vaid tema vaenlase huve. See asi sellel kujul tuleb lõpetada.

Igal juhul peavad võitlejate organisatsioonid jääma puht Eesti patriootlikeks organisatsioonideks. Meie praegune huvi on kuidas saada võitlejate organisatsioone koos hoida ja uute liikmetega täiendada aga nendest liikmeid mitte ära viia ja seda ka mitte isiklikes huvides.

Praegu eesti rahva raskel ajastul,ei lahku ükski tõsine ja aus patriootlik eestlane võitlejate organisatsioonist ega püüa neid lõhkuda liikmete ära meelitamisega. Loodan,et Sina ühined siin meie seisukohtadega.

Tervitustega

Avdy Andresson.

* * * * *

Käesoleva aasta Vabadusvõitluse Nädal peetakse 21-29.novembrini. Palume kõiki organisatsioone seda läbiviia vastavalt selle mõttele.

* * * * *

Praeguse kava järele toimub Ülemaailmse eestlaste kokkutuleku puhul Kanadas 1972.a.suvel samal ajal ka Ülemaailmne Eesti Sõjameeste Kongress. Palume hakata selleks juba aegsasti tervilikke ettevalmistusi tegema.

28.12.70

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION

ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS

U. S. A.

VIRGATS

Nr. 12 (80) VII a.
Detsember 1970.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313

Sõda ja kristlik eetika IV

Me võiksime olla enda suhtes ausad. Maailm ei vihka sõda tänapäeval mitte sellepärast,et ta ihaldab seda rahu,mida Jeesus tõotas igaveseks heaoluks,vaid ta ihaldab rahu,mis tõotab säilitada praegust materiaalset mugavust...

Inimelu puutumatus mõistab kahtlemata hukka iga ebavajaliku elukaotuse sõja läbi,kuid niikaua,kui mehed on kutsutud riskeerima oma eluga põhimõtete pärast,mis on väärtuslikumad kui elu,ei ole sõja täielik hukkamõitmine eeldatav.

Anglikaani kiriku pepiiskop tuntud teoloog William Temple kirjutas aastal 1940:

"Sõdur on eelkõige mees,kes on valmis surema oma kodumaa eest; ja valmisolek suremiseks teiste eest on põhiliselt kristlik omadus."

Paavst Pios XII oma läkituses 1954.a.jõuludeks hurjutas muuseas ka patsifiste ja mõistis nende propaganda hukka.

Teises maailmasõjas võideldi diktaatorliku Saksamaa vastu vabaduse nimel. Enamik läänemaailma teolooge oli veendunud selle sõja õigustavuses. Aga nüüd,kui veel õudsema kommunistliku türannia all kannatab kaheksasada miljonit inimest,needsammad teoloogid on kahjuks ärmiselt tagasihoidlikud vabade rahvaste moraalsete kohustuste nägemises. Nende loogikale vastavalt surmaksid uusimad relvad,eriti aatompommid,liiga palju süütuid inimesi ja selletõttu nad peavad paremaks praeguse olukorra,status quo,s.t. kommunistliku orjuse,süütute inimeste piinamise ja tapmise püsimist kui uut sõda,inimkonna vabaduse kaitseks. Osaliselt võib selle mõttelaadi põhjuseks olla ka nende teoloogide kommunismi olemuse täielik tundmatus või poliitiline vasakpoolsus või naiivsus. Vastuseks sellele võiks olla kanoonik B.H.Streeter'i väide aastast 1915, mis peaks pidama paika ka tänapäev:

"On parem,et süütu indiviid sureb,kui et pahelisus pääseks võidutsema."

Kui süütute inimelude ohverdamine on iial õigustatud mõne pahe kõrvaldamiseks,siis kindlasti on see nüüd õigustatud sadade miljonite inimeste vabastamiseks kommunismi,Vene imperialismi haardest ja kommunistliku türannia kaotamiseks.

Need minu neli artikklit peaks aitama selgitada,et kristliku eetika kohaselt ei ole sõda niisugune patt või pahe,millest hea toon ja kristlik kasvatus ei luba kõnelda,veel vähem seda õhutada,vaid et sõda on sageli vajalik abinõu rahvusvaheliste pahede ja ebaõiguse korrigeerimiseks maailmas,kui vähem drastilised vahendid ei anna tulemusi. Üks koloneli auastmes USA sõjaväe pastor esitas mõni aasta tagasi retoorilise küsimuse,et kas ka need võivad ennast kristlasteks lugeda, kes sõjast kommunismi vastu osa ei võta.

Vene kommunistliku imperialismi kukutamiseks ei ole tarvis aatompommi. Natsionalism Vene sisemaal ja Euroopa maades on need mis võivad kukutada praeguse Nõuk.Vene kommunistliku imperialismi kui see välistoetust saaks. On kahju,et saamtu ja tahtetu läänes isegi seda pole suuteline tegema.

Avdy Andresson.

Ole eestlane,armasta Eestit,
Kasvata oma lapsi eestlaseks.
Vihka Nõukogude Venemaad.
Avdy Andresson.

Väljavõte Ü.E.V.Keskuse esimehe kirjast Victoria EVÜ juhatusele

On kahjatsemise väärt lugeda Victoria Eesti Võitlejate Ühingu päkoosoleku otsust 31.maist 1970 ühingu likvideerimiseks. Meie peame Võitlejate organisatsioone juurde saama,nende ridu noortega täiendama, neid aktiviseerima aga mitte likvideerima.

Kas tõeste ei leidu poole sajalisest ühingu liikmete perest viit meest kes ühingu juhtimise üheks aastaks enda peale võtaks.

Kas tõesti siin enam midagi päästa ei ole!?

7.augustil 1970. Avdy Andresson.

* * * * *

23.septembril k.a.peetud AF ABN-i koosolekust New Yorgis võttis osa Suurbritannia reservkolonelleitnant Iremonger,kes on organisatsiooni International Federation of Allied Ex-Serviceman abipresident. Kolonel andis ülevaate nende orgi struktuurist ja senisest tegevusest,kusjuures peaõhk langeb ideoloogilise invasiooni ja kaudse agressiooni tõrjele.

Kolonelile andis meie poolt seletuse Keskuse esindaja ABN-i juures kapten Elmar Lipping Eesti Sõjameeste tegevusest. K.I. arvates oleks Keskusel üsna head väljavaated tolle tähtsa organisatsiooni liikmeks astumiseks. Organisatsiooni peakorter asub Pariisis.

* * * * *

Võimsast võidumarsist Washingtonis - March for Victory in Vietnam, 3.oktoobril võttis meie poolt osa Eesti Võitlejate Ühing Marylandis esimees-Keskuse liige ltn.August Kuklane. Balti vabariikide - Eesti, Läti ja Leedu poolt kõneles EVÜ Marylandis liige USA sõjaväe veteran Rein Kreek. Osavõttjaid politsei arvestuse järele 250.000 inimest.

* * * * *

Ikestatute võimsaim protestil UN-i ees New Yorgis 18.okt.k.a. põletati ära ka kolm Nõuk.Vene lippu. Protesti organiseeriaks oli Balti rahvaste noorte organisatsioon Balti Rally Committee- esimees Dr.Heino Ainso. Osavõtjaid umbes 3000 inimest 100 lipuga. Protestidemonstratsioon anti hästi edasi ka TV-s. Protesti demonstratsioon kestis vaheaegadega üle paari nädala.

"Meie ei taha olla Vene orjad" - "Vabadust kohe" jne. oli lugeda demonstreerijate plakatitelt.

Võitlejate poolt võttis meeleavaldusest osa New Yorgi Eesti Vabadussõjalaste ühing-esimees Keskuse liige Edward Derrick,Long Islandi Võitlejate ühing - esimees Eduard Ojandu,piiratud koosseisus. Connectiguti E.V.Ü.esimees Endel Kool,Keskuse liige Elmar Lipping,Lakewoodi E.V.Ü. esindajad ja Keskuse ning Seabrooki E.V.Ü. esimees Avdy Andresson.

20.okt.sõitsid meie noored oma veoautoga "Freedom for Estonia-Latvia - Lithuania Gromykole vastu. Meeleavaldus oli mõjukam kõigist seni korraldatud Balti rahvaste meeleavaldustest UN-i ees. Seda said näha ka N.Vene UN-i esindajad eesotsas N.Vene välisministriga.

Kui läheb lahti ...

Poliitiline võim tuleb püssirauast,õpetab Mao Tse Tung. Ega see pole Mao mingi orginaalne leiutis,vaid ainult selle konstateerimine,mis ikka on olnud ja nagu see jääb. Kui püssirauaga ähvardamise peale teine taganeb,jääb pauk tegemata ja poliitilise võimu kehtestamiseks sõda tulemata. Vastasel korral süttib sõda.

Ei tarvitse kohe lahti minna sõjaks nukleaarrelvaga. On isegi küsimus,kas suure sõja korral nukleaarrelvad kasutamisele tulevad. Vaevalt oleks president Truman Hiroshimale aatompommi käsutanud,kui Jaapanil oeks olnud sama relv. Ega praegugi pole kogemusi,praegugi keegi ei tea, kuidas kujuneks sõda aatomrelvadega. On palju lahtisi küsimusi,mida manöövritel ei saa selgitada.

Ning kui ka sõda aatomrelvadega - ega elu ei kao. Pärast mõlema maailmasõja hävitusi igal pool areng läks tohutu kiirusega. Näib nii,et kus rusuhunnikud suurimad,seal ka ju ülesehituse saavutused kiiremad ja suurimad. Kui täna aatompommid pühiksid mõned suurlinnad ja mõnikümmend miljonit inimest maakeralt,kahekümne viie aasta pärast on need linnad uuesti ülesehitatud moodsamatena ja paremarena,kui praegu oskame kujutledagi. Inimelusid on hävinud ajaloo kestel alati tohutult, sõdadetagi. Meenutagem ainult,kui samal aastatuhandel mongoolide sõjakäigu puhul tapeti tervete linnade elanikkonnad,naised ja lapsed kaasa arvatud. Palju miljoneid,ajalugu pole arvet pidanud. Meenutagem ainult, et Venemaal sel sajandil ainuüksi Vorkuta sunnitöö laagris on hävinud miljon inimest; kui palju kokku kõikides laagrites,keegi ei tea ega saa kunagi teada. Meenutagem neid miljoneid,mis hävinesid Hitleri Saksamaa kontsentratsiooni - laagrites... Kunagi arenes maailm humaansuse suunas. Tänapäeval areneb maailm vihkamise ja tooruse suunas. Sellise arengu juures hävib ikkagi tohutult inimelusid,olgu aatompomm või ei. Senised suured sõjad on toonud lõpu suurtele koloniaalimpeeriumitele. Pärast Esimist maailmasõda lagunes Austria-Ungari rahvaste konglomeraat. Võim hoidis seda koos. Sõda halvas võimu ja impeerium lagunes. Teisele maailmasõjale järgnes Inglismaa ja Prantsuse koloniaalimpeeriumite lagunemine. Ei päästnud impeeriumi lagunemisest see,et Inglismaa oli sõja võitja. Jäi siiski üks koloniaalimpeerium - Venemaa. Jäi mitte tingitult oma sisemisest tugevusest,vaid tänu Hitleri ja tema poliitikute rumalusele,kes radeerisid saksa sõduri võidud,kui ka sir Winstoni ja Delano Roosevelti pingutustele hoida Venemaa tugevana iga hinna eest. Pühapäeva hommikul 22.juunil 1941,mil Winston Churchill Downing Street 10 aias ütles oma sekretärile,et kui Hitler täna ründab põrgut,on tema, Churchill,valmis andma kõike võimalikku abi Kuradile - oli Vene koloniaalimpeeriumi tulevik seks puhuks kindlustatud.

Järgmise suure sõja puhul ajalugu ei tarvitse korduda (kuigi ka see pole võimatu,nimelt,kui Ühendriigid koos Venega lähevad sõtta Hiina vastu). Loomulikus ajaloo käigus on järgmise suure sõja korral lagunemise järjekord Vene koloniaalimpeeriumi käes. On täiesti loomulik,et suurvene perifeerial allutatud rahvad,kes kogusummas pole vähemuses suurvenelastega,vene koloniaalimpeeriumist lahku löövad. See ei sünni aga igal pool võitluseta. On alasid,millest Vene ei loobu võitluseta,olgu seal võimul monarhistid,imperialistid,sotsiaalimperialistid või mõni kolmas,praegu veel tundmata liik vene imperialiste.

Niisugusteks aladeks on Baltikum ja Ukraina. Pole kujutletav,et venelaste käest Eesti saaks oma vabaduse tagasi võitluseta.

Ei tarvitse muretseda eesti rahva võitlustahte pärast. Kui on küsimuses võitlus vabaduse eest,tärkab võitlustahe õigel ajal. Nagu viimati

Vabadussõja ajal.

Vabadussõja alul ja ajal oli üks eelis,mis nüüd puudub. Siis oli meil rohkesti lahingukogemustega ohvitsere. Nüüd pole,ega ole põhjust oletada,et olukord ses seoses muutuks. Võitluses aga lisaks võitlustahtele peab olema ka vastava kooli saanud juhte.

Kust sai Eesti oma ohvitserid Vabadussõja alguseks? Ka siis oldi Vene valitsuse all,nagu nüüdki.

1913.aasta jõulu ajal Vene haridusministeerium,keegi Ignatjeff oli siis minister,korraldas ülevenemaalise algkooliõpetajate kongressi Peterburis. Õpetajad tulid kokku,pidasid end ülal väga massumeelselt, arvustasid teravalt haridusministeeriumi ja valitsust. Kui 1914.aastal puhkes sõda,maksis Ignatjeff õpetajatele kätte: ta ei esitanud valitsusele ettepanekut õpetajate moblisatsioonist vabastamiseks,kuigi oli teada,et sõjaminister niisugust ettepanekut oleks toetanud. Nõnda mobliseeriti ka eesti meesõpetajad ja kui korraliku haridusega mehed saadeti sõjakoolidesse ja ohvitseride kursustele. Vene haridusminister sel moel aitas kaasa,et Vabadussõja alul lisaks vähestele vanematele ohvitseridele,kes olid saanud hea sõjalise hariduse rahuaegsetes sõjakoolides,oli ka nooremaid ohvitsere hea sõjalise vilumusega. Ei tea,kuidas oleks Eesti rahvavägi Vabadussõja alul saanud üle ohvitseride puudusest, kui Ignatjeff 1913.aastal poleks koolmeistrite peale vihastanud.

Ei saa oletada,et kodumaal tekiks praeguses olukorras küllaldane ohvitseride kaader. Kuid meil on palju eesti noori vabas maailmas. Mõnikord on noored kurtnud,et vanem põlv ei laskvat nendel lüüa kaasa poliitilises võitluses. Kui noored mehed tõesti soovivad olla valmis võitlema kodumaa vabaduse eest,kui tuleb selleks aeg,siis on nüüd veel aega muretseda endile korralik sõjaline haridus reservohvitseride kraadini. Kodumaa,kui ta kord vabaneb vene ikke alt,ei vaja väljast ei insenere ega eriteadlasi. Kõigi raskuste ja teele veeretatud takistuste kiuste eesti noored pürgivad ikkagi kõrgema hariduseni. Kuid noored kodumaal ei pääse sõjakoolidesse,või kui,siis upuvad nad punaarmeesse kusagil kaugel kodumaast.

Kui Vene koloniaalimpeerium hakkab lagunema - on arvamisi,et see sünnib juba kümmekonna aasta pärast - siis nõuab aeg ka vabas maailmas olevatelt poliitilistelt võitlusorganisatsioonidelt lõõgivalmis olekut. Päästegu Venemaal valitsema milline rezhiim tahes,sealt poolt pannakse kõik mängu,et saada vaba maailma riikidelt kinnitus Balti maade Venamaa külge kuulumise kohta. Ning on karta,et siis vabas maailmas üteldakse: tulevast demokraatlikku Venemaad ei tohi mitte nõrgestada.

Kõik taevamärgid näitavad,et eelolevad ajad toovad raskeid heitlusi kodumaa vabaduse eest.

(VES) A. K-N

* * * * *

Praeguse kava järele toimub ülemaailmse eestlaste kokkutuleku puhul Kanadas 1972.aasta juuli kuus ka ülemaailmne Eesti sõjameeste kokkutulek - Kongress. Kongressi tegelikuks läbiviiaks on Eesti Võitlejate Ühingute Liit Kanadas - esimees kapten August Nõmmik.

Palume kõiki võitlejate organisatsioone ja üksikvõitlejaid Kongressist osavõtuks tarvilikke ettevalmistusi tegema hakata. Koostada resolutsioone meie pagulus Valitsusele,poliitilistele keskorganisatsioonidele jne. Korraldada aegsasti kõik sõiduga ühenduses olevad küsimused, nagu ühissõidud puhkuse aeg jne.

Soovitame kõigil võitlejatel kellel vähegi võimalik Kongressist osa võtta.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS

Nr. 1 (81) VIII a.
Jaanuar 1971.

Eesti Kirjandusmuuseumi
arhiivraamatukogu
Nr 2175638 79

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313

30 aastat Eesti okupatsiooni

Viimased 30 aastat kõnelevad meile mitte kaugest minevikust, vaid Eestis võimutsevast vene kommunistlikust imperialismist.

Lisaks aitavad need aastad mõista minevikku selleks, et teadlikumalt võidelda tuleviku eest kommunismi ja vene imperialismi vastu. Kommunistid on barbarid. Eriti hästi tunneme meie seda olukorda, ja see oli üks neid põhjusi, miks aastal 1918 eesti rahvas tõusis üksmeelselt üles vene sissetungijate vastu.

Aastal 1940, kui meid sunniti ülevõimule alistuma, oli Nõuk. Vene valitsuse esimeseks ülesandeks kommunismivastaste kodanike mõrvamine ning meie rahva elu halvamine rekvireerimiste ja konfiskeerimiste korraldamine; juhtivate maa ja linnaelanike küüditamine ning varanduste ja kaupade väljavedu Venemaale - varastamine.

Tuhandete viisi arreteeriti inimesi. Kinnipeetavaid pekseti ja piinati. Paljud kinnipeetud pekseti surnuks.

Kui Nõuk. Vene sügisel 1944 vallutas uuesti Eesti kõik kordus. Kogu Eesti kattus koonduslaagritega. Kümned surma laagrid, mis haarasid kogu maa, on tunnistajaks kümnete tuhandete rahulike inimeste ja endiste sõdurite piinamisest ja hukkamisest.

Kommunistid ja Vene imperialistid hävitasid eesti rahva vabaduse ja iseseisvuse. Tühistasid rahva enesemääramise õiguse. Üldse oli vene kommunistlik okupatsioon Eesti omariikluse jõhker jalge alla tallamine ning eesti rahva eluõiguste julm vägistamine. Ka alustati kohe, venestamist ja haritlaste ajutamist Venemaale, kust Eestisse toodi venelasi. Praegu moodustavad venelased Eestis 40 protsenti rahvastikust.

Eesti rahva kõige algelisemate õiguste rüvetamine vene okupantide poolt, äärmine omavoli, hoolimatu majanduslik ekspluateerimine ja maapõue varade riisumine, sotsiaalne ja kultuuriline mahasurumine, kõik see kuulub aasta 1940-1970 sisse.

Kommunistid - venelased ja nende käsilased hävitasid ka meie teadus- ja kunsti asutisi, ajaloolisi ja kultuurilisi- mälestusmärke, koole ja haiglaid, muuseume ja teatreid. Nad moodustasid isegi erilised süütajate komandod - hävituspataljonid, kes põletamise kõrval ka mõrvasid ning hävitasid kõik selle, mis inimpõlve vaevaga oli kogutud. Toimeteti mahalaskmisi, inimeste teadmata kuhu kadumised. Röövimisi ja igasugu muu vägivallastamisi rahuliku elanikkonna kallal.

Eesti rahvas vaevleb ikka veel selle kohutava hirmu ja ikke küüsis.

Okupatsioon Eestis - see on kommunistlik terror Vene imperialismi huvides. Eestis ei ole perekonda, kus seda terrorit ei tunta. Väga tabavalt ütleb selle kohta Marie Under: "Igal lävel tahaks kummardada, ükski maja pole leinata." Sellepärast peame ka aastate 1940-1970 kohta märkima, et nad on Eesti rahva leina-aastad. Kuid sellele vaatamata meie rahvas ikka veel püsib ja jatkab oma rahvusliku elu korraldamist, sest ta teab, et "aeg annab arutlust."

Peame püüdma kodumaa ja seal kannatava eesti rahva kasuks rohkem teha kui seni, võõrastele meeldida püüdes teinud oleme. Selleks uusi teid ja võimalusi otsides - julgelt edasi.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Soovime kõigile Keskuse liikmesorganisatsioonidele,nende liikmetele japerekondadele häid jõulu pühi ja õnnerikast uut aastat.

A A S T A V A H E T U S E L

Üks elatanud härra helistas
Mu lävel hõbedast kella
Kui avasin ukse,ehmusin ---
Sest tundsin teda ja leina

Ta tihti oli mind tusastanud
Kui puistas ohtu ja tõbe;
Ma meenutasin seda,ohkasin ---
Taas vaatasin ta juukste hõbe.

Seal valgusest ilmus üks haljake
Kel kroonis tervitus uljas.
Uus aastaarv kirjutet sellele
Neid ise nii lubav ja sulnis.

Kõik hüüdsid: UUSAASTA! Suudlesid
Üksteise veinisoid huuli.
Ma sirutin käe ja tervitasin
Vaid L Ä Ä N E S T puhuvaid tuuli.

* * * * *

Väljavõte Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu esimehe August Nõmminu kirjast Keskuse esimehele, 21.novembril 1970.

Vabadusvõitluse Nädalaks 1970.a.

Kui meie asukoha maa valitsused tahavad olla siirad ning ausad, siis nad peaksid rakendama ka kommunistliku diktatuuri haardes olevate rahvaste suhtes need deklaratsioonid,kokkulepped ja lubadused,mille täideviimine on täiesti nende valitsuste võimuses ja oleneb ainult nende eneste heast tahtest.

Vabadusvõitluse nädal on võitlejatele selleks ajalikuks ühikus, kus tuleb välja selgitada ja kindlalt formuleerida kaugemad ning lähemad eesmärgid ja soovid rahvus- ja välispoliitilisel alal. Teiseks on see nädal selleks,et välja arendada organisatsioon,mille raamides neid soove oleks kõige otstarbekohasem esile tõsta.

Balti rahvaste võitlejate ühingud Torontos on leidnud sobiva vormi teovõimelisele koostööorganisatsioonile. Oleks soovitav et ka teistes keskustes kutsutakse ellu analoogilised koostööorganisatsioonid.

Ikestatud rahvad peaks omama igas föderal valimisringkonnas oma koostööorganisatsiooni ja selle kaudu sidet pidama ringkonna esindajaga parlamendis. See on parim ühendus valijate ja oppositsiooni parteiga.

Alustage käesoleval Vabadusvõitluse nädalal eeltöid vajalise koostööorganisatsiooni kujundamiseks oma lähemas asukohas ja võtke ühendus esimises järjekorras lähemate naabritega - lätlaste ja leedulastega ja meie rahvaste karmile saatusele kaasatundvate inimestega asukohamaa rahva seas. Nagu teame,neid lubadusi,mis antud kõigile rahvastele,ei ole seni täidetud ikestatud rahvaste osas.

Allpool toome ära Balti rahvaste võitlejate ühingud Torontos poolt esitatud kaks memorandumit. Nende memorandumite sisu ja eesmärk ei vaja lähemat selgitamist. Ärakirjad,kokku umbes 500 saadeti Kanadas valitsuse,parlamendi ja senati liikmetele, U.S.A-s kõigile U.N. liikmesriikide delegaatidele.

9.oktoobril 1970

Secretary General of the
United Nations Organization.

Copies to the members of the
United Nations General Assembly,

Dear Sir:

On October 24th this year the United Nations Organization celebrates its 25th annyversary,looking back on numerous achievements and drawing guidelines for the future.

The inauguration ceremony of the United Nations Organization was attended by representatives of 51 nations - the nations that formed the previous General Assembly of the League of Nations. Under the constitution of the United Nations Organization and the Declaration of Human Rights,adopted by the UN General Assembly on December 10, 1948, the number of nations in the General Assembly has grown to 126. The newcomers are the nations who have declared themselves independent after the Second World War. The UN has recognazed them all as equal members of the organization,no matter how big or smal.

The representatives of the Baltic States,Estonia,Latvia and Lithuania who declared themselves independent after World War One and who were members of the League of Nations are not members of the UN. The occupation of these states by the Soviet Union is declared illegal by leading democratic states and members of the UN.

The brutal and merciless occupation of these States by the Soviet Union should be condemned by the UN General Assembly and representatives of Estonia,Latvia and Lithuania,appointed by their lawful ambasadors, accredited to the United States Government in Washington should become members of the UN General Assembly.

By inviting these representatives to the General Assembly,the UN will make a historic move that will glorify the UN forever. This will point out that the UN stands on its constitution and the Declaration of Human Rights and does not recognaize forceful and illegal occupation of free and independent nations,no matter how strong and mighty the aggressor.

Celebration the 25th anniversary of the UN,the members of the Baltic War Veterans Corps in Toronto remind you that the UN has not done all it could for these nations a long time ago.

We sincerely hope that very soon the representatives of Estonia, Latvia and Lithuania will occupy their seats in the UN General Assembly and take an active part in the vital work of that organization.

Sincerely yours,

M.Randla /allkiri/ I.Jakupaitis.
Ei ole loetav

* * * * *

9.oktoobril 1970

The Honourable
Pierro Elliot Trudeau
Prime Minister of Canada

Copies to members of Federal
Parliament and Senat.

Dear Sir:

On October 24th this year the United Nations Organization (UN) sele-

brates its 25th anniversary,looking back on numerous achievements and drawing guidelines for the future.

In these 25 years the number of UNO member nations has grown from 51 to 126,and after the UN General Assembly adopted the Declaration of Human Rights - cornerstone for freedom and democracy.

The new members of the UN are the nations that declared themselves independent after the Second World War. The founding nations that took part in the inauguration ceremony of the UN belonged to the previous League of Nations. From among these nations at the inauguration ceremony were missing the representatives of the Baltic States - Estonia,Latvia and Lithuania. These countries had been occupied by the Soviet Union.

While insisting on the right of independence and freedom for all nations,the UN has been silent about the fate of the Baltic States.

The Baltic States were founded after the First World War by nations with a history of more than thousand years. Their occupation by the Soviet Union has not been recognized by leading democratic nations of the world and members of the UN.

As Canadians of Baltic orgin we are proud of a governement that challenges force and tyranny and does not recognize the occupation of the Baltic States by the Soviet Union. We pray for Canada and work for her glorious future - that she may stand for her principles forever.

On the 24th of October,when the UN celebrates its 25th anniversary and Canada takes part in that celebration,it is the right time to raise the question of the Baltic States in the UN General Assembly.

As the occupation of Estonia,Latvia and Lithuania by the Soviet Union is illegal and not recognized by the leading democratic nations of the world,the representatives of Estonia,Latvia and Lithuania,appointed by lawful ambassadors,accredited to the Government of the United States of America in Washington,should become members of the UN General Assembly.

As you are fully informed of the tragic fate of the Baltic Nations, we sincerely hope that you will stand up in the General Assembly of the UN and make the proposal to invite the lawful representatives of the Baltic Nations to become members of the General Assembly. Without doubt these representatives will be an aaset to the General Assembly and by taking an active part in its work would help to resolve many of the complicated problems of the UN.

Hoping that the representatives of the Baltic Nations appointed by their ambassadors in Washington will soon belong to UN General Assembly, we remain,

Sincerely yours,

M.Randla /allkiri/ I.Jakubaitis
Ei ole loetav

* * * * *

Väljavõte Keskuse juhatuse protokollist nr. 4 p. 4 , 21.novembril 1970 Seabrookis.

"Keskuse juhatus asub kodumaa külastamise suhtes võitlejate organisatsioonide liikmete poolt rangelt eitavale seisukohale.

Külastamine võib toimuda ainult isiku lähemate omakste surma puhul või teenistuskohuste täitmise tõttu,kui isik teenistuse iseloomu kohaselt ei saa sellest keelduda".

* * *

Oleme seni rahvusvahelisel areenil oma rahvuslike nõudmistega liiga tagasihoidlikud olnud. Ueel aastal julgemalt edasi.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION

ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS

U. S. A.

VIRGATS

Nr. 2 (82) VIII a.
Veebruar 1971.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313

Ülemaailmne Eesti Sõjameeste Kokkutulek
8 - 16. juulini 1972 Torontos

Me tuleme tuhandest tuulest, et
üheskoos leide nõu.
Äratada kalleid muistseid hääli, et
Saaks taastet Eesti riik ja malev.

24 veebruar 1971

Euroopas on liikvele pandud uus Euroopa aktsioon mille koosolek toimus Liechtensteini pealinnas Vaduz'is. Uus organisatsioon Euroopa aktsiooni Nõukogu kutsuti ellu Saarbrückenis 1969.a. novembris. Kokkutulekust võttis osa 30 delegaati 7-st Euroopa maast. Eestit esindas seal Arvo Horn Rootsist. Koosolekul kuulati ära aruanded ja võeti vastu prantslase Delamare Euroopaaktsiooni programm.

Uus Euroopaaktsioon erineb teistest Euroopa teglaratsiooni taotlevatest liikumistest selle tõttu, et see aktsioon lähtub laiemast Euroopa kontseptsioonist ja nagu arusaada võib, asub toetama pikkade generatsioonide kestel välja kujunenud Euroopa idapiiri mis kulgeb Karjalast alla Musta mereni ja haarab endasse niihästi Balti riigid kui ka kõik praegu Moskva mõjusväärs asuvad satelliitriigid. Mis aga kõige tähtsam, aktsioon ei tee vahet vabade Euroopa riikide kui ka praegu ikestatud ja orjastatud alade vahel.

Lääne Euroopa rahvad peaksid ühiselt läbiviima, et tulevase Vene riigi piir ei ulataks Lääne mere ega Soome laheni. Eesti, Ingeri, Isuri ja Vadja maad saaks Soomega ja Karjalaga ühise maapiiri. Venemaa Lääne piir oleks: Aunuse laht, Aunuse (Omega) jõgi, Valge järv, Valdai kõrgustik, Volga, Väina ja Dnjepri jõgede ülemjooks, Must meri. See on ajalooliselt ja kultuuriliselt pika generatsioonide kestel välja kujunenud ürgne Euroopa ida piir. Niisugune oli juba vana Varjaagide piirivööde, mis algas põhjas Valgest merest ja kulges üle Aunuse- ja Laadoga järvede, Ilmeni järve ja Valdai kõrgustiku vahelt lõunasse, kus ta soode ning Dnjepri jõe madaliku kaudu ühines Musta mereni. See joon annab lääne Euroopa rahvastele idakallaletungide vastu kaitsesügavuse, nii nagu see oli enne venelaste invasiooni ugrisugu rahvaste aladele. Euroopa rahvaste kultuuriline ja hariduslik tase, nende ühiskondlik kord ja majandussüsteem, nende maailmavaade ja usulised arusaamad jne. erinevad vene rahva omast. Baltimere rahvad kuuluvad kõik "vanasse heasse" euroopasse, Venemaa aga täiesti erinevasse sotsiaalsesse, kultuurilisse ja ideoloogilisse maailma. Selle tagajärjel ähvardabki ümberkujundamine lääne ja põhjaeuroopalisest kultuurist võõrdumine ja isegi oma põhisest kodumaast välja juurdumine.

Praeguse Ida-Euroopa geopoliitilise asendi nõrkus ja kaitsetus muudab selle Venemaale ahvatlevaks saagiks, kui mitte tema piire ei nihutata ida poole. Iganenud on ka levinenud müüt, et Baltikum on Venemaa "aknaks Europasse" ja seda elulisest vajadusest tingituna ja mitte ainult välispoliitilistel põhjustel - imperialismist.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Mõtteid,märkmeid,meenutusi

Ennustajad ütlevad,et loomulikus ajaloo käigus on järgmise suure sõja korral lagunemise järjekord Vene koloniaalimpeeriumi käes.
Kui Vene koloniaalimpeerium hakkab lagunema - on arvamisi,et see sünnib juba kümmekonna aasta pärast - siis nõuab aeg ka meie vabas maailmas olevatelt võitlus-,rahvuslikelt akadeemilistelt organisatsioonidelt ja poliitikutelt lõõgivalmis olekut. Vajame võitlejate organisatsioonide ette ptsa isamaalikult meelestatud patriootlikke juhte.
Oleme selle ajakirja veergudel mitu korda korranud,et pääsegu Venemaal valitsema milline rezhiim tahes,sealt poolt pannakse kõik käiku, et saada vaba maailma riikidelt kinnitust Balti maade Venemaa külge kuulumise kohta. Seda võime juba täna mõnede Ameerika eriajakirjade ridade vahelt lugeda.

* * * * * * *

Oleme varem teatanud,et võimsast võidumarsist Washingtonis - March for Victory in Vietnam 3.okt. 1970, Dr. MacEntire juhtimisel võttis meie poolt osa Eesti Võitlejate Ühing Marylandis esimees - Keskuse liige August Kuklane, Balti vabariikide poolt kõneles seal EVÜ Marylandis liige USA sõjaväe veteran Rein Kreek. Osavõtjaid oli umbes 250.000. Toome allpool Rein Kreek'i kõne.

First let me thank you,Dr.MacEntire,for giving us,the Baltic people an opportuniti to voice our grievances to such a large and Wonderful audience,becouse this opportunity has been denied us for more than three decades.
In the autum of 1939 the tanks and armor of the Soviet Union rolled over the eastern borders of the free Baltic states; Estonia, Latvia and Lithuania,to occupy those free and prosperous small countries and destroy their western type democracies,and the so called "time of the bases"began. Very soon the sons of Finland were dying against the same communistic enemy.
In the summer of 1940 new masses of communistic hordes crossed the borders of the Baltic countries and destroyed whatever freedom these free and brave countries still had. The western world did absolutely nathing against this act of terror and brutality. Under more them a year of communist rule the Baltic nations lost nearly 10% of their population by murder,torcher and deportation. Maybe my fellow Americans can understand me better if I point out that 10% of American population would be abaut 21 million less people in just one year.
It must be said that there are many even educated Americans,who have not heard of the Baltic countries,and often confuse them with the Balkan countries. The Baltic states are in Northern Europe,on the Eastern shore of the Baltic sea.
Today many so called coexistence politicians regard the Baltic countries as buried and done with,and see as unrealistic the effort to free those unhappy countries from the Russian yoke.
The Baltic counries and half of Europe came under communistic tyranny of the wartume and postwartime Western peacemakers,who made this fraudulent so-colled peace. These men will go into history as the traitors

of Jalta, Teheran and Potsdam and other agreements too numerous to mention the all,up to this very date.

Let us say this much to our fellow Americans; The peace based on injustice is a shamefull peace,and it does not last.

Today,everybody is talking of personal freedoms,but the socalled "free" press,television and radio never demand freedom for the enslaved cultural nations.

We,The Baltic people are on the concience of the Western World,and as long as the freedom of Estonia,Latvia,Lithuania and other European nations under the bolshevistic heel is not restored,my fellow Americans-there never will be a genuine peace in this world.

We have seen for 25 years or more,varried horror movies and stories of only one nations sufferings New we appeal to the good movimakers, that the time is here to bring out some real and truthful episodes of sufferings of enslaved christian nations,under the most harrible system that has ever existed on the face of the earth. We ask of the dictators of the press,television and the movie industry,to give real and equal treatment to all sufferers. So far they have proven,that the sufferings of only some need publicity.

We can not understand why,every time the mighty America faces the challenge of any communistic power in the world,we fail to exercise our might and ability to defeat the communist threat. We,who have seen the preplanned and mercyless bombings of European cities in the II World War can not understand,why suddenly every skilled bushman is so valuable. On of the most beautiful citys and cultural places,filled with refugees from the east who fled the raping Soviet hordes,was wiped off of the earth,and 350 thousand christian women,children and old people were killed in a few hours. Now we may not bomb the Haipon harbor,and other military targets in North Vietnam ot of fear that in the process some illiterate communist subject might be killed. And this smart and farsighted tactic will richly be paid for with the lives and blood of American fathers and sons.

In the II World War a "Lindemann Plan" was executed against the European cities and population,Why not a Lindemann plan against bolshevistic barbarians ??

Sometimes we find many answers right here,if we look araund a little farther. You can see those unshaven,unwashed and uncultured little Karl Marxes araund,better known as the liberals,who brainwashed by the same type of proffessors,are using our democratic freedom to destroy freedom for all. They are as their profet Lenin said; they are the useful idiots in front of the bolshevistic carriage,who are ready and willing to destroy this free and wonderful country and who have nathing to replace it with.

What we need today in America is a new Paul Revere,who will call loud enough,that the communists are allready here. We the youth of enslaved Europe,ask from these "useful idiots",who do not like to fight against the bolshevistic beasts with the words of the great American patriot Patrick Henry; "is life so dear or peace so sweet as to be purchased at the price of the chains of slavery".

The cream of European youth was killed fighting off the antichristian raping hoardes,better known as the Red Army. Over 50 million European women were raped,tens of thousands of them until beath. More than 120 million have found their violent death in Siberia and other slave labor camps,NKVD prisons and other places. The communists have made their goals and intentions very clear. Krushev said "We will bury you

with your own spades and your children will grow up under our government". That is so christal clear,that we beleive even twisted liberals brains can understand. You can not call a man or a woman a christian or cultured who is begging for frindship with those bloody barbarians.

* * * * * * *

Eesti Võitlejate Ühing Marylandis esimehe ltn. August Kuklase kõne Ühingu radiosaates Marylandi eestlastele 13.dets.1970. (A.Kuklane on Keskuse liige)

Armsad Eesti rahvuskaaslased!

Nagu paljud teist on juba teadlikud,toimus 23.novembril k.a. rahvusvaheline kuritöö Ameerika sõjalaeval Vigilant. Nimelt põgenes Leedu meremees Simas Kudirka punaste n.n.kalalaevalt,spioonilaevalt ja palus assüüli Ameerika sõjalaeval. Selle asemel,et anda assüüli mehele,kes ohverdas perekonna ja nüüd maksis oma eluhinnaga katse eest pääseda vabadusse,laskis admiral Ellis State Departmenti ja Transport Departmenti teadaolekul okupeerida ja komandeerida vormis kommunistidel 10 tundi Ameerika sõjalaeva,kes kasutasid Ameerika sõjalaeva kommunikatsiooni sidepidamiseks Vene saatkonna ja teiste spiooni ja sõjalaevadega. Simas Kudrika,keda raskelt peksti Ameerika sõjalaeva okupeerivate kommunistide poolt,pöördus põlvili paludes ameeriklaste poole,paludes kristliku Jumala nimel teda mitte välja anda mõrtsukatele - kommunistidele, aga nende kõrvad ja südamed jäid kurdiks.

Murti iga traditsioon,Ameerika konstitutsioon,kõik rahvusvahelised seadused ja tavad,isegi kurikuulsa United Natio'i Human Rights deklaratsioon. See mees kandis endaga kaasas Ameerikale suure tähtsusega salajasi dokumente ja andmeid.

See sündmus hoiti kõrgemalt poolt korraldustega ja vandega saladuse all,kuni Ameerika laeval teeniv Läti meremees selle välja tõi. Minu rahvuskaaslased! See ei ole mitte leedulaste traagika üksi,vaid kõigi orjastatud rahvaste traagika. Nagu teame nüüd,on niisuguseid vahejuhtumeid ka varem olnud,aga need on edukalt ära varjatud. Süüdlased selles asjus ei ole mitte kõik paljastatud,neid ei ole isegi karistada lubatud. Nüüd näeme nagu üks kongressiliige mainis,et katsutakse kui riigikeeles ütelda "to explain the incident to the dead".

Viimast asjaolu arvestades otsustas Äsja loodud "Ikestatud Rahvaste Antikommunistlik Aktsioon Komitee",üksmeelselt pikiteerida 19.detsembril sel aastal State Departmenti,samuti ka Transport Departmenti,millisest aktsioonist palume igal rahvuskaaslasel osa võtta,kes veel punaste hirmutegusid mäletab,et ära hoida samasuguseid nähteid tulevikus.

Samuti palume kõiki osa võtta Simas Kudrika Mälestus-jumalateenistusest pühapäeval 20.detsembril St.Alfonsus katuliku kirikus Saratoga ja Park Ave.nurgal. Meie rahvuslik ülesanne ja kristlik kohus on anda oma moraalne abi ja toetus meie Leedu sõpradele ja näidata kõigile,et meie süüdlaste käitumise hukka mõistame,et me oleme väärilised vabaduseks ja meie saame unustama oma eriarvamised,kui kutsub võitlus isamaa eest.

* * * * * * *

USA Kongressi Relvastus komisjoni esimees kurdab sõjaväe eelarve arutamisel,et USA on laostamise lävel,ja lisab,et USA-l tuleb tõenäoliselt leppida vene allveelaevade baasiga Kuubal ja Vahemere kaotamisega. Vene sõjapotents tõuseb ja meil pole midagi vastu panna.-

(EP)

29.3.71

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 3 (83) VIII a.
Märts 1971.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313

Sõjaks ettevalmistamine I

Sõjast tänapäeval kõneldes tuleb lähtuda seisukohast,et maailmapoliitika keskuseks on Moskva,Peking ja Washington. Moskva mainimine esimisena on tingitud sellest,et sealt kiirgab välja sõjalise vallutamise mõttekäik ja ettevalmistus,mis suunab vabu rahvaid sõjalisele ettevalmistamisele enesekaitse vajadusist lähtudes,ehk oma kaotatud vabaduse ja iseseisvuse taastamiseks. Seega tänapäeva võimaliku sõja eesmärgiks on Moskva seisukohast vene imperialism ja kommunistlik ülemaailmne diktatuur. Vastandina sellele vaba maailm (keskusega Washingtonis) püüdluseks on rahvaste vabaduse taastamine ja rahulik kooselu. Kuna nende kahe risti-vastupidise eesmärgi ühendamine rahulikul teel on võimatu,siis püüame alljärgnevas vaadelda eeltingimusi mida on vaja enne täita,kui Läänes võib kommunismile vastu astuda relvastatud jõududega,s.o. sõjaga.

Juba igivanast ajast peale on sõja ettevalmistamisel antud esmaline tähtsus puhtsõjaväelisele ettevalmistamisele. Sõjaväeline ettevalmistus haarab alljärgnevaid küsimusi.

Alaline sõjavägi on see maa-,mere ja õhujõudude koosseis,mis on vajalik esimiste operatsioonide puhul,kui sõda tekkib. Selle jõu suurust ei saa määrata teoreetiliselt,vaid see on iga riigi geopoliitiliste ja majanduslike võimaluste olundi analüüsi produkt,mis valmib kindralstaabis ja leiab kinnitamist riigikaitsenõukogus.

Reservägi on teine oluline tegur sõjaväelise ettevalmistuse teel. Reservvägi on õigupoolest see kodanike hulk (ca 10% rahva arvust), kes moodustab mobliseeritud sõjaväe ja esindab rahva võitlusvaimu lahinguväljadel. Seepärast ongi rahvaste juures,kes tõsiselt vaatavad tulevikku,läbi viidud üldine sõjaväeteenistuskohustus ja eriline tähelepanu on pühendatud reservjuhtide ettevalmistamisele.

Kolmanda olulise tegurina esineb Sõjaväelises ettevalmistuses nn. abiteenistuste ettevalmistamine. Alates Esimise Maailmasõja järelaastaist on tähelepanu omistatud naiste rakendamisele sõjaväelistes huvides. Isegi meie põhiseaduse paragrahv 128 näeb ette,et riigikaitsest on kohustatud osa võtma kõik kodanikud. Niisiis abiteenistuste sarjas valmistadakse ette naisi side-,sanitaar-,meelelahutus jt. ülesandeiks. Sellega säästetakse hulk meeskodanikke otseseiks võitlusülesaneteks.

Oma maa vabastamiseks sõjalise jõuga kaasaaitamise ettevalmistamiseks paguluses vajame territooriumi,välisabi ja vabatahtlikke. Eeltoodu saamiseks on tarvilik,et meil oleks üks pagulusvalitsus kellel on kogu pagulaskonna tunnustus,et meie välisesindused ja poliitikud astuksid aegsasti samma Läänemaade vastavate võimude juures,et sõja korral kõigil eestimaalastel,kes soovivad võidelda oma rahvusarmees,seda võimaldatakse ja antakse tagatis,et rahvusväeosi kasutadakse ainult oma rahvusriigi piirides.

Sellejuures jääb kõigi eelpool toodud lubatu korral siiski hädaoht püsima,et väejuhatused häda korral lubadustest kinni ei pea ja head rahvuslikud väeosad "kahuri lihaks" tulde viskavad.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Sõjameeste Kongress 8 - 16. juulini 1972 Torontos

Me tuleme tuhandest tuulest,et
üheskoos leida nõu.
Äratada kalleid muistseid hääli,et
Saaks taastet Eesti riik ja malev.

August Nõmmik,Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liit esimees,Ülemaailmste Eesti Päevade Peakomitee,sõjameeste ürituste toimkonna esimees, poolt koostatud Ülemaailmsed Eesti Päevad Torontos 8-16 juulini 1972.a. raames korraldatava Sõjameeste ürituste kava.

Sõjameeste poolt on korraldamisel Ülemaailmsete Eesti Päevade raames, 8-16. juulini 1972.a. järgmised üritused:

a) Maadevahelised Eesti meistervõistlused valikmeeskondadele ja noortele kal.22 vabapüssist,distants 50 m. ja kal.22 vabapüstolist, distanats 50 m. (valik meeskonnale).

b) Sõduri õhtu.

c) Sõjameeste kongress.

Maadevahelised Eesti meistervõistlused valikmeeskondadele oleks:

1) Kolmest asendist a 40 lasku,ja

2) Inglis Match - 60 lasku lamades käelt.

Mõlemad võistlused toimuks rahvusvaheliste võistlusmääruste kohaselt. Iga maa saadaks laskevõistlustele selles klassis 6- liikmelise meeskonna. Meeskonna saavutuseks arvestadakse nelja parema laskuri tagajärjed.

Noortele oleks võistlused:

1) kolmest asendist a 20 lasku,ja

2) 30 lasku lamades käelt.

Iga maa saadaks võistlustele kuni 6- liikmelise meeskonna. Meeskonna saavutuseks arvestadakse nelja parema laskuri tagajärjed.

Kal. 22 vabapüstolist laskmisel,dis. 50.m. rahvusvaheline 50. m. märkleht,kolm korda 20 lasku. Meeskonna koosseis ja punktide arvestamine sama kui kal. 22 vabapüssist laskmisel.

Liidu juhatuse poolt on palutud laskevõistlusi ettevalmistava toimkonna koosseisu:

Esimees: V.Raiend - K.Eesti Võitlejate Ühingute Liidu juhatusest,
Liikmed: V.Aana - Toronto Püssi ja Püstoli Klubist,
E.Lindaja - Seedrioru Laskespordi Klubist,
E.Ruuberg - Montreali Laskespordi Klubist,
E.Jaanuste- Eesti Skautide Malevast,ja
A.Kukk - Liidu laskeala korraldaja.

Liidu juhatus ja korraldav toimkond paneks välja auhinnad parimatele laskurmeeskondadele ja parimatele laskuritele igal võistlusalal. Vastava diplomi saaks iga võistlusest osavõtnud meeskond ja laskur.

Üksikasjalised juhendid laskevõistluste korraldamise koha ja aja suhtes saadab välja toimkonna esimees pärast seda kui on saabunud laskevõistlustest osavõtta soovivate maade laskurmeeskondade erisoovid,mida ettevalmistav toimkond püüab arvestada võimaluste piirides.

Toimkonna esimehe - V.Raiend'i aadress on: 176 Pineway Blvd., Willowdale,Ont.Canada. Tel. Toronto 223-7464.

Vahekohtunike kogu moodustaksid ettevalmistav toimkond,Ülemaailmse

Vabadusvõitlejate Keskuse poolt saadetavad ja laskurmeeskondade poolt kaasatoodud vahekohtunikud.

"Sõduriõhtu" on mõeldud sõjameestele ja nende sõpradele hubaseks meeleoluõhtuks,kus sõnas,laulus,lavapildis ja muusikas antakse läbilõige eesti võitleja rõõmust ja lootusest kodumaad kaitstes või sõjaretki sooritades. Selle õhtu korraldajaks on palutud Toronto,Hamiltoni ja Montreali Võitlejate Ühingud ja Soomepoiste Klubi. Üldjuht Raimond Tralla.

Sõjameeste kongressi eesmärgiks on:

1) Kaasaaitamine nendele üld-rahvuslikele probleemidele lahenduste leidmisel,mis praeguse vabadusvõitlusega on otseselt seotud,

2) Sõjameeste ja võitlejate organisatsioonide struktuuri ja ja tegevusse puutuvad küsimused ja

3) Praeguse vabadusvõitluse suunamine ja juhtimine muutuvate olukordade taustal.

Sõjameeste kongressi valmistab ette Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse volitusel Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu juhatus. Eeltööde edukaks ning ulatuslikuks läbiviimiseks on moodustamisel toimkond Kanadas ja korrespodents toimkond ülemaailmses ulatuses.

Kanada toimkonna koosseisu kuuluksid:

a) Liidu juhatus tervikuna,

b) Hamiltoni,Montreali,Ottawa,Edomtoni ja Toronto Eesti Võitlejate Ühingute esimehed,

c) Vabadussõja sangarid ja E.V.elukutselisi sõjaväelasi,Liidu Juhatuse kutsel,

b) Teisest Maailmasõjast osavõtnud Eesti võitlejaid viis- Liidu juhatuse kutsel,

e) Pärast-sõjaaegse sõjalise ja sõjapoliitilise eri-haridusega rahvuskaaslasi viis Liidu juhatuse kutsel.

Toimkonna sekretäriks on palutud major Boris Leman V.R.II/3. Aadress 191 Donlea Drive,Toronto 350,Ont. Tel. 425-3885.

Korrespodents toimkonda kuuluksid sõjalise- ja sõjapoliitilise haridusega ja huvidega rahvuskaaslased üle maailma. Nende poole pöördub Kanada toimkond kirjalikult,nende eriarvamuste teadasaamiseks ühe või teise arutlusele tuleva erikküsimuse läbitöötamiseks.

Kongressist võivad osa võtta sõnaõigusega kõik rahvuskaaslased,kes end kongressist osavõtuks registreerivad. Hääleõiguse omavad sõjameeste organisatsioonide esindajad (kuni neli igast organisatsioonist) ja üksikisikud,kellede sõjalisi - ja rahvuspoliitilisi erihuvisid arvestades Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus või ettevalmistav toimkond Kanadas kongressist osavõtma kutsub.

Kongressi kodukorra,sisulise rakendamise ja ja teemastiku töötab välja ettevalmistav toimkond.

A.Nõmmik
Esimees.

* * * * * * *

Antibolshevistlik Bloki (ABN) korraldusel toimus 10.jaan. New Yorgi Eesti Majas poliitiline seminar,kus poliitilise olukorra hindamisega esinesid mitmed ikestatud rahvaste ja teiste kommunismi vastaste rahvaste poliitilised tegelased ja ülikoolide poliitiliste teaduste õppejõud. Anti hinne järgneva dekaadi kohta ning arvati,et see kujuneb pingsaks ning sündmusrikkaks mõlemale poolele.

Avasõna järgi,mille ütles ABN-i president dr.I.Docheff,Bulgaaria

Rahvuskomiteest,kes tervitas kokkutulnuid ja selgitas seminari eesmärke,sai sõna Vaba Hiina suursaadik UN-is dr. YU Tang Lew. Ta leidis, oma ladusas sõnavõtus,et eelolev dekaad toob rahutusi,raskusi ja kokkupõrke võimalusi vaba ja kommunistliku maailma vahel. Sõjaline jõud, majanduslik võim ja poliitiline manööverdamine on ainult abinõud,kandev osatähtsus on ikka rahvaste ja riikide tahte tugevusel. Läänes on lasknud palju häid võimalusi mööda minna oma vastase löömiseks,kuid kriitilisel tunnil muutuvad määravateks läänerahvaste tahe,initsiatiiv ja vabadusarmastus. Kremli imperialismis on lõhesid,mis küll välja ei paista,on nad siiski parandamatud.

USA välisministeeriumi nõunik ja Ungari vabadusvõitlejate Liidu president dr.A.Frogany,prof.D.Hazners,Läti rahvusgrupi juht j.t. leidsid,et eelolev dekaad on rahutuste,konfliktide ja keerukate olukordade keerises. Kuuba eksiilvalitsuse peaminister leidis,et aeg on käes, kus ikestatud rahvad peavad formeerima aktsioonide gruppe ning minema aktiivsele tegevusele. Sakslaste esindaja prof. Rapp kutsus üles takistusi tegema,et Brandt-Breshnevi kokkuleppeid ei ratifitseeritaks. Oli elavaid sõnavõtte kokkutulnute vahel,keda oli üle 250 inimese. Kohal olid ka Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimees Avdy Andresson,Keskuse liige Elmar Lipping ja BATUN-i esindaja Victor Vinkman, üliõpilaskonna esindaja ja rida teisi pealtkuulajaid. Seminari majandusküljе korraldajaks oli Keskuse liige Edward Derrick.

Seminar andis hää ja asjaliku ülevaate sellest kus meie seisame ja mida meil vaja teha,mis tõendab,et ABN-il on õnnestunud luua tugev keskus ikestatud rahvaste õiguste ja vabaduse taastamiseks.

* * * * * * *

Mõtteid,märkmeid,meenutusi

Vaatlejad märgivad et Läänе suured tahavad restaureerida suurt jagamata Venemaad kommunistide asemel. Meid eestlasi ja Eestimaad arvatakse sel juhul Suur-Venemaa koosseisu.

Oleme end vabaks võidelnud Suur-Venemaa rahvaste vanglast ega taha sattuda tagasi sinna vanglasse,ükskõik kas seda peetakse kommunismi või monarhismi sildi all. Sellepärast peame meie võitlema nii kommunismi kui ka Suur-Venemaa vastu koos Balti ja teiste meie võitlust toetavate rahvastega.

A.A.

* * * * * * *

Marylandi võitlejate ühing Baltimores,esimees August Kuklane on Marylandi osariigis agaralt organiseerimas Balti sõdade veterane koostöös Ukraina, Valge-Vene ja Saksa veteranidega. A.Kuklane on nende ühise organisatsiooni abiesimees. Sakslastel ja leedulastel on Marylandi osariigis omad raadio saate ajad mida nad ka lahkelt eesti võitlejatele kasutada on annud,kus A.Kuklane meile kasulike ettekannetega esinenud on.

Liiga palju on USA-s tekkinud igal alal ametisikud,kes püüavad vältida pahandusi N.Venemaaga. Moskva omakorda püüab teha kõikvõimaliku,et Balti riikide küsimust mitte maailma rahvastele meelde ei tuletadaks. Välisministeeriumi ametkonnas olevat isikuid,kes kipuvad ajama "oma joont".

(VES)

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS
Nr. 4 (84) VIII a.
Aprill 1971.

Avdy Andresson Deerfield N.J.08313

Sõjaks ettevalmistamine II

Sõjatehnika on järgmine oluline element sõjavõelises ettevalmistamises. Mõistagi,et sõjatehnika on osa üldisest riigi tehnilisest tasemest,kuid on mõningaid erilaadsusi,mis jäävad puhtsõjavõelisteks küsimusteks. Iga sõjavägi vajab oma labaratooriume ja arsenale,kus teostatakse relvade prototüüpide arendamist ja katsestamist. See tööprotsess peab teostuma täielikus saladuses,kui tahetakse vastaspoolt oma uudsustega üllatada. Sõjavõe relvastuse ümberkorraldamisel,mille tellimised antakse erasektoritesse,kaob küll saladus,aga vastasest ollakse ees suhteliselt pikk vahemaa. Senised kogemused on näidanud,et relvastuse laboratoorse projekteerimise ajast kuni massproduktsioonini on vaja 5-7 aastat. Näiteks H-pommi idee oli teada juba II Maailmasõja lõppedes,kuid nagu teadlaste seletusist Oppenheimeri ülekuulamise kestel selgus,oli see vahemaa tarvilik enne mitmesuguseiks uurimusiks,kui H-pomm plahvatati märtsis 1954.a.

Rahva üldine sõjavõeline ettevalmistamine on üks aladest,mille suunamine teostatakse sõjavõelisest juhtimisekeskusest. See ala on sageli mitmesuguste tsiviilorganisatsioonide korraldamisel. Peamiselt kuuluvad siia passiivne õhukaitse,esmaabi,noorsoo sõjaline ettevalmistamine,rivikaadri reservi ettevalmistamine evakutsioonid jne.

Ülaltoodu on kokkuvõte sellest,mida rahvad peavad teostama otsese sõjalise valmisoleku eesmärgil. Aga peale eeltoodu on veel rida tegureid,mida peab arvestama võimaliku sõjategevuse korral.

Näiteks kuuluvad sinna juurde liidud. Liitude loomine on tuntud juba ajaloo algpäivilt. Seda teed käiakse ka tänapäeval. Moskva on endale liitlasi loonud jõuga,peamiselt okupeerimisega ja nukuvalitsuste moodustamisega,nagu seda näeme Kesk-Ida ruumis (Baltimaad,Poola,Ida-Saksa,Tshehhi,Ungari,Albaania,Bulgaaria ja Rumeenia.) Teine moodus on revolutsiooniline võimu ülevõtmine Moskvas treenitud kohalike kommunistide poolt. Selle vormi esindajaks on Hiina,Vietnam,kus Prantsuse koloniaalpoliitika on soodustanud kommunismi levikut,praegu Lõuna-Ameerika ja püüded USA-s.

Tõsiasi on,et umbes 1 billjon inimest on praegu Moskva võimu orbiidis ja uute rahvaste vallutamiseks käivad ettevalmistused ja verised sõjad. Vaba Lääne-maailm on sellest võtnud õpetust ja seni loonud alljärgnevad liidud vaba kokkuleppe alusel enesekaitse vajadusist lähtudes.

Ameerika Riikide Organisatsioon loodi a.1948 Ameerika mandri julgeoleku ja sisetülide lahendamiseks.

Põhja-Atlandi Pakti (NATO) koosseisu,eesmärke ja tekkimiste põhjusi oleme arutlenud juba k.o.ajakirja varemates numbrites. NATO aga ilma Jugoslaavia ja Hispaaniata pole tänapäev enam tervik Lääne-Euroopa kaitsmisel. Selle terviku loomiseks on kulutatud aega,raha ja seda tuleb kulutada veelgi,sest on ilmne,et keegi teine ei pea kaitsma Euroopat kuid vaid eurooplased ise.

Kordan siin oma varem avaldatud arvamist,et praeguste poliitiliste ja sõjaliste väljavaadete järele eestlaste ja teiste Balti rahvaste olukorda saab muuta ainult spontaane ülestõus Venemaal. Selleks peame valmis olema.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Sõjameeste Kokkutulek
8 - 16 juulini 1972 Torontos

Me tuleme tuhandest tuulest,et
üheskoos leida nõu
Äratada kalleid muistseid hääli,et
Saaks taastet Eesti riik ja malev.

Ülemaailmsete Eesti Päevade 1972 Peakomitee juhatuse kiri Keskuse esimehele.

Peakomitee: 958 Broadview Avenue Toronto 6 Canada

Lp. eesti organisatsiooni juhatus ja liikmeskond!

Juba pikki aastaid oleme paguluses hoidnud loitmas vaba vaimuleeki. Kõigi meie tähelepanuväärivate kultuuriliste ja teiste isetegevuslike saavutuste aluseks on olnud tuua kõikide isiklik panus. Lähtudes sellest kaasategemise ja tiivustamise võimest kutsub Ülemaailmsete Eesti Päevade Peakomitee teid igati kaasa aitama selle rahvusliku suursündmuse väärikaks teostamiseks. Kohapealse selgitustöö kõrval ootame teilt ka soovitusi kõigis Ülemaailmsete Eesti Päevadega seosesolevais küsimusis.

Ülemaailmsed Eesti Päevad toimuvad Torontos juuli kuus 1972. Üritused algavad 8.juulil ja hõlmavad mitmesuguseid kokkutulekuid,konverentse,sportlikke võistlusi,noorte isetegevust,pidulikke jumalateenistusi, näitusi ja pidusid. Ülemaailmsete Eesti Päevade raamides toimuvad ka skautlike noorte suvelaagrid Kotkajärvel. Noorte laagrisoleku aega on vanematel võimalik kasutada ringreisideks ja puhkusteks. Ontario pakub selleks palju toredaid võimalusi. Peakomitee omalt poolt teeb parima, et vahendada idüllilisi suvituspaiku kõigile,kes soovivad ühendada puhkuse veetmist Ülemaailmsetest Eesti Päevadest osavõtuga.

Suurem teatrietendus 14.juulil on avataktiks järgmisel päeval toimuvatele peapidustustele. Juba ainuüksi üldjuhtide tunnustatud võimed ja vilumus loovad eelduse,et laulupidu ning rahvatantsu- ja võimlemispidustused võivad kujuneda suurimaks ja sisukamaks kõigist seniolenuist.

Kuid ka kõige asjatundlikumalt koostatud kavad ei suuda tagada sellele mandreid ja meresid ühendavale eetluse jõutõendusele vaimulikku võimsust ilma iga üksiku eestlase panuseta. Selleks palume teid oma organisatsiooni liikmete ja ka kohapealses eestlaskonnas õhutada osavõttu eelseisvatest suurpidustustest.

Kutsume teid kõiki liitma Ülemaailmsete Eesti Päevade ettevalmistustega ja edasi anda seda kutset igasse ilmakaarde,et kõik varuksid endale aja sellele ainulaadsele suursündmusele sõiduks. Vastavalt huvidele ja vajadustele,kutsume ka teid,noored ja vanad:

- astuma laulukooridesse,orkestritesse,rahvatantsu- ja võimlemisrühmadesse,skautlike noorte ridadesse ja teistesse isetegevuslikesse rühmitustesse;
- treenida end kergejõustikus,ujumise ja laskespordis;
- looma kohalikke toimkondi tegevuse kooskõlastamiseks ja sõidu praktiliseks teostamiseks;
- leida võimalusi sõjainvaliidide ja teiste ühiskonda teeninud vanemate isikute pidustustele toomiseks sümboolse tänuna nende teenete eest;

- pöörduma Peakomitee poole kõikides küsimustes täpsema informatsiooni saamiseks.

Haaraku Ülemaailmsed Eesti Päevad 1972 eranditult meid kõiki. Tulgem tooma,andma ja osasaama,et kuna meie vaimust ulataks kodumaa taevale ja väljadele ning muutuks pimedust lõhestavaks tuliallikaks lootva rahva südames!

Ülemaailmsete Eesti Päevade 1972
Peakomitee juhatus

P.S.
veebruari lõpul valmib Ülemaailmsete Eesti Päevade reklaamplakat ja märtsis reklaamvoldik. Plakat on mõeldud välja panemiseks Eesti Majadesse,kirikutesse,noortekodudesse,äridesse jne. Voldikut tuleks levitada igasse eesti perekonda. Palun teatage kui palju voldikuid ja plakateid teie vajate.

26.02.71.

* * * * * * *

Kuidas võideldakse vabaduse eest

Meie ei tea ega tunne saatuse käiku. Meie ei ole prohvetid tuleviku sündmuste suhtes. Meie paguluse 27 aasta jooksul on toimunud maailmas tohutuid poliitilisi muudatusi,mida me ei oleks osanudki ette kujutada. Ka diktaatorid ja diktatuurireziimid kuuluvad ajaloo suurelike hulka. Selleks on meil palju tõendeid,kui ainult sirvida ajaloo lehekülgi. Kuhu jäi vana Araabia kultuur,kuhu jäi võimas rooma riik, kuhu jäi Napoleon,kuhu jäi Hitler? Kõik nad läksid ajaloo surelikega ühes.

Eesti sõjamehed näitasid maailmale aastatel 1917-1920,et ei ole tähtis,kui suur on rahvas siis,kui ta alustab võitlust oma vabaduse eest. Eks näidanud ka soomlased Talvesõjas oma ajaloolistele vaenlastele venelastele,et soome-sugu rahvad on õigustatud võitlema oma vabaduse eest. Eks näidanud ka Iisraeli väike vabariik 6-päevases sõjas maailmale,mida võib korda saata väike rahvas,kes on osanud ennast rahu ajal ette valmistada,et kõik oleksid valmis võitluseks. Siis võib võidelda ja võita sõjaga omale vabaduse ka väikerahvas. Ka eesti rahvas peab tulevasteks võitlusteks valvel ja ettevalmistatud olema. Kuigi tal vastas seisavad sajad miljonid barbarid.

Vabadusvõitlus ei jää iialgi tulemusteta. Ta annab tulemusi,kas varem või hiljem. Tulemused saavutatakse siis,kui rahvaste juhid oskavad rahu ajal pühaks pidada oma langenud kangelaste võitlusi,juhtida poliitilist külma sõda. Sõda ei jää iialgi rahuks,olgugi et ta rahu ajal muutub külmaks sõjaks. Sõda käib edasi maailma algusest kuni lõpuni. Need rahvavalitsejad ja poliitikud,kes seda poliitilist ükskordühte ei tunne,annavad ära oma rahva nendele juhtidele,kes oskavad ja tunnevad paremini poliitikat ja vabaduse võitlust.

Kui palju on tänapäeval uusi riike,kes on vabad,olgugi et nad oma vabadusvõitluse algul ja lõpul näisid olevat lootusetus olukorras. Kõik iseseisvad ja vabad rahvad on jõudnud oma eesmärgile ja nad on kord annud oma panuse selleks,et hävitada kolonialismi ja imperialismi. Kolonialismi ike,mis paegu võimutseb Euroopas ja Eestis,on nüüd uuel kujul kommunismi näol. Seal on riigikapitalism teinud rahvad endi orjaks,kus

lehvib punane lipp. Kõik selle taha peidab ennast aga Suur Jagamata Venemaa imperialism. Meie rahvas tunneb seda imperialismi. Varem ta näitas ennast kahepeaga kulli tagant,nüüd ta näitab ennast verise punase kaltsu tagant. Meie keskel leidub sellele järele jooksjaid.

Eesti võitlejad ja patrioodid mõelgem oma rahvuslikele ülesannetele ja kohustele,jäägem truuks oma rahvale,oma isamaale,hoidkem kokku,vältigem vennavaenu,et paremini kanda Eesti vabaduse hõlma ja kõrgele tõsta sinimust-valget lippu,nagu tegid seda kord need tõsised sangarid,kes sõdisid ja olid valmis langema oma maa ja rahva eest. Ka need,kes ikestatud Eestis ootavad meilt abi ning aktiivsust,meie vabade rahvaste poegadelt. Kas nende kangelaste vere hääl ei kosta meie kõrvu,kes manalas enam päikest ei näe. Me ei tohi mõtelda ainult oma mugavusele siin vabaduses. Me teame,et igal eestlasel ta salajases südames on tänuvõlg nende vastu,kelle surnukehade üle meie saime põgeneda vabasse maailma. Need mehed olid suured omalt vaimult,sest Eesti maa ja rahvas olid neile kallimad kui elu.

Meie peame ka meelde tuletama neid õnnetuid ohvreid,kes NKVD piinakongides surnuks piinati või kes Siberis surmalaagrites ülejõukäiva tõõga näljutati ja surnuks külmetatati.

Meie viimased võitlejad jäid Eestisse selleks,et võidelda lootusetut võitlust oma isade maal ja surra lahingus omal kodumaal.

Suurim omalt vaimult neist oli admiral Joh.Pitka,ta ei olnud üksi Eesti Vabariigi loojatele eeskujuks,trotsides surma,vaid ta oskas ka võidelda lahingutes ja langes oma isade maal.

Rääkisin oma lahingukaaslasega Vabadussõjas admiral Pitkaga 16.sept. 1944. kell kuus hommikul,kui käisin teda jumalaga jätmas. Kohtasin teda Tõnismäel relvalao juures kus nad kapten Laamanniga laadisid peale kuulipildujaid veo-autodele et viia neid oma pataljoni meestele,kes olid lahingutes Kose ümbruses. Kui mina küsisin admiralilt,et mida te kavatsete teha edaspidi? Admiral Pitka vastas minule: "Meie ei saa jätta oma kodumaad kaitseta,olgugi,et sakslased ära lähevad,sest mina olen otsustanud võidelda lõpuni,ja surra oma isade maal". Surusin oma lahinguvendade kätt ja lahkusin. Minul oli käsk ja ootasid kohustused.

Veel tänapäeval tunnen okast omas südames,kas ma tegin õieti,et jätsin oma Vabadussõja - ja viimase sõja lahingukaaslased maha Eestisse võitlema. Ehk kord manalas selgub ka ma tegin õieti.

W.Rakfeldt.

* * * * *

BATUN-i ringkondadest kuuleme mida juba varem selle ajakirja veergudel avaldanud oleme: On karta,et Ühendriikide valitsus võib taotleda Nõuk.Venemaaga kokkulepet Balti riikide arvel nagu tegi seda Inglismaa paar aastat tagasi Eesti kulla arvel. Kõik tundemärgid näitavad selle poole.

Arvestades eeltoodud olukorraga tuleb eestlastel,eriti väljaspool kodumaad:

Ajada end veel enam sirgeks,käia püstipäi ja töötada oma rahvuslike ja iseseisvuse eesmärkide suunas,vaatamata sellele,kas see asukoha maa igale ringkonnale meeldib või mitte.

Meie võitlus peab olema offensiivne ja kõigil aladel.

Kogutud andmetel kasvab ka viimasel ajal kommunistlikudes maades kirikuskäijate arv,rahvas hakkab julgemalt mõtlema vabastamisele ja vastavalt sellele ka tegutsema,Eesti kaasaarvatud.

Avdy Andresson.

WORLD LEGION OF ESTONIAN LIBERATION
ULEMAAILMNE EESTI VABADUSVOITLEJATE KESKUS
U. S. A.

VIRGATS

Nr. 5 (85) VIII a.
Mai 1971.

Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313

Sõjaks ettevalmistamine III

Vaikse Ookeani Pakt,mis kujunes Korea sõja taustal USA,Austraalia ja Uus-Meremaa vahel. Nagu NATO juures nii ka Vaikse ookeani pakti juures on omad puudused. Liitude alal on ettevalmistamisel,osalt juba loodud Väike-Aasia Pakt,millest on olemas vaid kaks tugipunkti Türgi ja Pakistani liidulepingu näol. Mis takistab Väike-Aasia ruumis ulatusliku liidu tekkimist,on vastuolu Araabia Liiga ja Israeli vahel ühelt poolt ja Egiptuse eriarvamused sõjalise baasi omandiõiguse kohta teiselt poolt. Need hellad küsimused võidakse lahendada vaid kannatlikusega,mis nõuab aega. Hetkel on tunnuseid,et Väike-Aasia Pakt laienab lähemas tulevikus.

Liitude alal on tunnuseid veel ühe ruumi liitumiseks ja see oleks nimelt Edela-Aasia,mis peaks haarama peale garanteeritavate suurriikide (USA,Inglise ja Prantsusmaa) veel Indo-Hiinat,Taid,Burmat,Philipiine ja Indoneesiat. Kas sinna kuuluksid ka Malaia,Austraalia ja Uus-Meremaa või isegi Formoosa ja Lõuna-Korea,on lahtine küsimus.

Kommunismi edasitung Edela-Aasia ruumi ja nende seni saavutatud edu on tõsiselt pannud mõtlema nii sealse ruumi rahvad,kes vabadust hindavad,kui ka Washingtoni ja Londoni. Tohime loota,et selles ruumis kollektiivse julgeoleku alal areneb midagi,mille kuju ainult siinkohal ei tahaks ennustada. Eeltoodud liite ja võimalikke kujunemisi kokku võttes peab nentima,et kõik nad on arenemise ajajärgus ega pole veel küllalt tugevad passiivselt kaitselt aktiivsele üleminekuks. Tee,mida sel alal kõnnitakse,on aga selge suunalt ja inimliku mõistuse kohaselt peaks see viima edule.

Eesti iseseisvuse taastamine ei olene just pagulus rahvusgrupi sammudest,kui eesti rahva hoiakust kodumaal ja sündmustest,mis võivad Nõuk.Venes muudatusi tuua. Vaatlejad ennustavad N.Venes ette suuremaid muudatusi.

USA valitsuspoliitika on rajatud peamiselt oma maa rahvuslikele huvidele,mis ei ole alati kooskõlas Balti rahvusgruppide huvidega. Nixoni doktriini järele ei ole ette näha drastilisi muudatusi Lääne-Euroopa suhtes. Vaatlejad ennustavad,et sündmused Ida-Euroopas on USA-le praegu kõrvalise tähtsusega,sest nad ei ohusta otseselt tema julgeolekut.

Sõja majanduslik ettevalmistamine on olulisemaid küsimusi tänapäeva riigijuhtidel. Majanduslik ettevalmistus haarab riigielu kõiki materiaalseid alasid. Kuna tulevane võitlus saab kujunema riigiorjade ja vabade meeste vahel,siis on majandusliku sõja ettevalmistamisel oluline,et vaba mees ei langeks sõjaaegsete piiramiste puhul riigiorja majanduslikule tasemele. Toitlustamine on iga riigi põhiküsimus sõja korral. Seal,kus kodanik omab normaalset toitlustamist,s.o.vajalikku kalorite hulka tema tegevuse iseloomule vastavalt,seal pole karta sisemisi häireid. Seega rahuaegne ettevalmistus peab tagama toitlustamise alal vajalikud tagavarad sõjaväele,vajaliku juurdevoolu põllunduskeskustest või kaardisüsteemile ülemineku sõja esimesest päevast peale spekulatsiooni ärahoidmiseks; aga ka töõjõud peab olema põllumajandusele kindlustatud.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

SÕDURI SAATUS

Sõduril raske kandam on sõjas
sammud selles kui kammitsa-lõjas

kinni võõrihmal kui värelev väät
gaasimask,katlake,püstol ja tääk.

Jalgsi läbisid lumiseid laani
pehmeid,poriseid sillapea saari

laubal pärlendas kiirusest higi
kiiver rõhus nii silmade ligi ___

suhu kui tekkis soolane maitse
pudelilt keerasid kulunud kaitse

keelele kosutust väheke said
uljalt trotsisid tohutuid soid:

Meenus isa kes lahkudes sõnas:
"Võitle,poeg,eestlase aus ja tões!"

Pisaraid varjates palus ema:
"Hoia,poeg,vaenlase kuuli eest end..."

Armastus silmis suudles sind neiu:
"Ootan sind kuni kord tagasi saad."

"Pulmad siis teeme!" tõotasid sina
"Nõnda kui võitjale kohane on!"

Rõõmsa muige said mõteldes suule
"Tervisid kodumaal'!" hüüdsid tuulde.

Aga su vaenlane sillapea varjus
hall ja nälginud,habegi sarjus

luurates hiilis lähemal' sulle
kiduraist kaskist varju sai talle;

käes tal granaat ja südames viha
silmis fanaatikul kiskja iha

lennutas peost surmava kuuli ---
lõgistas naeru,kinnisi huuli.

Kulmule tabas sind alatu kuul
kohkusid sõbrad . . . surid sõnad suul ...

Langesid mättale. Vabanes hing.
Taevasse sellega tõttas üks lind.

lydia Tori.

Ülemaailmne Eesti Sõjameeste Kokkutulek
8 - 16 juulini 1972 Torontos

Me tuleme tuhandest tuulest,et
üheskoos leida nõu
Äratada kalleid muistseid hääli,et
Saaks taastet Eesti riik ja malev.

Koeksistents

Koeksistents võib olla avalik,näiline ja salajane koostöö,kas isikliku või kogu rahva vaenlasega.

Ajal kui Venemaal juhiti Stalini poolt ajaloo suuremaid massmõrvasid,ütles ta omas kõnes kommunistliku partei kongressil a.1937,et N.Liidu sooviks on rahu ja kommunistlik süsteem võib eksisteerida demokraatliku ja kapitalistliku süsteemi kõrval. Mida kommunistliku partei juhtkond tegelikult koeksistentsi all mõistab,selle kohta ütles Hrusthov a.1963: kommunismi ja demokraatia vahel käib võitlus elu ja surma peale. N.Liidu kommunistliku partei eesmärgiks on maailma-revolutsioon ja koeksistents on ainult taktikaliseks vahendiks selle saavutamisel.

Intensiivne spionaazhi-tegevus N.Liidu agentide poolt diplomaatliku immuunsuse varjus ja agaralt töötav kommunistlik propaganda kinnitavad seda fakti.

N.Liidus algas suur puhastus 1.dets.1934 a.kui Smolnõi instituudis tulistati surnuks Sergei Kirov.

Kommunistliku partei kongressil,jaanuaris 1934 a.pidas Kirov kõne, kus ta ütles et kommunistlik võim on Venemaal kindlustatud ja drastiliste abinõude kasutamine on mõtetu. Keskkomitee valimistel sai Kirov hääli palju rohkem kui Stalin. See ei meeldinud Stalinile ja ta andis käsu Kirov tappa. Selle korralduse viis täide peatimukas Jagoda. Varem oli mõrvatud vene aadel,töösturid,ärimehed,jõukam kiht,talupoegkond ja vaimulikud. Uus tapmine haaras nüüd kommunistliku partei vana kaardiväge,kõrgemaid armee ohvitsere,teadlasi ja isegi NKVD personaali ennast. Suurpuhastuse keerises käis läbi piinakambrite umbes 9 miljonit inimest.

Leiningradist väljus kolme kuu jooksul iga päev üks konvoi sunnitööle. Igas konvois oli 600-1000 töölist. Nendest kohutavatest roimadest kirjutab krav Leo Tolstoi tütar Aleksandra Tolstoi omas kirjas Brezhnevile ja Kossõginile.

"Poolsada aastat on sellest möödunud kui kommunistid haarasid vägivaldselt võimu. Kommunistid lubasid vene rahvale materjaalset heaolu, samavõrdsust,vennalikkust ja vabadust. Aga mis toimus tõeliselt Venemaal? Vägivald,piinamised,kohutav nälg,hävitamine,vaesus,terror,süütute inimeste süüdimõistmised,miljonite mõrvamine,küüditamine ja sunnitöö. Kirjanikke vangistadakse,luuletajaid viiakse hullumajadesse, kirikuid suletakse,preestreid jälitadakse. Teisse usuvad veel ainult need inimesed,kes elavad kultuuriliselt arenemata ja vaesuse all kannatavates maades."

Need kohutavad roimad tõendavad,et koeksistents ei ole võimalik isegi kommunistliku partei juhtide eneste vahel.

Meie rahva reeturid-koeksistentslased elavad nüüd küll kõrge elustandardiga ja vana kultuuriga maades,aga usuvad ometi kommunistide vale loosungitesse,justnagu mõned arenemata aafrika neegrid.

Kas üle 100 tuhande eesti tütre ja poja mõrv,keda kommunistid on tapnud,ei ole veel avanud teie silmi? Või olete kommunistide poolt

hüpnotiseeritud ja viibite transsis, et ei oska vahet teha kus lõpeb rumalus ja algab reetmine?

Juba 2000 aastat teb inimkond, et esimene reetur, kes reetis oma õpetaja 30 hõbeseekli eest, pistis ise oma pea silmusesse.

Meie lükkame tagasi igasuguse koeksistentsi kommunistidega, ükskõik missuguse nime, loosungi või vale taha nad end ei peida.

Vana sõjamees W. R.

* * * * *

Oleme juba mitmel korral selle ajakirja veergudel korranud, et U.S.A. välisministeerium töötab vaba Eesti huvide vastu. Nüüd kinnitas seda ka Eesti Rahvuskomitee eesimees H.Leesment, Eesti Vabariigi aastapäeva aktusel kõnet pidades, kui ta ütles: "USA välisministeerium töötab vaba Eesti huvide vastu, kuna seal istuvad keskmiste ja kõrgema astme ametnikena, isikud kes sisuliselt asja ette valmistavad ja valitsusele kinnitamiseks esitavad, mitmed kes kuulusid omaaegse Venemaa haritlaskonda või on nende järglased! Nemad ei taha kuulda iseseisvatest Balti riikidest, ehki ametlik USA seisukoht on praegu veel vastupidine. Valitsuste vahetamine neid härrasid ei puuduta. Nad on istunud seal ja tõusnud mõjuvõimult pikki aastaid."

Meie noored ülikoolide lõpetajad USA-s sellevastu, et astuda poliitilisele võitlusväljale, kus nad saaks kaitsta eesti riigi ja rahva huve, asuvad eranditult kas ülikoolide õppejõududeks ehk suurte companiide hästimakstavatele teenistus kohtadele, mille tõttu meil ka rahvuslikke võitlejaid nooremas põlvkonnas vähe on.

Analoogiline nähe on ka meie noortega, kes oma elukutseks on valinud sõjamehe elukutse. Peaaegu eranditult teenivad nad rivitutel kohtadel. Rahvuslikust seisukaohast vaadatuna on ka see täiesti negatiivne nähe. Selle tagajärjel puudub meil rahvuslik sõjaväeline rivi juhtkonna kaadre ettevalmistus ja juurdekasv.

A.-

* * * * * * *

Meil on tarvilik, et meie oma kanda Euroopas senisest kõvemini kinnitame. See ülesanne kuulub meie Euroopa veteranidele luua Euroopas tugevad patriootlikud võitlejate organisatsioonid. Seni on meie eelposti veteranid Euroopas vähe ehk peaegu mitte sugugi elumärke annud, unustanud eesti võitleja vande ja kohustused. Meie ootame kunas meie võitlejad Euroopas ärkavad ja Eesti iseseisvuse taastamise eest vahipostile asuvad.

Meie andmetel omavad Leedu vabadusvõitlejad vabas maailmas organisatsioonid kes omavad maa-, ja mereväe üksused koos mootorpaatidega jne. varustusega.

Isiklikult kokkupuutudes läti-, ja leedulasist sõjaveteranide esindajatega tundub, et nendepoolne soov sõprussidemete loomiseks on olemas. Sellest olenedes on aeg sõpralike sidemete loomiseks küps ja aeg ühendusse astumiseks kõigil maadel kui soovime positiivselt tulevikku vaadata. Arvan, et meie võitlejate organisatsioonid üle vaba maailma peaksid teiste Balti võitlejate organisatsioonidega kontakti võtma, koostöö lepingud sõlmima, et ühendada meid ühiseks Balti võitlejate armeeks. Kui kord sõbralikus koostöös Balti võitlejate armee on loodud siis on seda kerge Baltikumi kaitseks effektiivselt strateegiliselt ära kasutada.

A.-

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 6 (86) VIII a.
Juuni 1971.

Võidupühaks 1971

Võidupüha tekkis siis,kui tegudega näitasime,et me usume oma rahva õigustesse - elada iseseisvalt ja vabana. Esiisade usk vabadusse kandus põlvest põlve ja sajandist sajandisse nii,et aastal 1918 võis sündida Eesti Vabariik. Kus oli see võimas maleva,mis novembris 1918 saadeti vastu idast sissetungivale suurvõimule? Kust võeti need üliinimlikud sõdalased,kes 23.juunil 1919 löid Võnnu all hambuni relvis landesveri vägesid? Või üldse - mis kandis meie võitlust? Vastus on sellele lihtne - usk võidusse ja tahe olla vaba ning iseseisev.

Ka nüüd vaadates minevikust tulevikku - me vajame usku. Usk annab inimesele jõudu,vastupidavust ja vaimustust. Kõik need olid ajendid, et võidi luua Eesti vabariik ja kindlustada tema iseseisvus.

Usk on ka alus selleks,et kord võidakse taastada poliitiline omariiklus - Iseseisev Eesti Vabariik,mis meilt Nõuk.Vene relvade sunnil rööviti.

On vähe kui me oma isamaale pakume ainult tõotusi. Me oleme ehitanud põlvkondade viisi,põlvest põlve oma rahva elu. Võitlesime,võitsime ja kaotasime. See on päris loomulik elu käik. Nii tuleb seda kõike ka nüüd jatkata. Meie töömaaks on eesti kodu,eesti elu. Meie relvaks on meie loov vaim. Kasvatusest,meelsusest ja suunast mille kodu annab, oleneb,kas meie uus põlvkond leiab teed Eestisse või ei.

Võidupühal peame sellest kõnelema,sest Võidupüha on selleks minevikust tulevikku. Kohustused Vaba Iseseisva Eesti riigi vastu nõuavad meilt: Kõik sulle Vaba Eesti riik. Meie isad ja vanaisad olid selleks valmis,kui saabus 1919.aasta verine pöörisõ - meie võidu suvihari.

Teame,et suured teod ei unune. Meie ajaloos esineb sündmusi,mis ei kustu ega kao. Näiteks Lembitu võitlus,jüriöö ülestõus või "Kalevipojas" esinev ennustus kütkete murdmisest,mis teostati Eesti Vabadussõjas. Need on jäävad teod ja nende nimel me süütame võidutuled. Me teeme seda teadmises ja usus: "Et meie seisma jääme,on kindel." Peame enesele võtma ka kohustusi eestluse ja Iseseisva Eesti riigi vastu. Me peame ka võõrsil moodustama oma rahvusliku ühiskonna ja võitlejaskonna, millesse kuuluvad kõik eestlased,vanad ja noored,naised ja mehed.

Võidutuled ja eesti lipud kinnitavad,et meie võitlus jatkub ja et me seisame ikka veel rindel. Ainult võitluse vormid ja relvad on nüüd teised kui nad olid aastal 1208-1227,1343-1345,1918-1920 ja 1940-1944. Ei ole kahtlust,et meie võitlus ei lõpe enne eesmärgi saavutamist,mingu selleks kui palju aega tahes. Ülevõim on küll masendavalt suur,vabaduse ja iseseisvuse eest võitlejate kaotused kohutavad,kuid ajalugu kinnitab siiski,et võim ei jõua murda vaimu.

Eesti vabastamine ja Iseseisva Eesti Vabariigi taastamine - see on meie eesmärk,seda nii kodumaal kui võõrsil. Iga eestlane vabas maailmas peab töötama meie rahvuslike sihtide saavutamiseks. Võidupühal me nõuame - ja koos Eestis olevate kaasmaalastega,võõraste võimuvalla lõpetamist, iseseisva riikliku elu korraldamiseks. Teeme seda usus,et kui tänane põlvkond ei saavuta vabadust,siis saavutab selle ka homne või tunahomne.

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Eesti Vabariigi peakonsul USA-s saadiku ülesannetes Ernst Jaakson saatis Keskuse korralise peakoosoleku päevaks 8. maiks 1971 Keskusele järgmise sisuga kirja.

New York, 6. mail,1971.a.
9 Rockefeller Plaza

Hr.Avdy Andresson
Esimees
Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus
c/o Estonian House
243 East 34 Street
New York,N.Y. 10016

Lp.hr. Andresson

Tänan Teid lahke kutse eest Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse peakoosoleku avamisele 8.mail,millest ma kahjuks isiklikult osavõtta ei saa.

Igal Eesti vabadusvõitlejate kogumisel on põhjust meenutada seda panust,mida eesti sõdur on ajaloo kestel andnud eesti rahva eluõiguse ja vabaduse kättevõitlemisel ja kaitsmisel.

Nüüd,kus eesti rahva eluõigused ja vabadus on võõra võimu poolt allasurutud,tuleb meil järjest uuendada vägivallale vastupanu vaimu. Selle vaimu kandjateks on ka meie vabadusvõitlejad,kes sel viisil nagu olukorrad seda võimaldavad aitavad kaitsta eesti rahva huvisid.

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse korralise peakoosoleku puhul tervitan kõiki osavõtjaid ja soovin koosolekule head kordaminekut.

/ Ernst Jaakson /
E.V. Peakonsul
Saadiku ülesannetes

"Virgatsi" toimetus: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 U.S.A.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Ülemaailmse Eesti Keskkõukogu abiesimehe Paul Saare tervitus sõnavõtt Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse peakoosolekul New Yorgi Eesti Majas 8. mail 1971.

Lugupeetav härra esimees Avdy Andresson ja lugupeetavad delegaadid!

Teie tänase koosoleku puhul mul on austavaks ja meeldivaks ülesandeks Ülemaailmsele Eesti Vabadusvõitlejate Keskusele tuua tervitusi Ülemaailmselt Eesti Keskõukogult ja anda edasi siiraid soove teie töö kordaminekuks nii täna kui ka edaspidises tegevuses.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus esindab aktiivsemat ja teeneterikkamat osa vaba maailma eestlaskonnast,nimelt Keskuse liikmesorganisatsioonidesse - Eesti võitlejate ühingutesse - koondunud endiseid rindemehi - vabadusvõitlejaid. Relvadega võidelnud ja vabaduse nimel isiklike kannatuste ning kaotuste näol ohvreid toonud eesti sõjamehed ei saa kunagi erru minna senikaua,kuni meie Eesti kodumaa ja eesti rahvas on võõra võimu okupatsiooni ja vägivalla all. Tänapäeval nad on rindevõitlejad eesti rahvusliku välisvõitluse rindel. Seega nad on igaüks üksikult ja koos nende organisatsioonidega,alates kohalikest ühingutest üle kogu vaba maailma kuni nende keskse organisatsiooni - Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuseni - kaasvõitlejad ja praegusaja "külma sõja" relvavennad Ülemaailmsele Eesti Keskõukogule. Järelikult - edu teie töös on samal ajal ka meie edu. Selles mõttes töötagem siis üksmeeles Eesti vabaduse ja iseseisvuse taastamiseks!

Paul Saar,aseesimees
Ülemaailmne Eesti Keskõukogu
8. mail 1971,Eesti Majas,N.Y.

* * * * * * *

Keskuse korralisel peakoosolekul New Yorgi Eesti Majas 8. mail k.a. valiti tagsi senine esimees. Juhatus,Revisjonikomisjon ja Aukohus valiti tagasi väikeste muudatustega. Sellest pikemalt järgmises Virgatsis.

* * * * * * *

Vastavalt Keskuse peakoosoleku poolt vastu võetud Tegevuskavale kutsub Keskuse juhatus kõiki liikmesorganisatsioone üle Võidupüha tähistama Võnnu võidu aasta päeval juunis 1971.

14.juunil täitub N.Vene imperialistide massküüditamisest Eestis 1941, kolmkümmend aastat. Palume Võitlejate organisatsioonidel tähistada seda päeva vastavalt kohapealsetele võimalustele,kas iseseisvalt ehk ühes teiste rahvus organisatsioonidega.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Ülemaailmne Eesti Sõjameeste Kokkutulek
8 - 16 juulini 1972 Torontos

Me tuleme tuhandest tuulest,et
üheskoos leida nõu
Aratada kalleid muistseid hääli,et
Saaks taastet Eesti riik ja malev.

SUVIHARJA TULED

Lõõma lõke ja loida!
Lõõma - et hommik koidaks
ja suvine leek lõikaks
käed ikke kammitsaist.

Põõriõõ saatuse tules
Kalev koolutab mõõka.
Kutsub - ja mehi hõikab
uus algav aega,
mil kõik iide pirrud
lõõvad jälle lõkendama.

Jumal,kaitse me maad!
Nii palvetab ikkes ori.
Eesti nurmedel helab
see palve kui äratav hääl,
kõmiseb suviharja õõs.

Lõõma lõke ja loida!
Kodumäel kohavad tammed.
Urjana läidab vaar
lõkked ja lõmmud,
õnnistab võitlust ja tõõd.

Kõlise,kõmise raud,
tuhise tuli!
Kord avaneb haud
ja tõuseb rahvas,
kandev tõrvikut muistset
selleks,et taas tuleks
Kalev õnne tooma,
Eesti põlve uueks looma.

R e e t.

Mõtteid,märkmeid,meenutusi

Kui nimetada Moskva käitumist Eesti maal õige nimega,peame rääkima vägivallast,vägivaldsest okupatsioonist või jälle invasioonist,mis tähendab ühe riigi illegaalset tungimist teise territooriumile. Meie eesmärk on okupandid maalt välja ja okupatsiooni kulud vene rahval tasuda.

11.9.71.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 7 (87) VIII a.
Juuli 1971 .

Kuidas Kanada on muutumas kommunistlikuks ja USAst sai kolmanda järgu maailma jõud

Minu ees laual on väike raamat, ilmunud 1971 aasta aprillis, mis annab põhjaliku ja kokkubötliku ülevaate Pierre-Elliott Trudeau'st. Kuidas miljonär Tudeoust sai Kanada peaminister ja kuidas tema kavatseb Kanada lühikese ajaga muuta diktatorlikuks kommunistlikuks maaks, nagu Kuuba. Toon sellest raamatust vastavalt ruumile lühikese väljavõtte.

Prantslasest noor Pierro, Quebekis koolis käies, ei läinud kooli mitte jala, nagu kõik teised poisid, vaid sõitis Rolls Roycega. Teise Maailmasõja ajal oli Pierre lühikest aega Kanada ohvitseride koolis, kust ta välja visati korduva distsipliini rikkumise pärast. Võttis osa igasugusest kommunistlikust tegevusest ja kuulus kommunistlikku parteisse.

1947. aastal õppis Londonis Fabiani Sotsialistlikus koolis kommunistlikku ekonoomiat ja Marxsismi. Pariisis õppides arreteeriti kommunistlikest meeleavaldustest osavõtmisel. Külastas mitmeid kommunistlikke maid Jugoslaaviat, Puna-Hiinat jne. Esimise Iisraeli sõja ajal oli lähis Idas. Oli Shanghais, kui Mao Tse-tung võimu üle võttis ja on üks Mao suuremaid austajaid. Elas vahepeal vagabundina ja võttis osa mitmetest seiklustest, tulles Kanadasse tagasi hipina.

1949 a. sai ta Ottawas ekonoomia nõuniku koha ja oli 1967 L.Piersoni valitsuses kohtu ministriks. Ottawasse asudes võttis ta kohe ühenduse N.Vene saatkonna kommunistliku spionaasi osakonnaga ja kommunistlike organisatsioonidega Kanadas. Oli tegev mitmes kommunistlikus organisatsioonis.

Selle raamatu järele on Pierre-Elliott Trudeau suure ettevalmistusega ja kogemustega ideeline kardetav miljonärist kommunist.

Tema kava on muuta Kanadat lühikese ajaga kommunistlikuks diktatuuri maaks nagu Castro tegi seda Kuubas aprillis 1959. Kui Kanada ja USA rahvad temale seda teha lasevad saab Kanadast varsti teine Kuuba.

USA on viimastel aastatel pidevalt oma relvastust vähendanud, pidurdanud relvastuse uuendamist ning vähendanud oma sõjalist jõudu tuntavalt. Praegu on maa muutunud kolmanda järgu jõuks maailmas. Samal ajal on Nõuk.Vene ja Puna-Hiina oma relvajõudu mitmekordselt suurendanud.

Välis poliitikast püütakse välja jätta antikommunistlik toon, mis ei meeldivat N.Venele ja ei olevat kooskõlas praeguste soovide ning kavadega N.Venega vahekorra parandamiseks ja kokkuleppe saavutamiseks relvastuse läbirääkimistel.

Ameerika rahvast on juba mõnda aega harjutatud ja veenda püütud mõttega, et Kremlit ei tohi pahandada, ja et tuleb otsida oma sammudele, enne nende astumist, Kremli nõusolekut. Oleme jõudnud nii kaugele, et teeme ainult seda mis N.Venele meeldib ja tema lubab. On huvitav jälgida kui kaua USA seda riigi alla-mäge minekut jätkab. See huvitab meid kui kommunistlikku ohtu tundvate Eesti riikliku iseseisvuse ja kogu Euroopa vabaduse eest võitlejaid väga.

Paksult on sadestunud sotsialistliku propaganda kõntsa meie hingepõhja. Aastakümne jooksul oleme muutumas täiesti uuteks olevusteks, sest meile joodetakse päev-päeva järele sisse massi mentaliteeti.

Avdy Andresson

Keskuse peakoosolek 8.mail 1971

Käesoleva aasta Keskuse peakoosolek peeti 8.mail New Yorgi Eesti Majas. Koosolek kulges sõbralikus ja üksmeelses töö meeleolus. Selleks aitas suuresti kaasa,et kõik liikmesmaad olid järgnenud juhatuse üleskutsele teatada Keskuse juhatusele ajaliselt koosolekust osavõtjate esindajate nimed,varustada need vastavate volitustega ja tasuda ära liikmemaks. Koosolekust võtsid osa kõigi liikmesmaade esindajad.

Koosolekut juhatas Avdy Andresson ja protolollis Peeter Vahar.

Kõik juhatuse poolt esitatud aruanded,tegevuskava ja eelarve võeti peakoosoleku poolt vastu ühel hääl el.

Pikemaid sõnavotte kutsus välja Vabadusvõitluse Nädalaks 1970, "Baltic Veterans Corps in Toronto" poolt esitatud kas memorandumit,millede st ärakirjad olid saadetud Kanadas valitsuse,parlamendi,senati liikmele,USA-s kõigile UN-i liikmesriikide delegaatidele. See tegu on hukka mõistetud arvustavate märkustega Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s juhatuse ringkirjadega,et aktsioone,vastu võtta Balti riike UN-i võivad alustada ainult Balti keskorganisatsioonid koos Balti riikide ametlike esindajatega. Seda teed olid memorandumite esindajad ka kasutanud. Need E.V. Liit USA-s juhatuse seisukohad ja nende talitusviis tunnistati üldiselt mitte õigeks ja sai teravate arvustavate märkuste osaliseks. Kõvu sõnu öeldi ka "Vaba Eesti Sõna" ja selle ühe anonüümse kommentaari kohta. Tähendati,et kommentaator on kirjutanud kui makstud käsu korras ja nende ülesandel kes tahavad halvata meie vabadusvõitluslikku tegevust. Arvati, et leht ei oleks tohtinud niisugust kirjutist,mis ilmselt vale on,ära tuua ja et kommentaatori kirjutis ei teeni Eesti maa vabastamise huve.

Vastu võeti Keskuse "Vabadus Fondi Kodukord". Keskuse"Strateegilise ja Sõjapoliitilise Toimkonna" ellu viimine jäeti juhatuse hooleks.

Keskuse esimeheks valiti: Avdy Andresson - Argentiina - endine

Juhatusse valiti ja juhatuse koosolekul jaotati töö ülesanded järgmiselt:

Jaan Põldma	- Kanada	- endine I-abiesimees ja laekur
August Jurs	- Kanada	- endine II-abiesimees asukohaga Kanadas
Peeter Vahar	- Inglismaa	- endine - sekretär
Ülo Anson	- USA	- uus - noorte kaasmalaste võitlejate organisatsioonidele liikmeks organiseerimine

Revisjonikomisjon:

August Kuklane	- Kanada	- endine
Edward Derrick	- USA	- uus
Huugo Nõmm	- USA	- uus

Aukohus:

Elmar Lipping	- Austraalia	- endine - esimees
August Kuklane	- Kanada	- endine - liige
August Nõmmik	- Kanada	- uus - väljaspoolt Keskuse koosseisu

Laskeala korraldaja:

Valter Kärp - endine - valjaspoolt Keskuse koosseisu

Esindajateks The Antibolshevik Block of Nations (ABN) juures

Elmar Lipping - endine - on valitud ABN-i nõukokku

Edward Derrick - endine on valitud ABN-i nõukokku

Välisvõitluse Toimkond:

August Kuklane	-esimees
Elmar Lipping	- sekretär
Ülo Anson	- liige
Huugo Nõmm	- liige

"Virgatsi" toimetaja Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA.

Keskuse esimehe Avdy Andressoni
avasõna Keskuse peakoosolekul
New Yorgi Eesti Majas 8.mail 1971

Tänast koosolekut alates ei saa me märkimata jätta järjekordset kaotust surma läbi meie vanema generatsiooni poliitikute hulgast,kes ka lähedal seisis meie võitlejate liikumisele,nimelt lugupeetavat saadik A.Torma surma läbi lahkumist.

Panen ette saaduk Torma lahkumist elavate hulgast mälestada vaikse leina seisakuga. Ma tänan.

Organiseeritud Eesti võitlejate ranged põhialused ja kohustustesüsteem nõuab tema liikmetelt tugevat kohuse- ja distsipliinitunnet. Vabadusvõitlejate organisatsioonide juhatused ja vanad patriootlikud veteranid on kohustatud Eesti armee traditsioone ja eesti võitleja aateid kõrgel hoidma,toetama eesmärke ja on vastutavad noorte võitlejate õiges suunas kasvatamise eest.

Kinni naelutatud põhimõtted,Eesti riiklik iseseisvus,eesti rahvuslikud tõekspidamised ja huvid seisavad siin esirinnas.

Tegutsedas nüüd mitmetel kontinentidel eririikides ja paljudes linnades,millised on oma asukohalt teineteisest väga kaugel,on võitlejate organisatsioonide tegevus ja eluareng mõjutatud erinevalt. Erinevusi esineb ka võitlejate eneste vahel,olenedes kust keegi tuleb.

Võitlejate organisatsioonid peavad aga edasi tegutsema,jatkates oma tööd kindlate ühiste eesmärkide suunas,koguma ja koondama eesti noori, neid kokku siduma võitlejate organisatsiooni liikmeskonnaga,traditsioonidega,andma neile patriootlikku kasvatust,sõjalisi teadmisi,et olla aja kõrgusel,ning reaalne Eesti rahvuslik võitlusorganisatsioon.

Keskuse juhatuse kindel seisukoht on rangelt elus hoida või taas ellu rakendada järgmised põhikirjalised põhimõtted ja oma tegevust nendega kooskõlastada.

1. Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate organisatsioon on patriootlik organisatsioon.
2. Võitlejate omavahelise ühenduse aluseks on vana Eesti armee ja võitlejate traditsioonid.
3. Eesti riikliku iseseisvuse taastamine,maa ja rahva kaitse (füüsiline ja õiguslik) on meie ülesanded.

Peame endid koondama kõigiti ajanõuetele,sest ainult neil on õigus tulevikule,kes on hästi organiseeritud,ettevalmistatud,omavad kohanemisevõimet ja dünaamikat. Tänapäeval on meie rahvuslikuks vaenlaseks vene imperialism ja kommunism (kui mitte arvata ka rahvuslikku loidust, ükskõiksust ja mõnede rumalust ning isiklikke huve rahvuslike vaenlaste hulka).

Võitlejaskonnas on püütud levitada tõsiasja,et Balti rahvaste olukorda saab muuta ainult spontaanse ülestõusuga Venemaal,ehk kui kord saksa rahvas hakkab oma okupeeritud alade tagasivõtmist,koostöö vajadust teiste ikestatutega,Euroopa ühisturu maadega ja Eesti Vabariigi taastamise mõtet. Ei mingit kompromissi Nõuk.Vene imperialistlike okupantidega.

Edasi püüame heita pilgu meie võitluse tegelikule olukorrale ja läänе ning ida sõjalise vahekorrale.

ÜN on oma praeguses koosseisus meelestatud kommunistlikult sellepärast on raske uskuda et meie hääl seal kuuldavale tuleks.

Hiljuti ühel ja samal päeval N.Vene,P.Hiina ja USA teostasid nukleaarsed katsed,nendest USA ja N.Vene maa all ja P.Hiina õhus. Kõigesuurema löhkevõimega katsed olid N.Venel ja P.Hiinal,USA oli kõige nõrgem.

N.Vene katse oli kaks korda nii tugev kui P.Hiina ja viis korda nii suur kui senine USA kõige tugevam katse. Kuuba kriisi ajal oli USA nii suur jõud (nii megatonnides kui ka strateegilise relvastuselt) et Hrusthev tõmbas Kuubalt välja.

Sõjaliste vaatlejate järele on N.Vene 1970 aastaks peaegu kõigi strateegiliste relvade alal USA-st ette jõudnud. N.Vene ekspansioon on suunatud kõige enne lääne- ja lõuna Euroopa vallutamiseks,mida kavatsetakse kord tangide vahele võtta.

Sõjaasjatundjad ütlevad,et kui praegu USA julgeks alata sõda N.Venemaaga ei tuleks ta võitjaks. Aatomjõu poolest on Venemaa praegu tugevam maailmas. Arvesse võttes Venemaa karm külma,korraldamata teeolud,majutamist jne. on Venamaal sõjas suur edumaa. Praegust Venemaad saab aga võita siis,kui kasutada ära seni kasutamata rahvaste vabadusliikumine,mis ilmneb ikestatud maades ja Venes endas. Selleks tuleks vabal maailmal kujundada ühisrinne Moskva vastu. Praegu võib juba tähele panna,et Euroopas on Vene imperialismiga vaenujalal mitte ainult kodanline element, vaid ka rahvuslikud kommunistid. Kahju,et sellega ei ole seni tegeletud ega ole esialgu loota,et asi võiks muutuda.

USA sõjaminister Laird ütles hiljuti,et Venemaa on viimase viie aasta jooksul suurendanud oma megatonne neljakordselt. USA on sama aja jooksul oma jõudu 40% võrra vähendanud. USA Kongressi Relvastus Komisjoni esimees kurdab läinud sügisel sõjaväe eelarve arutamisel,et USA on laostumise lävel ja leiab,et USA-l tuleb tõenäoliselt leppida vene allvee laevade baasiga Kuubal ja Vahemere kaotamisega,Vene sõjapodents tõuseb ja meil pole midagi vastu panna. USA Kindralstaabi ülem adm. T.Moorer esines Kongressis,kus ta avaldas,et Venemaa suurendab oma relvajõudu,kuid USA on jäänud tukkuma. Leitnant Calley lavastusprotsess tõenäoliselt täidab oma ülesande ja hävitab ka USA armee võitlusmoraali ning kergendab üleminekut Nixoni poolt kavandatud palgasõdurite armeele. Mõned vaatlejad ennustavad Ameerikale kodusõja võimalusi.

Praegu on Venemaal nukleaarseid pommitajaid 3500 ja USA-l 2260. N. Vene võib USA-d rünnata kuus korda tugevamate megatonnidega kui USA. N.Venel on praegu 10.330 megatonni ja USA-l 1730 megatonni. Kõige suurem N.Vene missel SS-9 võib kanda 7500 megatonni mis on 7½ korda tugevam kui USA kõige tugevam Minuteman. USA kaitseliinid N.Vene piiridel NATO jne. on lagunemas.

President Nixon on viimasel ajal hakkanud ajama segast juttu,nagu oleks Vietnami sõda viimane sõda. Washington on muutumas kolmanda järgu tähtsusega-jõuga riigi pealinnaks ja Ottawa kommunistlikuks.

Inglise valitsus andis välja oma iga-aastase Valge Raamatu riigikaitse probleemide kohta,milles märgitakse,et N.Vene sõjaline jõud kasvab viimasel ajal järjekindlalt. Ülevaates kinnitadakse,et N.Vene mõjuvõim ja relvastuse suurendamine ei ähvarda mitte ainult NATO riike,vaid kogu maailma. Tundemärgid näitavad,et uueks võitlusväljaks kujuneb India ookeaani ruum,kus siis põrkavad kokku kolme suurvõimu N.Vene P.Hiina ja USA huvid ja Kanada põhjaosad.

Oleme üksi ja mahajaatud meie vastu tunneb huvi ainult üks - Kreml. Praegu ei ole ka ühtegi lääne suurvõimu kuningat ega presidenti,kes meie maad tuleks vabastama. Oma riikliku iseseisvuse taastamiseks peame end ise kõigiti ettevalmistama ja aitama ning edasi võitlema,ühes kodurahvaga ja teiste ikestatud rahvastega.

Meie ei pea ühelgi juhul maailmarahu enne võimalikuks kui kõik rahvad, kaasa arvatud eesti rahvas on vabad.

Vaatlejad ütlevad,et Euroopa on kiirel sammul lähenemas ühendatud Euroopa poole ja sellega kujunemas üheks suurjõuks nii majanduslikult kui ka sõjaliselt. Meie kuulume Euroopasse,

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 8 (88) VIII a.
August 1971.

Tee lahkmel

Toimetajale saadetud autoriteetsetest allikatest,kõnelemata ajakirjandusest,raadiost ja televisioonist,on uus-vasaklik agitatsioon ja infiltratsioon paari viimase aasta jooksul nihutanud oma positsioone veelgi edasi,püüdes nüüd haarata oma mõjusfääri ka kirikud. Nii uskumata kui see ka ei kõla,nihilistlik ja revolutsiooniline ideoloogia hakkanud domineerima oma väheste,kuid seda aktiivsemate pooldajate kaudu mitmesuguseid kiriklikke asutusi.

Varematel aastatel on mõned meie kirikute vaimulikud ajakirjad mõnel korral saanud teatud tagasihoidlikku abi Kirikute Maailmaliidult. See toetus on nüüd lõpetatud,samal ajal kui Kirikute Maailmaliit, kuhu ka meie kirik kuulub,on määranud miljon dollarit esialgset toetust "Vabadusliikumisele" Lõuna Ameerikas ja Aafrikas,ilma aru pärimata milleks seda raha kasutatakse. Palju suuremate summadega kui Kirikute Maailmaliit toetab neidsammu Guerillasid Puna-Hiina ja Nõukogude Vene oma sateliitidega.

Sellest ei saa meie vabadusvõitlejad vaikides mööda minna ja see asi tuleb lähema vaatluse alla võtta. Ka meie veeringud on seal.

Kristlaste tagakiusamine Eestis,samuti kui kogu Nõukogude Venemaal, mitte ei vähene,vaid kasvab. Praegused partei juhid on jõudnud äratundmisele,et kommunistlik süsteem võib edasi püsida ainult usu-,sõna-, koosolekute pidamise- ja kõigi teiste põhiliste vabaduste totaalse mahasurumisega.

Kirikud peaks võtma oma põhiliseks suunaks: et mitte mingisugused kompromissid ei ole lubatud selle süsteemi esindajatega,mis on seadnud oma aukohustuseks hävitada kristlikku kirikut. Seda peaks kõigi kristlikkude kirikute kõnetoolodest igal kiriku päeval,eriti rõhutatama.

Ka Rooma keisrid tundsid,et usk on hädaohtlik,sest iga võim põhjeneb eestkätt sellele,et teda kardetakse.

"Vihaku,kui nad ainult kardavad!" ütles Caligula. Kes ei karda, selle üle ei ole võimukandjal enam meelevalda. Ainult see kes on vaba hirmust,on tõeliselt vaba. Aga mis hakkab kommunistlik võim ja Vene iperialism peale vabade inimestega ta põhjeneb ju mittevabadusele. Sellepärast on hädavajalik kristlasi hävitada või vähemalt karta sundida. Kui see õnnestub sajaprotsendiliselt,on kommunism võitnud. Et see seni kommunismil täiesti õnnestunud ei ole kestab ka võitlus ja on saavutamas sellise ulatuse,mida varem vaevalt kunagi maailma ajalugu näinud ei ole.

"Ärge kartke!" Vaenlasele julgelt vastu! Mitte kõik väljapääsu teed ei ole veel suletud.-

Avdy Andresson.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Tegevuskava, 1971-72 aastaks

Keskus jätkab 1971-72 a. ülesannete täitmist sisemise organiseerimise ja välisvõitluse alal.

Samuti jätkab Keskus nõudmist okupatsiooni võimude tingimusteta lahkumist Eesti Vabariigi piiridest ja rahvusmõrva lõpetamist. Oma sihtide saavutamiseks arendab Keskus tihedat koostööd Balti sõjaveteranide organisatsioonidega,The Antibolshevik Bloc of Nations,BATUN-iga ja Ülemaailmse Eesti Kesknõukoguga.

Keskuse tegevuskava on:

- Ergutada ja õhutada laskesporti.
- Kutsuda üles liikmesorganisatsioone täiendama omi ridu võimalust mööda aastate poolt kaasatoodud aukude täitmiseks isamaalikult meelestatud noortega. Tuleb suuremat tähelepanu pöörata võitlejate organisatsioonide siseelule,liikmete kasvatamisele vaba ning tugeva patriootliku võitleja arendamisele.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone tähistama Vabadussõja vaherahu maksmahakkamise päeva 3.jaan.
- Paluda liikmesorganisatsioone rahvuspoliitilistele ja seltskondlikudele organisatsioonidele rahvuslikus välisvõitluses ja Eesti Vabariigi, rahvuslike tähtpäevade ja muudes üldrahvuslikes üritustes kaasa aidata.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone üles Võidupüha tähistama Võnnu võidu aastapäeval.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone üles korraldama Vabadusvõitluse Nädal 20. nov. kuni 28. novembrini.
- Rahvuslikel sõjalistel tähtpäevadel anda kodumaale,vastavalt võimalustele,päevakohane raadiosaade.
- Anda välja vastavalt majanduslikele võimalustele ajakirja "Virgats" mis oma iseloomult on regulaarseks kiir-sidepidajaks liikmesorganisatsioonidega.
- Arendada koostööd teiste Balti riikide sõja-veteranide - võitlejate organisatsioonidega kõigis maades ja õhutada neid ühisele Balti võitlejate ühisrinde (armee) loomisele.
- Arendada oma esindajate kaudu koostööd Ülemaailmse Eesti Kesknõukoguga,BATUN-iga ja The Antibolshevik Bloc of Nations.
- Püüda kõigiti kaasaaidata Ülemaailmsete Eesti Sõjameeste Kokkutulekule Kanadas 1972,selle heaks kordaminekuks.
- Anda välja "Teenete Rist".
- Püüda ellu kutsuda Keskuse juurde Vabadusvõitluse Fond.
- Püüda ellu kutsuda Keskuse juurde Strateegiline ja Sõjapoliitiline Toimkond.

* * * * *

1971-72 eelarve vastuvõtmisel peakoosolek otsustas "Virgatsile" paluda toetust igalt "Virgatsit" saavalt organisatsioonilt USA $ 5.00. Juhatus palub kõiki organisatsioone,vastavalt peakoosoleku otsusele palutud summa kas esimehe- ehk laekuri aadressil lahkelt ära saata.

Virgatsi toimetaja aadress: Avdy Andresson Deerfield,N.J.08313 USA.

Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus

Tegevusaruanne, 1970-71 a.kohta

Keskuse korralise peakoosoleku poolt vastu võetud tegevuskava järele toimus 1970-71 aasta tegevus järgmiselt:

- Eesti rahva ja Eesti Vabariigi peavaenlase kommunismi ja Nõuk. Vene agressiivsuse selgitamine on toimunud järjekindlalt nii referaatides kui artiklitega ajakirjanduses,raadios ja Virgatsis.
- Eestlaste välisvõitluse osas on võetud seisukoht N.Vene ja tema poolt okupeeritud maade külastamise kohta.
- On hakatud otsima võimalusi Eesti Vabadusvõitlejate Arhiivile,et talletada oma organisatsiooni töö ning saavutused ja päävääartuslikud materjalid kadumise ohust. Osaliselt on see ka juba õnnestunud.
- Üleskutsete kaudu on püütud täiendada võitlejate organisatsioonide ridu,vastavalt soovitusele patriootlike noortega.
- On palutud ja kutsutud üles kõiki liikmesorganisatsioone tähistama Vabadussõja vaherahu maksmahakkamise päeva 3.jaanuaril.
- On kutsutud liikmesorganisatsioone laskesporti arendama.
- On palutud liikmesorganisatsioone kõigis maades rahvuslikus välisvõitluses ja Eesti Vabariigi aastapäeva tähistamisel kõigiti kaasa aidata.
- On kutsutud organisatsioone üles Võidupüha tähistama Võnnu võidu 51. aastapäeval.
- On palutud liikmesorganisatsioone korraldama Vabadusvõitluse Nädalat 21.nov. kuni 29,novembrini.
- Antud välja regulaarselt üks kord kuus Keskuse ajakirja "Virgats".
- On töötatud välja,vastavalt peakoosoleku otsusele Keskuse juurde moodustatava ajudetrusti "Strateegilise Sõjapoliitilise Toimkonna Kodukorra kava esitamiseks peakoosolekule.
- On töötatud välja Põhikirjas ettenähtud "Vabadusfondi Põhikora" kavand esitamiseks Keskuse peakoosolekule.
- On arendatud koostööd Eesti rahvuslike organisatsioonidega,Balti riikide võitlusorganisatsioonidega ja The Antibolshevik Bloc of Nations.
- Keskuse esimees ja üksikud liikmed on osa võtnud Kanada Eesti võitlejate Suvepäevadest Seedriorul,Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s Suvepäevadest Long Islandil,Eesti Rahvuskomitee koos Eesti Vabariigi Esinduse ja Vaba Eesti Komiteega Eesti Vabariigi 53.aastapäeva auks korraldatud Diplomaatlikust vastuvõtust. Kommunismivastase Bloki,BATUN-i ja Balti rahvaste Keskorganisatsioonide poolt korraldavast meeleavaldusest.kõnekoosolekutest ja jumalateenistustest New Yorgis,Washingtonis ja Philadelphias kokku 11 korral.
- Keskuse välisvõitluse esindajad The Antipolshevik Bloc of Nations8i juures ja teiste ikestatud rahvaste vastavate organisatsioonide juures New Yorgis on olnud tihedas kontaktis eelmainitud organisatsioonidega,on nende koosolekutest ja üritustest osavõtnud ning sellest informeerinud Keskuse esimeest.
- Keskuse esindajad välisvõitluse alal ja side teiste ikestatud rahvaste vastavate organisatsioonidega Washingtonis ja Baltimores on aktiivselt ja edukalt tegelenud Marylandis ja Washingtonis. Korraldanud meeleavaldusi,osa võtnud kommunismi vastastest meeleavaldustest. Esindaja August Kuklane on vastavate sõnavõttudega esinenud raadios ja on olnud tihedas ühenduses Balti rahvaste võitlus organisatsioonidega. A.Kuklane on organiseerinud kommunismi ajaloo filmi näitamist Baltimores.
- Ette loetud aruanne ei käsita kõiki üksikasju juhatuse tegevusest ja

otsustest,kuna osa üksikasju on teatatud "Virgatsiga" mis ilmub iga kuu,Keskuse juhatuse protokollidega ja ringkirjadega.
- Peab veel ära märkima,et kõik eelmainitud töö on tehtud tasuta ja nii sõidukulud kui ka muud kulutused on kantud asjaosaliste poolt, s.o. mõnelgi juhul olnud küllalt suur aineline kulutus - väljaminek.

Välja läinud:

Kirju	291
Ringkirju	47
Virgatsit	1036
Peakoosolekuid on peetud	1
Juhatuse koosolekuid	5
Juhatuse liikmete omavahelisi nõupidamisi	13

* * * * *

Mõtteid,märkmeid,meenutusi

Päris suur arv eestlasi on oma hariduseteel jõudnud üsna kõrgele,nii et õpetavad teisi. Kuid mõned nendest üllatavad oma naiivsusega,kui nad tegutsevad poliitilisel või rahvuslikul alal.

Diplomaatilistes pakkides N.Venest siia toodud mõtteid kannavad need kolmekümnelised,neljakümnelised mehed kui lehepoisid! Nad peavad rahvuslikel peopäevadel kõnesid ja räägivad uutest mõtetest. Rahvuslike organisatsioonide juhid tsiteerivad kommunistlikke luuletajaid,laulukoorid laulavad kommunistlike kunstnike töid. Meie ei vaja oma iseseisvuse võitluses uusi mõtteid,vaid vanu patriootlikke mõtteid. Meie ei vaja hävituspataljonlaste luuletusi ega kommunistlike kunstnike loominguid vaid vanu patriootlikke mõtteid,luuletusi ja loominguid.

Nende lehtede jutud on väga toredad, - suured muudatused,patriotism, vabadus,armastus,rahu,uued mõtted maailmas .....

Kui lehepoisse hoiatada,siis nad naeravad,nimetavad hoiatajaid rumalateks,vanamoelisteks ja nad tegutsevad vankumatult edasi!

Karta on,et nad täna naeravad oma homset nuttu ja täna külvavad homseid kannatusi. Nad ei saavuta rõõmu ega tasu oma töö eest,ei kulda,ei kassikulda,vaid leiavad oma peost tüki kõllast väävlit,mis hakkab haisema,suitsema ja põlema nende peos.

Nähtavasti ajudepesu seebi areng on olnud edukas ja kiirem kui muu. See seep on hea ja kange! Seep on värvitu ja alles üle hulga aja märkame,et seep on annud tegudele ja sõnadele värvi!

Aega ma ei tea täpselt ütelda,kuid arvan,et nutt algab ammu enne aastat 1984!

V.- O.M.

Toimetaja märkus:

Meie andmetel algab nutt 1973 aasta paiku siis kui N.Vene taeva lahinglaevad,mis praegu üleval,on koeksistentsi vaimus koeksistentslaste eriteadlaste poolt viimistletud ja USA-le esitadakse N.Vene poolt ultimaatum alistumiseks. N.Vene taeva platvormid (õhu lahing laevad) on kallaletungi relvad. Koeksistentsi hoidmiseks ei tohi USA nende vastaseid kaitse relvi arendada.

* * * * *

"Time" andmetel on USA ja N.Vene sõjajõudude vahekord Vahemeres: USA 45 laeva, 4 allveelaeva, 200 lennukit, 25.000 meest. N.Vene: 40-60 laeva, 10-13 allveelaeva ja 7-10.000 meest.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 9 (89) VIII a.
September 1971.

Punane merejõud kasvab

Punane merevägi on kindlalt moderne, jõuline ja kasvab, ütleb USA Dr. John S.Foster, Kaitse-Uurimis- ja Tehnika asutuse direktor, oma kõnes uue eelarve kaitsmisel kaitsekomitee ees. Ka teine juhtiv tegelane, adm. Thomas H.Moores ei ole palju julgustav ja kinnitab umbes sama.

Vene sõjalaevad on uued, nende ehitamine toimub kiiremalt, kui Ameerikas, nende konstruktsioon on mitmekesisem ja nad omavad võimeid, mis Ameerika laevadel puuduvad. Sügavvee laevade arv Ameerukas väheneb, kuna see Venes kasvab. Ameerika laevad on konstrueeritud peaasjalikult rahvusliku poliitika toetamiseks globaalses ulatuses, punalaevastik aga on ehitatud peaasjalikult Ameerika laevastiku hävitamiseks. Tehniliselt, võib olla USA 2-3 aastat venelastest ees, arvavad mo"lemad asjatundjad. Võrdlevad asjaolud, mis käivad laevastiku kohta üldiselt, on kà maksvad allvee laevanduses. See ei ole USA-le meeldiv olukord.

Teine häiriv tegur mõlema asjatundja väljenduses on avameelne tunnistus, et Nõuk.Vene saladused on kindlustatud ja et USA harilikult ei tea, mis venelastel on kavatsusel, enne kui see tuleb avalikuks katsetel või ülesseadmistel. Venelased aga teavad õige palju, mis on USA-l käsil väljaarendamise algusest peale. Nii võib öelda, et venelased tegutsevad ja alles selle järele tuleb USA reaktsioon. Teiste sõnadega, initsiatiiv on venelaste poolel ja ameeriklased kõnnivad venelaste sabas.

A.O.- mai/juuni 1971

* * * * * *

Toimetaja märkus: Eelmise kuu Virgatsis tõime ära USA ja Nõuk. Vene sõjalaevastiku jõudude vahekorra Vahemeres arvudes. Praeguste tähelepanekute järele muutub Malta lähemal ajal Vahemere Kuubaks. NATO poolt on mõista antud Malta evakueerimise võimalustest. Maltas asus seni NATO lõunaõigu merejõudude baas ja komando punkt kus asus ka NATO Vahemere laevastiku ülemjuhataja admiral Giano Birindelli staap. Malta uue peaministri Dominic Mintorffi poolt, vasakpoolne sotsialist sunniti admiral Birindelli Maltast lahkuma. Admiral oli tuntud kõva antikommunistina. Admiral Birindelli viidi Neapoli, kust ta jatkab temale alluvate merejõudude juhatamist Vahemeres.

Meil on ka teada, et Nõuk.Venel seisab Põhja meres suur ja moodne laevastik oodates poliitilist momenti tegevusse astumiseks. Praegu teevad venelased suuri poliitilisi pingutusi Suessi kanali avamiseks. Kanal peab selleks ajaks avatud- ja korda seatud saama kui USA väed Indo-Hiinast välja tõmmatakse. Kohe pärast ameeriklaste lahkumist okupeerib N.Vene laevastik kõik tähtsamad poliitilised ja sõjalised tugipunktid India okeanis Lõuna-Ida Aasia rannikul, kus seni olid Inglise ja USA baasid. USA kuues ja seitsmes laevastik peavad koju tulema.

USA strateegiline üleolek on lõppenud. Kui USA kiirelt ei ajakohasta omi sõjajõude ega relvastust jääb ta kolmanda järgu tähtsusega jõuks.

Praegu on kõik maailmapoliitika võtmed Moskva taskus, tingituna USA poliitilisest naiivsusest ja saamatusest. Puna-Hiina ei ole veel mingisugune sõjaline jõud liitlasena.

A.Andresson.

Keskuse esindajate aruanne The Antipolshevik Blok of Nations (AF ABN) juures.
Aruanne koostatud 5.mail 1971.a.

Tegevuseaastal 1970-71 tegutsesid Keskuse esindajatena New Yorgis AF ABN-i juures Ed.Derrick ja E.Lipping,kes mõlemad kuulusid ABN-l nõukokku New Yorgis.

I Organisatoorselt ABN-i tegevus laienes USA-s ja aktiivselt hakkab tegutsema San Francisco ja teised läänе rannikul asuvad organisatsioonid. Paljudes kohtades loodud nn. Captive Nations Weeki komiteed on otsustanud tihedalt töötada koos ABN-iga. Siinjuures olgu veelkordselt rõhutatud New Yorgi Captive Nations Weeki komitee esimehe J.Troy seisukoht: Captive Nations Weeki komiteede tegevus kestab aastas 52 nädalat, iga senaator või kongressman olgu valmis vastama: mis olete Teie teinud ikestatud rahvaste vabastamise küsimuses. Olgu veelkordselt ka eeskujuna märgitud,et New Yorgi osariigi kuberner Rockefeller Captive Nations Weeki kõrval kuulutas 1970.a. 15.juuni Balti riikide päevaks,sest balti rahvad on tohutult ohvreid toonud vabaduse eest.

Captive Nations Weeki tähistamine on laienenud USA-st ja teistele mandritele.

II Poliitilises võitluses on ABN aktiivselt sekka lõõnud patrioootiliste demonstratsioonide korraldamisel kui ka New Yorgis tegeliku korraldajana Captive Nations Weeki läbiviimisel. Möödunud suvel korraldatud rongikäik St.Patriku kirikust Central Parki ja seal peetud rally oli jõuline ja leidis tähelepanu TV-is ja USA ajalehtedes.

Aprilli kuus peeti jõuline demonstratsioon UN-i ees. New Yorgi politsei ei lubanud demonstrante minna UN-i peahoone ette kui seal peeti UN-i 25.aastapäeva tähistamise peaaktust,kuid delegaadid jälle omakorda juhiti nii,et nad pidid Ikestatud Rahvaste lippude ja loosungite eest mööda sõitma. Juhtus koguni nii,et punaungari delegatsioonil ungari vabadusvõitlejate poolt tõmmati maha puna-Ungari empleem. Ka Nõuk. Vene delegatsiooni auto karavani peatamise tõttu pidi Eesti sini-must-valget lippu vahtima.

10.jaanuaril korraldati Eesti Majas poliitiline seminar arvukate kõnelejatega promonentsete isikute poolt. Kõnede teemiks oli: mis toovad aastad 1970-1980. Väga põhjaliku analüüsiga esines Rahvusliku Hiina suursaadik UN-i juures,kes näitas et tulev dekaad on täis võitlusi ja konflikte. Olukorra tõttu,et kommunistlik maailm on tugevasti organiseeritud ka sõjaliselt mistõttu kommunism võib veelgi saavutada võite ja laiendada oma võimu. Kuid ikka rohkem ja rohkem küsib ikestatud inimene: mis on võimust kasu minule ja vaatamata tihedatele eesriietele ja kindlustele vaba sõna ja mõte tungib ka Hiinasse ja Nõuk.Venesse. Võimsaid relvi teenib ikkagi inimene ja kui inimene loobub relvade kasutamisest türannia kasuks,siis langeb ka kõige tugevam sõjamasin kokku - ja tolle fakti taga peitub kombineeritud Moskva Pekingi langus. Too langus tuleks hulga kiiremini kui Vaba Maailma juhtkond hindaks õieti olukorda milles ta viibib ja tunnustaks teatavaks ajaks "ühist ülemjuhatajat", nagu toimus see Euroopas Attila rünnaku tõrjumisel. Ka teised kõnelejad tulid üldiselt samadele arvamistele. Seminar oli teatavasti hääks reklaamiks ka Eesti Majale;korraldatud bankett kuuldavasti on külalistele jätnud hea mulje.

1.ja 2. mail oli ABN-i konverents koosolek,mis toimub kahe aastaste

---

Virgatsi toimetaja aadress: Avdy Andresson Deerfield N.J.08313 USA

vaheaegade järele. Konverentsil peetud kõnedes asetati tulipunkt Saksamaale ja tolle äärmiselt tähtsa probleemi kohta võtsid sõna kaks Ameerika Saksa delegatsiooni liiget: prof.App ja dr.Sitka. Kõnelejate hinnangu järele on Willy Brant manööverdanud Lääne Saksamaa väga ohtlikku olukorda ja Lääne Saksamaa langemine Kremli orbiiti ei ole sugugi võimatu ja NATO on purustatud ilma lahinguta. Brant ja tema lähem kaastööline Wehner on mehed,kes möödunud sõjas sõdisid Saksamaa vastu ja kommunistide ridades. Wehner oli Kremli lähim kaastööline ja irooniline küll: ta oli isegi Ulbrichti bossiks Venemaal. Tema loosung: lõdvendada pinget on uimastusvahend sakslastele,kellede kõht on nüüd täis,majanduslik konjuktuur soodus ja sarnase olukorra edasikestmist lubab Brant. Saksa parlament on asetatud raskesse olukorrda,sest lepingute ratifitseerimata jätmine võib kergesti Kremli poolt tõlgendatud olla,et uus natsism on võimutsemas ja seesugune olukord lepingu teksti järele lubab Kremlil kasutada relva jõudu Lääne Saksamaa vastu. Lääne Saksamaa langemine Kremli orbiiti toob kaasa Itaalia ja Prantsusmaa langemise,kus kommunistlikud parteid on tugevad.

Konverentsil viibisid ABN president Jaroslav Stetsko ja tema abikaasa Slava Stetko Münchenist. Viimane on ABN-i ingliskeelse ajakirja toimetaja.

Toimetaja märkus: Eestlastest võtsid aruandes märgitud üritustest osa mõnemad Keskuse esindajad ABN-i juures,Keskuse esimees,üksikud N.Y.Vabadussõjalste ühingu ja BATUN-i liikmed.

* * * * * * *

Avalik küsimus hr. E.Aavikule (Sydneys)

Teie hr.Aavik kirjutasite "Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse" ajakirjas "Virgats" artikli, "Tartu Valitsus". Selles artiklis Teie kirjutasite kuidas äärmiselt parempoolne J.Meig-Meibaum olevat tahtnud moodustada Saksa okupatsiooni alguses n.n. "Tartu Valitsust". Millist valitsust olnud hr.professor J.Uluots nõus ametisse määrama ja kinnitama. Saksa julgeoleku politsei SD olevat sellest saanud teada, vangistanud J.Meig-Meibaumi ja lasknud maha. Enne kui seda küsimust käsitleda,küsime,kes oli J.Meig-Meibaum?

Joosep Meig-Meibaum võltsis "Witte gümnaasiumi lõputunnistuse" ja andis Tartu Ülikooli kantseleisse sisse kui õige. Tartu Ülikooli sekretär hr.Lambert võttis selle teadmatuses vastu. J.Meig-Meibaum lõpetas Tartu Ülikooli ja sai koha Tartu Tütarlaste Gümnaasiumis. Hiljem see vale "Witte Gümnaasiumi" lõputunnistus avastati ja J.Meig-Meibaum anti kohtu alla. Tartu Ringkonna Kohus mõistis J.Meig-Meibaumi kolmeks aastaks sunnitööle,tühistas ühtlasi Tartu Ülikooli lõpptiploomi. Peale vanglas viibimist oli J.Meig-Meibaumil raske leida sobivat teenistust. Ta korjas ja kirjutas vanadest Eesti ajalehtedest artiklisi,milledes oli kirjutatud meie riigitegelaste mahinatsioonidest. Koostas neist artiklitest raamatu ja laskis omalkulul trükkida. Kuna ükski raamatukauplus neid müüa ei võtnud,siis ta levitas neid oma portfellist tutavaile. Vene okupatsiooni aeg käisin Tartus vähe,elasin Tartu vallas,siis ma kunagi J.Meig-Meibaumi ei näinud. Saksa okupatsiooni esimistel nädalatel tuli J.Meig-Meibaum Tartu Laias tänavas mulle vastu,peatas mind ja ütles, astume siia tühja maja koridori ma tahan Teile midagi näidata. Tõmbas portfellist välja lipu,mis oli Eesti riigilipu suurune. Värvilt rukkilille sinine,keskel valgering ja valges ringis must haakrist. Ma küsisin,mis lipp see on? J.M.Meibaum vastas see on "Eesti Rahvussotsialistide Partei lipp. "Minu küsimuse peale kas selline partei on juba loodud? Vastas J.M.Meibaum ametlikult veel mitte,kuid läbirääkimised SD-ga on

käimas ja meie ootame varsti ametlikku luba. Ma küsisin,kas teil on ka teisi mõtteosalisi ja kaasalõõjaid? Vastas J.M.Meibaum,eriti agar kaasalõõja selles küsimuses on üliõpilane E.Aavik. Ta küsis,kas mina tunnen E.Aavikut? Vastasin eitavalt.

Oktoobri kuul kohtasin Tartu tänaval end.Ratsarügemendi eskadroni ülemat major Boris Leemanni. Ta küsis minult,kas oled kuulnud,et J.M. Meibaum on maha lastud? Vastasin eitavalt ja küsisin mikspärast? Major B.Leeman ütles mulle,et viibisin tunnistajana J.M.Meibaumi vangistamise ja läbiotsimise juures. Saksa ja Eesti julgeoleku politsei leidis tema korterist,mõõbli riide alla peidetult,Tartu tuntud elanikest koostatud nimekirja,mida J.M.Meibaum on üleannud N.K.V.D-le. Nendest nimedest, mida hr.major B.Leeman minule ütles on meelde jäänud Tartu Emajõe sauna omanik Brunhof. Kuna praegu elab veel major B.Leeman Kanadas,siis on need andmed kontrollitavad.

Teie saatsite hr.Aavik väga palju kirju Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimehe hr.kapten Avdy Andressonile,milles palusite, et tema oma ajakirjas "Virgatsis" avaldaks J.M.Meibaumi Tartu Valitsuse koosseisu,kus teie olevat olnud ettenähtud haridusministri kohale. Hr. A.Andresson kuulas ja küsis kõikidelt oma tuttavatelt,ka minult,kas keegi on midagi kuulnud Tartu Valitsusest? Keegi ei teadnud midagi ja nii jäi hr.Aavik teie soov ja palve täitmata. Teie poolt saadetud ja allakirjutatud kirjad on kõik veel hr.Andressonil olemas,siis on ka need andmed kontrollitavad.

Keegi ei kahtle,et Teie hr.Aavik moodustasite N.K.V.D. agent J.M. Meibaumiga Toome all keldrites mingi salapärase "Tartu Valitsuse" küll vaidlen vastu võimalusele,et meie suur teaduse ja riigimees ning patrioot professor J.Uluots oli nõus seda punast valitsust ametisse määrama ja kinnitama. Selline teguviis oleks meie suure teadlase,riigimehe ja patrioodi au ja nime rüvetamine postuumselt kõige alatumal kombel. Teie lasite õnnistada ühte lippu,meie kõikide poolt armastatud ja austatud kirikuõpetaja hr.Kivistel. Kas see uus lipp on J.Meig-Meibaumi Tartu Valitsuse õigusjärglane?

Oleksin Teile hr.E.Aavik ja palju teisi väga tänulik kui tooksite selgust neis küsimustes.

Suurima lugupidamisega

23.juulil 1971. A.Ohvril

* * * * * * *

Kokkuvõte Keskuse I abiesimehe Jaan Põldma Võidupüha kõnest Seabrookis,N.J. 27.juunil k.a.

"Kõneleja oma voolavas kõnes,peatunud lühidalt rahvusvahelise olukorra juures kokkuvõttes leidis,et meie ei saa praeguses poliitilises olukorras kellegi abile loota,vaid peame oma lootused rajama enese jõule. See asjaolu kohustab meid kõiki sellisest suuremale aktiivsusele ja nõuab meilt igaühelt senisest suuremat panust oma rahvuslikus võitluses.

Toimetaja märkus: Meie arvates peaksime meie otsima rohkem koostööd nende rahvaste ja riikidega kes on näidanud ja näitavad tahet koos meiega võidelda kommunismi vastu Euroopas ja tahavad kaasa aidata ikestatute vabastamisele. Ikestatute ühinemises seisab meie jõud Kremli vastu. Näiteks USA ei ole kogu Baltikumi okupatsiooni kestel s.o.30 a.jooksul UN-is teinud ühtegi katset nõuda Nõuk.Vene okupatsioonivägede väljaviimiseks Baltikumist.

A.Andresson

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 10 (90) VIII a.
Oktoober 1971.

Kolmkümmend aastat Eesti Rahvusväeosade loomisest Teises Maailmasõjas. Juubeliaasta tähistamine 28.ja 29.augustil 1971,Seedriorul Kanadas IV Sõjameeste Päevadel.

Juubeliaasta puhul toon lühikese kokkuvõtte isiklikest läbielamistest ja mälestustest ühe esimise Eesti lahingväeosa formeerimisest 30 aastat tagasi,kohe Saksa-Vene sõja puhkemisel.

Ühe tõsise vahejuhtumi pärast oma teenistuskohal uue süsteemiga 1940 aasta suvel s.o.punase lipu avalikult katkirebimise pärast,soovitasid lähemad sõbrad minul,et pääseda kuklalasust ehk Siberi reisist kohe kodumaalt lahkuda.

Juba pärast Eesti Vabariigi aastapäeva tähistamist koos dr. Volmeriga Saksamaal 1941.a. astusin teenima Saksa armee I Ratsadiviisi.

Märtsi kuus külastas mind Eesti armee Peastaabi kapten A.Kurgvel. Esimise küsimusena ta esitas minule kas ma tunnen end eestlasena. (Tol ajal paljud Saksamaa põgenike laagrites ei tunnud end enam eestlasena) Jaatava vastuse peale ta ütles,et tuleb Berliinist konsul dr.A.Massakase ja kolonel V.Saarseni ülesandel. Ta andis mõista,et sõda Saksamaa ja N.Venemaa vahel on tulemas ja küsis,et kas mina ei oleks nõus oma tuttavate ringkonnast koostama nimestikku,eesti meelsusega ja kõlbulike põgenike hulgast kavatsetava Eesti rahvusväeosa koosseisule. Võtsin ettepaneku vastu ja lühikese ajaga oli minul üle 120 mehe nimestikus.

Nimekirja ühes aadressidega saatsin Berliini dr.Massakasele ja kolonel Saarsenile. Hiljem külastasin kolonel Saarsenit samas asjus Berliinis mitmel korral. Mõlemad härrad kinnitasid et neile on lubatud,et loodav Eesti rahvusväeosa rakendatakse sõjategevusse ainult Eesti Vabariigi pinnal. See oli ka minu poolt registreeritud meeste esimiseks tingimuseks väeossa astumise nõusoleku andmisel.

Juuni lõpul sain dr.Massakase ja lipnik Türnpuu,(langes 2.maailmasõjas) allkirjaga telegrammi,et Eesti rahvusväeosa formeerimiseks on luba saadud ja mul paluti kohe Berliini tulla. Lahkusin Saksa armee I Ratsadiviisist ja jõudsin Berliini määratud kohale 06.juuli hommikul, kus leidsin eest,peale meeste registreerija lipnik Türnpuu,veel 6 meest. Mõne päevaga tuli kokku üle 250 mehe ühes hulga ohvitseridega. Lätlased, põgenike laagrites asjast kuulda saades tulid (ühes eestlastega) ka umbes 300 mehega kohale. Viimastega tekkis aga kohe arusaamatus,sest neil puudus luba oma rahvusväeosa asutamiseks. Nädala jooksul asi lahendati siiski ja kokkutulnud meestest tehti üks pataljon,kahe eesti ja ühe läti kompaniiga. Pataljoni ülemaks sai kolonel Barasnevitz. Hiljem sai pataljon nimeks "Ostland".

Eesti kompaniide ülemateks said kapten E.Laaman ja kapten Siim, mõlemad langesid 2.maailmasõjas ja hiljem sai 2.kompanii ülemaks kapten N.Semenov,elab praegu vabas maailmas.

Nädala pärast alati Frankfurt a/d Oderis korrapärase ja eht preisi väljaõppega,sakslastest instruktorite juhtimisel,mis kestis kolm kuud. Väljaõppe lõppedes sõjateekond viis pataljoni,lubatud Eesti asemel, Lõuna-Venamaale ja Ukrainasse kus ta sõjategevusest,kaotusi kandes osa võttis ja vahiteenistust kandis. Olgu siin märgitud,et kohe väljaoppe algus pataljonist siiski teatud arv mehi kodumaale politsei ja SD-teenistusse pääsesid.

Pataljoni L.Venemaale viimise põhjustas peamiselt lätlastest poolpataljon,sest viimased tunnistasid end sakslasteks ja olid nõus võitlema kõikjal,eestlased aga ainult Eesti Vabariigi piirides.

Kui 1942.a. Eesti Leegioni formeerimisega alustati,likvideeriti pataljon ja kõik eestlased,peale mõne üksiku viidi Leegioni koosseisu, kus nad Leegioni ja legendaarse pataljon "Narva" koosseisus hoidsid kokku,olid head patrioodid ja võitlesid ennastsalgavalt ja mehiselt kandes oma ridadest suuri kaotusi. Vabasse maailma pääses nendest 120 meest kelledest Rootsi Valitsuse poolt osa venelastele välja anti.

Nende ridade kirjutaja viidi pataljoni likvideerimisel,arvestamata soovidega,alates juunist 1942 tagasi I Ratsadiviisi koosseisu. Minu teenistuskäik I Ratsadiviisis kulges hästi meeldivalt,minust peeti lugu ja mind hinnati kõrgelt. Lõpetades Ohvitseride Kõrgema Ratsakooli ühe aastase kursuse ja täisverd hobusekasvatuse eriteadlaste kursused. Tõusin auastmetes ja teenistus kohtadel kiiresti. Sõjateekond viis Läände ja uuesti idasse. Sõja lõppedes olin ratsaväe kapteni auastmes ja rügemendi ülema teenistus kohal.

Avdy Andresson.

* * * * * * *

Keskuse esimehe Avdy Andressoni,tervitussõnavõtt Seedriorul-Kanadas 28. augustil 1971.a.

Lugupeetav hr. minister, hr.konsul, hr.esimees,Vabadussõja veteranid, Teise Maailmasõja kangelased, Eesti tütred ja pojad!

Tervitan teid kõigi vabas maailmas olevate Eesti Vabadusvõitlejate nimel.

Tänan härra esimeest austava kutse eest osavõtta juubeli pidustustest.

Juba aastaid oleme kergitanud küsimust,et meie välisvõitluse alused ja taktika on iganenud ja et ikestatud rahvaste vabastamine ei saa toimuda ei UN-i ega läänеriikide kaudu,määravaks jääb maailmapoliitiline kujunemine,mida kasutades peavad ikestatud rahvad endid ise vabaks võitlema. See nõuab ka meilt senisest teistsuguseid võitluse lähtekohti ja taktikat. USA ja N.Vene välispropaganda lähtuvad ühte ja sama rada.

Meie arusaamisel peaks midagi muutuma meie välispoliitikas,et suunata võitluse teravikku õige vaenlase vastu.

Praegune lääne suurte poliitika ei näe ette iseseisvaid Balti riike vaid suurt jagamata Venemaad kuhu kuuluksid ka Balti riigid. Sellest järeldus,et Balti riikidel tuleb endid koos teiste ikestatutega ise vabaks võidelda.

Eesti riik: Sa sündisid võitluses ja sõjatules;

Eesti riik: Sõjatules purunevad jälle kord Sinu orja ahelad;

Eesti emad sünnitage oma lihast ja verest tütreid ja poegi kellede seljad on sirged,südamed uhked ja puhtad - meie ei vaja küürakaid.

Eesti patriootlikud võitlejad hoidkem kokku!

Eesti tütred ja pojad astugem Vabadusvõitlejate ridadesse,toetagem vabadusvõitlejate liikumist. Meie kõikide kohus on astuda välja kommunismi ja Vene imperialismi vastu julgelt ja kindlalt. Meie tulevased põlved kas tänavad või vihkavad meid,olenedes meie tegudest.

Meie eesmärk on vaba iseseisev Eesti riik ja vaba eesti rahvas.

Virgatsi toimetaja aadress: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA.

Hästi õnnestunud sõjameeste suvepäevad Seedriorul-Kanadas

Suvepäevadega tähistati ka 1941 a. formeeritud ja kommunismi vastasesse võitlusesse rakendatud eesti rahvuslike üksuste 30.aastapäeva.

Ilmataat oli seekord sõjameeste poolt ja tõi vaatamata eelmise päeva suurele sajule ja tormile ilusa ilma.

Aktusest võtsid külalistena osa ka minister Juhan Müller. Välisküla-listena elasid sõjameestepäevadele kaasa Ontario parlamendi liige major Braithaupt,Kitchneri reservrügemendi ülem kolonel Randel ja värske Eesti aukonsul Kanadas,Ilmar Heinsoo,kes ütles tunnustavaid sõnu võitlejatele oma esimise ametliku esinemisega aukonsoli ülesannetes. Päevadest võttis kutsutud külalisena osa ka ÜEV Keskuse esimees Avdy Andresson. Päevade korraldava toimkonna esimeheks oli ÜEV Keskuse abiesimees ja Hamiltoni Võitlejate Ühingu esimees August Jurs. Osavõtjaid oli kokku üle 400.

Toimusid laskevõitlused mis algasid kell 0930 ja kestsid kuni kella 1400. Parimaid tagajärgi saavutasid T.Tompson - 95 p. A.Jurs - 94 p. ja A.Kaasik - 93 p.,kes said ka rändauhindade võitjateks.

Võrkpalli võitlustest võtsid osa Hamiltoni ja Toronto noored,võitjaks tulid Toronto noored. Vanadest tulid võitjaks Hamiltoni võitlejad.

Võitlejate paraadist võtsid osa Hamiltoni,Toronto - Kanadast. Detroiti,Long Islandi ja Lakewoodi võitlejate esindajad USA-st ja külalistena Leedu võitlejate meeskond Torontost. Paraadi juhatas A.Auksi ja vastu võtsid aukonsul I.Heinso ja major B.Leeman (VR II/3) Päevakohase palvuse pidas õpetaja A.Kivisikk. Pärja asetas langenud võitlejate mälestussambale Kanada Võitlejate Ühingute Liidu esimees A.Nõmmik. Pärja panid ka veel kaks kihnlast mälestuseks nendele kihnlastele,kes langesid Teises Maailmasõjas Eesti vabaduse eest võideldes. A.Jurs andis ülevaate eesti väeosade formeerimisest 30 aastat tagasi. Sügavamõttelise ning hingestatud aktusekõne pidas Toronto Ühingu liige H.Ründava kes muuseas ütles ka et eesti noored on saanud oma enamuses rahvusliku kasvatuse ja on valmis edasi kandma oma rahva vabadusvõitlust,lõpetades oma kõne väga lootusrikkalt.

Aktuskõnele järgnes aukonsul I.Heinsoo sõnavõtt kes ütles,et praeguses võitluses meie võitleme vaimsete relvadega oma võitlusorganisatsioonide kaudu. Just nagu Vabadussõjas pidime võitlema piiratud ja sageli olemasolematute ressursidega,nii ka nüüd ei ole meie ressursid suured ja vaenlane on tugev. Järgnesid teised tervitajad. Deklameeris Lydia Tori, oma loomingust pühendatud võitlejatele.

Õhtul oli peamajas R.Tralla juhtimisel,teadustamisel ja osavõtmisel mitmekülgne muusikaline kava kus esinesid pr.Sepp ja Tali Hamiltonist, U.Toming ja Niinevee Torontost,R.Tralla ja H.Verder.

Tantsuks mängis Iltali orkester.

* * * * * * *

Juubelipäevaks

2.oktoobril k.a.tähistab New Yorgi Eesti Vabadussõjalaste Ühing oma asutamise 40 aastapäeva. Ühing asutati sügaval rahu ajal. Võitlus mida Ühing 31 aastat tagasi Eesti maa okupeerimisel Nõuk.Vene poolt algas peab jätkuma nii kaua kui Eesti maa jälle vaba on ja selle ümber tuleb koondada kõik eesti rahva kihid noored ja vanad.

Võidelgem usus,et kui tänane põlvkond ei saavuta vabadust siis saavuab selle ka homne või tunahomne. A.Andresson.

Juubelipäev

Eesti Võitlejate Ühing Sydneys - Austraalias tähistab oma asutamise 20.aastapäeva 29.detsembril 1971,selleks puhuks ühingu juhatus otsustas anda välja albumi "20 aastat Eesti Võitlejate Ühingut Pildis".

Soovime Sydney Võitlejate ühingu esimehele,juhatusele ja kogu ühingu perele juubelipäevaks õnne ja head kordaminekut ühingu ridade koondamisel,võitluseks meie riigi taastamiseks ja rahva vabastamiseks.

Avdy Andresson.

* * * * * * *

Avalik küsimus hr. E.Aavikule (Sydneys)

Härra E.Aavik Teie lasksite avaldada kirja "Virgatsis",et Meig-Meibaum on moodustanud Tartu Valitsuse 1941.

Mina elasin siis Tartus,kui sakslased tulid Tartu ja venelased löödi välja. Teie ütlete,et need olid äärmiselt parempoolsed. Kes jäi siis parempoolseks,oli ju ainult kaks leeri,eestlased ja kommunistid. Kumb leer tegi Teie artiklis oleva Tartu Valitsuse? Eesti meestel ei olnud siis ühtegi parempoolset ega pahempoolset jagamist. Eestlased vabastasid lõuna poolse Tartu. Neljandal päeval kui sakslased algasid sõda N. Vene vastu,tulid kaks saksa luuremeest mootorrattatel Tartusse ja siis viidi Eesti lipp Kaitseliidu maja katusele,siis leidsid aset ka tänava võitlused. Venelased pommitasid lõuna poolse Tartu süütepommidega põlema. Võitlus Emajõe joonel kestis kaks nädalat.

Teisel päeval kui kõik Tartu oli vaba,pidas major F.Kurg Tartu turuplatsil võidu paraadi. Saksa sõjavõe esindajad olid major Kure kõrval. Kas hr. E.Aavik ei oleks nii lahke ja ütleks meile,kumbal pool Tartus tehti Tartu Valitsus? Kas põhja või lõuna pool? Need eesti mehed,kes Tartu vabastamise võitlust pidasid ei teinud Tartu Valitsust,seda ma tean kindlasti. Kui võim oli lõuna pool Tartus eestlaste käes,siis ilmus ka esimine number Postimeest,kus ilmusid kirjanik Karl Hindrey lohutavad sõnad Tartu elanikele,mis olid momendil väga vajalikud.

Kas hr. E.Aavik nimetab kommuniste äärmiselt parempoolseteks,kes tahtsid haarata võimu viimasel hetkel. Hr.Karl Hindrey sellest ei räägkinud Postimehes ega Toimetuses mitte ühtegi sõna,et on tehtud Tartu Valitsus.

Kas Tartu Valitsus oli kommunistide sünnitus ja kes sinna veel peale hr. E.Aaviku kuulusid?

Sydney 15.august 1971.a. Harald Pild.

* * * * * * *

15.aastat Ungari Vabadusvõitlusest

Oktoobri kuus k.a.täitub 15.aastat Ungari Vabadusvõitlejate väljaastumisest oma maa ja rahva vabaduse eest. Pärast pikemaid veriseid võitlusi ja suuri pingutusi olid Nõuk.Vene okupatsiooni väed sunnitud maalt lahkuma. Kuna Läänest ungarlastele mingisugust abi ega toetust ei tulnud julgesid N.Vene väed uuesti maad rünnata. Suure ülekaalu all olid Vabadusvõitlejad viimaks siiski alistuma sunnitud. Maa okupeeriti uuesti. A.

9.12.71

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 11 (91) VIII a.
November 1971.

Vabadusvõitluse Nädalaks

Toome allpool kokkuvõtte Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu esimehe ksv. August Nõmmiku kirjast.

Praegusel ajal on vabadusvõitluslikud probleemid niivõrd suured,et võitlejate organisatsioonid üksinda nendele lahendusi ei suuda leida ja hädapärast vajavad vastavate keskorganisatsioonide toetust ja koostööd.

Probleem seisab selles,et eestlust kodumaal hävitab suurvene ümberrahvustamise püüdlus ja meid paguluses hävitab ümbersulatus teistesse rahvastesse - mille faktiliseks tõendiks on suur segaabielude arv. Ma olen arvamisel,et käesoleval aastal,vabadusvõitluse nädalal raskuspunkt tuleks suunata segaabielude vastu ja selgitada teid kuidas nende arvu vähendada ja eesti noori üksteisele lähemale viia. Lahenduse leidmiseks kogutud andmetel soovitab A.Nõmmik läbitöötada järgmised küsimused:

1. Kodune kasvatus - mõnede naisorganisatsioonide juhtivate tegelaste arvamisel eesti naine paguluses ei täida oma ülesandeid kui perekonna ema laste kasvatamisel. Ta lubab lastel hulkuda tänavatel ja rohkem tegeleda asukoha maa rahva lastega - mis on esimine samm ümberrahvustamise ja segaabielude alal.
2. Eesti laste rahvuslik ja usuline kasvatus 8-10 aasta vanustel. See peaks kujunema rahvusliku kasvatuse alusmüüriks eesti ühiskonnas,mis noore vastu viib täisealiseks saamisele.
3. Eesti noored viimast aastat skautluses ja gaidluses. Sellel ajal tuleks noortel omada niivõrd tugevad rahvuslikud veended ja argumendid rahvuse alalhoidmiseks ja edasi kandmiseks selles sulatusahjus,milles elame paguluses.
4. Rahvuslike ja segaabielude probleemid - kuhu nendest jõuavad ühed ja teised.
5. Rahvuslikest ja segaabieludest võrsunud noored - kes ja kui palju kujunevad nendest eestluse edasikandjateks.
6. Eestlus paguluses kui kodumaa eestlaste eelvägi vabaduse taastamise võitluses.

Kõigi nende probleemide esile tõstmiseks võitlejad tahaksid saada toetuse ja koostöö organisatsioonidelt ja isikutelt kes vastavate probleemidega tegelevad. Nende seisukohad ja ettepanekud probleemide lahendamiseks tuleks avalikkuse ette ajalehtedele antavate jutuajamiste korras ja lõpuks Vabadusvõitluse nädalal leiaks aset kõikjal üks ühine arutlusõhtu põhialuste selgitamiseks,kuidas eestlust paguluses alal hoida ja edukalt rakendada paguluses vabaduse taastamise võitluses.

Paneme selle mõtte proovile käeoleva aasta vabadusvõitluse nädalat (20.nov.kuni 28.nov.)korraldades ja püüame töötada koos.

Keskuse juhatuse liikmed omavahelisel nõupidamisel asja arutades otsustasid paluda liikmesorganisatsioone ksv.A.Nõmmiku kirjas toodud ettepanekud läbiviia vabadusvõitluse nädala korraldamise raames vastavalt kohapealsetele oludele ja võimalustele. Keskuse juhatus pöörab sellele aktsioonile toetuse saamiseks Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu juhatuse poole.

Avdy Andresson.

Keskuse Vabadusvõitluse Fondi Kodukord

1

Vabadusvõitluse Fond moodustadakse Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse juurde,Keskuse põhikirja paragr.33 alusel,käesolevas kodukorras ettenähtud ülesanneteks,et tõhustada ning laiendada meie praegust vabadusvõitlust.

2

Vabadusvõitluse Fond toetab:
a) ÜEV Keskuse ja tema liikmesorganisatsioonide poolt korraldavaid sõjaliste teadmiste värskendamise ja täiendamise loenguid ja kursusi võitlejatele,eriti juhtidele.
b) Sõja-ajalooliste ja sõjapoliitiliste uurimuste teostamist ja nende väljaandmist eri proshüüridena või raamatutena.
c) Laskespordi arendamist.
d) Rahvusvahelise poliitilise olukorra jälgimist ja sellest tulenevate järelduste tegemist meie vabadusvõitluse otstarbekaks suunamiseks.

3

Fondi sissetulekuteks on Keskuse ja liikmesorganisatsioonide poolt eelarve korras määratud toetused,annetused ja pärandused kaasmaalastelt.

4

Vabadusvõitluse Fondi juhib fondi juhatus,kes valitakse Ü.E.V. Keskuse peakoosoleku poolt kaheks aastaks. Fondi juhatus koosneb esimehest,laekurist ja kirjatoimetajast.

5

Fondi juhatuse ülesandeks on fondi asjaajamise ja arvepidamise korraldamine,toetuste,annetuste ja pärandatud varanduste vastuvõtmine ja valitsemine,toetuste määramine vastavalt Fondi eesmärkidele ja muude fondi juhtimisega ühenduses olevate küsimuste lahendamine ning Ü.E.V. Keskuse peakoosoleku otsuste rakendamine-fondi puutuvates küsimustes.

6

Toetuste määramine fondist teostub fondi eelarves ettenähtud ulatuses.

7

Fondi juhatuse toetuste määramise otsused kuuluvad Keskuse juhatuse kinnitamisele.

8

Fondi aasta tegevus ja kassa aruanded ning tegevuse kava ja eelarve kinnitab Ü.E.V.Keskuse peakoosolek.

9

Fondi asjaajamist ja arvepidamist revideerib Ü.E.V.Keskuse revisjonikomisjon.

10

Fondi kodukord kinnitadakse Ü.E.V.Keskuse peakoosoleku poolt. Fondi likvideerimine otsustadakse samas korras,mis ettenähtud Keskuse põhikirjas Keskuse likvideerimiseks.

Märkus: Vabadusvõitluse Fondi Kodukord on vastu võetud Keskuse peakoosoleku poolt New Yorgi Eesti Majas 8.mail 1971.a.

* * * * * * *

Kohtume Ülemaailmsetel Eesti Päevadel 1972 Torontos.

Virgatsi toimetaja aadress: Avdy Andresson Deerfield N.J.08313 USA.

Kolonel August Kivi 80-ne aastane

15.oktoobril tähistas Edmonton Kanadas Võitlejate Ühingu kauaaegne esimees kolonel August Kivi oma 80-dat sünnipäeva. Jubilar on Eesti armee üks vanemaid väeosa ülemaid ja kolme sõja rindevõitleja. Omab peale Vabadussõja Medali ja teiste eesti aumärkide veel Saksa,Läti ja Esimisest Maailmasõjast vene aumärke.

Kolonel A.Kivi on sündinud Lohusuus-Peipsi kaldal. Esimisse Maailmasõtta astus 1914.a. Lõpetas Peterhofi lipnikkude kooli ja Eesti ohvitseride rahuaegsed kursused Tondil. Jubilar on suur patrioot ja väsimatu Eesti iseseisvuse eest võitleja. Võtab veel praegu aktiivselt osa kohalikust seltskonna tööst ja tegevusest.

Kolonel A.Kivi teenis Eesti armees Sõjakoolis,Sakala rügemendis, 1-ses rügemendis ja viimased 7 aastat väeosa ülemana Pärnus. Teisest Maailmasõjast võttis kolonel Kivi osa Piirikaitse rügemendi ülemana.. Sõja lõppedes viibis sõjavangis 19 kuud.

Selle suure võitleja ja töömehe kõigi teenete äratoomiseks on Virgatsi leheküljed liiga väikesed. Soovime jubilarile tervist,indu ja veel palju aastaid.

* * * * * * *

Kiri Kanadast

Skautide ja gaidide Jüripäeva paraad on alati pealtvaatajale ilus ja meeli ülendav. Seal on tillukesed hellakesed sinistes kleitides ja valgetes kaelarättides. Sokid on neil alati nii valged,et otse säravad.

Gaiditüdrukud kellede riietus nii sile,puhas ja triigitud,et ei näe ühtegi vale kortsu,vahi kas või luubiga. Seal on hundupojad,väikesed meheakatused,helehallides vormides. Skaudid,väiksemad ja suuremad,pikkades ja lühikestes pükstes. Märkidega rinnal,varukatel ja rapattidel.

Kõik on nii puhas,pidulik ja otse pühalik.

Aga seal on üks grupp,kes ei sobi sellesse kaunisse pilti. Neid ei ole palju aga nad rikuvad kogu üldmulje. Nad on võõrkehad nii hingelt,kui vaimult ja neid on valus silmale vaadata. Kanada Eesti Skautide Maleva võttis otsuse vastu,et eesti skaudid kannavad rohelist kaelarätti.

Metsaülikooli Lembitu lipkonna vanemad skaudipoisid kandsid punaseid rätte. Täiskasvanud hirvitasid,sõbrad naersid,gaidisõbrad ignoreerisid.

Punased kaelarätid ei ole ainuke erinevus. Neil on pikad juuksed ja kohav karvakasv. Nad kandsid ka minna laskvat riietust.

Kokkuvõttes nad olid karvased välimuselt,käitumiselt ja moraalilt. Kui sinna veel juure lisada nende kolmekopikaliste trummide tagumine, siis jäi sellest kogust kesine ja otse kurb mulje. Kas see ongi see Metsaülikooli juhtimisel kasvav kaader,kes meie eestlust tulevikus peab edasi kandma?

Peab olema palju julgust,fantaasiat,et neist mõnda näha tulevikus juhipositsioonil. Meie ei süüdista noori,kes on vale teele juhitud. Meie süüdistame nende mõrase hingega kasvatajaid ja laste vanemaid,kes seda vaikides pealt vaatavad. Kuhu on jäänud nende mõrase hingega kasvatajate ja laste vanemate autunne,rahvuslik uhkus ja viha.-

Kas meie sõdurid võitlesid Sinimägedel ja Auvere lahinguväljadel selleks,et need kellede taskuis krõbisevad vereised dollarid võivad meie noorte hingi mürgitada Marksi,Leenini ja Mao kuratliku õpetusega?

Toimetaja märkus: Toome eeltoodud kirjutise ära Virgatsi veergudel

sellepärast,et nendest noortest meie ootame tulevasi patriootlikke sinimust-valge,eesti maa ja rahva kaitsjaid punase värvi vastu ja et skautlike noorte organisatsioonidele meie investeerime iga aasta suuri summasid eesti rahva kapitali,laagrite rajamiseks,korraldamiseks jne. Kui asi nii on siis tõuseb küsimus kas need kümned ja sajad tuhanded dollarid meie raha on paigutatud,rahvuslikust seisukohast vaadatuna õigesse paika ja kas on mõtet niisuguseid noori toetada.

* * * * * * *

Omas asjus

Paari viimase aasta jooksul on Virgatsi toimetusele korduvalt ettepanekuid tehtud tõsta ajakirja lehekülgede arvu senisest neljast küljest kuu kuni kaheksa küljeni ja üks osa nendest täita puht sõjanduslikkude ja sõjapoliitiliste teemadega,üks osa teadetega liikmesorganisatsioonide elust ja tegevusest. Ettepanekutes on avaldatud arvamist,et iga Keskuse liikmesorganisatsioon peaks selleks oma tegevusest - elust kirjutama Virgatsile 2-3 lühiteadet aastas.

Keskuse juhatuse liikmed omavahelisel nõupidamisel otsustasid püüda eelpooltoodud lugejaskonna soovidele vastu tulla vastavalt majanduslikele võimalustele. Liikmesorganisatsioonide uudiste osa saame täita ainult siis kui organisatsioonid neid avaldamiseks saadavad. Praegu kahjuks valitseb ikka veel tendents,et võitlejad ja võitlejate organisatsioonid toetavad kõiki teisi aga mitte oma organisatsiooni ja ajakirja.

* * * * * * *

Austraalia Adelaide Eesti Võitlejate Ühing esimees M.Hennoste väljaandmisel hakkas seal ilmuma "Virgatsi" Austraalia väljaanne mis esialgu on mõeldud kogu Adelaide eesti rahvusgrupile.

* * * * * * *

Eesti Vabadusvõitlejate Päevad Long Islandil USA-s.

USA võitlejate igaaastane kokkutulek toimus tänavu 18.septembril. Kokkutuleku korraldas Long Islandi Võitlejate Ühing esimees E.Ojandu. Ühing tähistas sellel päeval ka oma aastapäeva. Toimus ka Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s juhatuse koosolek.

Aktus peeti langenute mälestussamba esisel väljakul. Selleks oli mälestussamba ümbrus kaunistatud lillede ja lippude riviga. Aktuse avamänguga esines L.I. noorte orkester Karl Linnase juhtimisel. Avasõna ütles ühingu abiesimees ksv.Johannes Tiisler. Palvuse pidas praost Aleksander Hinno kes oma palvusse põimis eesti rahva õigust vabadusele ning iseseisvusele. Sellejuures eriti rõhutades,et meie peame seda võitlust kõigi visadusega edasi viima.

Pärja asetas mälestussambale L.I.Võitlejate ühingu vormiriietuses naisvõitlejad oma esinaise E.Ojandu juhtimisel.

Aktusekõne oli Rahvuskomitee esimehelt Heikki Leesmentilt. Kõne oli üles ehitatud tänapäeva aktuaalsetele kommunismi propaganda ja ekspansiooni materjalidele.

Akusele järgnes koosviibimine mitmesuguste ettekannetega nii noortelt kui vanadelt. Esinesid naisvõimlejad jne.

- n.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 12 (92) VIII a.
Detsember 1971.

Eesti rahva enesemääramise õigus

Eesti rahval peab olema õigus määrata enamusprintsiibi kaudu omale vastuvõetav riiklik, ühiskondlik ja majanduslik kord. Selleks peab Eesti kõigepealt vabanema Nõuk. Vene vägivalla okupatsioonist ja selle poolt eesti rahvale relva-jõuga pealesurutud kommunistlikust korrast.

See on appellatsioon, millega me ei lase maailma südametunnistusel magada. On rõõmustav, kui keegi meiega koos maailma südametunnistuele koputama hakkab.

Terve maailm, kaasaarvatud Ameerika Ühendriigid, on avaldanud heakskiitu Aafrika iseseisvate rahvusriikide sündimise puhul.

Euroopa suurvõimud on loobunud selle mandri kontrollist.

Kuid Euroopas ja Aasias on väikerahvaste vabadus ebakindel. Põhja-Atlandi leping kirjutati alla Lääne-Euroopa tugevate riikide poolt lootuses, et võimaliku agressori vastu astutakse välja ühiselt ja aegaviitmatult. Kuid siiski suuremat osa Ida Euroopat valitseb Moskva diktatuur.

Kolmkümmend aastat on juba möödunud ajast kui Ida-Euroopa väikerahvad kaotasid oma iseseisvuse, aga imelik küll, maailma suurvõimud ei ole astunud ühtegi sammu nende vabaduse taastamiseks.

Rahvad kes juba ammu oleks pidanud oma vabaduse tagasi saama on tänapäeval ikka veel orjuses. Võtke näiteks Balti riigid: Leedu, Läti ja Eesti.

Palju nende riikide kodanikke ja järeltulejaid elab Ameerika Ühendriikides ja paluvad abi ja toetust nende kolme riigi rahvastele. Need riigid olid iseseisvad alates 1918. Teine maailmasõda muutis nende saatuse. Kreml liitis nad Nõuk. Vene külge, samal ajal võttes oma mõjuvõimu alla ka Poola, Tsehhoslovakkia, Ida-Saksamaa, Ungari ja Bulgaaria.

Rahvaste enesemääramise põhimõte unustati. Vaba maailm esitab vahetevahel ainult protoeste, aga ei ole astunud ühtegi positiivset sammu selle vastu et N. Vene praktiliselt okupeeris Ida-Euroopa riigid.

Ida Euroopa rahvastelt on võetud nende enesemääramise õigus. Kreml määrab nende valimised ja vene sõjavägi surub maha igasuguse eneseavalduse.

Kuidas on siis lugu maailma avaliku arvamisega? Kui meie võitleme pikka ja kulukat sõda Vietnamis selleks, et kaitsta L. Vietnami rahva enesemääramise õigust, kuidas saame meie tähelepanemata jätta Ida-Euroopa rahvaste püüdlusi taastada oma iseseisvus.

Rohkem kui viis aastat tagasi võtsid USA senat kui ka saadikutekoda ühehäälelisselt vastu resolutsiooni milles tugevalt soovitati presidenti, suunata maailma avaliku arvamise tähelepanu Liitunud Rahvaste ja teiste koheste avalike rahvusvaheliste foorumite abil faktile, et eesti. läti ja leedu rahvastelt on võetud õigus määrata oma saatus ja suunata maailma avaliku arvamise mõju balti rahvastele nende õiguste taastamiseks.

Vastus sellele küsimusele ei ole mitte sõda.

Aeg on käes tervele maailmale, et nõuda rahvaste enesemääramise põhimõtete austamist ja et ka Ida-Euroopa rahvad saaksid vabaks nende üle valitsevast ülevõimust ja nendel oleks lubatud valida nende eneste poolt soovitud riigivorm.

Avdy Andresson.

U.S.A. - Kanada Laske - Maavõistlused Seedrioru laskerajal 9.ja 10.oktoobril 1971

Maavõistlus korraldati Kanadas,E.V.Ü.L.juhtimisel. Tegelikuks läbiviijaks oli Hamiltoni E.V.Ü. esimees August Jurs'i juhtimisel.

Maavõistlus algas Seedrioru laskerajal laupäeval,09.oktoobril kell 15.00 laskmisega kal. 22 vabapüstolist ja lõppes pühapäeval,10.oktoobril kell 17.30 laskmisega kal. 22 vabapüssist.

Kõik laskevõitlused teostati distantsilt 50 m.; rahvusvaheline märkleht 50 m. ja rahvusvaheliste võistlusmääruste kohaselt.

Laskevõistlustel saavutati järgmised tulemused:

A. Kal. 22 vabapüss,kolmest asendist a' 40 lasku:

Kanada A meeskond I koht:

1. Peets Jaan	393 - 332 - 376 -	1101 p.
2. Tiilen Edgar	388 - 349 - 361 -	1098 "
3. Gering Evald	384 - 337 - 369 -	1090 "
4. Robi Udo	393 - 307 - 334 -	1034 "
	Kokku	4323 p.

U.S.A. A meeskond II koht:

1. Pruul Avo	391 - 341 - 356 -	1088 p.
2. Sillart Rannar	387 - 305 - 367 -	1059 "
3. Raidma Karl	383 - 283 - 358 -	1024 "
4. Labidas Juhan	354 - 295 - 337 -	986 "
	Kokku	4157 p.

Esimisele kohale tulnud Kanada A meeskond võitis advokaat M.Tarum'i poolt väljapandud rändauhinna neljandat korda (vaheldumisi).

Sama võistlus B meeskonnale

Kanada B meeskond I koht:

1. Saar Ants	365 - 306 - 350 -	1021 p.
2. Kaasik Arnold	377 - 303 - 322 -	1002 "
3. Pakker Arnold	380 - 273 - 335 -	988 "
4. Artna Eduard	380 - 242 - 341 -	963 "
	Kokku	3974 p.
5. Viilma Mart	368 - 256 - 312 -	936 p.

Individuaalselt tulid kohtadele ja võitsid K.E.V.Ü.L. poolt väljapandud auhinnad: I. Peets Jaan II. Tiilen Edgar III. Gering Evald IV. Pruul Avo V. Sillart Rannar VI. Robi Udo.

B. Inglise Match - 3 x 20 lasku lamades käelt:

Kanada meeskond I koht:

1. Peets Jaan	198 - 195 - 196 -	589 p.
2. Robi Udo	197 - 196 - 194 -	587 "
3. Tiilen Edgar	194 - 194 - 196 -	584 "
4. Pakker Arnold	192 - 188 - 196 -	576 "
	Kokku	2336 p.
5. Kaasik Arnold	198 - 188 - 196 -	566 p.
6. Artna Edgar	187 - 193 - 185 -	565 "
7. Viilma Mart	183 - 185 - 181 -	549 "
8. Saar Ants	182 - 183 - 182 -	547 "

Virgatsi toimetaja aadress: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA.

9. Palmisar Endel 173 - 181 - 185 - 539 p.

U.S.A. meeskond II koht:

1. Pruul Arvo	194 - 197 - 193	=	584 p.
2. Sillart Rannar	193 - 194 - 190	-	577 "
3. Raidma Karl	198 - 194 - 187	-	570 "
4. Männik Anton	190 - 191 - 188	-	569 "
	Kokku		2300 p.
5. Labidas Juhan	188 - 166 - 184	-	538 p.

Meeskondade vaheliseks võistluseks Inglise Matchis kse. Pakker Arnold'i poolt väljapandud rändauhinna võitis seega Kanada meeskond kolmandat korda (vaheldumisi).

Individuaalselt tulid kohtadele ja võitsid K.E.V.Ü.L.poolt väljapandud auhinnad: I.Peets, II.Robi Udo, III. Tiilen Edgar, IV. Pruul Ave, V. Sillart Rannar, VI. Pakker Arnold.

C.Kal. 22 Vabapüstol 6 x 10 lasku. Võistlus teostus individuaalsel alusel.

1. Tinits Arvi	81 - 78 - 81 - 83 - 73 - 85	-	481 p.K.
2. Leppiko Jaan	76 - 82 - 76 - 80 - 83 - 81	-	478 " K.
3. Rajamets Karl	77 - 86 - 76 - 75 - 82 - 82	-	478 " K.
4. Gering Evald	74 - 73 - 85 - 82 - 69 - 74	-	457 " K.
5. Pruul Avo	73 - 75 - 71 - 70 - 71 - 78	-	438 " U.S.A.
6. Artna Eduard	67 - 65 - 72 - 77 - 68 - 71	-	420 " K.
7. Sillart Rannar	67 - 60 - 72 - 63 - 66 - 84	-	412 " U.S.A.

Neli paremat laskurit võitsid K.E.V.Ü.L. poolt väljapandud individuaal-auhinna.

Maade koondmeeskondade koostajaks ning vanemaiks maavõitlustel olid:
Kanada - Karl Trei - Toronto E.V.Ü.
U.S.A. - Meeme Mälgi - U.S.A. Vabadusvõitlejate Liidu laskeala korraldaja.

Kohtunike kogusse laske-maavõistlustel kuulusid:
- tulejoone kohtunik: Karl Rajamets.
- märkide ja punkti kohtunikud: Meeme Mälgi,August Nõmmik,Arnold Kukk ja Richard Plutus.

Maavõistluse sekretär - Endel Lindaja,
Laskeraja korraldaja - Edgar Tiilen ja
Majandusjuht - Herbert Lember.

Oma kokkuvõttes kohtunike kogu märkis ära,et kolmes asendis a 40 lasku Inglise Matchis esikohale tulnud Jaan Peets on 17 aastat vana ja kolmest asendist laskmisel 1101 punktiga täitis suurmeistri normi. Jaan Peets on seega üheksas eestlane Ameerikas,kes on täitnud suurmeitri normi. Seega teadaannet kviteeriti erilise aplausiga.

Samavõrra haruldane oli Inglise Matchis kaasavõistelnud 13-aastase Mart Viilma lasketulemus - 549 punkti.

Individuaal auhinnad anti võistlejatele üle Seedrioru peamajas 10. oktoobri õhtul piduliku õhtusöögi ajal,kus öeldi vastastikuseid tervitus-sõnad ja tänati proua Lember'it väga rikkaliku õhtusöögi valmistamise eest.

Ühe Kosigyni vastuvõtust Torontos osavõtja kokkuvõte

Sellel nädalal oli Torontos Pierro Trudeu külaliseks Kosigyn. Käisin ka õhtu teda Scince Centre juures bootamas. Protestidemonstratsioonist osavõtjaid oli üle 10.000 - nende hulgas paarsada eestlast. Võitlejate poolt võttis demonstratsioonist osa Toronto Eesti võitlejate ühingesimees M.Randla. Oh sa mu meie! Ma pole enne omas elus niipalju politseimehi näinud kui eila õhtul. Ümber Science Centri oli neid kolmes ahelikus,õla-õla kõrval kinni. Siis oli neid veel hobuste seljas ja mootorratastel ja ikka toodi veel bussitäite viisi juurde. Üks osa politseinike olid ülbed ja nuhtlesid rahvast kummi nuiadega. Mõned vaatajad said ka kannatada olid verised ja viidi ambulantsi autoga ära. Politsei andmetel oli areteerituid üle kahekümne. Tehti ka eelareteerimisi kus ka mõnede eestlaste juures teostati läbiotsimisi ja konviskeeriti relvi. Eelareteeritute hulgas oli ka meile tuntud rahvuslik võitleja E.Heine. Rahvas kandis plakateid ja neid oli huvitav lugeda. Neid oli tuhandeid. Üks ikka parem kui teine. Domineerivaks sõnaks oli et butcher ja murder. Kisendasime kõigist kõrist et butscher go home! Üks mees mu kõrval pobises et butcher ongi kodus. Kui me kõik koos nii karjusime et boo ja boo, siis kõlas see väga võigas,umbes nii nagu huluksid kodutud hundid metsas. Ta õõbis Toronto kõige nooblimas hotellis kus üks ööpäev maksab $ 160 tuba. Aga Toronto linna ta küll näha ei saanud sest ta ei julgenud oma ruumidest välja tulla.

a.i.

* * * * * * *

Kohtume Ülemaailmstel Eesti Päevadel 1972 Torontos.

* * * * * * *

Demonstratsioonid Washingtonis ja Baltimores

Washingtoni ja Baltimore demonstratsioonidest võttis osa ka Baltimore Eesti võitlejate ühing - esimees August Kuklane.

Baltimores toimus meeleavaldus südalinnas,postkontori esisel väljakul 27.okt. Puna-Hiina UN-i liikmeks võtmise ja rahvusliku Hiina väljaheitmise puhul. Peakorraldaja tuntud dr.McIntire märkis oma kõnes,et USA-l ei ole mõtet kulutada UN-i ülalpidamiseks rahva raha kui selle abil tegutsev UN ülgab õigusi ja vabade rahvaste tahet eluõiguseks ja soodustab kommunistliku võimu kasvu. UN on muutunud USA ja vabade rahvaste naeruvääristajaks. Nõuti,et USA lahkugu UN-ist ja UN lahkugu USA-st.

Paar päeva varem toimus sammasugune meeleavaldus Washingtonis. Demonstratsioom kandis patriootliku ja antikommunistliku ilmet. Peakorraldajaks oli siin ka dr.McIntire. Paljude rahvaste ja organisatsioonide lippude kõrval lehvus Washingtoni mälestussamba väljakul püstitatud autribüünil ka suur sini-must-valge.

Pärast McIntire avakõnet oli peakõnelejaks Esinduskoja liige John R.Marick. Kalifornia kongressiliikme J.Smitzi kõne luges ette tema 16-aastane poeg. Rahvusliku Hiina poolt Jaijeo Lin esitas oma lühikese, kuid tabava kõne inglise ja hiina keeles. Philipiinide senaator Jose Roy,kes on ü"lemaailmse kommunismivastase liiga president,tõi oma kõnes esile fakte kommunistliku süsteemi all kannatavatest riikidest ja rahvastest. Politsei hinnangul oli demonstratsioonist osavõtjaid üle 100.000 inimese.

A.K.

Eesti Kirjandusmuuseumi
arhiivraamatukogu
Nr 2175642GX

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 1 (93) IX a.
Jaanuar 1972.

Ülemaailmsete Eesti Päevade aastaks Torontos 1972

Ülemaailmne Eesti võitlejate-sõjameeste Kongressi aasta paguluses. Ü.E.Päevad ja võitlejate Kongress peavad andma meile innustust ja inspiratsiooni edaspidiseks võitluseks.

Ülemaailmse Eesti Võitlejate Kongressi üheks oluliseks püüdeks,nii sõjalisel kui ka poliitilisel pinnal,olgu tutvustada meie võitluspärandid oma iseseisvuse ja vabaduse eest väljaspool eesti keelepiiri. See peab läbimurdma keelebarjääridest,süvendama kondakte teiste ikestatutega. On tarvis ärakuulata ka patriootlike noorte mõtted,kes ilmuvad põlvkondade vahipostile,et oma osa enda kanda võtta. Vastupidi,on kõigist laitustest vabaks mõistetud need,kes aja kutsele ükskõikseks jäävad ja need,kes isegi meie ettetallatud rajad käest kaotavad.

Keda eesti võitleja mõte on kord nagu õlast haaranud-raputanud need meil on. Ja kui meie neid kutsume ikka suurenéval hulgal nad hakkavad eesti võitleja elu institatsioonidesse esile tõusma. Teised lähevad kergema libisemise teed. Eesti mõtte lõõki peab püüdma anda Võitlejate Ülemaailmne Kongress.

Vastu enese tahtmist vaenlase survel sõjajalale sunnitud rahval on jäänud enda olemasolu säilitamiseks ainult üks võimalus-võidelda. Kõigi võimalike relvadega. Vahedamad on neist võitlus tahe ja vaim. Pagulus ei ole meile tähis,vaid lühike hingetõmbe-ettevalmistamise aeg. Kasutagem seda täielikult. Oleks enesepete kujutella maapagu uue elu rahuliku sadamana. Vaenlase haarded on hiigelämblikud koletud sõralised ulatamas kõikjale haarama meid võrku ja lämmatama. Keegi ei pääse sellest,kes unustab valvsuse. Võitlus on tõhusamaid relvi mitte ainult enese säilitamiseks,vaid ka võiduletõusmiseks masendavamaistki oludest. Vanaisad ja vanaemad selle tunnetamises,on käinud seda teed,luues meile võitluse Vaja,millist hiilgavamat esitavad Lembito,Vabadussõja võitlejad j.t. Teist teed ei olnud esivanematele jäätud ega ole ka meil. Tuleb ka sammuda kõigi võitlusrelvadega läbi oleviku kaotuste masenduse võidule. Selleks tuleb luua kindel alus ja asuda patriootlike võitlejate kaadri ettevalmistamisele,kuhu peavad kuuluma kõik patriootlikud eesti mehed ja naised. Küll siis eesti tütred ja pojad lõpetavad töö relvadega,kui vaja,nagu Vabadussõjas. Miks nokitseda ainult pisiülesandeis! Tee on ju antud. Kelle huvides see nokitsemine toimub? Kas selle kes meie haardelisemat võitlust takistab? Meile on antud vabadus ettevalmistada,mida ei ole Kodus. Meie võitleva rahva ajalugu: minevik, olevik,tulevik on täis võitlust ja verd. Sügavamat langust ja ülevamat tõusu-tohutu taust ainevalikus. Eesti tütred ja pojad saagem kõik julgeteks,ausateks,patriootlikeks võitlejateks,unustage omakasu,võõrad marjamaad ning veeringud.

Veel ei oska me hinnata Vabadusvõitlejate algatuse sügavalt lõikavat tähtsust,aga tuleb aeg,kus oskame. Miks mitte olla üks neist,kellele eesti rahvas kord hurra uhkusega mõtleb ja hüüab.

Eesti patriootlikud tütred ja pojad vabastage end võõrastest palgalistest agentidest ja teenige Vaba Iseseisva Eesti riigi huve.

Ainult veri säilitab vabaduse!

Avdy Andresson.

Välisvõitluslikke mõtteid 1972 aastaks

Meie minimaalsemad nõudmised peavad olema: peame vastu võitlema kõigile,mis võib viia otsekoheselt või kaudselt Ida-Euroopa praeguse olukorra,Statud Quo,tunnistamisele ja äädvustamisele; meie peame nõudma Balti riikide vabaduse taastamise ülestõstmist Liitunud Rahvaste Organisatsioonis siis,kui oleme seal leidnud-ette valmistanud niipalju sõpru,et meie nõudmine seal ka läbi läheb ja kõikides teistes selleks sobivates rahvusvahelistes organisatsioonides.

Et meie oma vabaduse ja omariikluse taastamise eest võitlema peame on selga ja selle vastu ei tohiks kellegil midagi olla. Seda oleme ka kogu aeg teinud. On üksikuid kes on teisel arvamisel,et eestlased peavad nõustuma kommunismi ja Vene imperialismiga kodummal. Meie seda arvamist ei jaga. Mõne üksiku teisetimõtleja arvamisele ei ole põhjust tähelepanu pöörata ja nendele meie oma võitlust ei raja.

Meie arusaamisel ei ole UN praegu suuteline õiglaselt meie huve kaitsma niikaua kui enamus koosneb kommunistlikkude maade esindajatest. Lääne suurriigid hoiavad N.Venega ikka veel 2.maailmasõja aegse koostöö lepinguid. Olen isiklikult UN-s ja rahvusvahelistel koosolekutel neid vaielusi pealt kuulanud ja eeltoodud arvamisele jõudnud.

Kui baltikumi okupatsioonist vabastamise küsimust kord selle "kommunistliku jutumaja" foorumi ette viia tahetakse siis peab tegema seda õigel ajal ja suure asjatundlikkusega ning ettevalmistamisega.

Seda saavad teha isikud kelledel on meie pagulaskonna usaldus ja on selleks valitud ehk koniuniteedi alusel moodustatud Eesti Vabariigi Valitsus Paguluses,koostöös Eesti Vabariigi seaduslikude esindajatega. Enne kui Baltikumi küsimusega püütakse UN-i ette minna tuleb ära teha suur töö kohapeal-peab olema saadud maade tagatis,et seda mõtet toetavad hääletamisel üle 70 UN-i liikmesmaa ja küsimuse algatajaks - ülestõstjaks peab olema üks suurriik,kellel on kaalu ja kes on iseenesest reaalne jõud,aga mitte kunagi mõni väikeriik või kommunistlik liikmesmaa ja siis peab olema garanteeritud,et see küsimus ka tõesti hääletamisel läbilääheb.

Kui selle küsimuse UN-s ülestõstmiseks hakatakse kommunistlikkude liikmesmaade esindajaid külastama,nagu seda juba on tehtud,siis Moskva võib varsti mõnele oma satteliidile ülesandeks teha meie soovidele vastu tulla ja küsimuse võib üles tõsta mõni kommunistlik liikmesmaa esndaja. Kui asi läheb hääletamisele,siis Moskva organiseerimisel kukutakse see läbi.

Sellega on Moskva saavutanud oma kunagise eesmärgi ja meie oleme teinud oma suurema rumaluse ja kaotanud edaspidiseks võimaluse oma maale vabaduse nõudmiseks igasuguse aluse. Kui meie küsimus peaks ka hääletamisel täiesti läbiminema ei vabastaks see veel meie maad,kuna kommunistid tunnistavad ainult jõudu ja UN-l ei ole seda Baltikumi vabastamiseks. Küll annaks see meile suurt moraalset tuge edaspidiseks võitluseks.

Kõigi tähelepanekute järele esialgu on siiski kasulikum meie küsimusega mitte UN-i ette minna. Küll võiks meie esindajad meie asjast liikmesmaade delegaatidega,nende kodu rääkimas käimist jätkata. See oleks ka esialgu kõik mis meie UN-i kaudu oma kodumaa vabastamiseks teha saame.

Mida meie antud olukorras teha saame ja tegema peame on end paremini seesmiselt organiscerida ja tugevad olla selleks kui kord aeg tuleb ...

Avdy Andresson.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J.-08313 U.S.A.

Soovime kõigile vabadusvõitlejatele ja nende juhtidele head uut aastat,edu võitluses ning õnne isiklikus elus.

Ü.E.V.K. Juhatus

* * * * * * *

Virgats on oma lugejatelt aasta lõpuks saanud mitmeid tänu-ja kiitus(kirju. Ruumi kokkuhoiu mõttes toome nendest ära ainult ühe.

"On olnud tohutu töö "Virgatsi" väljaandmine paljude aastate jooksul. "Virgats" on pidevalt üleval hoidnud rahvusluse ja sõjamehelikkuse tuld. Siin kajastub julgus öelda välja asju nende õige nimega,kuigi see vahest mõnedele ei ole meeldiv kuulda. On tõsi,et peame otsima sõpru,mitte vaenlasi,kuid sõpru ei tule siiski mitte otsida rahvusluse ja tõe hinna eest. Need isikud kelle sõprust soovime ei tea alati,mis on tõde. Peame oma ideedest kinnipidama ka siis,kui sellega mõne uue vaenlase juurde saame,küllap need vaenlased isegi ükskord leiavad tõe. "Virgatsi" toimetajale suurim tänu ja tunnustus."

M.T.

* * * * * * * *

Saadud andmetel tahavad Kanada eesti vasakpoolsed liberaalid,et Ülemaailmsed Eesti Päevad 1972 on ainult laulu ja mängu pidustused. Mitte mingit rahvuslikku proklamatsiooni jne. Meie ei ole vasak-liberaalide ettepanekuga päri. Meie tahame,et Ülemaailmsed Eesti Päevad,vähemalt Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Kongress peab andma eesti rahvale innustust ja inspiratsiooni edaspidiseks rahvuslikuks võitluseks eesti rahva vabastamiseks ja Iseseisva Eesti Vabariigi taastamiseks. Meie ei ole Kremli käsualused. Ei mingit kompromissi N.Vene okupantidega,niikaua kui need asuvad Eesti Vabariigi pinnal.

A.

* * * * * * *

Euroopa julgeolekukonverents

Nüüd kus vaenlane asub end rahvusvahelise õiguse kaudu kindlustama, millega meie kodumaa jäädavalt raudkardina taha jääma peab,on ülim aeg meie võitlejatel Euroopas ärgata,end organiseerida ja astuda jõudu ja võimalust mööda avalikult välja oma kodumaa ja rahva kaitseks. Näidata vähemalt minimaalsematki tegevust.

n.

* * * * * * *

Austraalia Adelaide Eesti Võitlejate Ühingu,esimees M.Hennuste,väljaandmisel ilmus "Virgatsi" Austraalia väljaanne nr. 2,august 1971. Väljaanne on kuue leheline,nägus,töö puhas,korralik. Ei puudu ka ülesvõtted.

Sisu:

1. Viimased uudised
2. Külaskäik Eestisse ..... Jaan Noodapära
3. My Column - Minu veerg ..... Ra Kareda
4. Balti küsimus tänapäeva maailmas ..
5. Euroopa julgeolekukonverents .....
6. Ringvaade .....

Vabadusvõitluse Nädal 1971 tähistamine

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse peakoosoleku otsusel viidi k.a. "Vabadusvõitluse Nädala" ülemaailmne tähistamine eelmiste aastate eeskujul läbi novembri kuu viimasel nädalal s.o. 20-28. nov.

Nädala tegeliku läbiviimise kohta on seni andmeid saadud ainult Kanadast kus see toimus lühidalt järgmiselt:

Seoses Vabadusvõitluse Nädala eesmärkidega pöördus "Meie Elu" selgitava küsimusega isikute poole kes otseselt tegelevad rahvusliku kasvatusega ja ette valmistavad vabadusvõitluslikke reserve. Ta pöördus ka nende poole,kes sellesse reservi kuuluvad,või kes peaksid sellesse reservi kuuluma.

Konsul Ilmar Heinsoo oma jutuajamises [illegible]s: "Küsimuses on meie rahvusliku elu ja võitluse eksistents." Tuleb kahtlematult tervitada Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu initsatiivi meie rahvusliku võitluse kandjate järelkasvu probleemi tõstmisel Vabadusvõitluse Nädala raamides.

Minu arvates on see küsimus olulise tähtsusega kõikidele vabade eestlaste ühiskondadele ja selle tõttu peaks selle küsimuse põhjalik käsitamine toimuma Ü.E.Päevade Rahvuskongressi raamides. Vabadusvõitluse Nädala algatus kujuneb seega tänuväärseks avataktiks kogu küsimuse avaliku arvamuse ette toomisel. Selleks on vaja kogu meie organiseeritud ühskonna üksmeelset koostööd.

Kanada Eesti Võitlejate Ühinguto Liidu esimees August Nõmmik avaldas V.Nädala puhul ajakirjanduses vastavasisulise pikema kirjutise.

Toronto Eesti Võitlejate Ühing tähistas V.Nädalat Vabadussõja alguse 53.aastapäeva tähistamise nime all kontsert-aktusega pühap. 28. nov.

Hamiltoni Eesti Võitlejate Ühing korraldas V.Nädalat tähistamise raames 21.nov. laudkondade vestluse noortesse puutuvatesse küsimustesse. Korraldajad märgivad,et vabadusvõitluslikest seisukohtadest vaadates on meie nooruse probleemid tõusnud eriti teravalt tulipunkti. Kodumaal hävitakse eestlust venestamise püüdlusega. Paguluses hävitame kohalike rahvaste "sulatusahjus". Nende probleemidele tuleb otsida vastust.

Montreali Eesti Võitlejate Ühing koos skautidega,mis on eriti tervitadav nähe tähistas V.Nädalat 27.nov. vastava aktusega.

* * * * * * *

San Francisco Eesti Võitlejate Ühingu esimees Arne T.Kint,on avaldanud ingliskeelses ajakirjas "ABN Correspodence" Bulletin of the Anti-bolshevik Bloc of Nations" mis ilmub ukrainlaste väljaandel ja mille toimetajaks on Ukraina Valitsus eksiilis peaministri abikaasa dr.Slava Stetsko,Eesti riigi ja rahva saatust tutvustava kirjutise pealkirjaga: "The Tragedy of the Estonian People under the Russian Oppression." Kirjutis annab ülevaate eesti riigi ja rahva saatusest 16.juunist 1940.

11.nov.k.a. on A.T.Kint saatnud Resulutsiooni Kongressmehe John G. Schmitz'le,milles ta näitab,et Euroopa kaitse ja rahu saab tagatud olla ainult juhul kui kõik ikestatud Euroopa rahvad saavad tagasi oma iseseisvuse ja vabaduse,milleks neil rahvusvahelise seaduse järele täielik õigus on. Resolutsioonis nõutakse vabadust kõigile Balti riikidele.

* * * * * * *

Kohtume Ülemaailmsetel Eesti Päevadel 1972 Torontos.

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 2 (94) IX a.
Veebruar 1972.

Kahekümne-neljandaks Veebruariks

Kahekümne neljas veebruar - Eesti riigi sünnipäev. Eesti rahva täisealiseks saamise päev. Julge rahva julgete unistuste ja lootuste täitumise päev.

Eesti rahvas lõi Eesti riigi. Ta oli ennast selleks aastakümnete jooksul ette valmistanud: majandus,omavalitsus,aga enne kõike rahvusliku uhkuse ja iseteadvuse kasvamine. Rahvas ei palunud,vaid nõudis tagasi oma rõõvitud kodu. Sama peame tegema ka täna.

Sündis riik,sündis valus ja võitluses,kannatuses ja tules. Riik rajati sõdurite terasest tahtele,isamaa armastuse löömavale leegile. Meile ei kingitud meie riiki,ta ei tõusnud suurpoliitilise mängu tulemusena. Eesti riigi rajasid kogemustega riigimehed ja sõjaväejuhid, murdmatu sõjavägi ja põlisõigusi nõudev eesti rahvas.

Aastasadade raskete katsumiste alla tallatud rahva unistus täitus: sündis oma riik. Sündis tulest ja tõest. Sündis surmast ja vaimusuurusest. Tuhanded ja tuhanded olid oma elu panusega säilitanud vabaduse leegi rahva hinges,tuhanded langesid vabaduse eest võideldes.

Eesti mees,naine,noor ja laps. Igaühe teie õlgadel,südames ja hinges on suur koorem ja kohustus. Teile on antud kanda üle käesolevate raskete aegade ühe väikese,aga hingelt suure rahva olemasolu ja vabadusiha. Eesti rahva tulevased põlved tänavad teid või süüdistavad teid olenedes teie hoiakust täna. Teie ja just teie peale vaatavad tulevaste aastasadade silmad.

Eesti võitleja,Sinu riigi sünnipäev koputab sulle südamele ja tuletab sulle veelkordselt meelde: Sinu rahva ajalugu nõuab,et sa ei unusta oma esivanemaid,ei unusta nende valu ja surma,ei unusta oma kodumaad,ei unusta oma riigi sündi! Sinu ja meie igaühe kätes on meie rahva saatus!

Eestlane,Sinu rahvas ja riik ootab,et sa jääd eestlaseks ja kannad uhkusega ja auga oma rahva saatust ja võitlust.

Valmista end sõtta kui pulma.

Marie Joa

Mu südame Ultima Thule
su ümber nüüd hanged ja jääd,
raudpitsatid surutud suule,
tuiskliivast silmituks jääd.

Kes ütleks,kas iganes läitub
su leek veel kesk hangunud tõtt?
Või sõnatuks vaikuseks luitub
kõik lootus kui enesepett?

Su ette,mu Ultima Thule,
nüüd põlvitan - kumardan pää.
Mu ainukest palvet veel kuule:
Pea vastu! Ja eneseks jää!

Ülemaailmsed Eesti Päevad Torontos 1972

Loodame,et Kanada (vasakpoolsete organiseerimisel) Eesti Päevade mõtte suunamisest vales sihis - teha Päevadest ainult üks kultuur-üritusmidagi välja ei tule,kui sellele vastu astume. On ju eriti tähtis,et praeguse Kanada valitsuse ametis olles saaks teoks midagi suurt (ja poliitiliselt valusat),mis ühtlasi pälviks nii ajakirjanduse kui ka TV tähelepanu kohe mitmeks nädalaks. Aga et midagi sellist läbi viia,tuleks Päevadele anda tugev poliitiline külg paralleelselt kultuurilise küljega. Ja kui siis ilmub terav vastuolu Kanada praeguse poliitikaga,siis on seega parim võimalus saavutada ülemaailmset tähelepanu.

A.

Lammaste loogika

Minu vanaisa rääkis,kui hunt on näljane,siis ta jookseb keset lambakarja,haarab neist ühe kinni,kisub hammastega kõri läbi ja hakkab rahulikult sööma. Kogu lambakari jookseb hirmunult laiali,kuid kogunevad uuesti ja tulevad pikkamisi lähemale,et näha kuidas hunt oma isu rahuldab. Kui hundil jätkub veel isu siis ta võtab teise lamba sellest pealtvahtivast karjast ja murrab ka selle.

Lambakari jookseb jälle laiali ja kordub eelmine nähe uuesti. Kui hundil jätkuks isu ja tahet,võib ta maha murda terve lambakarja.

Kui kõik maailma barbaarid koos vaba maailma suurriikidega ründasid meie väikest elujõulist ja õnnelikku rahvast,siis põgenes meist osa põlismetsa ja neil kelledel oli võimalik üle vahutava merevoogude võõrsile,et paluda peale varju ja kätele tööd.

Jätsime maha meie tööka rahva aastasadade elutöö ja kõik,mis oli hingele kallis ja isegi püha. Nüüd siin võõrsil oleme tunnistajateks, et osa neist,kes põgenesid läände,üle meie kangelaste laipade,kerjavad Nõuk.Vene saatkondade uste taga kodumaale sõidu viisad. Eks siin tule meelde lammaste loogika.

Selle loogika on võtnud omaks üks grupp naisvõimlejaid Kanadast,kes käisid külas vaba maailma roimaril Fidel Castrol. Nad liikusid seal ringi kui tõelised vangid valvurite saatel ja kustutasid oma näljatunnet vesisest supileemest,mida anti ühiskatlast.. Nende võimeid ja esinemist hinnati kommunismi dialektika kohaselt,sest fashistlikud noored ei väärі kõrgemat hinnangut.

Mui meie eesti noortel puudus rahvuslik uhkus,iseteadvus ja aumõiste siis pidi see olema nende õpetajatel? Olin veendunud,et eesti tütardel on seljad sirged,südamed uhked ja puhtad. On väärilisteks meie rahva saadikuteks võõrsil. Ma lootsin,et neist kord kasvavad suured eesti tütred nagu Lydia Koidula, Anna Haava, Ainu Tamm, Marie Under, Mari Raamot ja palju teisi. Nad kõik kandsid oma hinges meie rahva suurt minevikku,kultuuri,kunsti,muusikat. Nende hingedes leegitses õigustunne,vabadustuli ja kustumata armastus isamaa ja rahva vastu.

Suur elutahe,töökus,raugemata võitlusjõud on võimaldanud meie elujõulisel rahval elada Baltimere kallastel.

Eesti noored võõrsil,sülitage näkku ja keerake seljad igale.kes propageerivad kommunismi ja Vene imperialismi teile,kui alainimeste usku ja roimarlikku filossoofiat.

12. detsembril 1971. Austraalias Albert Ohvril.

Virgatsi toimeteja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 U.S.A.

Tartu Valitsus 1941

Edgar Aavik Austraaliast on saatnud Virgatsi toimetajale mitmeid kirjutisi 1941 a. Tartu vabastamise võitlustest Nõuk.Vene okupatsioonist ja samal ajal Meig-Meibaumi poolt moodustatud "Tartu Valitsusest", millist valitsust olevat olnud nõus ametisse määrama ja kinnitama prof. J.Uluots,kui Eesti Vabariigi viimane peaminister presidendi ülesannetes. 1969 juulis E.Aavik esitas vastava kirjutise oma allkirjaga,kui Eesti Partisaanide sideohvitser Eesti Vabariigi Valitsuse juures 1941, Virgatsis avaldamiseks. Tõime selle kirjutise ära kui ajaloolise dokumendi ja et asjasse selgust saada.

1971 esitasid "Virgatsis" Tartu Valitsuse suhtes E.Aavikule tartlased Albert Ohvril ja Harald Pild avalikud küsimused. E.Aaviku vastus nendele kirjadele oli väga pikk ja laiali valguv ega annud ühtegi komgreetset vastust esitatud küsimustele.

Kuna E.Aaviku kirjutiste järele oli kõigist sellest teadlik Eesti Vabariigi viimane peaminister Vabariigi presidendi ülesannetes hr.prof. J.Uluots,siis otsustasime asjas pöörata kadunu abikaasa poole,kes meie andmetel oli tol ajal Tartus ja on ka õigusteadlane.

Allpool toome ära pr. A.Uluots-Wernstedti kirja selles asjus.

Stockholmis 12.11.1971.

V.a.
härra Albert Ohvril

Vastuseks Teie kirjale 8.11. teatan käesolevaga,et ma ei ole kunagi kuulnud mingisuguse "Tartu Valitsuse" moodustamise kavatsusest Saksa okupatsiooni alul ja olen kindel,et minu kadunud abikaasa Jüri Uluots ei olnud sellest teadlik. Ka ei ole ma kunagi kuulnud Meig-Meibaumi ja E.Aaviku nimesid varemalt. Selle aja sündmuste kohta on ülevaate andnud Edgar Kant Koguteoses: Eesti riik ja rahvas teises maailmasõjas. VI Stockholm 1958; ja Johannes Kleesment samas teoses. VIII Stockholm 1959.

Kõige austusega

A.Uluots-Wernstedt

Oma 29.juuli 1969 kirjas Virgatsi toimetajale avaldab E.Aavik arvamist,et olukorda arvestades tuleks moodustada üks uus valitsus ja esitab ka valitsuse nimelise koosseisu. Esitatud valitsuse 17.ministrite nimestikus on meile praegu tuntud rahvus-, poliitilisi,tegelasi, ajakirjanikke ja tuntud sõjaväe juhte Teisest maailmasõjast,peaegu kõigist vaba maailma maadest,kelledega E.Aavik ütleb läbirääkimisi pidanud olevad.

Oma kirjutise lõpus tähendab E.Aavik,et valitsuse koosseisu äratoomisel Virgatsis lisada sellele juurde,et s.o. valitsuse koosseis nagu seda vanim Tartu valitsuse liige E.Aavik soovib näha.

Meie seda valitsuse koosseisu ei ole avaldanud.

Aluseks võttes kõiki kogutud andmeid ja pr.A.Uluots-Wernsdeti kirja A.Ohvril'ile, 12.11.71 ja et meil ei ole õnnestunud leida ühtegi isikut kes Tartu valitsusest kuidagi teadlik oleks lõpetame mõttevahetuse E.Aaviku poolt esitatud Meig-Meibaumi Tartu valitsuse 1941 ja E.Aaviku kui 1941 a. Tartu valitsuse vanema liikme poolt moodustatud 1969 a. uue valitsuse suhtes Virgatsi veergudel.

Avalik kiri Rein Taageperale

Kui Eesti Vabariigi viimane peaminister prof. J.Uluots sõitis eesti delegatsiooniga Moskva,Eesti Riigile vägivallaga pealesurutud baaside lepingut sõlmima,siis ta küsis läbirääkimiste alul J.Stalinilt,kuidas meie võime teid tituleerida, J.Stalin vastas: gospodin-härra. Kuigi see Kaukaasia bandiit ja pangarõõvel seda nimetust ei väärinud. Teile Rein Taagepera,kui kommunistliku partei liikmele,sobiks paremini seltsimees.

Teie Rein Taagepera, Elmo Raag ja Karl Aun,kui satteliitsuse märgukirja redigeerija,esitasite mõne aasta eest Moskva käsul ja korraldusel memorandumi USA, Inglismaa ja Prantsusmaa välisministeeriumitele nõude, et nad lõpetaks Eesti Vabariigi iseseisvuse tunnustamise,annaksid Eesti Vabariigi kodanikele Nõuk.Vene passid ja Kõik Eesti Vabariigi varad välismaal üle Nõuk.Venele.

Selle kuritöö toimepanek Eesti Vabariigi kriminaalseaduse järele näeb ette 15. aastat sunnitööd. Eesti Vabariigi okupeerimine Nõuk.Vene sõjaväe poolt jõuga ja teie USA kodakondsus on takistanud seni selle karistuse rakendamist. Kust võtsite õiguse ja julguse rääkida Eesti Riigi ja rahva nimel? Meil ei ole kellelgi õigust kaubelda Eesti riigi ja rahva saatusega.

Ühtki jalatäit maad ei saa meie kellelegi lubada,sest see ei kuulu meile. Selle maa vabaduse kaitseks on meie esiisad võidelnud aastatuhandeid.

Nende töökad käed on harinud selle pinna mustaks ja viljakandvaks mullaks. Kui Vabadussõjas meie ja meie pojad ei oleks oma verd valanud, siis ei oleks olnud Eesti Riiki ega eesti rahvast,ka mitte teid Rein Taagepera, Elmo Raag ja Karl Aun. Kui põgenesite koos oma vanematega läänte,üle Meerapalu,Sinimägede ja Auvere kangelaste laipade,kes surid selleks,et teie põgenemisetee oleks vaba. Teie Eesti Riigi ja rahva reetmise plaan läks nurja meie julgete ja rahvuslikult mõtlevate eesti poegade kiire vastulöögi tõttu.

Kas üle 100 tuhande eesti tütre ja poja piinasurm ei ole veel avanud teie silmi? Kas olete kommunistide agentide poolt hüpnotiseeritud ja viibite transis,et ei oska vahet teha,kus lõpeb rumalus ja algab reetmine?

Teie rääkisite kommunistlikus Kanada Metsaülikoolis mingist plaanist,mida peaks ellu viima Kodu-Eestis 30 aasta jooksul.

Nõuk.Venes on teie plaan kestnud juba viiskümmend aastat. 50 aasta juubeli puhul saatis krahv Leo Tolstoi tütar Kanadast kirja Nõuk.Vene valitsusele "kohutav nälg,hävitamine,vaesus,terror,vägivald,piinamine süütute inimeste süüdimõistmine,miljonite mõrvamine,küüditamine ja sunnitöö. Kirjanikke vangistadakse,luuletajaid pannakse hullumajadesse. Kirikud suletakse ja preestrid istuvad vanglais. Teisse usuvad veel ainult need inimesed,kes on kultuuriliselt arenemata ja vaesuse all kannatavates maades."

Teie Rein Taagepera,Elmo Raag ja Karl Aun elate küll kõrgekultuuriga maades aga usute kommunistide valedesse,kui arenemata Aafrika neegrid.

Või soovite,et teie nimed seisavad kord Eesti Riigi ja rahva reeturitega ühes reas? Pöögelmann, Heidemann, Anvelt, Kingisepp, Lauristin, Säre, Vares,Hans Kruus jne. Eks teie tegudest tunneme ka teie isade ja emade vaimset suurust või hingelist madalust.

06. dets. 1971. Austraalias.

Albert Ohvril.

27.3.72

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 3 (95) IX a.
Märts 1972.

Eesti Vabariik on Sõjalises vahekorras Nõuk. Liiduga

Eesti Vabariigi peaminister prof. J.Uluotsa kõnelus Albert Ohvriliga, Saksa okupatsiooni aeg.

Külastasin Saksa okupatsiooni aeg Eesti Vabariigi viimast peaministrit prof. J.Uluotsa tema kodus. Ütlesin, et oleksin Teile professor väga tänulik, kui annaksite ülevaate sellest, kuidas toimus Eesti Vabariigi Valitsuse üleandmine Teie poolt dr. Varesele. Professor J.Uluots naeratas ja ütles. "Mina ei ole kunagi ametlikult ega ühegi aktiga Eesti Vabariigi Valitsust dr.Varesele üle annud ja lisas, dr. Vares ja mina tundsime üksteist juba koolipõlvest peale.

Dr.Vares tuli minu ametiruumi, tervitasime ja vahetasime mõne juhusliku sõna. Võtsin varnast mütsi ja ütlesin head aega". Minu küsimuse peale, siis olete Teie veel ametlikult Eesti Vabariigi peaminister? Professor J.Uluots vastas. "Juriidilisest seisukohast seda küsimust vaadades olen mina veel ametlikult Eesti Vabariigi peaminister, presidendi kohustes, kelle ametkohuste täitmine on olnud takistatud minust olenemata põhjustel."

Sellest professor J.Uluotsa seletusest teeme järelduse. Kui Eesti Omavalitsuse juht dr.dr. H.Mäe koos professor J.Uluotsaga, kui Eesti Vabariigi peaministriga, presidendi kohustes ja Eesti Vabariigi maavanemate juuresolekul, kuulutasid välja üldmoblisatsiooni, ning nendest mobliseeritud sõduritest moodustadi Piirikaitse rügemendid, endiste Eesti Vabariigi kõrgemate ohvitseride juhtimisel, kes asusid kaitsma Eesti riigi teritooriumi sissetungiva relvastatud Punaarmee vastu, siis on see ametlik ja seaduslik juriidiline akt, sõjalise vahekorra maksma hakkamiseks Eesti Vabariigi ja Nõuk.Liidu vahel. See ametlik sõjaline vahekord tühistas momentselt kõik varem sõlmitud lepingud Eesti Vabariigi ja Nõuk.Liidu vahel.

1) Tartu rahulepingu. 2) Baaside lepingu. 3) Eesti Vabariigi liitmise Nõuk.Liiduga. 4) Kõik seadused ja määrused, mis peale surutud Eesti Vabariigile Nõuk.Liidu poolt seaduse vastaselt ja relvastatud jõuga.

Seda fakti ei saa keegi ümber lükata. Iga isik, kes külastab Nõuk. Liidu poolt sõjalise jõuga okupeeritud Eestit on loonud kondakti meie riigi ja rahva vaenlasega sõjalise vahekorra kestvusel, väärib kõrgemat karistust.

Albert Ohvril.

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse abiesimehe (Hamiltoni Võitlejate Ühingu esimees) August Jurs'i referaat Vabadusvõitluse Nädala tähistamisel Hamiltonis-Kanadas 21.nov.1972.

Eestlus paguluses kui kodumaa eestlaste eelvägi vabaduse taastamise võitluses.

Meie pidime oma kodumaa maha jätma meile pealesurutud olude sunnil, milleks olid:

a) Sõjameestele kui paratamatu samm,kui meie ei tahtnud valida endale 25 a. sunnitööd Siberis. Pealegi oli ikkagi lootust niikaua kui kestis söda kodumaa tagasi vallutamiseks. Samuti oli meil võimalus edasi sõdides tekkitada kaotusi vaenlasele,kes oli meie rahva kiskunud laastavasse sõtta.

b) Tsiviil inimesed põgenesid selle brutaalsuse eest,mida oldi tunda saadud ühe aastase okupatsiooni vältel kommunistide poolt. Kõigile oli vastik kommunistlik kord ning ei kavatsetud end painutada sellise võimu alla.

Nende põhjustega kodumaalt lahkudes oli aga kõigi eestlaste vankumatu tahe,põõrduda tagasi isade maale esimisel võimalusel,kui kord sääl muutunud ja maa vaba venelastest. Iga mees ja naine töötas võidelda oma maa ja rahva vabastamiseks,kui mitte relvaga,siis vähemalt sõnaga.

Neid töötusi,lubadusi ja sihte on pagulaseestlakond oma rõhuvas enamuses ka tänaseni pidanud ja täitnud.

Meil on moodustatud mitmed organisatsioonid,mille peamiseks sihiks ja ülesandeks on võitlus kodumaa vabastamiseks,nagu näiteks Kanadas: Võitlejate ühingud,RVN,Rahvuslaste Kogu. Kuid ka iga teine organisatsioon püüab teha kaudselt sama tööd,nendest oleks kohalikud Eesti Seltsid,mille korraldusel senini toimunud Vabariigi aastapäeva aktused,eesti koolid ja muud rahvuslikud üritused. Ka eesti kirikuid ja akadeemilisi organisatsioone ei saa jätta nimetamata,kes toetavad kõiki rahvuslikke ettevõtteid. Mõned kogudused seisavad iseäranis kindlalt meie võitlusorganisatsioonide selja taga. Hamiltoni kogudus õpetaja A.Kivisikk'uga sammub sel alal esirinnas. Nagu juba hr. T. Tõsine seda selgelt esile tõi - meie skautlus-gaidlus täites oma põhimõtteid püüab kindlalt eesti noortes alalhoida meie isade sünnipärast võitlusvaimu ja kodumaa armastust.

Meile kõigile on selge,et eestlaskond kodumaal ei saa otseselt teha midagi oma õiguste kaitseks ja maa vabastamiseks Vene okupatsiooni võimu alt. Selleks on vene kommunistidel 50.a.kogemus kuidas lämmatada mitte ainult vastuhakk,vaid isegi vähemgi rahulolematus. Pole maailmas üheski riigis suuremat ja salakavalamalt organiseeritud politseivõge kui seda on Nõuk.Venes. Sellepärast peab kõik esialgne võitlus meie kodumaa vabastamiseks tulema väljastpoolt,ja selleks oleme meie,kes pääsesid venelaste haardest ning kel on vabadus tegutsemiseks.

Kui praegune Vene imperialistlik võim püüab meie rahvast kodumaal hävitada tema keele kaotamise ja sulatamisega vene massi hulka,siis on eesti rahval nüüd suur eelvägi väljaspool kodumaad,kel on võimalus oma vendade-õdede eest võidelda. Ning meie eesti rahva liikmetena peame seda ülesannet täitma.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 U.S.A.

Selleks peame:

1) Iga võimaliku vahendiga selgitama kuidas venelased okupeerisid valelikkusega meie maa (ajakirjandus,raadio,TV,aktused,kuhu kutsuda alati suurel hulgal kohaliku maa mõjuvõimsaid isikuid ja kõige tähtsam isiklikud kondaktid).

2) Jälgida Nõuk.Vene tegevust ning astuda välja igal võimalikul juhul vene kommunistliku propaganda vastu ja meie rahva kaitseks.

3) Mitte kunagi,kas või kaudseltki tunnustada praegust korda kodumaal seadusliku korrana. Alati rõhutada,et nüüdne staatus Eestis on ainult Vene sõjaline okupatsioon ning,et mitte ühelgi riigil pole õigust seda teiseti nimetada kui nad ei nõustu **teise riigi okupeerimi**sega.

4) Kinnitama ikka ja järelandmatult meie kui vaba rahva õigust määrata ise oma saatust,nõudes vene okupatsiooni jõudude lahkumist meie territooriumilt. (Nüüdsel ajal tekkivad iseseisvad riigid rahvastele ja kohtadele,kes ja kus kunagi pole olnud mingit iseseisvat riigi süsteemi. Kes oleme meie vana kultuurrahvana,kel pole seda õigust?)

5) Hoidma meie rahvusgrupi väljaspool kodumaad eesti meelsetena, iseäranis aga meie noorsugu.

6) Õpetada meie noorsoole alati,nüüd ja tulevikus,emakeelt,selleks toetada igati eesti koolide tööd. (Nüüd keskvalitsus oma otsusega toetab etniliste gruppide üritusi. Kasutagem seda ära).

7) Kõigiti toetada meie noorte organisatsioonide rahvuslikke püüdlusi ja üritusi.

Neid ülesandeid on kerge paberile panna,kuid nende läbiviimiseks on vaja suurt energijat,tahet ja tööd. Kuid kui me täidame need seitse punkti,siis on meie esialgne suur töö tehtud meie rahva ja kodumaa heaks ja tuleb ainult oodata ja kasutada olukorda otseseks tegutsemiseks relvaga,kui selleks vajadus.

E.Lindaja
H.E.V.U. sekretär.

SÕJAPOLIITILISI MÄRKMEID

Münchenis ilmuv Saksa sõjateaduslik ajakiri "WEHRKUNDE" toob 1971. aasta lõpunumbris (detsember 1971) põhjaliku sõjapoliitilise analüüsi A.L.Ratcliffe poolt,pealkirja all "Die militarpolitische Lage am Jahresende". Autor hindab 1971 aastat kui suurt Kremli sõjalise jõu tõusuaastat: seda eriti merejõudude alal. Palju on juba kirjutatud venelaste sissetungist Vahemerre,seepärast ei ole seda enam tarvis veelkordselt kirjutada "Virgatsi" veergudel. Olgu ainult juurde lisatud,et sündmused Maltal loovad uue sõjalise vaakumi - ja mõne aja pärast võime seal kogeda venelaste "külaskäike" ja seega uut venelaste tugipunkti: nüüd juba Vahemere keskosas. Itaalia kannatab juba nüüd sisepoliitilise ebastabiilsuse all,kui Keml on Maltal,siis on kergesti ettekujutatav mis sünnib Roomas. Aasta lõpul toimunud sündmused nn. Aasia subkontinendil avasid tee venelastele Indiasse,eriti India ookeani,nii et India ookean muutub peagi venelaste sisejärveks. Kremli sõjaminister marssal G r e t s h k o viibis suure saatjaskonnaga Iraakis. Sama Gretshko,mõned aastad tagasi,viibis suure saatjaskonnaga Egüptuses. Egüptuse armee on muudetud venelaste abiarmeeks ja seda võib uskuda ka,et peagi Iraaki armee reorganiseeritakse Kremli mustri järele. Mis peab sellel puhul tegema Türgi ja Iraan? Mõlemais riikides on vene "abistamise" agendid väga aktiivsed. Meid peaks huvitama see,et vene-

lased on äärmiselt aktiivsed Põhja ja Balti mere ruumis. Suuri sõjalisi baaside töid sooritatakse Murmanski-Petscheneegi ruumis. Väga aktiivne on Kreml Balti merel ja teeb suuri ettevalmistusi operatsiooniks mille eesmärgiks on väljatungida Daani väinadest Atlandile. Soome on seotud lepinguga Kremli külge,mis sunnib Soomet sõja korral toimuma oma huvide vastaselt. Rootsi kannatab summade puuduse all oma relvastatud jõudude moderniseerimiseks. Ka on märgata vene mõju kasvu Rootsis. Äärmiselt huvitav on Islandi valitsuse tegevus: kommunistide nõudel lahkugu Ameerika lennuväägi Islandilt ja muutugu Island neutraalseks. Neutraalsus tähendab jällegi vaakumi tekkimist ja venelaste sisseimbumist. Islandi õhubaasid võimaldavad ameeriklastel kontrolli pidada Atlandi põhja ruumis. Islandi loovutamine tähendab suurt lööki NATO-le. Mn.relvastuse piiramine Euroopas ja NATO ning Varssavi Pakti sõjajõudude vaheline mittekallaletungi pakt on venelastele odav võte,millega nad tublisti nõrgendavad lääne sõjalist ettevalmistust nii,nagu on seda ka uus Lääne-Saksa "Ostpolitika".

Uus kindralstaabi ülem Kremlis: Hiljuti määrati uueks kindralstaabi ülemaks Kremlis armee-kindral K u l i k o v. Ta toodi sellele kohale Ida-Saksamaalt,kus ta oli Kremli okupatsiooni-vägede ülemaks. Mõne aasta eest avaldas ta huvitava vihje,et tema sõjalises karjääris on "süüdi" Eesti. Nimelt: olles vaevalt sõdurivormi selga tõmmanud,saadeti ta 1939 aastal Eestisse baasi vägede koosseisu. Eesti korrastatud talud head teed,hästi toidetud ja riietatud inimesed jätavad talle hea mulje! Kuid miks ei tahtnud need inimesed kaitsta endid meie kui sissetungijate vastu?küsib ta sagedasti endalt ja jutleb sellel teemal oma sõpradega. Ka poliit-tundides puudutakse toda teemat,tulemus: kapitalistlik kord rõõvib inimeselt enda kaitse tahte ja nõukogude kord üksi võib inimest muuta aktiivseks ja kaitsevõimeliseks. Puhkenud sõda sakslastega toob tollele punasõdurile väga kiire tõusutee.

Ameerika valmiv punakaart: WASHINGTON Reporter,jaanuari number (24.1.72) tegeleb pikalt küsimusega,kuidas Ameerika ülikoolides valmistatakse ette kaadrit revolutsioonilise sisesõja jaoks. Noil üliõpilaste koondustel on niisugused nimed nagu the Students for a democratic Society,the Residentce,the Progressive Labor. Nimetus Moist-Marxist on levinud loosung. Revolutsioonilise unioni liikmete arvu hinnatakse praegu 1,000-le.

Manöövrid Jugoslaavias: riigikaitse seisukohalt väga huvitava ja omapärase manöövri pidas möödunud aastal Jugoslaavia kindralstaap. "Agressorile" ei aetunud mitte vastu Jugoslaavia sõdur,vaid tsivilist. Agressoril lasti Jugoslaavia territooriumile sisse tungida ja siis tema jõud hävitati kiiresti relvastatud ja mobliseeritud kaitseliidu üksuste poolt. Terve rahvas kas passivse vastupanu,sabotaazhi aktide ja siis väiksete kuid pidevate kohalikkude kallaletungidega hävitas võimsa agressori. Jugoslaavias on hästi korraldatud kaitseliit ja jugoslaavlased omasid häid kogemusi sissisõjaks möödunud sõjas sakslaste ja itaalaste vastases võitluses.

Kindral G e h l e n, kes möödunud sõja ajal teenis Saksa kindralstaabis kui Ida sõjavägede osakonna ülem avaldas äsja raamatu: "Der Dienst". Kindral sattus ameeriklaste kätte sõjavangi ja tema katsed veenda ameeriklasi tarvidusest kasutada tema rikkalikke teadmisi Nõuk.Venest on huvitavad,kuid ka masendavad kui naiivsed olid tookordsed mehed,kes juhtisid nii ameerika relvastatud jõude kui ka välispoliitikat. Too naiivsus ei ole isegi meie päivil veel ruumi andnud realistlikule hinnangule ja kalkulatsioonile Kremli suhtes. Kahju.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 4 (96) IX a.
Aprill 1972.

Mõtteid Euroopa julgeolekukonverentsist

Moskva teab väga hästi oma sisepoliitilist meeleolu ja rahulolematusi ikestatud maades mis sõja korral löövad lõkkele. Sellepärast on ka Euroopa poliitiline olukord alati pinev ja vaenutegevuse valmis.

Kõigi tähelepanekute järele näib Euroopa julgeoleku konverents saavat teoks. Kuid teine küsimus on see,mis sellest välja tuleb. Moskva sihiks on ju USA väljatõrjumine Euroopast,Euroopa ühinemiseliikumise paralüseerimine ja enda seljataguse kindlustamine võimaliku kokkupõrke puhul Hiinaga. On küsitav,kas ta ühtegi nendest sihtidest saavutab. Seni on vaba Euroopa maid hoidnud sattumast Nõuk.Vene imperialismi haardesse USA aatomjõud,mida poleks võimalik kõrvale heita. Ka Euroopa ühinemiseliikumist on vaevalt enam võimalik maha suruda. Muudatused maailma poliitikas ja majanduses nõuavad Euroopa maadelt nii poliitilist kui majanduslikku koostööd,mis eeldab nii poliitilist kui majanduslikku kooperatiivsust. Orjastatud rahvaste hoiakuid ja tõekspidamisi ei saada ju muuta lepeteta. Nii pole eeldusi,et Moskva suudaks saavutada loodetud sihte ilma pingutusteta,kuid tõelise julgeoleku pakkumine poleks ju Nõuk.Venamaa huvides.

Raske oleks uskuda,et Euroopa maad on niivõrd rohelised,et nad ei suuda aru saada Moskva sihtidest ja püüdlustest rahvaste ja riikide vangistamiseks ning hävitamiseks. W.Brant sõlmis Moskvaga lepped, kuid poolehoidu ja populaarsust pole need võitnud ei Euroopas ega väljaspool,ja on küsitav,kas need kunagi leiavad ratifitseerimist, vaatamata Moskva survele. Et Moskva tahab konverentsi ainult selleks, et saada tunnustust oma okupatsioonidele,ei näi põhjendatud olevat. Juba NATO loomisega antigi kaudne tunnustus sellele. NATO ülesandeks ei ole mitte Euroopa ühendamine ja ikestatute vabastamine,vaid Vene imperialismi edasitungimise pidurdamine,mis meile eestlastele oma kodumaa vabastamiseks ei tähenda mitte midagi. Kusagil pole päevakorrale kerkinud,et ikestatud rahvastele tuleks kindlustada enesemääramisõigus. Seega ei pigista Moskvat king sealt.

Vaba Euroopa maade lühinägelikkus on,et nad pole senini päevakorrale kergitanud Euroopa ühendamist vanaks ajalooliseks tervikuks. Kuni Euroopa ei ole ühendatud ja ikestatud vabastatud ei saa püsivat rahu tulla. See küsimus on tarvis mingil viisil üles kergitada. See annaks julgust ikestatud maadele ja tekitaks sümpaatiat Vaba Euroopa rahvaste vastu. Seda küsimust peaks käsitama ka E.P.Torontos 1972.

Kui ka konverents korraldadakse ei saa loota,et sellel saaks olla mingit tulemust,kuna poolte seisukohad on niivõrd erinevad,et neid paistab võimatu olevat kokku sulatada.

Meie,kui Eesti riikliku iseseisvuse eest võitlejate,ülesandeks on et see konverents toime ei tuleks ja juhul kui ta peaks teoks saama, et seal mingile kokkuleppele meie kodumaa arvel ei jõutaks. Euroopa julgeoleku konverentsi korraldamise tagamõte on ilmselt see,et vaba maailm tunnistaks Nõuk.Vene praegused riigipiirid alaliseks. See muidugi kustutaks päevakorrast Balti riikide küsimuse lõpulikult.

Avdy Andresson.

Eesti Sõjameeste Kongress Torontos 1972

Meie patriootlikult meelestatud eesti võitlejad,üle vaba maailma peaksid püüdma kõigiti kaasa aidata ja kõik teha,et Eesti Päevade puhul Torontos 1972,vabadusvõitlejate panus ulataks kõrgemale omavahelistest laskevõistlustest,sõduriõhtust ja muust mittetähtsast aga muidugi vajalikust tingel-tangelist. Eelkõike oleks vaja anda osavõtjatele ja mitte osavõtjatele usku ja teadmist,et eestlus paguluses ei ole mitte häbumas,vaid on võtmas ja otsimas uusi vorme väljendusteks. Propageeritud rahvusvahelise kommunismi ja rahvuse vaheliseks lõppvõitjaks tuleb rahvuslus - patriotism. Viimasele tuleb üles ehitada ka kogu meie vabadusvõitlus. Rohkem rahvuslust ja patriotismi.

Ühe Iseseisvuse aegse Kaitseliidu jaoskonna Naiskodukaitse esinaise muljed Tallinnast 1971 a.

Ära käisin Tallinnas! Olin kuu aega seal ja uurisin kõik järele,mis meil on ja mis meil ei ole. Annan Sulle täielise ülevaate Tallinnast minu silmis! Masendav! Räpane ja pime! Ise küsivad veel,kuidas meie neegrid elavad?Sa ei oska seda tuju ettekujutada,mis minul seal oli! Pruukisin oma suud palju aga minu õnneks midagi ei juhtunud. Muide kord on väga range! Peatusin K.õe juures end. Soo tänaval. Nüüdne Nikononovi. Kalamaja kant on lihtsalt jube-masendav! Tänavad purud,majad lagunenud ja räpased. Mis sa tahad saada,kui üle 30 aasta pole kellegi käsi neid parandanud. Riik ei hooli,majaomanikke ei ole. On küll,mõned üksikelamud - eriti Tallinnast väljas Nõmmel,Hiiul,Pääskülas ja Meriväljal jne. Kaugemal linnast kuhu tiblad ligi ei kipu. Käisin mõnes nendest,mis olid päris korralikud ei jäänud midagi soovida aga neid on vähe! Minu üks täditütar kes on majandusteadlane ja mees on Tartu Ülikooli geogr.professor elavad ise Tartus aga neil on Nõmmel suur plats väikese majakesega,kolm tuba ja köök ja kõrval ruumid. I.isa elab nüüd seal. T.abielu tuli lahutada sellepärast,et T.kaks onu olid U.S.A.kodanikud! Isiklikult kõigist edaspidi pikemalt. 7.kuulise viisa saamisega, oli löömist! Seda nii kergesti ei anta. Sain aga näha kõik mida tahtsin. Seal osta on ainult seda,mis sulle pakutakse aga mitte seda mis sa tahad! Akende peal mõni konts,lähed sisse - siis telli - saad mõne kuu pärast ehk üldse mitte. Autosid ootad aastad - kummid lähevad läbi aga tegemist on uute saamisega! Kõik käib altkäe ja "sahkermahker" - on Sul tuttavaid,saad - ei ole - oled ilma. H.(mu täditütrel) läks katki teekatel - nad pole seda saanud. Üks minu täditütar kes on kõva ärimees lubas selle talle muretseda! Kakarnaja paberit ajasin üks päev otsa linnas taga aga ei saanutki - seekord. Ajaleht käib küll! Sabad ja sabad igalpool. Kotimehi igat sorti! Kõik mis ma seal nägin ja kuulsin - Siberi eluaegu kõik on Siberis olnud 15 kuni 16 aastat! Väljaarvatud nemad ja nendele kaasajooksjad - tegelinskid.

See tripp maksis mulle hea raha aga ma ei kahjatse,sest nüüd on mul selge pilt mis seal on ja mis seal ei ole! Seiklemist oli küll igat sorti! Leiningradis venelased väga kenad ja lahked sellevastu Tallinna eestlased (eriti noored) ebaviisakad ja jõhkrad - väljaarvatud omaksed

---

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 U.S.A.

ja tuttavad. Asutustes ja ärides on suguvennad kõik nagu kurjad pullid, vahivad sulle altkulmu otsa! Kõigist sellest suusõnaliselt pikemalt. Toimetaja märkus: Selle patriootlikult meelestatud Eesti tütre pilk on veel terav ja ta ei ole suupeale kukkunud on täis julgust ja võitlusvaimu.

Kuidas olukord Eesti maal endistes ilusates Eesti külades on sellest kirjutab T. allpool pikemalt.

Okupeeritud Eesti ajaleht "Sirp ja Vasar" kirjutab 11.sept 1971 a. numbris: "Kui jalgsi matkaja sattub kõrvalisematesse kohtadesse,siis ta leiab päeva jooksul kümneid tühje talusid ja talu hooneid ehk nende ahervaremeid. Imeliku tunde tekitab kaunis metsarüppes asuv küla,kus on alles teed,osa hooneid ja isegi aiamaad. Seal ei kuule enam inimese häält,kukelaulu ega koera haukumist. Just kui peale Põhjasõda. (Peeter Suure ja Sheremetjevi poolt Eesti maa ja rahva hävitamisel 1710 a.),

Väljavõte ÜEP Torontos 1972 kavast

Kolmapäeval 12. juulil Sõjameeste Kongress. Eesti Maja Ennelõunal.
Sõduriõhtu. Eesti Maja. Õhtul. Sõnalis-muusikaline. Endised sõjamehed ja sõdurid.
Sissepääs $ 2.50,noortele pool hinda.

16 sõjainvaliidi toomine Saksamaalt Eesti Päevadele Torontos

Eesti Abistamiskomitee Kanadas teatab,et sõja-invaliidide toomine eeloleval suvel 1972 Torontosse Eesti Päevadele on võtmas reaalset kuju ja rahalised annetused reisifondi eaks laekuvad soodsalt. Saksamaalt on saabunud nimekiri 16 invaliidi kohta,kes soovivad Eesti Päevadest osa võtta. Vastav toimkond püüab koguda lisasummasid,et tuua kõik 16 invaliidi Torontosse.

Kartaago tuleb hävitada

Ameerika suuremate ajalehtede poliitilised arveametnikud ja oraaklid on oma kokkuvõttes 1971 a. ja ennustused 1972.a. kohta teinud. Nixoniga ollakse rahul. Sõda Vietnamis tuhmus,uut kommunistide vastast aktsiooni ette ei võetud ja käesoleva aasta kohta,mil Nixon kavatseb esiteks minna Pekingi ja siis Moskvasse arvatakse,et praegune USA president läheb ajalukku suurima"rahuvürstiaunimega". Häbelikult vaigitakse maha,et sama Nixoni presideerimisel USA sai häbistavama löögi UNO-s, kus laskis oma truima liitlase - Rahvusliku Hiina - asendada Pekingigi kommunistidega. Häbelikult vaigitakse ka,et USA liitlane Pakistan kannatas Kremli ja India ühisagressiooni all ja tolle agressiooni tulemuseks on India Ookean. muutumas venelaste sisejärveks. Vähe räägitakse ka Willy Branti "Ostpolitikast ja NATO pudenemisest." Õnneks on aga ka tugevat kriitikat USA administratsioonile,mis tuleb USA patriootilistest ringkondadest. Vana aasta viimastel päevadel ilmus American Security Councili poolt toimetavas "Washington Report" järjekordne väljaanne,mille sisuks on paraleeli tõmbamine Rooma-Kartaago võimuvõitluse ja Washington-Moskva võitluse vahel tänapäeval.

Rooma senatoor Marcus Porcius Cato esines kahekümne viie aasta joosul kõnedega,mille tuumaks oli "Kartago tuleb hävitada". Kartaago tegi kõik, et mitte kuidagi roomlastele ettekäänet anda sõja alustamiseks. Alalõpmata Kartago juhtkond rõhutas rahutahet ja lubas rahul olla kui Kartaago kaubandus ja laevandus võivad rahulikult teotseda.

Kartaago riigikaitse jäeti lohakile ja kartaagolasi rahustati: ei ole välis ohtu,milleks kulutusi teha hea äraelamise ja elunautimise arvel. Rooma nõuetele,mis nii mitmelgi korral olid alandavad,kartaagolased andsid järele. Roomlased nõudsid 330 kartaago noore andmist Roomale. Need noored tulid kartaagolaste jõukamatest perekondadest. Kartaago alistus. Mõne aja pärast Rooma nõudis,et kartaagolased annavad välja suurema osa laevastikust ja kaitsevahendeid. Ka tollele nõudmisele alistusid kartaagolased. Alles viimase nõudmise puhul - lahkugu kõik kartaagolased oma linnast,et viimast maha põletada,algasid nad sõja ettevalmistamisega. Liiga hilja. Ehki kartaagolased ohvrimeelselt valmistasid end kaitseks,osutus ettevalmistamine asjatuks. Kolmekuise piiramise järele Kartaago langes ja linn tehti maatasa. Linna ase künti üles ja külvati soolaga üle. Häving oli sama efektiga mida tänapäeval teeb tuumarelva rünnak.

Väga huvitav ajalooline paraleel. Ka tänapäeval on maailmas kaks suurvõimu. Maailm on liiga väike,et lubada kahe suurvõimu eksisteerimist. Ka tänapäeval Cato ähvardused kostavad Kremlist. Loomulikult mähitud diplomaatilistesse kaunikõnedesse kuid vahest väga brutaalselt väljendatud Kremli poolt. Ärgem unustagem: Nikita Hrusthev avalikult proglameeris ameeriklastele: "Küll meie teid matame!" Ka tänapäeval on Ameerika Kongressis isikuid,kes nõuavad: "Vähendage ometi relvastust! Ameerika sõdurid tulevad tuua Ühendriikidesse,ei ole tõsist sõjaohtu ja venelasi pole karta. Meil käivad läbirääkimised relvastuse vähendamise küsimuse üle." Rohkem toetust mustadele tööpõlguritele!

Ameerika kaitseküsimuse spetsid on üsnagi mures juba praeguse sõjavõimaluse vahekordade pärast Nõuk.Venega. Admiral Hyman Rickover vihjas hiljuti asjaolule,et venelased on ülekaalus mandrivahelises rakett relvastuses. Neil on üle 1600 ICBM väljatulistamiseks,kuna USA-l on ainult 1054 tulistamisaset. Venelaste merejõudude kohutava tugevnemise üle on juba mõndagi kirjutatud ja äsjaste operatsioonidega Indias on venelastele tee lahti India ookeani ja ta ohustab Austraaliat ja Ida-Aasiat. NATO kaitsepositsiooni tiivad on merel tõsiselt ohustatud tugeva vene,laevastiku tõttu Vahemeres ja Vene laevastikuüksused manööverdavad vabalt Põhja-Norra ja Islandi piirkonnas. Asjata ei nõua Islandi valitsus Ameerika sõjajõudude väljaviimist ja Islandi erapooletuks kuulutamist.

Ainukene mees praeguses USA administratsioonis,abipresident Agnew, on õieti hinnanud venelaste ohtu ja mainis,et too oht muutub tõsiseks meie järgnevale generatsioonile. Hoiatavalt artikli autor aga mainib: vaevalt venelased niikaua ootavad. r-g.

* * * * * * *

Kohtame Ülemaailmsetel Eesti Päevadel 1972 Totontos.

* * * * * * *

Keskuse korraline peakoosolek käesoleval aastal toimub 13.mail New Yorgi Eesti Majas.

15-672.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 5 (97) IX a.
Mai 1972.

EESTI VABARIIK EKSISTEERIB JURIIDILISELT EDASI

"Virgatsile" kirjutanud Heinrich Mark

Meie oleme üksmeelselt sel arvamisel,et Eesti praegust olukorda tuleb kvalifiseerida sõjaväeliseks okupatsiooniks Nõuk. Vene poolt. Rahvusvahelise õiguse seisukohalt ei anna sõjaväeline okupatsioon Nõuk. Venele suveräänset õigust Balti riikide territooriumil. See tähendab, et Eesti Vabariik eksisteerib juriidiliselt edasi. Riigiõiguslikult on riigi eksisteerimiseks vajalik kolm elementi: rahvas, territoorium ja valitsus. Eesti rahva rõhuv enamus asub õnneks oma territooriumil. Et aga Eesti Vabariik juriidiliselt eksisteeriks,selleks on paratamatult vajalik kolmas element - Vabariigi Valitsus ja President. Need saavad aga loomulikult asuda okupatsiooniperioodil eksiilis. Kui meie eitaksime Vabariigi Valitsust koos Presidendiga eksiilis,siis meie järelikult eitaksime Eesti Vabariigi juriidilist eksistentsi,mis on aga kogu meie poliitilise ja õigusliku võitluse alus. Sellepärast meie vabadusvõitluse seisukohalt on paratamatult vajalik Vabariigi Presidendi ja Valitsuse olemasolu ja nende riiklike organite kontinuiteet.

Eesti Vabariigi Põhiseaduses on õnneks fikseeritud Vabariigi Presidendi ja Valitsuse kontinuiteedi küsimuse kord ka praeguseks erakordseks ajaks,mil nende riigiorganite moodustamine ja teostamine kodumaal on takistatud. Vabariigi Presidendi ja Valitsuse põhiseadusepärane kontinuiteet on kogu okupatsiooniaja püsinud ja praegu ongi Vabariigi Valitsuse kige olulisemaks ülesandeks riigipea ja valitsusvõimu kontinuiteedi hoidmine. Riigipea ja Valitsuse olemasolu ja nende aktsepteerimine eestlaskonna poolt on ühtlasi suure sümboolse ja sugestiivse tähtsusega meie vabadustahte demonstreerimisel ja iseseisvusvõitluse koordineerimisel.

Valitsusel puuduvad eeldused võimu teostamiseks kodumaal niikaua kui kestab okupatsioon. Kuid Valitsusel puudub ka ambitsioon minna kunagi võimu teostama kodumaale. Kui saabub meie rahvale vabaduse tund, siis valib rahvas ise oma tahte teostajad. Valitsuse ülesanne eksiilis on kaasa mõjuda meie riikliku iseseisvuse taastamisele. Tegelik töö tuleb aga teha meie organisatsioonidel,poliitilises sektoris enneköike poliitilistel ja võitlejate organisatsioonidel,ning meie diplomaatilistel ja konsulaarsetel esindajatel nendes maades,kus neid tunnustakse ja arvestatakse.

Eesti iseseisvusevõitluse kindlateks rünnakuksusteks on eesti sõjameeste organisatsioonid. Sõjameheliku võitlusvaimu ja ehtsa patriotismi viljeleina.olgu rõhutatud eesti vabadusvõitlejate organisatsioonide suur tähtsus. Eesti patrioottilised sõjamehed,vanad veteranid ja noored võitlejad,on võitlust jätkanud kolmkümmend aastat,kuigi võitluse relvad on nüüd teised kui need olid rindel. Sellepärast on põhjust anda nende tööle täit tunnustust ja öelda neile tänu.

Ülemaailmsete Eesti Päevade raames toimuvale Sõjameeste Kongressile Torontos 12. juulil s.a. soovin parimat kordaminekut! Meie võitluse

siht on ühine - vaba iseseisev Eesti Vabariik.

Toimetaja: Heinrich Mark on Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis Peaministre asetäitja ja Sõjaminister.

* * * * * * * * *

Rahvusvahelise Sõjaväe Tribunali Statuut

Teise maailmasõja lõpul astusid Londonis kokku U.S.A., Prantsusmaa, Inglismaa, Nõuk.Vene ja Põhja-Iiri valitsuste esindajad,kes töötasid välja ja avaldasid 8.augustil 1945 a. Rahvusvahelise Sõjaväe Tribunali Statuudi. Selle statuudi artikkel 6-das määrati sõjakuritegudeks,

a) Kuritöö rahu vastu. Sõja ettevalmistamine ja selle alustamine. Rahvusvaheliste kokkulepete rikkumine.
b) Sõja roimad. Sõjaseaduse ja sõjapidamise kommete rikkumine. Sõja ja pantvangide mõrvamine,piinamine,väärkohtlemine. Kodanike eravaranduse röövimine.
c) Kuritööd humaansuse vastu. Tsiviilelanike mõrvamine,küüditamine, ja värbamine orjatöökś. Poliitiline ja usuline tagakiusamine.

Selle tribunaali definatsioonist selgub,et see oli mõeldud ja loodud kohtumõistmiseks kõigi kuritegude üle. Olenemata sellest,millise riigi või võimumeeste poolt need kuritööd on toime pandud.

Tribunali ţisade järele rakendadi seda ainult Saksamaa ja Jaapani valitsusliikmete ja kõrgemate sõjaväelaste kohta,tagasi ulatuva kehtivusega.

Kohtu alla jäeti andmata ja karistamata suuremad inimkonna roimarid N.Vene valitsuse liikmed,Punaarmee,NKVD ja kommunistliku Partei Juhid ja Poliitbüütoo liikmed. Nende poolt toimepandud rahvusvaheliste lepete rikkumine,riikide ja rahvste hävitamine,vallutatud maaalade kodanike mõrvamine,küüditamine ja eravaranduse riisumine. Poliitiline ja usuline tagakiusamine. (Toimetaja: 50 aastase usulise tagakiusamise peale vaatamata külastavad täna 60% Nõuk.Vene kodanikest kiriklike jumalateenistusi).

Tribunali eeskirjade sihilik väänamine andis N.Venele sõjakuritegude karistamise staatuse. N.Vene,kes rikkus 2-se maailmasõja aeg 28 rahvusvahelist lepet,on mõrvanud miljonid süütud inimesed ja paljaks röövinud terved rahvad. N.Vene valitsus saatis Nürnbergi Rahvusvahelise Sõjaväe Tribunali kohtunikuks Nikitchenko,kes oli N.Venes teinud enne tuhandeid surmaotsuseid süütute inimestele mõistes kohut õigluse ja inimsuse nimel. N.Vene valitsus,kes laskis mõrvata NKVD poolt Katõni metsas tuhanded Poola ohvitserid. Nende käed olid seotud seljataha ja suudesse pandud tropised. Londonis olev Poola kaitseminister teatas,arvestades saksa informatsiooni,tuhandete Poola ohvitseride laipade leiust Katõni metsas ja sakslaste väidet,et nad on mõrvatud. venelaste poolt 1940. Poola Eksiilvalitsus Londonis pööras Rahvusvahelise Punaseristi poole,et moodustadakse rahvuste vaheline uurimisekomisjon,selle asja uurimiseks.

Sakslased moodustasid 12. riigi Punaseristi esindajatest ja ülikoolide õppejõududest komisjoni. Selle komisjoni korraldusel kaevati lahti hauad,kust leiti 4443 Poola ohvitseri laipa. Iga laiba juures tehti eraldi protokol. Nende laipade juurest leiti N.Vene ajalehti, kuni esimese aprillini 1940. Leitud passid,dokumendid ja kaardid,

---

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

3300 kirja, 22 päevaraamatut tunnistati komisjoni poolt ehtsateks. Kõikide päevikute ja kirjade kuupäevad lõppesid aprillis 1940. Kõik selle Katõni metsas leitud Poola ohvitseride tapmise ja tõendmaterjalid esitasid saksa advokaadid Nürnbergi rahvusvahelisele Sõjavõe Tribonaalile. Tribunal uuris seda materjali kolm päeva ja lükkas siis N.Vene kohtuniku ettepanekul kalevi alla.

NKVD mõrvas meie kaheksa endist riigivanemat. O.Strandmann, J.Tõnisson; A.Piip, J.Kukk, F.Akel, J.Jaakson, J.Teemant ja K.Eenpalu. NKVD on mõrvanud meie endised Eesti ministrid,sõjavõe ja politsei kõrgemad ohvitserid. N.Venesse on küüditatud üle 100.000 eesti tütre ja poja, orja ja sunnitööle. N.Vene valitsuse käsul ja korraldusel on röövitud meie riigi ja rahva varad.

Meie eesti patriootlik pagulaskond,nõuame et vaba maailma riikide valitsused moodustavad Rahvaste vahelise Kõrgema Tribunali,kus kohtu alusteks on Nõuk.Vene valitsus,Punaarmee,NKVD ja Nõuk.Vene Kommunistliku partei juhid ja Poliitbüroo liikmed.

1. märtsil 1972 Albert Ohvril.

Toimetaja: Hiljuti ühel meie võitlejate organisatsiooni pidulikul aktusel tõi peakõneleja A.K. ette,et arstide kokkuvõtete järele 2-se maailmasõja lõppjärgus Nõuk.Vene Punaarmee Euroopasse sissetungides vägistas 50 miljonit Euroopa naist 12 - 70 eluaasta vanuseni.

* * * * * *

Mis oleks juhtunud

Eesti uuemale ajaloole tagasivaatavalt mõnd hüpoteetilist pilku heites võiks küsida:

Mis oleks juhtunud,kui Eesti poleks Vabadussõda võitnud ja saavutanud Tartu rahu?

Mis oleks juhtunud,kui 1.detsembril 1924 kommunistlik võimu ülevõtmise katse oleks õnnestanud?

Täpset vastust nendele küsimustele on muidugi inimlikult võimatu anda,aga kui tõmmata paraleele Gruusia ja Ukraina saatusega,on võimalik teatud ettekujutust saada.

Iseseisvuse ajastu võimas valguspunkt oleks igatahes Eesti ajaloos puudunud. Võib olla oleks kommunistlik vene imerialism pihustanud eesti rahva üle Venemaa ja Siberi juba kolmekümnendail aastail,nagu hiljem toimus volga-sakslastega. Eestlaste asemel oleks olnud "jeestlased", nagu neid kommunistliku korra all kujunenud inimsaatusi kutsutakse.

Eesti Vabariigis kasvasid üles aastakäigud eestlasi,kes said läänemaise hariduse,omandasid iseteadva eestluse identsuse ning kultuurilise kvalifikatsiooni,mille tulemused on selgesti nähtavad nii oksiilis kui okupeeritud kodumaal. Need eeldused saavutati tänu sellele,et nüüdse generatsiooni vanaisad võitlesid Eesti Vabadussõjas.

Selle sõja võitluslugusid tuleb edasi jutustada nüüdsetele ja tulevastele põlvedele. Olgu võrdluseks öeldud,et kui poleks olnud Henriku "Liivimma kroonikat",võibolla oleks meile tänapäeval olnud tundmatu isegi Lembitu nimi.

Teatavasti on Vabadussõja-aineline kirjandus kodumaal kas hävitatud või keelu all. Ka vabas maailmas on Vabadussõja võitluslugusid vähe ilmunud. Välis-Eesti noored ja lapsed toituvad televisioni,seeria-

piltide ja seikluskirjanduse kaudu "Metsiku Läänе" ja muudest rahvusvahelise turu kangelaslugudest,mis enamasti on spekulatiivse fantaasia vili.

On väidetud,et Bornhöe "Tasuja" ja Ed.Vilde Romaanid andsid vaimustuse Landesveri sõja võitmiseks. Sellel taustal on endastmõistetav Vabadussõja-ainelise kirjanduse sihikindla avaldamise tähtsus.

Ühendatud kirjastused Välis-Eesti/EMP Stockholmis annavad välja Koguteose "Laiarõõpaline Soomusrong Nr. 2 Vabadussõjas". Selle ettetelimise hind on $ 11.00. Tellimised saata koos isikliku või pangatshekiga Box 2171, S-103 14 Stockholm võimalikult pea. Ühe dollari lisamisel on võimalik saada preemiana K.A.Hindrey muistse vabadusvõitluse ainelised romaanid "Nõid ja Lembitu". Soovikorral ajaleht "Välis-Eesti" tasuta 1972 aasta jooksul.

V.P.

* * * * * * *

Ülemaailmne Eesti Sõjameeste Kokkutulek
8 - 16 juulini 1972 Torontos

Me tuleme tuhandest tuulest,et
Ühes koos leida nõu
Äratada kalleid muistseid hääli,et
Saaks taastet Eesti Riik ja malev.

Sõjameeste Kongress peab kujunema suureks rahvuslikuks vabadusemanifestatsiooniks ja külvama palju isamaalist tuld ja vaimu rahvasse.

* * * * * * *

Eesti Vabadusvõitlejate Ühing Marylandis 20 aastapäev

Ühing tähistas oma juubeli aastapäeva 18.märtsil k.a. Baltimore Eesti Majas. Selle pidupäeva elasid kaasa ka teised ikestatud rahvad ja USA ning Saksa veteranide esindajad.

Õhtu algas piduliku aktusega. Aktuse avas eesti ja ingliskeelse tervitusega teadustaja magister Maria Pedak. Bariton H.Verder esitas Silvi Valge-Nielendori klaverisaatel USA hümni.

Avasõna ütles J.Pedak. Palvuse pidas õp.W.Koppermann,kellel oli kaasas ka I Eesti Piirikaitse rügemendi lipp. Siinjuures olgu märgitud,et õp.W.Koppermann teenis Teise maailmasõja ajal I.Eesti Piirikaitse rügemendis pataroi ülemana. Peokõne pidas ühingu esimees August Kuklane. Selle järgi esitas H.Verder kaks laulu. Ühingu naispere poolt anti üle ühingule lipp,mille õnnistas õp.W.Koppermann. Lipu õnnistamise järgi lauldi "Eestimaa mu isamaa". Järgnesid tervitused. Ülemaailmselt organiseeritud Eesti Vabadusvõitlejate poolt tervitas esimees Avdy Andresson. Lõppsõna ütles ühingu abiesimees A. Kreek. Järgnes seltskondlik koosviibimine orkestri saatel.

* * * * * * *

"New York Times" andmetel on praegu Kodu-Eestis iga kolme, Lätis iga kahe ja katoliiklikus Leedus iga kümne pärismaalase kohta üks venelane.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 6 (98) IX a.
Juuni 1972.

Kongresside tähistel

Esimise maailmasõja lõppaastail, liberaalsete tuulte puhudes Venemaal ning sõjast osavõtva Vene armee võitlusvõime nõrgenemise raames, tekkis rahvuslikkude võitlusüksuste ellukutsumise mõte Vene riigi piirimaades. Eesti sõjameeste organiseerimise ja Vene armeest kodumaale koondamise algatajad olid meie sõjamehed ise. Järgnes massiline meeste kodumaale tulek. Nende koosolekutel Tallinnas 28.märtsil (10 apr.) ja 6 (19) apr.1917 otsustati asuda kahe Tallinna Kindluse polgu formeerimine.

Nüüd juba revolutsiooni õhkonnas peeti 18-21 juunil (1-4 juulil 1917) esimine meie Sõjameeste Kongress Tallinnas. Teine Sõjameeste Kongress tuli kokku jaanuaris 1918 a.

Kongressidel võtsime vastu kokkuvõtlikult - Eesti iseseisvust pooldavaid otsuseid ning eesti rahvus-polkude organiseerimise jätkamist, mis varjatud sihina olnuks reaalseks jõuks meie edaspidistele nõudmistele.

Nende meie otsustega oli Eesti Iseseisvuse seeme külvatud ja meie tähised üles seatud. Nende tähiste lipu all Saksa okupatsiooni lõppedes ja idast tuleva punase ohu ilmudes, läks sõjameestega eesotsas meie rahva kolm generatsiooni võitlusesse - Vabadussõtta.

Meie saavutasime oma eesmärgi mis on Tulekirjana kirjutatud ajaloo raamatusse " Vaba Eesti ". Aegade möödudes valgus kõike hävitav punane laine idast üle meie kodumaa.

Väike osa meie rahvast pääses hävingust vabasse maailma. Ja nüüd seisame siin tõsiolude ees kus võõras võim valitseb jälle meie põlisel Kodumaal. Meie rahva rahvustunde ja rahvus-kultuuri hävitamine kestab pidevalt edasi ning füüsilise hävitamise jälgi leidub kõikjal üle meie Kodumaa, Venemaa laias sarmaatias ja Siberi tühjuses, venestamise sulatus-ahjud töötavad lakkamatult. Meie vaevlev kodumaa vajab meie abi rohkem kui kunagi varem! Samaaegselt seisame aga oma Kongressi lävel nagu seisime 55 a. tagasi, nüüd vaid Vabas Maailmas. Ja meie Tähised nüüd?

Esimise ja teise Sõjameeste Kongressi tähised on kõikumatult ka meie Tähised!

Nende Tähiste lipu all seisab tuhandeid Eesti võitlejaid ja kümmneid tuhandeid oma Kodumaad armastavaid ja rahvuslikult meelestatud eesti-patrioote vabas maailmas, kes ootavad meie Kongressi julgeid ja asjalikke otsuseid, ja on ühtlasi meie vaimne ja moraalne jõutegur praegu ja füüsiline jõutegur siis, kui aeg on küps! Meie täna külvatud seeme olgu homse taas, "Vaba Eesti" nurgakiviks ja täitku kord valminud viljana me rahva majanduse ja kultuuri varasalved.

Kroonigu meie Kongressi üksmeelne ja tulemusrikas koostöö!

A.Kivi
Vabadussõja, 1-se ja 2-se maailmasõja veteran.

Toimetaja: Tänase juhtkirja autor kolonel August Kivi,on Eesti armee üks vanemaid väeosa ülemaid ja kolme sõja veteran.

Võidupühaks 1972

Võidupüha tähistamine on kujunenud oma tavade ning traditsioonidega seotud traditsiooniks,võrreldav kirikutes jumalateenistuse rituaaliga. Meil paguluses pole alust ega moraalset õigust neid kalleid traditsioone hakata muutma,kohandama oludele või hooletusse jätta. Pagulus, kus Eesti Vabariik edasi elab,peame seda traditsiooni jätkama - esindusliikke momente eriti rõhutades. Kui meie ei taha kahjustada päeva tähistamise taset,siis tuleb jääda põhimõtte juurde: pakkuda vähe aga head ja mitte palju ning kesist. Meil tuleb kõik teha,et meie rahvuslik reputatsioon oleks väärikas-patriootlik. Peavastutus langeb siin organisatsioonide esimeestele,et astuda vahele sel,kus kavatäitjate enesekriitika jätab soovida. A.

Sõjainvaliidid Ü.E.Päevade aukülalisteks

Iga väärika ja iseteadliku rahva pärimuseks on oma vigastatud sõjameeste austamine ja abistamine.

Meile eestlastele on see kaunis ja õilis tava,eriti pagulusaastate kestel,kujunenud nagu moraalseks ühendajaks ja südamepäraseks sidemeks meie traagilise minevikuga.

Nii on laialdaste hulkade vabatahtlikkude annetuste abil vigastatud ja palju-kannatanud relvavendadele rajatud oma Kodu Schönausse,Läänc Saksamaal. Igaaastaste toetuskorjanduste näol on kindlustatud selle hoolekanne ja ülalpidamine. Selline ohver on oluline ja hindamisväärt.

Seoses vabade eestlaste Suure Kogunemisega eeloleval suvel Kanadas, on Hamiltoni ja Toronto võitlejate algatusel,juba mõnda aega käimas märkimisväärne üritus.

Rahva tänu ja lugupidamise tähisena on teoksil võimaluste loomine L-Saksamaal asuvate eesti invaliidide tasuta sõiduks Ü.E. Päevadele.

Aktsiooni organiseerijaks ja peamiseks kandjaks on osutunud Eesti Abistamiskomitee Kanadas,eesotsas abiesimees Kalju Jõgi ja sekretär Hans Meret'iga. Tõelist hinnangut väärib siin Kalju Jõgi kes,olles ise II Maailmasõja võitleja,on invaliidide külla toomise võtnud omale erilisekс südameasjaks. Nii käis ta omal algatusel ja kulul Saksamaal seda küsimust selgitamas ja korraldamas ning oli koos H.Meretiga sellekohase esialgse rahalise korjanduse hingeks. Tänu nende meeste energilisele ja ennastsalgavale panusele,on nüüd kunagisest tagasihoidlikust kavatsusest arenenud laiahaardeline rahvuslik ühisüritus.

Veerandtuhandelisest invaliidide perest on külla sõidu soovi avaldanud 16 isikut. Lennupilet edasi-tagasi maksab umbes $ 320. Viimastel andmetel ulatub kogutud summa kaugelt üle 3000 doll. Kuna aga mitmetes keskustes,kohalikkude võitlejate eestvedamisel,on käimas veel täiendavad korjandused,siis loodetakse üldiselt,et annetajate ohvrimeel toob olemasolevale summale lisandi sellises ulatuses,et võibolla ühtegi soovijat ei olegi vaja tagasi lükata.

Senine laialdane vastukaja korjandusele peaks olema tõendiks,et rahvas ei ole mitte unustanud neid oma poegi,kes kõhklematult seisid

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. o8313 USA

kaitsel ülekaaluka vaenlase halastamatus turmas,siis kui viimase sõja ähvardavatel päevadel hävingu lained veeresid üle kodunurmede.

Need olid mehed,kes truudusevannet Isamaale tegudega kinnitades, lahinguväljadelt kaasa tõid rikutud tervise või purustatud ihuliikmed. Neid sõdalasi hindab eesti rahvas veel eriti sellepärast,et nad oma positsioone püüdsid hoida üksi ja mahajäetuna ka veel siis kui uhked "ilmavallutajad" ise otsa juba ümber olid pööranud. Selline vaprus ja meelekindlus tõkestas metsikute punajõukude kiiret edasitungi,võimaldades paljudel tuhandetel tagala elanikel - naistel ja lastel - varjupaiga leidmise võõrsil.

Sellepärast ongi mõistetav,et enamusel meist süda on hell ja käsi lahtine,kui tegemist on annetusega vigastatud võitlejatele. On öeldud, et annetus vigastatud sõdurile on auvõla tasumine - võiks öelda isegi rohkem - see on auvõla tasumine mitte üksnes neile,kes kannavad ihul suure hoitluse jälgi,vaid sümboolselt ka neile,kes vabaduse nimel jätsid oma elu lahinguväljale.

Lõpuks naib,et neis annetustes peitub nagu mingi nägematu side,mis meid köidab vigastatud võitluskaaslastega. See side on sügavalt hingeline ja hindamatu väärtusega meie rahvusliku idealismi hoidmisel ja tugevndamisel. Ta on osa meie vabadusvõitluse alusest. Sellepärast peame tegema kõik,et seda alati hoida au sees ja esile tõsta rahvuslikkudel tähtpäevadel.

Märts 1972. A.W.

Ülemaailmsed Eesti Päevad 1972
Peakomitee: 958 Brodview Ave. Toronto 6 Canada
Sõjameeste Ürituste Toimkond

53 Elm Ave.
Toronto 287,Ont.

Torontos, 9. mail 1972.a.

Ülemaailmsete Eesti Päevade Komiteede juhatusele ja Sõjameeste ürituste Toimkondadele Ameerika Ühendriikides,Rootsis, Inglismaal,Austraalias,Saksamaal ja Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse Juhatustele,Ameerika Ühendriikide Eesti Vabadusvõitlejate Liidu Juhatusele.

ÜE.P. Sõjameeste ürituste Toimkonna ülesandel saadan teile teadmiseks Sõjameeste Kongressi kava.

Sõjameeste ürituste Toimkond Kanadas on palunud igalt kongressil esinejalt ettekande kirjalikku teksti juunikuu alguks,et seda paljundada ja enne kongressi levitada.

Kongressi käik,ettekanded ja resolutsioonid avaldatakse hiljem "Sõdalase" erinumbris.

Vastavalt "Sõdalase" nr.6 - 1971.a.avaldatud Sõjameeste Kongressi Ettevalmistava Toimkonna (ringkiri 5.jaanuarist 1971.) poolt koostatud sõjameeste kongressi raamkavale ja rakenduse korrale,kongressi hääleõigusliku kvoorumi moodustavad vabadusvõitlejate organisatsioonide ja nende keskorganisatsioonide esindajad, Ü.E.P. kohalike toimkondade sõjameeste ürituste ettevalmistajad ja üksikisikud Ülemaailmse Vabadusvõitlejate Keskuse ja Sõjameeste Kongressi ettevalmistava toimkonna kutsel.

Hääleõiguslikud on:

- Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse juhatuse,revisjonikomisjoni,aukohtu ja eritoimkondade liikmed a' ühe häälega.

- U.S.A. ja Kanada Vabadusvõitlejate Ühingute Liidu juhatuse, revisjonikomisjoni, aukohtu ja eritoimkondade juhatused ä ühe häälega.
- Kõik vabadusvõitluslikud organisatsioonid (seltsid, ühingud, toimkonnad, klubid, kes kuuluvad Ülemaailmse Vabadusvõitlejate Keskuse või nõutanud selleks Keskuse loa) kuni nelja esindajaga.
- Nimeliselt kutsutud isikud Ülemaailmse Vabadusvõitlejate Keskuse juhatuse või Sõjameeste Kongressi ettevalmistava toimkonna poolt.

Sõnaõigusega võivad kongressist osa võtta kõik Eesti Vabadusvõitluslike organisatsioonide liikmed, kes endid kongressile registreerivad.

Kongressist sõna- ja hääleõigusega osavõtjad registreerib ettevalmistava toimkonna poolt moodustatav kongressi büroo. Registreerimise juures tuleb tasuda osavõtumaks ($ 2.00) mis läheb kongressi korraldamise kulude osaliseks katteks.

Sõjameeste ürituste toimkonna eelarve ei kata kongressist ja teistest sõjameeste üritustest osavõtjate isiklikke, transpordi, majanduse jne. kulusi.

Hääleõigusega kongressist osavõtjad saavad registreerimisel kongressi büroolt vastavad hääletamise sedelid, oma volituste või kirjalike kutsete ettenäitamisel.

Kõigil kongressist osavõtjatel registreerida asukohamaa vastava toimkonna juures ja asukohamaa toimkondadel teatada hiljemalt 10-ks juuniks s.a. Sõjameeste ürituste toimkonnale Torontos, palju on arvuliselt sõjameeste kongressist osavõtta soovijaid.

A.Nõmmik, Sõjameeste ürituste Toimkonna Esimees.

Ülemaailmsed Eesti Päevad
Sõjameeste Kongress
Toronto Eesti Maja suures saalis 12.juulil 1972.a.

1. Registreerimine kongressiks — algus kell 8.30
2. Kongressi avamine — kell 10.00
   - Kongressist osavõtvate organisatsioonide lippude toomine kongressi ruumi ja tervitus Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimees Aydy Andresson — 5 min.
   (Mängib Estonia Orkester U.Kook'i juhtimisel)
   - Palvus. Õpetaja Oskar Puhm ja preester Emanuel Lepik — 10 min.
   Võitlejate ansambel laulab "Hoia Jumal Eestit".
   - "Meie tõusemo jälle" Deklamatiivne vandetõotus.
   Valter Loigu, Montrealist.
   - Kongressi rakendamine. Kongressi toimkonna esimees August Nõmmik.
3. Tervitus E.V. aukonsulilt Ilmar Heinsoo'lt — 5 min.
4. Eesti rahvas möödunud vabadusvõitluses.
   Ajalooline ülevaade — 15 min.
5. Eesti Riik ja rahvas praeguses vabadusvõitluses.
   - Ülevaade sõjapoliitilisest olukorrast pärast II Maailmasõda, August Nõmmik — 10 min.
   - Eestlaste rahvuspoliitilisi taotlusi.
   Ignas Tõrmaküla — 10 min.
   - Koostöö teiste ikestatud rahvaste vabadusvõitluslike organisatsioonidega. Elmar Lipping — 10 min.
   - Meie võimalikud liitlased asukohamaal.

Kultuurilised ja poliitilised sidemed, avalik arvamine, koostöötamine valitsusasutustes ja seaduslikes kodades. Refereerib A.Piirisild Californiast, BATUN'i ja Americans for Congressional Action to free the Baltic States, senise tegevuse taustal 10 min.

6. Vabadusvõitlejate organisatsioonid. Eesmärk, ülesanded, kujundus. Liidud ja ülemaailmne keskus. Koostöö teiste rahvuslike organisatsioonidega. Noorliikmete värbamine ning kasvatamine võitlejateks
August Jurs 10 min.
7. Sõnavõtte ettekannete kohta. 30 min.
8. Vaheaeg lõunasöögiks ja puhkamiseks. Meelelahutuslikud ettekanded. 115 min.

Kongress jätkub kell 14.00

9. Moodne sõda, tehnika, taktika, relvastus.
Kapten Pearu Nõmmik. 20 min.
10. Vaba Euroopa kujundamine majanduslikuks ning poliitiliseks suurjõuks ja ikestatud rahvaste suhtumine sellesse 15 min.
11. Sõnavõtte maade esindajatelt.
(U.S.A., Rootsi, Inglismaa, Saksamaa, Austraalia, Lõuna Ameerika) 30 min.
12. Sõnavõtte ettekannete kohta. 15 min.
13. Auraamat Langenuile. Aleksander Kurgvel 10 min.
14. Seisukohavõtt kongressile esitatud resolutsioonide kohta. 20 min.
15. Rahvuskongressil esitatavad resolutsioonid. 10 min.
16. Kongressi lõpetamine.
- Lõppsõna,
- Hümn,
- Lippude väljaviimine.
- Kongressi lõpp kell 16.10.

A.Nõmmik, Sõjavõelaste Ürituste toimkonna esimees.

Ü.E.V.Keskuse esimehe Avdy Andressoni avasõna Keskuse peakoosolekul New Yorgi Eesti Majas 13. mail 1972

Tänapäeva maailma poliitilist tasakaalu võime iseloomustada füüsika seadusega: iga surve tekitab vastusurve. Kommunismi ja vene imperialismi levikvõidukäik 2. maailmasõja järgnevatel aastatel asendus hiljem kahtluste ja otsingutega. Momendil elame tervenemisele viitava reaktsiooni ajajärgus. Kommunistlikel võimumeestel Kremlis pole midagi muud karta rohkem kui patriotissmi-rahvuslust.

Kommunistlikus süsteemis peab olema midagi valesti, kui peale viiekümne aasta, vene rahvas, eesotsas oma teadlastega on kaotanud usu ja lootuse Lenini revolutsioonilisse edusse ja kommunistlikku paradiisi. Nüüd selle pikaldaselt suikuva reshiimi võimumehed Kremlis kiirustavad Euroopa julgeoleku konverentsi korraldamist, mille tagamõte on ilmselt see, et vaba maailm tunnistaks Nõuk.Vene praegused piirid alaliseks. See muidugi kustutaks lõpulikult päevakorrast Balti riikide küsimuse.

Poliitiline olukord Kodu-Eestis on muutunud rangemaks. Ühelt poolt on see hirmuäratav, teiselt poolt lootustandev. Eesti rahva hävitamine - ümberrahvustamise, ümberpaigutamise ja venelaste Eestisse toomise teel muutub aina ägedamaks.

Meie rahva enamuse hoiak on aga selle ajaloo raskemal katsumise momendil lootustandev.

Paguluses on eestlaste ja mõnede eesti rahvustegelaste rahvusliku hoiaku ja poliitilise meelsuse skaala erinevates kohtades väga erinev.

Ühe rahvusliku vaba ajakirja järele oleme oma rahvuslikus välisvõitluses jõudnud mõõna madalseisu.

Rahvuslusele ja patriotismile peame üles ehitama ka kogu oma vabadusvõitluse ja võitlejate kasvatamise. Ei mingit kooksistentsi okupantidega. Rohkem rahvuslust,rohkem patriotismi.

Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis kontinuiteedi alusel on kutsutud ellu.

Mõnede võitlejate liikumise tegelaste poolt on meile soovitatud pidada moodustatud valitsusega tihedat sidet. Minu arusaamisel on meie kohus ka hoida kinni rinnet,kui Lenini ja Stalini rõõvlid meid ründa-vad. Valitsus peab seda võitlust juhtima nii,et see kannab häid taga-järge kogu ulatuses.

Tänan kõiki liikmesorganisatsioone ja isikuid kes läinud tegevus-aasta jooksul on Keskusega arendanud sõbralikku koostööd ja Keskust nii moraalselt kui ka majanduslikult lahkelt toetanud.

Koostööst venelastega

Juba mõnda aega on mõnelt poolt võitlejate koosolekutel ja viimasel ajal ka avalikult ajakirjanduses soovitatud koostööd teiste ikestatute kõrval ka venelastega.

Keskuse peakoosolekul 13. mail 1972.a. New Yorgi Eesti Majas kergi-tati üles selle koostöö küsimus. Tekkis kohe küsimus kelle poolt venelased,kuubalased ja hiinlased ikestatud on ??? Keegi ei osanud sellele vastust anda. Lõpuks soovitati tihedat koostööd,venelaste asemel ukrainlastega.

Toimetaja: Keskuse juhatuse liikmetel on võimalus olnud mõnel korral osa võtta venelaste koosolekutest ühes teiste ikestatu-tega ja sellele järgnevast venelaste omavahelisest vodka koosviibimistest. Omavahelisel vodka koosviibimi-sel ei räägitud enam iseseisvatest Balti riikidest,Ük-rainast, Valge-Venest, Kaukaasia rahvastest ega teistest. Need kõik kuulusid "Suure jagamatu Venemaa" koosseisu.

Keskuse täiendavad valimised peakoosolekul 13. mail 1972.a.

Keskuse juurde asutatud Vabadus Fondi esimeseks esimeheks valiti Keskuse abiesimees August Jurs. Liikmeteks A.Woode ja E.Lindaja. Kõik valitud kuuluvad Hamiltoni võitlejate Ühing Kanadas juhatusse,nendest A.Jurs esimehena. Kõik kolm eelmainitud on Hamiltoni V.Ühingu asuta-jad,ülesehitavad ja selle kandvad alustalad.

Poliitilisi tähelepanekuid

Meie ei saa praeguses poliitilises olukorras kellegi abile loota. Oma lootused peame rajama enese jõule. See kohustab meid suuremale aktiivsusele ja nõuab igaühelt senisest suuremat panust oma rahvuslikus võitluses.

A.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 7 (99) IX a.
Juuli 1972.

Meil ei ole midagi kaotada

Meie rahva paremad pojad on ajaloo kiuste organiseerimas Ü.E.Päeva ja selle raames ka meie kõige raskema saatuse osaliste - Sõjameeste Ülemaailmset kongressi.

Kas tahtlikult või juhuslikult langeb see sama kuu esimisele poolele mil 55 aastat tagasi peeti Tallinnas I-Ülemaaline Eesti Sõjameeste kongress. Selle kongressi otsused olid määravad Iseseisvuse loomises. Varematel aegadel kodumaad ähvardava relvaga vallutamise korral,meie rahva "vanemad ja pealikud" tulid kokku ja otsustasid orjastajatele relvadega vastu astuda. Ainukene erand on siin 1939 a. kus see otsus jäi tulemata. Selle tagajärjel on kodumaa juba üle 30 aasta võõra vaenulise võimu all.

Meie võitlused on alati olnud kaitseks,õiged ausad ja vaprad.

Kommunism on muutunud maailma vaenlaseks. Kommunistlikud valitsused venemaal ja mujal on murdnud enam rahvusvahelisi leppeid,kui kõik teised maailma riikide valitsused kokku. Sel ajal kui läänes antakse rahvastele iseseisvust,- idas orjastatakse need uuesti.

Koeksisteerimise ettekäände ja selle perioodi lepped ei ole muud,kui ajavõitmine ja "veekandmine" kommunismi vesiveskile.

Võimalik,et 12.juuli 1972 a. üritused Torontos on viimased koos meie Vabadussõjast osavõtjatega. Kui meie poliitilised organisatsioonid ja isikud ei ole suutnud veerandsaja aasta jooksul luua meie kodumaa vabaduse taastamiseks midagi positiivset,vaid on langenud tasemele,et isegi meie sõjamehi ja ohvitsere on nimetatud "mustadeks elementideks" (O.P. - Geislingenis),endised ministrid on keeldunud meie sõjameeste kaitseks väljaastuma (J.H.- Geislingenis) ja veel enam - isegi kontinuiteedi õigustes president A.R. - Stockholmis). On viimane aeg,et tulev sõjameeste kongress teeks julgeid,kindlaid,kaugele ulatavaid ja mõjuvaid otsuseid.

Lühidalt ja selgelt: palvetega ega memorandumitega pole ükski rahvas saanud vabadust. Sellepärast meie enam ei palu.

Et meie oleme väikerahvas siis peame hoolitsema omale head ja võimsad liitlased abiks meie vabadusvõitluses. Sellest on vähe,et mõni üksik suurriik ei tunnusta veel Balti riikide annektsiooni N.Vene poolt. Paljud väikeriigid võivad UN-is enam kaalu tõsta. Selleks peame deklaratsioonidega kõikidele UN-i liikmesriikide valitsustele ette tooma meile N.Vene poolt relvadega agressiooni akti 1940, meie presidendi ja valitsuse küüditamine,riigi ja rahva **vara** röövimine natsionaliseerimise läbi,ja selle riigi 30.aastane okupatsioon - ja pühalikult tõotama,et meie abistame igat iseseisvat rahvast võitluses kommunismi vastu ning küsida kongreetselt kas vastava riigi valitsus toetab meid meie iseseisvuse taastamise võitluses otseselt või UN-i kaudu,- kas nad tunnistavad Eesti Vabariigi Iseseisvust ja mõistavad hukka N.Vene okupatsiooni - et meie selle kongressi raamides kirjutame kõik need valitsused,kes meid nii toetavad "Eesti Rahva Kuldraamatusse", kui meie sõbrad ja kõik kes selle deklaratsiooni jätavad tähelepanemata ja ei vasta,või ei toeta meid - kirjutame "Eesti Rahva Mustaraamatusse", kui orjuse pooldajad, teadmiseks maailmale ja tulevastele põlvedele.

Siit selguvad meie sõbrad ja meie vabaduse vaenlased. Sellega saame

välja ummikust edaspidiste sammude arendamiseks.

Kõik see sündigu teadmises,et MEIE EESTLASED USUME KINDLALT,et Eesti rahvas varem-hiljem vabarahvana saavutab oma sihi,elada iseseisvat elu maailma rahvastele uhkuseks ja Jumalale auks oma kodumaal ja siis kokku kutsub kõik rahvuskaaslased,kes on agressiooni läbi kommunistide poolt laiali paisatud üle maailma.

Mai, 1972. Austraalias V.H.Puurand

Toimetaja: Tänase juhtkirja autor kaptenmajor Verner H.Puurand on Iseseisvuse aegse allveelaeva "Kalevi"viimane komander.

Raske on võõrsil elada,kui orjaikkes on kodumaa!

Aastatuhandete vältel,kui meie maad ja rahvast ähvardas väline oht, tulid sõdalased kokku,pidasid nõu ja langetasid alati mehise otsuse: "Võõrale sissetungivale jõule,tuleb vastu astuda oma jõuga." Nii on 70 korda meie tammise rahva ajaloos eesti rahvapojad oma isademaa idaordidest puhastanud. Kas käesolev sugupõlv ei ole suuteline seda tegema? Või soovivad mõned kommunistlikud küürakad,Rein Taageperaga eesotsas muuta Eesti Nõuk.Vene provintsiks? Iga üks,kes taotleb kommunistidega koeksistentsi,reedab mitte ainult meie rahva ja maa vabaduse, vaid ka lugematute põlvkondade võitluse,töö ja vaeva. Meie vaba ja uhke eesti rahvas ei talu kompromissi kommunistidega ega väärorganisatsioonidega meie rahva reeturitega. Soome-Ugri rahvaste vanem Ilja Murumets ja Liivlaste vanem Kaupo taotlesid koeksistentsi oma rahva vaenlasega. Need rahvad, oma juhtide väärojentatsiooniga on ajaloost peaegu kadunud. Meie eesti sõdalased ei vaja Moskva punast plaani,mis Rein Taagepera Kanada Võsaülikoolis eesti noortele ette kandis.

Meie eesti sõdalased oleme ülemaailma kogunud oma kongressile selleks,et nõuda läänеriikidelt tagasi meie röövitud isade maad. Meie oleme ka valmis haarama relvad koos teiste orjastatud rahvastega ja vabastama Eesti pinna idaordidest. Meie sõdalased oleme vere ja tulega ristitud ja peame lakkamatut võitlust kommunistide vastu niikaua,kui meie isademaa on orjaikkest vaba. Meie ei ole emigrandid,kes oma isade maa on maha jätnud eluruumi puudusel,isikliku ebaedu või majandusliku kasu saamise põhimõttel. Meie oleme siin poliitilised pagulased ja ei loobu kunagi võitlemast meie kodumaa ja eesti rahva vabaduse eest. Eesti maa ja rahva vabadus sündis sõjatules,kogu meie rahva kannatustest ja vaimu suurusest,ja kustus läänе suurriikide reetmise tagajärjel idaordide poolt süüdatud eluasemete ja süütult tapetud eesti rahva veres.

Kui Vabadussõja aeg toimusid N.Venega rahuläbirääkimised,siis Riigivanem Jaan Tõnisson sõitis Narva rindele,et saada ülevaadet rinde olukorrast. Ta vestles seal ohvitseride ja sõduritega ja küsis,kas suudate rinnet hoida,kuni toimuvad rahuläbirääkimised? Üks aastates sõdalane astus Tõnissoni juure,pani käe temale õlale ja ütles. "Kuule Sina Jaan, mine nüüd kohe Tallinna tagasi,seal on sind rohkem vaja kui siin rindel. Siin võid veel kergesti kuuli ka saada. Kui Sa Tallinna tagasi jõuad, siis saada meile natuke tubakat,küll meie juba rinde hoiame,selle üle

---

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

ära tunne muret". Neid lihtsaid ja südamest tulevaid sõnu kuuldes valgusid Tõnissonile pisarad silmi. Ta ütles. "Selle palve täidan kohe, kui jõuan tagasi Tallinna." Mõlemad pidasid oma sõna,Riigivanem Tallinnas ja sõdalased rindel. Ka tänasel kongessil viibib Eesti Vabariigi riigipea eksiilis sõdalaste keskel ja küsib,sõdalased,relvavennad,kas suudate rinnet hoida,kui Marxi,Lenini,Stalini ja Marcuse rõõvlid meid ründavad? Meie relvavendade vastus on sama,kui Vabadussõja aeg. Härra president,meie hoiame rinde kinni niikaua,kui saate organiseerida tugeva ja hävitava vastulöögi idaordidele. Aastatuhandete vältel on olnud Eesti rahval külluses uhkust,iseteadvust ja paindumatust,mis on annud kogu eesti rahvale sirge selja,uhke hoiaku ja kangelasrahva kuulsuse. Ma soovin südamest ja palun Kõige Kõrgemat,et meie eesti sõdalaste Kongressi otsused kujuneks Eesti Riigi ja rahva vabadusvõitluse alussammasteks.

Albert Ohvril.

* * * * * * *

Eesti rahvas on alati usaldanud oma relvakandjaid. Mõõgaga võitlejad ei ole oma rahvast ajaloo vältel kunagi pettnud. Meie ei tohi seda teha ka oma eeloleval Kongressil. Ootame Kongressilt rahvuslikult terveid otsuseid. Sellepeale vaatamata,et koeksistentlased ja võsaülikoolid mürgitavad meie noorte rahvuslikku vaimu.

Avdy Andresson.

Keskuse peakoosolek 13. mail 1972

Koosolek kulges sõbralikus ja üksmeelses töö meeleolus. Koosolekust võtsid osa kõigi liikmesmaade esindajad.

Koosolekut juhatas Avdy Andresson ja protokollis Peeter Vahar. Maade esindajate aruanded kuulati ära ja võeti teadmiseks. Kõik juhatuse poolt esitatud aruanded,tegevuskava ja eelaarve võeti peakoosoleku poolt vastu ühel häälel.

Hamiltoni Võitlejate Ühing (Kanadas) peakoosoleku algatusel ja Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu juhatuse nõusolekul pööravad Hamiltoni Võitlejate Ühingu liikmed Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse poole allpool toodud kavaga - töötada välja Vabadusvõitlusest aastatel 1941-1945 osavõtnutele järgmiste "Mälestus Ristide" väljaandmise korra ja ristide kavandid.

Idasõda Idapataljonide rist,Pataljon Narva rist, Izumi rist, Neveli rist, Volhovi rist. (Pataljon Ostlandi rist).

Eesti pinnal toimunud lahingute ja üksuste Mälestus Rist.
20 Eesti diviisi rist, Politsei rindepataljonide rist, Piirikaitse rügementide rist, Metsavendade rist, Omakaitse rist, Lennuüksuste rist,Narva rist,Auvere rist, Krivasoo rist, Sinimägede rist, Tartu rist, Meerapalu rist.

Väljaspool Eestit Mälestus Rist.
Kuuramaa rist, Oppelni rist, Tsehhi rist.

Peakoosolek otsustas ristide väljaandmise jaatavalt kui selle vastu huvi tuntakse ja soovijaid vastaval arvul leidub.

Asja läbiviimiseks valiti komisjon koosseisus: Avdy Andresson, August Jurs ja Peeter Vahar. Valitud komisjon peab töötama välja ristide statuudi ja koguma andmeid risti soovijate kohta ja kogutud andmed läbivaatama kes soovijatest vastavad statuudis ülesse seatud nõuetele.

Ettepanek on äratoodud esitatud kujul ilma valitud komisjoni poolt läbitöötamata.

Ettepaneku tegijate poolt on selle aluseks võetud Soome 1939-1940 ja 1941-1945 sõdade mälestuseks loodud 48 eri risti.

Märkus: Osa Keskuse peakoosoleku kirjeldusest on ära toodud eelmise (juuni) kuu Virgatsis.

Väljavõte Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s Ringkirjast nr. 1, 25. aprillil 1972 a.

1. EVL korraline esinduskogu oma koosolekul 22. aprillil 1972,Cheektowagas,N.Y.otsustas jätta juhatuse 9 liikmeliseks ning valis näidatud kohtadele järgnevad isikud 1972-73 tegevusaastaks.

a) G.A.Buschmann - esimees. Valitud ühel häälel lahtisel hääletamisel. Peale ksv. Buschmanni esitati kandidaatideks ksv. Traks, Anson, ja Kuklane,kes aga keeldusid kandideerimast.

b) E.Kool - laekur. Valti ühel häälel lahtisel hääletusel. Teisi kandidaate ei esitatud.

c) Juhatuse liikmete kandidaatideks (peale esimehe ja laekuri) esitati 9 kaasvõitlejat. Oma kandidatuuri võtsid tagasi kaasvõitlejad Tiisler ja Derrick. Sellega valiti juhatusse järgmised seitse kaasvõitlejat esimehe poolt ettepandud järjekorras ja näidatud hääle arvuga. Olgugi,et seitsmele kohale jäi ainult seitse kandidaati nõudis ksv. Kärp kinnist hääletamist. E.Ojandu - 36, E.Vallaste - 28, A.Kurgvel - 27, M.Kari - 28, J.Kork - 22 (kes ei olnud kohal kuid oli kirjalik nõusolek), J.Pedak - 36, ja A.Kuklane - 31. Sellega jäi juhatuse koosseis sama kui eeloleval aastal ning liikmete ametid esialgselt samad kui eelneval aastal,kuni järgmise juhatuse koosolekuni.

d) Revisjonikomisjoni liikmeteks valiti ksv. Tiisler,Anson ja Päärson,ning nende asemikeks ksv. Einpaul ja Rägol.

e) EVL laskeala juhatajaks - rõhuga seda arendada noortele kelledele antakse ka EVL auhinnad - valiti ühisel lahtisel hääletamisel ksv. M.Mälgi (kes ei olnud kohal kuid teatati et ta on nõus kohta vastu võtma), ning tema abideks ksv. W.Kärp ja A.Kuklane.

f) EVL esindajateks Ülemaailmsesse Eesti Vabadusvõitlejate Keskusse valti ksv. Y.Anson,E.Derrick,ja H.Nõmm (viimane ei olnud kohal kuid A.Kuklane ütles,et tema poolt on olemas selleks volitus).

2. Esinduskogu kiitis heaks juhatuse ettepaneku tõsta EVL liikmemaksu igalt EVL'u kuuluvast liikmesühingu liikmelt $ 1.50 pealt $ 2.50 peale aastas. Lahtisel hääletusel olid ettepaneku poolt 28 häält ja vastu 11 (Lakewood 3, Seabrook 3, Maryland 2, ja San Francisco 3).

10) 28. juulil möödub 50. aastat mil USA valitsus andis täieliku tunnustuse Eesti Vabariigi olemasolule. Otsustati seda tähtpäeva kasutada meie praeguse olukorra selgitamiseks laiemaulatuslikult

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 8 (100) IX a.
August 1972.

Eesti Vabariigi Valitsus Eksiilis Deklaratsioon.
Vastu võetud Vabariigi Valitsuse koosolekul 14.juulil 1972 Torontos.

Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis,kujundatud ja täiendatud Eesti Vabariigi põhiseaduse alusel ja Eesti pinnal kokkuastunud põhiseaduslik valimiskogu protokollis avaldatud juhtnööride kohaselt,avaldab ülemaailmsete Eesti Päevade puhul Torontos 1972.aasta juulis alljärgneva deklaratsiooni:

Eesti Vabariigi põhiseaduslik valitsus peab püsima vaatamata sellele, et Eesti Vabariik praegu on okupeeritud võõra võimu poolt. Need,kellel Eesti Vabariigi põhiseaduse järgi on kohustus hoolitseda riigi kõrgema võimu seaduspärase püsimise ja selle jätkuvuse eest,on oma kohustust täitnud: Põhiseadusepärane riigivõim kestab. Eesti Vabariigi jätkuv tunnustamine ühe osa välisriikide poolt on olnud oluliseks toeks riigivõimu säilitamisel.

Meie nõuame Eesti territooriumi ja eesti rahva vabastamist Nõukogude Liidu okupatsioonist. Meie nõuame Eestile nende suveräänsete õiguste taastamist,mis olid Eesti ja Nõukogude Liidu vahelise Tartu rahulepinguga Eestile Nõukogude Liidu poolt igaveseks ajaks kindlustatud.

Eestlased vabas maailmas moodustavad ühe kümnendiku eesti rahvast kodumaal. Meie ülesandeks ja kohustuseks on jätkata eesti rahva vabadusvõitlust,sest meie kaasmaalased kodumaal ise on seda tekistatud tegemast.

Võitlev eesti rahva osa vabas maailmas on ennast poliitiliselt organiseerinud. Eesti Vabariigi põhiseadusepärane valitsus on pidevalt töötanud ja jätkab Eesti Vabariigi taastamise võitlust,nagu seda teevad ka välisriikide poolt tunnustatud Eesti Vabariigi esindajad ning paguluses poliitiliseks võitluseks koondunud pagulasorganisatsioonid. Meie informeerime demokraatlikku vaba maailma sellest,kuidas Nõukogude Liit praegu Eesti majanduslikku väljakurnamist teostab ning venelaste asustamisega Eestisse püüab maad venestada. Meie informeerime maailma kommunistliku diktatuuri survest nii poliitika-kui ka kultuurialal.

Meie oleme Eesti Vabariigi kodanikud E.V.seaduste kohaselt,kuni meie ise pole palunud endid vabastada Eesti riigi kodakondsusest.

Viibides vabaduse eest võitleva eesti rahva osana vabas maailmas on meie taotluseks jätkata viljakat rahvuspoliitikat ja kultuurilist tegevust. Eestluse säilitamine lasub meist igal üksikult ja kõigil meie organisatsioonidel. Eesti kodu,kool ja kirik on meie järelkasvu eesti keele ja eesti meele kasvatajaks. Eesti noori tuleb juhtida eesti noorteorganisatsioonidesse. Eesti kirjandus ja kunst eesti kodudes,eesti muusika meie kokkutulekutel,ka eesti kirik ning eesti teater on meie rahvusliku tunde ja iseteadvuse säilitajaiks ja edendajaiks.

Meie oleme eestlased ja jääme eestlasteks. Meie usume eesti rahva elujõusse,mis on säilitanud eestluse läbi aastasadade ja loonud Eesti Vabariigi. Meie usume Eesti iseseisvuse ja vabaduse uuestisünnisse.

Elagu Vaba Eesti! Kasvagu ja kosugu eesti rahvas!

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimehe Avdy Andressoni tervitus ÜEP Sõjameeste Kongressil 12. juulil 1972, Torontos.

Väga lugupeetavad aukülalised, külalised ja armsad relvavennad!

Minul on veel elavalt meeles Eesti Sõjameeste esimine Kongress juulis 1917, Tallinnas. Tolleaegse suure vene revolutsiooni keerises.

Tänane sõjameeste kongress toimub suurte määravate ajalooliste sündmuste eelajal, rahvusvaheline poliitiline taevas on momendil kaetud raskete läbipaistmatute koeksistentsi pilvedega. Meile ei paista seal ühtegi lootuse tähte.

Viimased president R.Nixoni kokkulepped kommunistidega näitavad, et meil ei ole edaspidi enam kellegile loota. Koostöö ja sõpruse huvides on unustatud paljude rahvaste vabadus, kuid maailmas on kerkimas uusi nähteid, mis võivad ootamatult pühkida orjaöö meie kodumaalt.

Meie otsesed lootused, et vaba läänemaailma abiga võib vabaneda kodumaa, tulevad esialgu unustada, kuid Vene-Hiina vastuolude suurenemine ja Euroopa liikumise laienemine ei jäta puudutamata meie kodumaad. Nõuk. Venel on praegu Aasias 44 ja Euroopas 42 diviisi ja ta suurendab Aasia diviiside arvu pidevalt. Peame arvestama realiteediga, ning osalt iganenud võitlust vastavalt sellele kohandama.

Meie eesti relvavennad ei palu oma sihtide saavutamiseks võõrastelt almust. Meie nõuame, kõigi seaduslike võimalustega tagasi meilt röövitud iidset isade maad ja rahvusmõrva lõpetamist. Venelased on hävitanud enamuse meie hõimurahvastest, järjekord on eesti rahva käes.

Aastatuhandete kestel on eesti pojad ise oma kodumaa ida-sissetungijatest puhastanud. Kas käesolev sugupõlv peab ootama abi võõrastelt.

Relvavennad, eesti tütred ja pojad pöörake suuremat tähelepanu Euroopa sündmustele, eriti nüüd kus USA mõju Euroopas ja Aasias on vähenemas ja meie sisemisele vaenlasele, rahvuslikule loidusele ja uus-vasakpoolsetele. Valmistage end ette füüsiliseks võitluseks eesti vabaduse eest. Kutsuge ellu uusi patriootlikke võitlejate organisatsioone, kohendage vanu ja täiendage omi ridu isamaalikult meelestatud noortega. Olla seesmiselt hästi organiseeritud ja tugevad on praeguses ajajärgus meie võitlejate pea eesmärk.

Meie kindel sisemine kord on ka meie väline tugevus. Julgelt rahulikult ja kindlalt edasi.

Kindlas usus Vaba Eestisse ja meie võidusse tervitan tänast kongressi ja soovin kongressile üksmeelset patriootlikku töö meeleolu ning head kordaminekut. Ma tänan.

Toimetaja märkus: 1. Majandusteadlased ja poliitikud arvavad, et Euroopa on 15-20 aasta pärast majanduslik suurjõud. Kuid sõjaliselt veel mitte. See näitab, et meil tuleb end pikemaks paguluspõlveks ette valmistada. 2. Nõuk. Vene on 25 USA valitsusega sõlmitud lepingust murdnud 24. Kas president R.Nixon arvab, et Kreml peab temaga sõlmitud lepinguid. Liiga julge ja naiivne lootus.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA.

Ülemaailmse Eesti Rahvuskongressi juhtmõtete resolutsioon. Vastu võetud Ülemaailmsel Eesti Rahvuskongressil ÜEP,14 juulil 1972 Torontos.

I Vaba maailma eestlaskonna praeguse töö ja võitluse peamine eesmärk ja ülesanne on Eesti maa ning rahva vabastamine Nõuk.Vene võimu alt. Selle ülesande ja eesmärgi olulisemaks toetuseks on Eesti Vabariigi jätkuv tunnistamine välisriikide poolt ning Eesti Vabariigi diplomaatiliste ja konsulaaresindajate püsimine.
II Vaba maailma eestlaskonna koondamine ja tema tahte avaldamine toimub vabade valimiste alusel loodud organisatsioonide kaudu. Eesmärkide ja ülesannete teostamisele aitab tõhusalt kaasa vabade eestlaste organisatsioonide usalduslik ja tihe omavaheline koostöö.
III Väljaspoole suunatud tegevuse huvides on vabade eestlaste organisatsioonidel,kes kannavad eestlaskonna valdava enamuse usaldust,otstarbekohasem hoiduda end sidumast sisepoliitiliste grupeeringutega, seega ka vältides üksteisest erinevaid ja lahkhelisid tekitada võivaid tõlgendusi Eesti riikliku täidesaatva võimu edasikestmise küsimuses.
IV Tuleb toetada eestkätt Balti ja teiste Nõukogude Venemaa poolt ikestatud rahvaste iseseisvuse taastamise ja ka nende suhtes kõikide rahvastega ühetaolise enesemääramise õiguse rakendamise ideid ja selleks arendada vajalikku koostööd kõigi rahvasteesindajatega,kes meie vabadustaotlusi toetavad. Vaba maailma eestlaskonna välisvõitlus on esmajoones suunatud ülalnimetatud õigusi maha suruva vene kommunistliku imperialismi vastu,kes tema poolt ikestatud maades teostab oma koloniaalpoliitikat.
V Eestlaskonna ülesandeks on võidelda Eestis toimuva venestamise,eesti rahva füüsilise hävitamise ja inimõiguste rikkumise vastu,sellest informeerides maailma avalikkust. Eesti maa ja rahva varade ekspluateerimine ja looduse reostamine Nõukogude Vene poolt peab lõppema ja eesti rahval peab olema õigus ise juhtida oma majanduslikku arengut.
VI Eesti organisatsioonid,nagu kohalikud seltsid,ühingud ja kõigi usutunnistuste kogudused,samuti perekond,kool ja noortetöö on aluseks millele tuleb eestluse viljelemine ja sellega eesti elu säilitamine ja arendamine.
VII Vaba maailma eestlaste rahvuskultuurilise loomingu viljelemine ja toetamine lahutamatu osa Eesti vabastamise võitlusest,sest eesti kultuuriloming vabas maailmas on valusaks pinnaks okupatsioonivõimudele.
VIII Okupeeritud Eestiga suhtlemises lähtume tõsiasjast,et oleme lahutamatu osa eesti rahvast ja meil ei ole vastuolusid seal asuva eesti rahvaga,rakendades selle juures aga vajalikku ettevaatust ja hoidudes kõigest,mis võiks kasulik olla seal asuvale võõrale rezhiimile.
IX Koostöö taotlemine ja katsetamine nii kultuurilisel kui ka poliitilisel alal Nõuk.Venemaa poolt okupeeritud Eesti kommunistliku rezhiimi ja selle toetajatega sisaldab endas kahjustavaid elemente Eesti vabastamise võitlusele. See,mida N.Vene ja kommunistlik propaganda nimetab koeksistentsiks välismaailmaga,on tegelikult osa nende õõnestamistöödest vaba maailma eestlaskonna ja kõigi vaba maailma rahvaste vabadust kandvate ideede vastu. Samaaegselt hindab vaba eestlaskond tunnustavalt okupeeritud kodumaal eesti kultuuriliste jõudude taotlusi vabamaks kultuuriloominguks.

Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu ettepanek apellikes. Ette loetud ja vastu võetud ÜEP, 15.juulil 1972 Toronto raekoja välja-

kul 20.000 vaba maailma eestlase poolt

Appeal to the World for Freedom to Estonia

Thousands of Estonians from many parts of the free world are gathered here in Toronto to manifest our national culture, traditsions,and heritage. We are united through a common language and ancestry which has its roots in the land of our forefathers - Estonia at the shores of the Baltic Sea.

Throughout past centuries,the will of the people of Estonia has been to live in freedom and peace. The independent Republic of Estonia became a reality in 1918,taking its recognized rightful place among the sovereign nations of the world. Progress in all fields of endeavor marked life in Estonia thereafter. This peaceful,constructive period came to an end in 1940 when,as a consequence of the Hitler-Stalin agreement,the Soviet Union invaded and occupied Estonia,as well as Latvia and Lithuania. The Soviet agression culminated in the illegal annexation of these independent countries to the Soviet Union and was followed by cruel destruction of life and property.

Estonians everywhere express their gratitude to the governments and peoples of Canada,the United States of America,and other countries who have steadfastly refused to recognize the Soviet Russian occupation and annexation of Estonia and the other Baltic States.

Today,the people of Estonia are governed by the rulers of Moscow in direct violation of existing treaties,international maw,and the universally recognized right of all nations to choose the from of government under which they wish to live. The voice of the people of Estonia has been silenced by the Kremlin. Their human rights are being grossly violated. The systematic Russification carried on in Estonia imperils the future existence of the Estonian nation and must be condemned as a policy of genocide.

The Estonian people Wish to live in peace with the Russian people, but cannot accept Russian supremacy over them.

World opinion is of importance to the people of Estonia in their present plight and must be brought to bear upon the Soviet regime.

For this reason,Estonians in the free world protest the Soviet Russian hegemony over Estonians and raise their voices in defence of their kin. They address this appeal to the world for every possible support to the people of Estonia in the name of humanity,justice and freedom.

So help us God.

Toronto,Canada
July 14,1972.

Suurtehingud

Oleme selle ajakirja veergudel oma lugejatele mitmel korral ja moel püüdnud teatavaks teha,et Moskva kõrval on eesti raha ja iseseisvuse kõige suuremaks vaenlaseks Washington. Viimased Washingtoni suurtehingud Moskvaga Euroopa ja teiste rahvaste arvel kinnitavad seda veelkord.

Kõigi selle peale vaatamata ÜEP Torontos näitasid,et eesti rahvas elab edasi kõikjal maailmas ja elab edasi ka kodumaal,kus samuti peetakse oma rahvuspidustusi naerulsui,trotsides võõrast võimu ja üle olles selle barbaarsusest.

A.

4.9.72

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 9 (101) IX a.
September 1972.

Ülemaailmsete Eesti Päevade Manifest
Vastu võetud Rahvuskongressil Torontos ja esitati R.Kreemi poolt eestlaste seisukohana manifestatsioonil

Ülemaailmsete Eesti Päevadeks Torontosse kogunenud eestlased kinnitavad üksmeelselt ja kõigutamatus veendumuses,et eesti rahva õigus vabadusele,enesemääramisele ja iseseisvusele oma isade maal ja rahvuslikul territooriumil on igavene ja püsiv.

Meie mõistame hukka Vene kommunistliku okupatsiooni Eestis.

Meil on kahju,et meie kokkutulekust ei saa osa võtta rahvuskaaslased Eestist,sest nende elu ja liikumist kontrollib Kremlist juhitud terrorisüsteem.

Meie juhime kogu maailma tähelepanu Eestis toimuvale rahvusmõrvale ja palume kogu vaba maailma rahvaste abi selle inimõiguslike põhimõtete vastase tegevuse lõpetamiseks.

Meie protesteerime selle vastu,et Eestit okupeeriv võõras võim esineb rahvusvahelisel foorumil eesti rahva volinikuna.

Oleme võõrsil eesti rahva liikmetena laiali paisatud üle mitmete kontinentide,oleme aga ka uhked,et võime oma panusega rikastada meie asukohamaade kultuuripilti. Ärgu kadugu kunagi maailma kultuurikangast eesti eripärane värvilõng.

Tunnistame eesti keele ja kultuuri viljelemise igas olukorras kõige tähtsamaks rahvuspoliitiliseks eesmärgiks. Kuigi eesti noored kasvavad ja omandavad hariduse mitmetes keelepiirkondades,jäägu eestlus ja eesti keel neid ühendavaks sidemeks.

Meie kõigutamatuks tahteavalduseks on:

1. Eesti rahva enesemääramise õiguse ja poliitiliste vabaduste tagasivõitmine:

2. eesti keele ja kultuuri säilitamine ning edendamine;

3. eesti rahva loovate jõudude koondamine ja toetamine ühiskondlikul,kultuurilisel,majanduslikul ja igal teisel tegevusalal.

Eeltooduks peab meid õhutama ja aitama meie kindel usk eesti rahva püsimisse. Olgu see ülemaailmne kokkutulek elavaks tõendiks eestlaste südameis leegitsevast rahvustundest.

Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu esimehe Alfred J. Andersoni tervitus Eesti Sõjameeste Kongressile 12. juulil 1972 Torontos, Kanadas Eesti Majas.

Armsad relvavennad!

Toon teile kõigile,kes siia sõjameeste kongressile kokku olete tulnud mitmest vaba maailma osadest,südamlikke tervitusi ja parimaid soove Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu nimel.

Erilise lugupidamise ja austusega tervitame neid relvavendi,kes eesti rahva vabaduse ja eluõiguse eest võideldes on võitlusliinil kaotanud oma tervise ja kelledel on olnud võimalus sellele eestlaste suurkõkkutulekule tulla lähedalt ja kaugelt.

Rahvaste vabaduse mõiste algidud kuuluvad kaugesse minevikku. Atheena seaduseandja ja mõttetark Solon pani kuuenda sajandi alguses aluse esimisele demokraatiale maailmas kutsudes linna valitsemisest osavõtma kõiki kodanikke. Peatselt tekkis aga Atheenale suur hädaoht ühenduses Pärsia suurvõimu tungiga lähnde. Atheena rahval tuli otsustada kas võidelda vabaduse eest pärslaste vastu või langeda orjusesse. Enne otsustavat lahingut pärslastega Kreeka juhid ütlesid oma meestele: "Kui meie liitume võitlusesse pärslaste vastu,siis kõige enne pidage meeles meie vabadust..." Marathoni ja Salamise lahingutes purustati pärslaste väed ja algas Atheena Kuldne Ajastu. Thermopylae lahingu eel (480 a.e.K.) üks Sparta sõjamees ütles teisele,et Pärsia sõjavägi on nii suur,et nende poolt väljalastud nooled varjutavad taeva. Teine sõjamees vastas sellele: "Heaküll,siis võitleme varjus."

Selles,mida meie antiikmaailma ajaloost loeme Kreeka rahva vabadusest ja sellele järgnenud Kuldsest Ajastust,on palju ühist eesti rahvaga ja eesti rahva saatusega. Eesti rahval on olnud põlvest põlve vankumatu püüdlus vabadusele ja iseseisvusele. See vankumatu usk viis eesti mehed vabatahtlikult Eesti Vabadussõtta mitmekordselt ülekaaluka vaenlase vastu ning võit vaenlase üle kindlustas vabaduse ja iseseisvuse eesti rahvale. See oli eesti rahva Kuldne Ajastu.

Eesti rahvas kaotas oma vabaduse ja iseseisvuse Teise Maailmasõja keerises,kuid sellele kaotusele vaatamata vaenlane ei ole suutnud murda eestlase ja eesti rahva paindumatut usku oma õigusesse ja vabadusesse.

Eesti rahvas on uhke oma sõjameestele,kes veelkordselt näitasid oma kangelaslikku vastupanu Narva liinil,Sinimägedes,Peipsi rannikul ja mujal,ja kandes raskeid vereohvreid takistasid vaenlase edasitungi rohkem kui poole aasta jooksul. See eesti sõjameeste kangelaslik vastupanu andis eestlastele aega kodumaalt põgeneda vabasse maailma.

Kodumaalt lahkunud eestlased,kes elavad laialipillatuna kõikides vaba maailma osades,moodustavad nüüd vabatahtliku Maleva,kes ise ja nende järeltulijad kannavad edasi eetluse ideed ja võitlusvaimu ning seda sisendavad edasi põlvest põlve.

Ülim siht vaba maailma eesti rahva tegevuses on vabaduse toomine kodumaale ja eesti rahvale.

Meie,täna siin kogunenud sõjamehed,noored ja vanad anname kodumaal asuvale eesti rahvale lubaduse töötada üksmeeles ja ühises koostöös,ja teha kõik mis on meie võimuses vabaduse toomiseks kodumaale ja seal elavale eesti rahvale. Kinnitagu tänane kongress meie üksmeelt ja usku selleks.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Kokkuvõte sõjameeste üritustest

Sõjameeste kongress ÜEP 1972,Torontos toimus üksmeelses meeleolus. Ettekanded mis kõik lühikesed olid kuulati ära ja võeti teadmiseks. Resolutsioonid peale ühe võeti vastu. Ettekantud resolutsioonide suhtes anti võimalus hääletada kas poolt ehk vastu. Resolutsioonide ja ettekannete ärakirju meil seni ei ole õnnestunud saada. Kui need saame avaldame Virgatsis.

Kongressist võttis osa ligemale 200 esindajat seitsmelt maalt. Nendele kaasusid kutsutud külalised endisest eesti armeest,Vabadusristi ja Teisest Maailmasõjast Raudristi kavalerid. E.V.esindaja USA-st E.Jaakson, aukonsul I.Heinsoo,ÜEKN esimees A.J.Anderson,R.N.esimees T.Kint,E.K. H. Mark ja teiste rahvulike keskorganisatsioonide esindajaid.

Pärast võitlejate organisatsioonide lippude sisse kandmist sai sõna kongressi avamiseks Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimees Avdy Andresson. (Avasõna on toodud ära eelmises s.o.augusti kuu Virgatsis). Avasõnas ettetoodud põhimõtted kinnitati koosoleku poolt üldise aplausiga.

Pärast avasõna õpetaja O.Puhm pidas päevakohase ja hingestatud palve. Ta lõpetas oma palvuse sõnadega,et kui meil eestlastel püsib südames kindel võitleja usk - siis ei sure Eesti kunagi. Võitlejate ansambel laulis J.Aaviku "Hoia Jumal Eestit." Näitleja Rein Andre kandis ette luulevormi asetatud vandetõotuse "Meie tõuseme jälle!" Järgnes kongressi rakendamine kongressi toimkonna esimehe A.Nõmmiku poolt. Olles tervitanud kogunenud relvavendi ta tõmbas teatavaid paralleele esile selle ajaloolise kongressi ja Tallinnas 1917 a. peetud eesti sõjameeste kongressi vahel. Vabadusristi kavalere ja sõjavigastatuid tervitadi aplaosiga püsti seistes.

Tervituseks sai esimisena sõna E.V.esindaja peakonsul USA-s E.Jaakson. Ta meenutas E.V.presidendi K.Pätsi sõnavõttu Võidupühal 1938 a., milles viimane ütles,et "ainult need rahvad suudavad luua iseseisvaid riike,kes austavad õigust sõnades ja tegudes ning on selle eest valmis valama ka verd,andma elu tervist ja varandust!" Soovides kongressile head kordaminekut ta ütles,peame saama üle omavahelistest väiksetest arusaamatustest ja tegutsema oma suurte eesmärkide suunas käsikäes.

E.V.aukonsul I.Heinsoo Kanadas rõhutades oma ühtekuuluvust relvavendadega. Nägi rahvuslikus järelkasvus meie rahvale elu ja surma küsimust. Samuti iseloomustas ta ohtlikuna "rahvusliku koeksistentsi" sildi all arendatavat suigutus poliitikat ja venelaste algatusel ja juhtimisel kavandusel olevat n.n.Euroopa julgeoleku konverentsi - milline võib puudutada hädaohtlikus suunas Balti riikide saatusi.

Järgnes tervitus Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu esimehelt A.J.Anersonilt. (tervitus on ära toodud sama Virgatsi 2.lhk.)

Kongressi juhatajateks valiti Y.Anson - USA, H.Teder - Kanada, ja V.Pärtel - Inglismaa,sekretärideks K.Alt - Austraalia, J.Pedak - USA, A.Kala - Kanada ja V.Kinnas - Inglismaa. Resolutsioonide toimkonda valiti V.Saarsen ja A.Ilves - Rootsi, A.Otan - Inglismaa, E.Lipping ja E. Vallaste - USA, R.Aabajõe ja A.Mägisoo - Saksamaa ja A,Tomander - Kanada.

Järgnes rida erialaseid loenguid,neist esimisena A.Nõmmikult kokkuvõtlik ülevaade sõjapoliitilisest olukorrast pärast II Maailmasõda. I.Tõrmaküla kõneles oma ettekandes eestlaste rahvuspoliitilistest taotlustest. Ta ütles muuhulgas,et Ü.E.Päevad on suur nõupidamiste aeg, sellest peavad tõusma uued organisatoorsed tööplaanid. Koeksistentsi küsimuses tuleb võtta kindel seisukoht,muidu jääb meie vanker seisma ja palju sellest,mis oleme saavutanud aastakümnete jooksul,variseb kokku

nagu liiv. Tuleb luua tugipunktide süsteem,kui üks variseb,jätkab teine. Ei ole mitte tark ega kasulik kõiki mune ühte korvi asetada...

E.Lipping refereeris koostöö tähtsusest teiste ikestatud rahvastega. Ta tuletas meelde kuidas II Maailmasõja lõpul mängiti Kremli meele alla pool Euroopat. Sellega lõhuti tugev kommunismivastane puhver Jäämerest Musta mereni. Neist rahvastest tulenevad jõud võiksid olla määratu suurusega ja seda koostööd tuleb arendada vabas maailmas ja ka selleks,et osutada vastavat vastukaalu n.n.superpoweritele.

A.Piirisild (läänerannikult) loengu meie võimalikest liitlastest asukohamaadel kandis tema mitte kohale tulekul ette dr.A.Pallop. Selles anti peamine ülevaade USA-s toimunud vastavast tegevusest - kuidas on suudetud võita meie eesmärkidele sõpru riigi-ja avalikuelu tegelaste hulgast jne. Referent rõhutas,et tihti ei olegi selleks mitte vaja suuri kapitale,et küsimusi liikuma panna vaid piisab võitleja heast tahtest,tööinnust,paberist ja postmargist.

Viimase loengu kongressi esimesel poolel kandis ette Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse abiesimees - Kanadas A.Jurs. Ta märkis,et paljude vabade maade noorust on juhitud vaenlase abiga võrgutavatele teedele,mille läbi on levinud narkootiliste ainete tarvitamine,lohakus, vastutuse puudumine j.t.taolisi nähteid. See uus olukord on kasvatanud noortest palju iseloomutuid argpükse. Meie ülesanne on püüda hoida oma noorust eemal niisugusest hukutavast teest ja liita neid oma rahvasliku tegevuse ning võitlustööga. Meie peame omi organisatsioone laiendama ja värskendama,otsides ühtlasi uusi teid,et lüüa vaenlast,ükskõik millise nime või kattesildi all ta tegutseb.

Ettekannetele järgnes väga piiratud aja tõttu ainult lühikesi sõnavõtte. Mitmed pidasid järgnevat kahte aastat kriitilisteks ja märkisid, et meie naabrid lätlased ja leedulased on jõudnud oma eeltöödes meist kaugele ette,et pareerida Euroopa julgeolekukonverentsi kahjulikkust. Ka märgiti,et paguluses olevatel eestlastel peavad n.ü.ajudetrusti kaudu olema juba ette nägevad plaanid ja vahendid,siiani oleme enamikus tegelenud nagu tagasivaatavalt,s.t.naelutanud kinni juba sündinud fakte ja siis nende suunas tegutsemist alustanud. Kongressi esimine osa lõppes kunstiliste ettekannetega. Sõpran Sylvia Preem esines päevakohaselt Evalt Aava eestiainelise ettekandega solistina ja duetiks koos tenor August Raiduriga,saades sooja aplausi osalisteks. Klaveril saatis neid Aino Kurg. Järgnes kongressiliikmete ühine pildistamine ja lõunaeine Eesti Maja kohvikus.

Pärast einet esines pikema sõjateemalise loenguga Kanada armees teeniv kapten Pearu Nõmmik. Ta käsitles moodsa sõjapidamise küsimusi,taktikat,tehnikat ja relvastust,tuues eriti esile muudatusi,mis on lennuväes, laevastikus ja soomusvägedes ühenduses kas tehnoloogia arenguga või nukleaarsete relvade kasutamise ohu läbi. Ladusasti ja asjatundlikult esitatud ettekannet täiendas omakorda sari suuri värvilisi loengu kohaseid ekraanile suunatud pilte.

(Järgneb)

* * * * *

Äsja ilmus Välis-Eesti & EMP Stockholm väljaandel Laiarööpaline soomusrong Nr.2 Vabadussõjas. Koostajad Edvin Reinvaldt ja Tõnis Kint. Raamat on väärt lugemiseks kõigile eestlastele kes on huvitatud võitlustest Eesti Vabariigi saamiseks. Raamat ei tohiks puududa ühegi eesti patrioodi lugemise laual. Eriti soovitame seda lugeda noortel,et nad õpiks tundma kuidas tegelikult Vabadussõjas võideldi.

A.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 10 (102) IX a.
Oktoober 1972.

Kanada peaminister Pierre Elliott Trudeau lõkitus Ülemaailmsetele Eesti Päevadele Torontos, Kanadas 1972 a.

Prime Minister - Premier Ministre

Since the times of the first explorers the development of Canada has depended upon the hard work and imagination of people who have come here from different parts of the world, bringing with them their values and traditions. In recent years our population has been strengthened and diversified by newcomers from many countries. Our common goal is a society which will not impose a single way of life on all but which will recognaize and encourage the contributions which every group can make to the Canadian community.

To all those attending the Estonian World Festival of 1972 in Toronto, and to Canadians of Estonian origin who are contributing so much to the richness and variety of Canadian life, I am pleased to send my very best wishes.

/ P.E. Trudeau /

O t t a w a,
1 9 7 2 .

USA presidendi tervitus ÜEP Torontos, Kanadas 1972 a.

The Western White House San Clemente

July 10.1972

Dear Mr. Pleer:

Please convey my warmest greetings and very best wishes to all who are gathered for the Estonian World Festival in Toronto, Canada, on July 8 - 22.

We in the United States are proud of the many cultural contributions to our heritage made by citizens of Estonian descent. The spirit of traditional Estonian games and song festivals has played an important historical role through the centuries in your native land, inspiring the people there and uplifting their national spirit.

This year's festival in Toronto is not only preserving and transmitting this rich cultural heritage of the past, but it will also serve as a source of spiritual unity for people of Estonian descent of all continents, generations and diverse interests.

I am happy to join you in these festivities in spirit and share with you the pride and joy which is justly yours,

Sincerely

Richard Nixon

Eesti Rahvusnõukogu Konverents, 13. juulil 1972 a.
Arne Tõnis Kint, Okland Kalifornia ettekanne,
Miks vajame Vabariigi Valitsust eksiilis?

ERN tegevusest Läänerannikul

ERN usaldusmehena Ameeria Ühendriikide Läänerannikul on minuni saabunud Rootsist 1971-72 tegevusaastal 449 trükitud standard lehekülge informatsiooni, mitte arvestades Ameerika ega Kanada organisatsioonide informatsiooniga. Sellest Rootsi informatsioonist on 51,4% ERN-u oma ja ülejäänud Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis, Eesti Rahvusfond, Eesti Komitee, Balti Komitee, Balti Instituut, Eesti Abistamiskeskus, ajaleht Teataja, ajaleht Välis Eesti, Eesti Teaduslik Selts Rootsis, ja World Anti-Communist League - Swedich Chaper informatsioon. 449-st lehekäljest materjalist on 21,2% olnud usalduslik materjal ja sellest usalduslikust informatsioonist on 24,2% (või 5,1%-449:ast) teated otse Eestist mis pole veel mitte kusakil publitseeritud. Suurem osa informatsioonist on eestikeelne, 18,1% on rootsikeelne, 5,8% on ingliskeelne ja 21,2% on otse kasutuskõlbuline kas propagandamaterjalina ingliskeelt rääkivate hulgas või eestlastele muutmatult edasi andmiseks.

Peamine tegevus on olnud antud informatsiooni taustal mida võiks puhtalt ERN-u kontusse kirjutada. Kirjade kirjutamine rahvaesindajatele Am.Ühendriikide kongressis võiks arvestada ERN arvele kas algmateriaali pärast või lihtsalt põhjusel et esinen usaldusmehena, sealjuures aga väga harva olen lisanud mingisuguse organisatsiooni nime allkirja juurde.

Kõige akuutsem teema on olnud möödunud 1970-71 aastal ja on ka edasi 1972 aastal Euroopa Julgeoleku Konverents mida Nõukogude Vene iga hinna eest püüab läbi viia ja mis - kui õnnestub - võib tähendada meile et läänneliitlased "de jure" tunnustavad praeguseid Nõuk.Vene piire, mis hõlmavad ka Eesti, ja sellega oleks hädaohus kõik meie välisesindused kes veel Eesti Vabariigi nimel eksisteerivad. See raskendaks ka meie tööd ja staaži deklaratsioonide ja resolutsioonide nõudmisel Am.Ühendriikide ametiasutuste ja avaliku elu tegelaste juures. Siiani on heaks argumendiks olnud et Am.Ühendriigid ei tunnusta Eesti vägivaldset liitumist Nõuk.Liiduga ja tunnustadakse Eesti Vabariigi esindajaid ja igasugune selle positsiooni eitamine on Am.Ühendriikide huvide vastu töötamine. Eelmainitud asjaolud ja praegune maailma suund on põhjused miks meie peaks panema rohkem rõhku Eesti Vabariigi Valitsusele eksiilis - ja ma ei ütle seda mitte ainult sellepärast et praegult presidendi ülesannetes on Tõnis Kint ja minu nimi juhtub olema Arne T.Kint! Kui rajame oma tegevuse ainult praegustele välisesindustele ja kui need välisesindused on meie ainsad legaalse jõu allikad siis võib tulla päev kus leiame endid - nii õelda - tänaval ja ilma mingisuguse juriidilise tagatiseta. Praegune Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis on nii nimetatud kontinuiteedi mõttele rajatud ja tugineb Eesti Vabariigi Põhiseadusele. Kui Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis veel suudab laiendada oma kandepinda kus iganes eestlased eksiilis eksisteerivad siis ei ole karta ka Eesti Vabariigi juriidilise võitlusvahendi väljasuremist. Väljasuremine sünnib ainult siis kui meie ise ei ole nõus Eesti Vabariigi põhiseaduse sätteid austama ja ammutama oma tunnustuse mitte sisemisest rahvuslikust jõust ja uhkusest vaid välisriikidelt - kes täna on meie sõbrad aga homme enam võib olla ei ole. Meie vajame muidugi ka Eesti Vabariigi

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

välisesindusi ja on tänuväärt nii kaua kui veel praegult esinduste kohtadel inimesed häirimata oma tööd saavad teha ja nemad väärivad ka kõik meie toetuse,kaasabi ja tänu.

Teine olulisem siht on olnud et kontakte luua kõikide aktiivsete pagulasorganisatsioonidega ja rahvustega. Antibolshevik Bloc of Nations (ABN) organisatsiooni ja nende ajakirja,ABN Correspondence,kaudu on võimalik olnud dissemineerida Eesti ja eestlaste kohta teateid ülemaailmses ulatuses. ABN'i ja Euroopean Freedom Council'i (EFC) konverents pidi toimuma Londonis 27.juunist kuni 2.juulini aga jäi ära kahe peategelase,Yaroslav Stetsko ja Ctibor Pokorny,haigestumise tõttu - aga see peetakse hiljem kunagi. Konverents tegeleb ka Euroopa julgeoleku konverentsi probleemidega ja kõigile teadaolevatele eesti organisatsioonidele Inglismaal läksid kutsed osavõtuks välja.

San Franciscos alustas 1972 a.veebruaris tegevust eesti raadiokomitee ja KQED/FM saatejaamast tuleb "Eesti Tund" igal kuul neljandal teisipäeval. Koostöö saadete osas on ukrainlaste,poolakate ja tšehhidega ja kõik rahvused annavad edasi teineteise uudiseid - nii siis on võimalik igal teisipäeva õhtul kuulata eesti uudiseid Põhja Kaliforniast. Saadete peaeesmärk on suunatud ameerika publikule Eesti ja eestlaste tutvustamiseks.

Ikestatud Rahvaste Komiteega on ka kontakte kuigi see organisatsioon viimastel aastatel pole olnud nii aktiivne ega effektiivne kui varematel aastatel - peamiselt sisetülitsemiste ja isikukultuse arendamise tõttu mõnede rahvuste poolt kõigi teiste rahvuste arvel. Koostööd harrastades teiste rahvustega peame olema absoluutselt korrektsed,peame nõudma vabadust ja enesemääramiseõigust kõigile okupeeritud ja kurnatud rahvastele - sest kui tahame endile ja kodueestlastele õigust peame ka õiglaselt teistega käituma. See asjaolu aga seab meid probleemide ette maade ja rahvaste juures kus pole kerge vahet teha kellel see õigus on ja on olukordi kus oleks vaja tsentraalset direktsiooni kui ka vastavat argumentatsiooni oma positsioonide ja seisukohavõttude põhjendamiseks. Näitena - teiste hulgas - võiks tuua siin Palestiina araablased versus Iisraeli riik,või kus lõpeb tšehhide maa-ala ja algab slovakkide oma?

Oleks tähtis ka kaaluda - millele osutame peaeesmärku oma Eesti Vabariigi taastamise püüdlustes ja kodueestlastele vabaduse kättevõitlemisel - kas on meie peamine vaenlane kommunism või lihtsalt venelased ja venestamine? Eestis tänapäeval venelaste juurdevool ja venestamine on suurim kimbatus ja kommunistlik partei on vahend mille kaudu osa eestimeelseid inimesi püüavad oma jõu kohaselt venelaste juurdepugemist ja sissepookimist Eestisse pidurdada.

Toetades dissidentsete kommunistliku partei faktsioonide võitlust Moskvaga igal pool maailmas - aga peamiselt Euroopas ja Aasias-, rõhutades sealjuures rahvaste enesemääramise õigust,oleks meil võimalus siduda venelaste tähelepanu,jõudu ja energiat eemale Eestist - mis praegult koos Läti ja Leeduga loetakse Nõuk.Liidu kõige rahutuimaks n.n. osariikideks. Eestis maal siiski pilt on praegult masendavalt troostitu ja tänapäeva maailma suundade taustal pole paranemist silmapiiril.

ERN-u kaudu,mis on moodustatud parteide alusel,on meil võimalus,eriti Euroopas,infiltreerida üleilmseid ja üle-Euroopalikke parteide organisatsioone - nagu kristlikud demokraadid,sotsialistid,põllumehed, ... jne. - ja esmajärgulist informatsiooni koguda tegevuste ja mõtlemiseviiside kohta. Tsentraliseeritult see kogutud informatsioon võib olla meie püüdlustele abiks ja võimaldab igal juhul poliitiliselt õigete otsuste tegemist. Sellepärast isiklikult sooviksin näha rohkem tolerantsust meie inimeste hulgas ja mitte ainult "siltide" järele käimist,sest nii võib

juhtuda et kaasmaalased lõõvad "oma mehe oina pähe maha!"

Toimetaja: Arne T.Kint,on San Francisco Eesti Võitlejate Ühingu esimees.

Sõjameeste Kongress
(järg Virgats nr. 9,1972.)

Prof.Toivo Miljani loengut Vaba Euroopa kujunemisest majanduslikuks ja poliitiliseks suurvõimuks varjutas teatav pessimistlik arvamus,mille kohaselt seesugune tulemus võiks teostuda kunagi väga pikkade aegade möödudes. Vahepealsetes maailmapoliitilistes keerdkäikudes oleks aga ikkagi USA ja Nõuk.Vene suurvõimudena veel domineerivad. Kõneleja tähendas,et kadunud DeGaulle oli esimine Euroopa tähtsam riigimees,kes taipas tegelikku olukorda ja püüdis hakata looma vastukaalu liituva Euroopa näol. Mõned suurriigid on arendanud ühendatud Euroopa suunas "segast poliitikat" ja sellekohaselt on raske ütelda millal või milles nad on olnud ühendatud tugeva Euroopa poolt,millal vastu. Kõneleja lisas, et Hiina ja Jaapan võivad ka tõusta rahvusvahelises elus uuteks suurjõududeks aga see on mähitud veel idamaisesse müsteeriumi.(Järgneb)

Koostöö ja sõpruse huvides

Koostöö ja sõpruse huvides Nõuk.Venega saabub Baltimoresse,otse Washingtoni külja alla Nõuk.Vene merejõudude õppelaev,1400-tonnine purjek "Tovarishtsh",mille pardal asub 174 meest. N.Vene laev tuli osa võtma pidustustest USA sõjalaeva,fragatt "Constellation" 175 aasta juubeli tähistamiseks. Laev jääb Baltimoresse pikemaks ajaks.

Nõuk.Vene lennukid luurel USA Idarannikul

N.Vene agressiivsuse sarjas ilmnes läinud nädala algul uus nähe: N.Vene lennukid on asunud luurelendudele USA Idaranniku piirkonnas.

Vene lennukite kodubaasiks on Kuuba,kust nad varem on teostanud luurelende peamiselt Kariibi mere ümbruses. Seekord lendas aga kaks TU-95 pommilennukit kaugele Idaranniku piirkonda,sõandamata siiski tulla ligemale kui 50 miili USA rannikust.

Vene lennukite tegevust jälgiti kogu aeg lennukikandja "Forrsetali" radaritega.

(VES)

Nõuk.Vene-Puna Hiina piiritüli

N.Vene-Valitsuse häälekandja "Izvestia" teatel on P.Hiinas avaldatud uus Hiina atlas,milles Hiina territooriumi hulka on arvatud hulk N.Vene alasid Mongoolias,Kazahhastanis ja mujal. Kokku olevat Hiina alade hulka arvatud üle 900.000 ruutmiili,praegusi N.Vene alasid. Hiina atlas ei olevat kaugeltki mitte ainult geografiline. Hiina ja N.Venel on praegu ühist piiri 4.300 miili. Viimastel andmetel on N.Vene oma Hiina piiril olevate diviiside arvu,seniselt 44 diviisilt tõstnud 49 diviisile.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 11 (103) IX a.
November 1972.

Kalevi kutse

Jälgides ÜEP,1972 Torontos organisatsioonide koosolekuid ja rahvuskongressi peab imestama kuidas siin maailmas kõik liigub laineliselt, vastuolust vastuollu. Uued eluvormid sünnivad ja vanad kaovad. On hea, kui meist paremal on sõbrad. Hea on kui nad on ka vasakul. Hea,kui nad on mõlemil pool.

Meil tuleb kaitsta üksmeelselt oma iidset isade maad ja vabadust. Kõik muu on praegu kõrvaline.

Meie näeme kodumaa silmapiiril oma rahva hävitamist - on ülim aeg muutuda rahutuks. Meie rahvast hävitatakse ja meie maad ning maapõue varsid rüüstatakse. Resolutsioonidega ei saa vaenlast kodumaalt lahkuma sundida. On vaja tegusid õiges kohas ja õigel ajal. Selleks peame olema ette valmistatud. Meil on valida kas meie või nemad! Oodatud ja aastatid ettevalmistatud nõumaja Torontos ei toonud asjasse peaegu ei mingit selgust ega lahendust. Meie ei tohi unustada tõde,et alati võidetakse,kui see on kõikide ühine tahe. Nagu see oli meie Vabadussõjas. Meie ei näinud aga sellist tahet Totontos. Kahjuks ei näe seda tundvat mõned meie tänapäeva poliitikud. Ka täna ja tulevikus me vajame üksmeelt, sest iga päev,iga öö tulevad uued peninukkide hulgad meie iidsele isade maale. Iga öö võib rahvas ärgata kus peninukid ootavad,oda käes õues. Vajame üksmeelt,patriootlikke võitlejaid ja nede tugevaid organisatsioone. Vajame patriootlikku kirjandust,luuletusi,muusikat jne. Kogu eestlaskond - eesti rahvas tuleb sellesse võitlusesse rakendada .... kas või sundida.

Kõik mis seni on tehtud ei ole patriootlikust seisukohast vaadatuna küllaldane. Puudub üksmeel ja ka üks keskne ajude trust võitluse juhtimiseks. Meie kui väikerahvas ei saa seda endile lubada.

Nõupidamised olid enamuses poliitiliste rühmituste omavaheline sisemine nääklemine,mis jätkus selle peale vaatamata,et üks pool tegi suuri järelandmisi üksmeele saavutamiseks. (Vanasõna ütleb,et targem annab järele). Mõned meie juhtivad poliitikud talitavad rahvuslikust seisukohast vaadatuna täiesti vastutustundetult. Isegi võitlejatele püüdis üks pool tagaukse kaudu oma väär seisukohti peale suruda. Oleme kaotanud oma patriootlikud juhid,kes vormiks meie ajalugu. Rahva asju püütakse ajada vaikiva ajastu "demokraatia" - Isamaa liidu vaimus - mis lõppes riikliku iseseisvuse kaotamisega.

Kuigi rahu kosutab,vaen väsitab,ei näe meie rahu. Omavaheline hõõrumine ei aita meid. Meie teame,et urisemised on olnud alati,aga praegu ei ole aeg urisemiseks. Eesti rahva võitlus peab veerema ühes suunas. Meie saatus nõuab meilt usku kõigisse sellesse mida teeme üksmeelselt eelolevaks suureks teoks. Ajajärk nõuab kõigilt vabadelt eestlastelt,eriti võitlejatelt,ühte meelt,distsipliini ja kogu eestlaskond ühte juhti,ühte ajude trusti rahva juhtimiseks ja võitluse koordineerimiseks. See on Kalevi kutse ja käsk oma rahvale.

Avdy Andresson

Välisvõitluse Nädal

Keskuse peakoosolek 13.mail 1972,New Yorgi Eesti Majas otsustas k.a. Vabadusvõitluse Nädala korraldada 25.nov. kuni 03.dets. Kutsume liikmesorganisatsioone üles selle palve täitmisele ja vastavalt kohapealsetele võimalustele püüda Vabadusvõitluse Nädal päevakohase kavaga läbi viia patrioötlikus vaimus.

Sõjameeste Kongress
(järg Virgats nr.10,1972)

Eesti Ohvitseride Keskkogu algatase üle langenute auraamatu asjus kõneles pikemalt Keskkogu esimees kpt.A.Kurgvel. Ta märkis,et mõned aastad kestnud tööd on paisunud ulatuslikuks ja selle tulemusel on kogutud seni andmeid üle 8-tuhande isiku kohta. Aegajalt on avaldatud lahinguis langenute,mõrvatute j.t.nimesid Saksamaal ilmuvas ajalehes "Võitlejas". Neid andmeid on tulnud alaliselt täiendada parandustega, sest n.ü. kaudsel teel. Langenute auraamatut tahetakse täiendada ka Eesti Vabadussõjas langenute nimedega. Kõneleja lisas,et viimases on kõige puudulikumad 2.jalaväe polgu ja Ingeri polgu langenute nimekirjad ja palus kõiki,kellel mingil viisil võimalik selles abiks olla, teatada vastavalt auraamatu koostajale.

Kui pärast A.Kurgveli loengut avati sõnavõtud,küsiti koheselt (maj. J.Padise) - kas on andmeid kuhu on kadunud üle poolesaja tuhande eestlase nimekirjad,kellede kui kommunismiohvrite kohta koostati need Eestis viimase saksa okupatsiooni ajal Eesti Rahva Ühisabi ühe vastava eriosakonna kaudu? Referent vastas,et ta on kuulnud,et see nimekiri on olnud varemalt Rootsis,sealt on see ühede andmete kaudu saadetud USA-sse Kersteni (Kongressi) komisjonile. Viimasest aga eitati niisugust teadet ja sealt peale on kadunud jäljed selle tähtsa andmestiku kohta. E.Ohvitseride Keskkogu USA-s kui langenute auraamatu aktsiooni algataja ja käigus hoidja on püüdnud seda küsimust jatkuvalt selgitada. Nimekirja leidmine looks uue pildi selle raskustega seotud töö edukamaks lõpetamiseks. Referent lisas veel lõpuks,et kui kommunistid hävitasid kodumaal kõik meie Vabadussõjas langenute mälestusmärgid,siis langenute auraamatut - mis ilmuks nüüd vabas maailmas,ei suudaks nad hävitada ja see jääks kirja asetatuna püsima tulevastele põlvedele.

Tuntud sõjakirjanik Jüri Remmelgas Rootsist tegi oma sõnavõtus teatavaks,et on õnnestunud leida vabas maailmas mitmeid Eestis omal ajal ilmunud sõjakirjanduslikke raamatuid,peamiselt on need memuaarid. Rootsis on astutud samme,et nüüd pärast soomusrongide tegevust käsitlevat teost saadaks anda välja veel 4-5 taolist teost. Edasi sõnavõtja leidis,et ühe eesti ajalehe veergudel on lugejakirjas A.P. ohtlikus ja halvas sõnastuses jätnud mulje - nagu tuleks ÜEP-del j.m. sõnavõtjaid j.t.esinejaid meil hakata enne "skriinima",et kas nad on küllalt "puhtad",mis tundub tema arvates mitte vajalikuna.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

Vaba Eesti Sõna nr.39, 28.sept.1972

ÜE Päevad - kus ja kunas (väljavõte)

ÜE. Päevadest on olnud meie ajakirjanduses sõnavõtte,kus ja kuna tuleks pidada järgmised. Eriti vajab vastukaja "Vaba Eesti Sõnas" nr. 36 avaldatud H.Raudsepa juhtkiri,milles tähendatud,et maa valikul peab olema mõõduandvaks poliitiline moment,mistõttu Rootsi ei ole sobiv. Võiks aga arvata,et Torontos toimunud päevade suhtes seda poliitilist külge kiputakse üle hindama.

Eestlaste meeleavaldus-rongikäik oli põhiliselt iseteadvusliku tähendusega üritus. Suurt poliitilist tähtsust võib ta omada ainult eestlaste seesmisest vaatekohast. See ei muuda valitsuse seisukohti, ei leevenda N.Liidu venestamise joont,rahvusvahelistes org-ides ei tule selletõttu Eesti küsimuses debatt jne.

Samuti ei saa lugeda Torontos peetud Rahvuskongressi suure poliitilise tähtsusega ürituseks,seepärast et seal ei kerkinud esile ühtegi uut ideed ega tegevust suunavat kava. Ei saanutki kerkida,sest oli organiseeritud nõnda,et sinna tuldi kinnitama asju mille suhtes nagunii juba varem üldine nõusolek olemas oli. Pigem võiks öelda,et eelnev telgitaguses ja üks seal läbi surutud resolutsioonidest võimalikult õõnestab pagulus-eestlaskondade kooskõlastust vajavat poliitilist ühistegevust,seepärast et vajaduseta solvati ja üritati eemale tõugata välisvõitluse ja eestluse viljelemise alal vahest viljakamaid org-e, mis tegutsevad Rootsis,seda pagulaspoliitilistel põhjustel.

Oluliseks poliitiliseks momendiks Toronto päevadel oli kahe Kanada valitsuse ministri kõnepulti asetamine poliitilise tuumaga kõnedeks. Seda aga ei hinnatud mõjuvalt,võibolla sellepärast,et kõnelejad olid liberaalid. Vastupidiselt asetasid eestlased suured kellad endise konservatiivist peaministri Difenbakeri kõnele,kes aga ei suuda ulatuslikult mõjutada Kanada välis-ega sisepoliitikat.

Mis on selle poliitiliseks momendiks,miks järgmiste päevade korraldamine peaks toimuma just USA-s ja mitte Rootsis,nagu VES juhtkiri seda soovitab? Tõenäoliselt ei ole neid põhjusi,vastupidiselt on põhjusi,miks päevi Rootsis korraldada.

Seetõttu oleks päevade korraldamine,just väliselt ja ka seesmiselt tugeva kultuurilise iseloomuga Rootsis. Oleks soovitav,et 1978.a. päevad oleks Rootsis,ning suurlaager Euroopas,kuigi laager rotatsiooni korras oleks USA-s. Võibolla tuleks ühed "minipäevad" ja suurlaager pidada kunagi isegi Austraalias.

T.Parming

Teataja nr.14, 30 sept.1972

Miks Rahvuskongressil ei arutatud eestluse elulisi ja olulisi probleeme

Möödunud kongressi on küll kiidetud,kuid kohasem oleks teda pidada ülehinnatud sündmuseks. Ei toodud aga esile ühtegi uut ideed,lähtekohta ega kongreetset plaani,kuidas neid sihte saavutada muutuvas maailmapoliitilises olukorras ning olevate ressursside ja hajutuste juures. Ja just see oleks pidanud olema kongressi ülesandeks!

Poliitiline areen,millel toimub meie rahvuslik välisvõitlus,on kiirelt ja drastiliselt muutumas. Lääne suurriigid mitte ainult ei taotle koeksistentsile rajatud poliitikat,nad isegi otsivad koostööd kultuuri-

lisel,majanduslikul ja poliitilisel pinnal. Rahvus-Hiina kõrvaldati UN-ist nõnda,et ei jäänud jälge ta nimest. Selle riigi välisvõitluse programm antikommunistliku alusega tehti kehtetuks üheainsa lennureisiga Ühendriikidest Hiina mandrile.

Kuidas peaks pagulaskond poliitiliselt organiseeritud olema? Kongress sai siin hakkama veidra teoga. Eelnenud telgitagused ja üks läbisurutud resolutsioonidest nagu kippusid ainult poliitilistel motiividel tõukama nende seniselt mõjuandvalt positsioonilt neid organisatsioone,kes vahest meie välisvõitluse alal on tegutsenud kõige viljakamalt. Neid organisatsioone Rootsis nagu peeti selleks sobimatuks,sest nad pole moodustatud "üldvalimisega". Aga kas Ühendriikides toimuv populaarsuse võistlus valimiste nime all on see ideaalmudel kõige eestlaskondade jaoks?

Kunagi tuleks ülemaailmsel kokkutulekul diskuteerida "Oslo valitsuse" küsimust. See võib mõnele ringkonnale piinlik olla,isegi vastu karva, kuid probleem on olemas,iseenesest ta ära ei kao,vaiba alla pühkida ei ole seda suudetud. Mingi arusaam või sobitus on oluline,kuna sellest enam mööda minna ei saa.

Tõnu Parming

Väljavõte, Teataja nr.14, 30.sept. 1972

Demokraatia rakendamisest. Rahvuskongress Torontos,mis pidi kujundama eestlaste poliitilist tahet,oli suur ebaõnnestumine. Juba selle kokkukutsumise alused - väljatöötatud ÜE Kesknõukogu poolt tekitasid tülisid senises hästisujunud koostöös. Kongress ise enam süvendas kui tasandas lahkhelisid.

Meie tulime pagulusse võõraste okupantide alt ja eest. Nende selgelt ebademokraatlikud rezhiimid ometi meid ei eraldanud,vaid isegi liitusid. Meie "mustad varjud" on pärinevad nn. vaikiva ajastu varjutatud demikraatia päivilt. Osa meie ühiskonnast tahab konserveerida Isamaaliidu ühe-erakonna mõtlemiseviisi ja ei suuda mõista poliitilisi erinevusi. Ka selles osas esines Rahvuskongressil just rootsieestlaste suust ebatolerantsuse pärl.

A.Mark

Koostöö ja sõpruse huvides

Eelmises Virgatsis tõime ära,et Nõuk.Vene merejõudude õppelaev 1400-tonnine purjek "Tovarishtsh" külastab Baltimoret Washingtoni külje all. Täiendavalt. "Tovarishtsh" on tegelikult endine saksa mereväe õppelaev "Horst Wessel",mille venelased sakslastelt ära võtsid ja ümber ristisid. Laeva saabumise puhul korraldas,tuntud kommunismi vastane võitleja Dr. Carl McInter demonstratsiooni. Dr.McInteri avakõne teemaks oli,suhtlemine meie ja kristluse kõige suuremate vaenlastega,kommunistidega. Enamus piketeerijatest olid leedulased ja ukrainlased. Eestlasi esindas seal ÜEV Keskuse liige ja Marylandi võitlejate ühingu esimees August Kuklane kogu perega. Kaasa marssis ka perekonna noorem võsu 3½ aastane poeg Peter. Kuberner ja linnapea oma kõnedes ülistasid väga suurt sõprust ja liitlast Nõuk.Venet. Nende kõnede ajal jagati rahvale välja rinnaskandmise nõõpe (butten's) sirbi ja vasara embleemiga. Teisel päeval külastas laeva president R.Nixoni tütar Julie Eisenhower,seda oma mehe isa poolt alustatud nii "sügavat" sõprust kinnitades.

A.K.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 12 (104) IX a.
Detsember 1972.

Ettevalmistused Julgestuskonverentsiks

22.nov.arvatavasti astub Helsingis kokku suursaadikute konverents, mis on esimeseks kokkutulekuks sellele suurkonverentsile,millest juba pikki aastaid on räägitud ja mille ametlikuks nimeks on European Security and Cooleration Conferentce (ESCC). Washingtonist kuni Brüsselini ja Moskvani toimuvad selle ettevalmistamiseks praegu väga intensiivsed eeltööd. Helsingi kokkutulekuga alustadakse tegelikult Lääne-Ida vahelisi läbirääkimisi ulatuslikumalt,kui see kunagi varem toimunud pärast II Maailmasõda.

Nüüd alustatav konverentside periood võib kesta pikki aastaid ja omab kahtlamata väga olulist tähtsust kogu Euroopa tulevikule ja arengule.

Konverentsi ettevalmistuste käigust ja materjalidest selgub,et Julgestuskonverentsi raamides ka Balti riikide ikestus,rahvusvahelisenstaatuse ja piiride küsimused kahtlemata päevakorrale tõusevad. Ka balti keskorganisatsioonides on seetõttu seoses nende saabuvate läbirääkimistega ja konverentsidega juba pikemat aega ettevalmistusi tehtud. Nende küsimustega tegelevad balti organisatsioonid praegu kogu maailma ulatuses, kaasaarvatud Ülemaailmne Eesti Vabadusvõitlejate Keskus. Üldine arvamine on,et selles suuraktsioonis balti eksiilkeskused tõõtaks võimalikult koordineeritult ja kooskõlastatud aktsioonidega.

Eesti Rahvusnõukogu juhatus oma viimasel koosolekul 12.sept.otsustas teha Ülemaailmsele Eesti Kesknõukogule ettepaneku ad doc koostööks julgestuskonverentsi eeltöödes ja aktsioonide osas. ERN peab sellist koostööd tungivalt vajalikuks,arvestades tõsist hädaohtu,mis seoses saabuvate konverentsidega võib tekkida Balti riikide rahvusvahelisele staatusele ja balti rahvaste jätkuvale vabadusvõitlusele. Mitte ainult vaba maailma eestlaskond vaid kaheie vabadusvõitluse sõbrad Euroopas,USA-s ja Kanadas on tungivalt soovitanud meie võitlusorganisatsioonide tugevaid ja koordineeritud aktsioone,seda võimalikult ülemaailmse ühisaktsioonina.

Praktiliste eeltööde osas on ERN-us ja Balti Komitees,juba pikemat aega ettevalmistusi tehtud. Valminud on memorandumi kavad,mis läbivaatamisel ERN Väliskomisjonis ja mida loodetakse ühiselt balti organisatsioonide poolt esitada. Trükivalmis on ka Balti Komiteel käsikiri olukorra kohta Balti riikides möödunud 32 a. kestel. See on pühendatud juba oma pealkirjas julgeolekukonverentsile,nii nagu selline eri publikatsioon ilmus ka kunagi Pariisi rahvuskongressi ajal. Seda ingliskeelset publikatsiooni levitadakse koos memorandumitega kogu maailma ulatuses. Balti Komitee on Skandinaavias laialt saatnud pressile ja parlamendiliikmetele Euroopa aktsioonikomitee brošüüri "Euroopa in Sicherheit",mis käsitleb eriti ka ikestatud rahvaste nõudeid seoses julgestuskonverentsiga. Selle publikatsiooni levitamine jätkub. Hiljuti viibis Soomes ERN Väliskomisjoni esimees J.Mihkelson,kus ta hankis informatsiooni ja selgitas kontaktide ja aktsioonide võimalusi. Balti organisatsioonides on soovitud, et event. delegatsiooni Helsingis juhiks saatkonnanõunik A.Koern Kopenhaagenist.

ERN.

Sooviavaldus Kesknõukogule

August Nõmmik,Kanada Eesti Võitlejate Ühingute Liidu esimees teeb ettepaneku Sõjameeste Kongressile erikomisjoni moodustamiseks ÜE Kesknõukogu juurde Euroopa julgeoleku konverentsil ülestõusa võivate küsimuste läbitöötamiseks ja omapoolsete ettepanekute esitamiseks vastavate valitsuste juhtidele.

Märkus: Ettepenek võeti vastu ühel häälel.

* * * * * * *

Mis on Helsingi ESCC konverentsi päevakorras

Euroopa Security and Cooperation Conference (ESCC) ettevalmistuste tempo on kasvanud kogu Euroopa ulatuses viimastel nädalatel. Moskvas, Prahas ja Warssavis alustati eeltöödega juba aastaid tagasi ja suur arv trükiseid on valminud,mis esitadakse juba Helsingi konverentsil. Aga ka läänеriikides ja NATO staabis on erikomisjonid nende küsimustega juba pikemat aega tegelenud ja vastavad materjalid ja trükised valmivad Helsingi kokkutuleku ajaks.

Konverents algab Helsingis arvatavasti 22.nov.uues Finlandiahoones. Päevakorra esimine kavand sisaldab viis punkti:

1. riikidevaheliste suhete probleemid,
2. majanduslik,kaubanduslik,tehniline ja teaduslik koostöö,
3. kultuurilised suhted ja vaba informatsioonivahetuse probleemid,
4. miljöökaitse küsimused,
5. Sveitsi ettepanek tülide rahuliku lahendamise euroopaliku süsteemi loomiseks.

Päevakorra esimine punkt sisaldab kõige olulisemad poliitilised probleemid ja kõik selle,mis Moskva õieti sellelt konverentsilt soovib. Selle päevakorrapunkti alla kuulub ka 1973.a.kokkuastuval tõelikul Julgestuskonverentsil arutlusele tulevate küsimuste fikseerimine.

Rootsi delegatsioonist on rahvusvahelise õiguse ekspert saatkonnanounik dr.Hans Blix hästi informeeritud ka balti riikide küsimustest ja sellega seotud rahvusvahelise õiguse probleemidest.

Sveitsi ettepanek taotleb permanentse Euroopa Kohtu loomist tüliküsimuste lahendamiseks. Rida Ida-Euroopa riike suhtuvad positiivselt Sveitsi projekti,lootes siit teatud abi oma suveräänsusetaotlustes Moskva vastu.

Saksamaa idaküsimuste ekspert Dr.Paul Frank oma ametlikus aruandes Bonni välisministeeriumile on fikseerinud N.Liidu eesmärgid Julgestuskonverentsiga viide punkti; 1. Praeguse status quo õiguslik ja poliitiline konsulideerimine ja I ja II Maailmasõja järgi tekkinud Euroopa piiride "kinnikülmetamine", 2. USA mõju vähendamine Euroopas, 3. Euroopa koostöö ja jätkuva integratsiooni tõkestamine, 4. Soove suuremat abi saada Lääne majanduselt ja tehnoloogialt, 5. Julgeolekutaotlus Ida-bloki Euroopa piiridele,arvestades Moskva strateegilisi huvisid Kauges Idas Hiina vastu. Punkt esimise all taotleb Moskva kahtlemata ka Balti riikide annekteerimise lõpulikku tunnustamist Läänеriikide poolt.

Moskva vastaspooleks Julgestuskonverentsil kujuneb NATO liit. Juba 1968.a. Reykjavikis määrati NATO Ministrite Nõukogu poolt kindlaks strateegia seoses Julgestuskonverentsi eeltöödega. Lõpulikult fikseeriti need

seisukohad Atlandi Nõukogu kokkutulekul Bonnis 1972.a.mais. NATO riikide ettepanekud on nüüd valminud ja laiali saadetud valitsustele. Need avaldatakse eripublikatsioonina alles novembris. NATO riikide ettepanekud taotlevad peamiselt järgmisi punkte: 1. Inimvabaduste ja rahvaste enesemääramise põhimõtete respekteerimine, 2. Brezhnevi doktriini tühiseks kuulutamine, 3. Berliini müüri järk-järgulist likvideerimist, 4. Lääne ajakirjandusele,raamatutele ja TV programmidele levitamisevabaduse nõudmist ida-bloki maades, 5. reisipiiramiste kaotamist ja viisumivabadust kogu ida-bloki ulatuses, 6. Koostööd Comeconi ja EEC vahel ja Euroopa integaratsioonitaotluste respekteerimist N.Liidu poolt, 7. Relvastuse piiramist kogu Euroopa piiri ulatuses Põhja-Jäämerest kuni Vahemereni.

Kas NATO ettepanekute kavandites ka Balti riikide okupeerimise küsimus on kõne alla võetud,ei ole praegu veel teada. Brüsseli informatsiooni kohaselt võib aga eeldada,et USA endiselt deklareerib oma Balti riikide okupeerimise mittetunnistamise seisukohti ja doktriini.

Moskva ja NATO liidu riikide lähtepositsioonid on Julgestuskonverentsi eel vägagi erinevad ja vastandlikud. Mõlemad pooled on aga mõista andnud,et kompromissid on võimalikud. Skandinaavia riigid soovivad koos Sveitsiga siin mängida vahendaja rolli. See neutralistide "vahendamine" võib eriti Balti riikide küsimuste osas hädaohtlikuks kujuneda.

Organisatsioonidel on ka kondaktivõtmiste aktsioon Euroopa riikide valitsustega,parlamendiliikmetega ja võimalikult ka nende valitsuste esindajatega ja diplomaatidega,kes Helsingi konverentsist osa võtavad.

Julgestuskonverentsi aktsioon on seotud suurte kuludega. Eesti ja balti keskorganisatsioonid loodavad siin majanduslikule abile ka eesti avalikkuse poolt. Ka võitlejad peaks siin oma panuse andma.

ERN.

* * * * *

Autoritaarne ÜE Kesknõukogu kontra demokraatliku E.Rahvusnõukoguga Rahvuskongress - Eesri Päevade suur fiasko

Ülemaailmsed Eesti Päevad Kanadas õnnestusid erakorraliselt hästi, kuid nende päevade raamidesse asetatud Rahvuskongress kujunes nii poliitiliselt kui ka kongressitehniliselt fiaskoks. Nagu juba enne kongressi selgus,oli Rahvuskongressi toimkond Udo Peterso'ga esimehe kohal ainult fasaadiks,kelle seljataga formuleeriti kokkukutsumisealused ja resolutsioonide tekstid Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu poolt.

Rootsi eestlaste keskorganisatsioonid - Eesti Rahvusnõukogu,Eesti Komitee ja Eesti Rahvusfond esitasid teatavasti kongressi kokkukutsumise aluste vastu teravad protestid,kokkukutsumise alused olid fikseeritud ebademokraatlikult,andes ÜE Kesknõukogusse kuuluvatele organisatsioonidele mitmekümnekordselt suurema delegaatide arvu kui teistele keskorganisatsioonidele. Pärast Torontos toimunud keskorganisatsioonide esindajate nõupidamist otsustas Rahvusnõukogu siiski ühise „kodurahu huvides ja koostöö tahet demonstreerides kongressist osa votta.

Esitades aga kongreetsed soovid resolutsioonide paari punkti muutmiseks,et oleks olnud võimalik resolutsioone üksmeelselt vastu võtta. Seda kokkuleppe soovi ja koostöötahet ei aktsepteerinud aga ÜE Kesknõukogusse kuuluvate organisatsioonide kombineeritud enamus ei resolutsioonide redaksioonikomisjonis ega kongressi pleenumil.

600 organisatsiooni - teise järgu eestlased

Mis aga kõige rohkem kongressi mainet kahjustavalt mõjus,see oli nende vaidlusaluste resolutsioonipunktite sisu. ÜE Kesknõukogu poolt esi-

tatud ja kongressi poolt vastuvõetud üks resolutsioon konstateerib,et "vaba maailma eestlaskonna koondamine ja tema tahte avaldamine toimub vabade valimiste alusel loodud esindusorganisatsioonide kaudu." Nii siis on jagatud eesti organisatsioonid kahte kategooriasse,nn.esindusorganisatsioonid ja mitte-esindusorganisatsioonid. Eestlased vabas maailmas sellega on jagatud kahte klassi,need,kes on kaasas esindusorganisatsioonides ja sellega öeldakse esindavat vaba maailma eestlaskonna tahet ning teised,kes kuuluvad teistesse eesti organisatsioonidesse,mida on vabas maailmas ligi 600 - need on teise järgu eestlased,kes ei esinda niiviisi vaba maailma eestlaskonna tahet. Sellega see kongress,kes ennast nimetas Eesti Rahvuskongressiks,jagas eestlased ja eesti organisatsioonid kahte klassi,nagu see toimus tuhandeid aastaid tagasi Hiinas ja Indias.

Oma autoritaarse mõtlemise ja ideoloogia paljastas Kesknõukogu aga teise resolutsiooni vastuvõtmisega,milles öeldakse:

"Väljaspoole suunatud tegevuse huvides on vabade eestlaste organisatsioonidel,kes kannavad eestlaskonna valdava enamuse usaldust,otstarbekohasem hoiduda end sidumast sisepoliitiliste grupeeringutega ..."

Ühel poolel seisab autoritaarne Kesknõukogu ja teisel pool teotseb demokraatlik Rahvusnõukogu.

Kõige traagikoomilisemasse olukorda kongressil asetasid endid REE esindajad,kes hääletasid poliitiliste grupeeringutega koostöö vastu. Kuna aga REE ise on ju ülesehitatud sisepoliitilisele grupeeringutele, siis nad hääletasid ise oma organisatsiooni struktuuri vastu.

Kongressi poliitilist taset iseloomustas selle autoritaarset ideoloogiat demonstreeriva resolutsiooni kaitseks A.Kala poolt esitatud väide, et demokraatia olevat sama mis rahvusdemokraatia ning et meil olevat vaja ainult ühte erakonda. Sellele väitele järgnes aplaus ja resolutsiooni vastuvõtmine. Kas võiks veel madamale langeda üks poliitilise kongressi tase demokraatlikus maailmas?

Võrreldes teiste ÜEP üritustega oli Rahvuskongressi kogu korraldus üldiselt puudulik ja halb. Kuigi Rahvuskongressi ette valmistati pikki aastaid,ei võimaldatud osavõtjatele isegi referaatide tekstide väljajagamist. Rahvuskongress lõppes otse kaootilises segaduses ja ajapuudusega. Kongressi juhatus ei olnud ilmselt oma ülesande kõrgusel ja eriti H.Luup raiskas kongressi kallist aega oma täiesti sisuta ettekandele, veel enam aga lubades aegaviitvaid ja mõtetuid targutusi resolutsioonide keeleliste ja redaktsiooniliste detailide kohta,samal ajal kui suurem ja olulisem osa resolutsioonide ettepanekuid aja puudusel üldse arutusele ei tulnud.

Suur osa resolutsioonide ettepanekuid jäid seega kongressi poolt hoopis läbi arutamata ning anti kongressi juhatuse otsustada,ilma et kongressi delegaatidel või resolutsioonide redaktsiooni komisjonil oleks võimalust olnud nende kohta oma arvamist ja otsust öelda. Või oligi see kongressi kokkukutsujate poolt nii mõeldud?

Eesti Rahvuskongress Torontos 1972 .a. suvel oli kurb näide,kuidas ei tule kongresse korraldada,kui meie ei taha endid demokraatlikus läänemaailmas täielikult blameerida.

* * * * * (T)

ÜEV Keskuse peakoosoleku poolt 13.mail 1972 valitud 2.Maailmasõja aegsete Eesti Vabadusvõitlejate väeosade ja lahingute mälestusristide taotlemise,annetamise ja kandmise korra väljatöötamise komisjon esitas 25.sept.k.a. oma töö kavandi ÜEV Keskuse juhatusele läbivaatamiseks ja vastavate omapoolsete täienduste tegemiseks.

Eesti Kirjandusmuuseumi
arhiivraamatukogu
Nr 2175564689

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 1 (105) X a.
Jaanuar 1973.

Mõtteid 1973.aastaks

Rahvuslikust ja omariiklikust seisukohast vaadatuna peab võitlejate liikumine olema patriootlik. Kõigis maades tuleks üles ehitada tugevad patriootlikud eesti võitlejate organisatsioonid. Tuleks püüda,et kõik rahvuslikult meelestatud noored mehed käiks läbi asukoha maa sõjakoolidest,saavutaks ohvitseri kutse ja liituks võitlejate organisatsioonidega. Selle juures peaks kõigil selge olema,et meie võitlejaid ei tohi kasutada sõjalisteks ülesanneteks mujal,kui meie territooriumil või selle kõige lähemates piirimaades.

Kui meie unustame vene imperialismi vastase võitluse ja laskume sisepoliitiliste rühmituste askeldamistesse siis on see nn.poliitiline askeldamine asjata,kuna sellel mingeid tulemusi olema ei saa.

Mõned meie võitlejate organisatsioonidest on unustanud eesti sõduri vande,teenida Eesti Vabariiki ja tema õiguskorda ning on laskunud pagulaspoliitiliste rühmituste käsualuseks,mis on patriootliku võitleja seisukohast vaadatuna ekslik. Oleme seda juba mitmel korral ja moel rõhutanud. See on ka selgelt väljendatud Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse Põhikirja # 1-es. "Keskus ei tegutse sisepoliitiliste ega parteipoliitiliste võitlustega." See on maksev ka kõigi Keskuse liikmesorganisatsioonide ja nende liikmete kohta. Sellega on mõeldud,et võitlejate organisatsioonid peavad seisma väljaspool pagulaspoliitilisi askeldamisi,erapooletu rahvusliku jõuna,kommunismi ja vene imperialismi vastaseks võitluseks.

Mõnedest meie võitlejate organisatsioonidest,kes on laskunud pagulaspoliitilisse askeldusse on saanud kohaliku maa pagulaspoliitiliste rühmituste allosakonnad ja käsutäitjad. Tulemuseks on,et kõik selle maa pagulaspoliitilise rühmituse seisukohad on pühad ka võitlejatele,üksköik kas need olid sõjameeste liikumisele sobivad või mitte ja kas nad vastavad võitlejate organisatsioonide põhikirjale või mitte.

Midagi on siin põhiliselt valesti,mis nõuab revideerimist meie eneste poolt,seda näitab ka asjaolu,et ieegi avalik ajakirjandus on hakanud võitlejate tegevust ja üksikuid juhte arvustama. See ei ole eesti organisseeritud võitlejale mitte auks ega vasta ka tema traditsioonidele. Sellest paar viimast näidet lhk. 3 ja 4, arvustajate ridadest.

Arvan,et võitlejad peaks arvestama ajakirjanduses meile etteheidetud põhjendatud näidetega ja,et mitte sattuda rahva põlu alla,püüma need kõrvaldada.

Vastavalt aja nõuetele peame oma välisvõitluse raskuspunkti eeloleval aastal asetama Euroopasse. Meie riikliku iseseisvuse saatus otsusdadakse eeloleval Euroopa Julgestuskonverentsil,kus läänes kapituleerub imperialistliku Kremli mahinatsioonidele.

Avdy Andresson.

Allpool toodud läkitust ei saanud selle saabumise hilinemisega Vabadusvõitluse Nädalaks ära tuua. Arvestades selles toodud meile kasulike mõtetega toome selle siin ära.

Torontos 7. nov. 1972 a.

VABADUSVÕITLUSE NÄDALAKS 1972 a.

Võitlejate Ühingute juhatustele Kanadas. Ärakiri: Eesti Liit Kanadas juhatusele, Eesti Seltsi juhatusele Kogudustele ja noorte organisatsioonide juhatustele.

Vabadussõja algusele eelnev nädal, mida võitlejateühingute algatusel nimetadakse Vabadusvõitluse Nädalaks, taotleb meie käesoleva vabadusvõitluse viimist laiemale alusele ning jõulisemaks muutmist.

Käesoleva aasta Vabadusvõitluse nädalal mõtelgem sellele üldrahvuslikule eesmärgile ja pöördugem mälestustes tagasi nende heroiliste aegade juurde, mis järgnesid esimesele tulevahetusele Narva linna lähistel, 28 nov. 1918. See oligi suure heitluse ja uskumatult suurte saavutuste algus.

Võrreldes seda aega olukorraga milles elame ning tectseme praegu. Mõelgem sellele, mida on meil võimalik teha eestluse säilitamiseks ning Eesti maa ja rahva vabaduse taastamiseks. Ülesanne võib tunduda raskena, kuid kaugeltki mitte lootusetuna. Vaadake ringi, pangem tähele ajamärke ning veendugem selles, et aeg töötab meie kasuks.

Eestlust on võimalik säilitada paguluses. Seda tõestasid hiilgavalt korda läinud Ülemaailmsed Eesti Päevad, kus perekonnad neljageneratsioonilises koosseisus nõudsid vabadust Eestile. Eestlus elab jõuliselt edasi. Mõtelgem sellele - noored ja vanad, et jõulisemaks muutumiseks eestlus vajab rohkem füüsilisi inimesi, kes seda edasi kannavad.

Kommunism ei ole saavutanud oma eesmärki. Ülemaailmne revolutsioon on jäänud nende unistuseks. Klassidevahelise võitluse asemel on arenemas koostöö töötajate ja tööandjate vahel. Kommunistlik õõnestustöö pole viinud kokkuvarisemisele demokraatlikku korda ja praegu vaba ühiskonna vastu sihitud vägivald, terror ja kõlbliste ning moraalsete aluste lammutamine on leidmas kord-korralt tugevamat vastupanu. Demokraatia õpib end kaitsma ja kommunistlik diktatuur pole kaugeltki enam ihaldatud paradiisiks töötavale rahvale.

Ka rahulik ko-eksistents, mida kommunistlik blokk nüüd hädasunnil propageerib ei tööta ainult nende kasuks, vastupidiselt, töötab nende kasuks kes on tugevamad oma tõekspidamistelt, usult ja vaimult.

Kommunistide ei saa seda ütelda eneste kohta, kuna neid hoiavad võimul täägid ja diktatuur - alused mis kunagi ei ole olnud kindlad kauemat aega. Nad varisevad kui puhuma hakkavad värsked ning vabadust kuulutavad tuuled.

Süvenegem Vabadusvõitluse Nädalal vabadusvõitluse mõttesse, selle õiglase eesmärgi, võimalustesse, mis meil on kasutada selleks võitluseks. Kasutagem neid võimalusi jäägitult kannatava kodumaa nimel.

E. Rande
sekretär.

A. Nõmmik
esimees.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield, N.J. 08313 USA.

Soovime kõigile vabadusvõitlejatele ja nende juhtidele head Uut aastat ja õnne isiklikus elus.

Kanada võitlejate resolutsioon

Ü.E.P. Sõjameeste Kongressil, 12. juulil 1972 a.

Eesti sõjameeste peamiseks ülesandeks Vabas Maailmas on:

1. Võidelda aktiivse rahvuspoliitilise tegevusega oma maa ja rahva vabstamiseks okupatsiooni-võimu alt,nii oma ühisrindega kui ka koos teiste okupeeritud maade sõjameestega.
2. Võidelda kodumaal toimuva venestamise,Eesti rahva füüsilise hävitamise ja inimõiguste rikkumiste vastu,informeerides sellest maailma avalikkust.
3. Suhtlemine kodumaaga võiks aset leida ainult suguluse ja isikliku sõpruse alusel ja nõnda,et ei kahjustaks sellega sealseid kaasmaalasi.
4. Kommunistliku võimu esindajatega ei ole mingit suhtlemist ei kodumaal ega välismaal.
5. Sisepoliitiliselt mitte siduda endid ühegi esilekerkiva tsiviilvalitsusega,kuna see ainult pidurdab meie sõjameeste võitlust oma rahva õiguste eest ja raskendab omavahelist sõbralikku koostööd.

Antud: poolt 24 häält (Meile saadetud ühe kõrvaltlugeja andmetel on
vastu 18 " . poolt 22 ja vastu 20 häält).

Resolutsiooni kohta võtab sõna Eesti Postimees 15. nov. 1972, varjunime all: RINDEVELI.

"Lugejakiri must plekk"

Teie lehe viimane number tõi teate,et ÜEP ajal Torontos,toimunud sõjameeste kongressil vastuvõetud resolutsioonist kus ignoreeritud V.Valitsust eksiilis. Eesti sõjamees on andnud ju vandeeella ustav E. Vabariigile,tema õiguslikule korrale ja valitsusele. Sellega on asetatud eesti sõjamehe nimele must plekk,mida pole võimalik välja radeerida.

Igal tunnustusel või mittetunnustusel peab olema ikka seaduslik alus. Keegi ei saa,näiteks,tunnustada vargust ja mitte tunnustadad selle jälitamist. Võib olla oli vaja mõnel agendil sellise resolutsiooni vastuvõtmine,kuid eesti sõjamehe nimele on see asetanud paha margi.

Praktiliselt pole ju resolutsioonil mingisugust väärtust. Nagunii peab Valitsus käima E.Vabariigi Põhiseaduse ja õiguskorra järgi,mis ju kohuslik ka eesti sõjamehele. Ja nendel,kes ei taha tunnustada oma vannet ja E.V.riigikorda pole paika ka eesti sõjameeste ridades.

Sõjameeste keskel on resolutsioon tekitanud palju pahameelt. Austraalias on tekkinud koguni isamaaliste sõjameeste organiseerimine,mida läheks vaja ka USA-s,et jõuda sinna,kus sõjamehed ajavad omi asju isamaalises vaimus välismõjutusteta.

Rindeveli.

Keskuse tegevuskava, 1972-73 aastaks
(Ühel häälel vastu võetud Keskuse peakoosoleku poolt 13.05.72)

Keskus jätkab 1972-73 a. ülesannete täitmist sisemise organiseerimise ja välisvõitluse alal.

Sammuti jätkab Keskus nõudmist okupatsiooni võimude tingimusteta lahkumist Eesti Vabariigi piiridest ja rahvusmõrva lõpetamist. Oma sihtide saavutamiseks peab Keskus sidet Vabariigi Valitsusega eksiilis ja arendab koostööd Ülemaailmse Kesknõukoguga, teiste Balti riikide võitlejate organisatsioonidega, The Antibolshevik Bloc of Nations ja BATUNOiga.

Keskuse tegevuskava on:

- Ergutada ja õhutada laskesporti.
- Kutsuda üles liikmesorganisatsioone täiendama omi ridu aastate poolt kaasalöödud aukude täiendamiseks võimalust mööda isamaalikult meelestatud noortega. Püüda suuremat tähelepanu pöörata võitlejate organisatsioonide siseelule, noorliikmete kasvatamisele, vaba ning tugeva patriootliku eesti võitleja kasvatamiseks.
- Püüda kõigiti kaasa aidata Ülemaailmse Eesti Sõjameeste Kokkutulekule Kanadas 1972, ja selle heaks kordaminekuks.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone tähistama Vabadussõja vaherahu maksmahakkamise päeva 3.jaan. 1973.
- Paluda liikmesorganisatsioone rahvuspoliitilisele ja seltskondlikkudele organisatsioonidele rahvuslikus välisvõitluses ja Eesti Vabariigi aastapäeva ja teiste rahvuslike tähtpäevade ja muude üldrahvuslikes üritustes kõigiti kaasa aidata.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone tähistama Võidupüha Võnnu võidu aastapäeval.
- Kutsuda liikmesorganisatsioone korraldama Vabadusvõitluse Nädal 25.nov. kuni 03.dets. 1972.
- Püüda rahvuslikel-sõjapoliitilistel tähtpäevadel anda kodumaale, vastavalt võimalustele, päevakohane raadiosaade.
- Toetada vastavalt majanduslikele võimalustele ajakirja "Virgats" mis oma iseloomult on patriootlik ja kiir-sidepidaja liikesorganisatsioonidega.
- Arendada koostööd teiste balti riikide sõjaveteranide-võitlejate organisatsioonidega kõigis maades ja õhutada neid ühise Balti võitlejate ühisrinde (armee) loomiseks.
- Pidada sidet moodustatud Vabariigi Valitsusega eksiilis.

* * * * * *

Lugejakiri-"on aeg meestel tõusta!"

Lugesin Teie lehest, et üks Vlassovi armee kapten juhib eesti sõjaveteraane ja esindab neid Washingtonis ja ühest teisest lehest, et Torontos korraldati suurem vastuvõtt NKVD kolonelile ja Moska sulastele, siis on küll ilmne, et eesti meestel on viimane aeg tõusta ja puhastada Augiuse tallid.

Sõjaveteran

* * *

Teadaanne:

Professor Jüri Uluotsa abikaasa palub kõiki kaasmaalasi, kellel on mõni pilt, (ülesvõte) kadunud professor J.Uluotsast, saata need Virgatsi toimetusse. Prof. J.Uluotsa poeg koostab oma kadunud isast mälestusteose, milleks vajab ülesvõtteid.

17.4.73

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 2 (103) X a.
Veebruar 1973.

Läkitus eestlastele vabas maailmas.

Eestlane olla-on tähendanud ja tähendab praegugi võitlust oma isade maa eest, oma rahva püsimise eest, oma eluõiguse eest.

Eestlaseks jääda-on nõudnud ja nõuab praegugi igalt tema liikmelt idealismi, tahtejõudu, iseloomukindlust ning püsivust. Aastasadu kestnud võitlus on need iseloomujooned eestlaste pärisomaks kujundanud ja need aitavad meid nüüd edasi.

Kallid kaasmaalased: Eesti Vabariigi 55.aastapäeval kutsub teid Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis üles kõikide eestlaste ridu koondama, et üheskoos ja üksmeelselt olla Eesti maa ja rahva vabastamisearmee, kes kogu oma jõu ja oskused pühendab selle eesmärgi saavutamiseks- aidata Eestil vabaneda võõrast okupatsioonist. Meil, kellel on õnnestunud Nõukogude Liidu haardest vabaneda ja vabasse maailma taganeda, pole seni-olenedes maailmapoliitika senisest olukorrast-õnnestunud veel seda eesmärki saavutada. Aga võitlus kestab edasi:

Eelolev aasta võib meile mitmeti saatuslikuks kujuneda. Meie maa okupandi ja rahva orjastaja algatusel on n.n. Euroopa Julgeolekukonverents teostumas, kus Nõukogude Liit peale aastakümneid kestnud meie maa okupatsiooni tahab kinnitust saada selle olukorra alaliseks tunnistamiseks. Euroopa Julgeolekukonverents võib otsuseid teha, mis meie taotluste teostamiseks teed tasandavad, seal võib aga ka vastupidist sündida- agressori nõudeid võidakse rahuldada, seega pikendadakse meie võitlust ja meie selged eesmärgid võivad kaduda teadmatuse udusse. Sellepärast on vaba maailma eestlaskonna liitumine ühiseks lahutamatuks võitlusrindeks nüüd eriti tarvilik ja me peame tegutsema kiiresti ja kohe.

Euroopa Julgeolekukonverentsi ettevalmistav konverents alustas oma tööd 22.novembril 1972.aastal. Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis ja eesti organisatsioonid informeerisid ettevalmistavast konverentsist osavõtjaid Eesti ja teiste Balti riikide praegusest olukorrast. Eesti organisatsioonide koostöö omavahel ja koos Balti sektoriga peab olema üksmeelne ja harmooniline. Praegune ajalooline moment nõuab seda. Kuid veel enam: Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis taotleb tihedat koostööd kõigi teiste Nõukogude Liidu poolt rõhutud rahvaste esindajatega, et koordineeritult töötada rõhututele enesemääramisõiguse saavutamiseks.

Eesti Vabariigi 55.aastapäevalpuhul tervitab meie konstitutsiooniline võitlusorgan - Eesti Vabariigi Valitsus - kõiki kaasmaalasi ja nede organisatsioone ja manitseb neid Eesti maale ja rahvale saatuslikult hädaohtlikul ajal praegust olukorda tõsiselt hindama. See, mis täna võimalik on, võib homme juba võimatuks osutada. Meie soovime julgust, jõudu, ühistunnet ja ohvrimeelt sellele saatuslikule aastale vastu astudes. Kõik meie vaimsed ja majanduslikud jõud tulevad mobliseerida Julgeolekukonverentsi aktsioonide mõjukaks teostamiseks. Meie eesmärgiks olgu - Vaba Eesti Rahvas Vabal Kodumaal!

Veebruaris 1973.aastal

Eesti Vabariigi Valitsuse nimel:

Tõnis Kint
Peaminister Presidendi ülesannetes

Heinrich Mark
Peaministri asetäitja

24. veebruariks 1973.a.

Eestlaste AURAAMATU Rindelt

Vabariigi Aastapäeva puhul tuletame meele neid,kes Eesti vabaduse saavutamiseks või kaitsmiseks langesid võitlustes,või kes elu kaotasid meie vabaduse kaotamsel!

Meie kõigi moraalseks kohuseks on hoolitseda selle eest,et nende ohver ei olnud asjatu,et nemad ka surmas veel aitavad kaasa Eesti vabastamisele. Selleks me peame maailma vabadele rahvastele selgeks tegema nende endi vabaduse kaitsmise vajalikkuse. Kui nad viimaks taipavad kommunismi ja vene imperialismi ähvardavat ohtu,siis tuleb sellest kasu ka Eesti vabastamisele.

Üks tee selle selgitustöö edukaks tegemiseks on näitamine,kui kallist verehinda Eesti rahvas maksis vabaduse saavutamiseks;kui raskelt ta kannatas vabaduse kaotamise järele; kui kalliks ta pidas vabadust,et selle taastamiseks meeleheitlikult võideldi.

Kuid tuhandelised või kümnetuhandelised langenute või hukkunute arvaud ei mõjusta suuri rahvaid,ei pane nende liikmeid tõsiselt mõtlema. Me peame neile näitama,mida need tuhanded tähendavad rahva üldarvuga võrreldes. Siis nad taipavad,et sadatuhat ohvrit ühemiljonilisest Eesti rahvast on samapalju kui 20 miljonit ohvrit Ameerika Ühendriikide rahvast! Siis nad peaksid taipama,et kui nad oma vabadust vajalikult ei kaitse,kui nad selle kaotavad,siis iga kümnes neist kaotab oma elu, ükskõik kas ta võitleb või mitte,kas ta on rikas või vaene,rauk või väeti laps,sest põgeneda pole neil kuhugi... Ja kogu rahvas kaotab oma senise hea elujärje ning tegutsemisevabaduse.

Kui me räägime meie kaotuste suurtest arvudest,siis meid ei usuta, sest neid arve peetakse propagandaks. Olukord muutub siis,kui saame esitada paljude langenute ja hukkatute nimed,ning neile lisaks täpsed üksikasjalikud arvud,mida meie vaenlased ei saa oma propagandaga ümber lükata.

Selleks selgitustööks me vajame Eestlaste AURAAMATUT,kus oleksid toodud paljud nimed ja selged seletused sellest,miks teised nimed puuduvad. Mida rohkem koguneb AURAAMATUSSE nimesid,seda mõjuvamaks relvaks see kujuneb meie vabaduse taastamise võitluses. Seda suurem on AURAAMATU väärtus ta tulevastele eesti sugupõlvedele,kust paljud leiaksid oma vabaduse või paljukannatanud esivanemate nimed...

Andmete meeldetuletamise kergendamiseks ja paranduste tegemisele õhutamiseks avaldatavatel "Auraamatu Andmete Kogu" leheküljgedel (ajalehes "Võitlejas") on nimede teine ring lõpule jõudmas. Nimede kolmanda ringi avaldamine algab arvatavasti juba "Võitleja" maikuu numbris.

Kuigi on avaldatud juba ligi neli tuhat nime ja tagavaraks on veel mõned tuhanded,on paljud nimed veel meelde tuletamata või avaldamiseks saatmata. Mitmed organisatsioonid on tänuväärselt alustanud omaliikmeskonnast ja tutvuskonnast langenute ja hukkunute kohta andmeid koguma. Mõned organisatsioonid on andmeid juba saatnud avaldamiseks,ja on tööd toetanud majanduslikult. Ka paljud üksikisikud on andmeid meelde tuletanud,teistelt kogunud ja ära saatnud,mõned juba mitmel korral. Kuid on ka isikuid ja organisatsioone,kes pole seda veel teinud. Meie kõigi ühise aukohustuse täitmiseks,- Eesti vabastamise kaasaaitamiseks - on tarvilik,et me kõik püüame meelde tuletada ja avaldamiseks saata andmeid,ilma et me selleks isiklikke nimelisi üleskutseid ootaksime.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield, N.J. 08313 USA

Küsime sõpradelt ja tutavatelt,kas nad on omad andmed saatnud? Ohutame neid ja abistame neid selleks. Kas ei suuda kõike täpselt meelde tuletada,need saatku ka puudulikud teated ära,sest ka neist on palju kasu.

Mõned neist,kes on andmeid saatnud,märkavad Võitlejas,et kõiki nende poolt saadetud andmeid pole avaldatud. See on õige. Osa andmeid,näiteks matusekohtade kohta,on kaalutletult jäätud esialgu avaldamata. Kuid see ei tähenda,et need andmed ei ole olnud tähtsad. Mõnel juhul need olid liiga tähtsad,neid ei tohtinud veel avaldada.

Paljud andmed on veel puudulikud. Mitmete langenute kohta pole teada isegi langemise aega,on märgitud,"enne" seda kuupäeva millal teade ajalehes ilmus. Paljude kohta puudub väeosa nimetus. Oleks suureks abiks AURAAMATU koostamisel töötajatele,kui "Võitleja" lugejad seal äratuntud nimede kohta saadaks täiendavaid andmeid. Mõnel juhul näitavad surmakuulutuse ühesugused sõnastused,et kaks või rohkem võitlejat langesid samast väeosast. Näiteks,reamehed Rudolf VASK,Aks SIIMO ja Arnold SIIMO langesid 01.03.44. Kõik kolm surmakuulutust kõlasid ühtlaselt. "Kodumaa vabaduse eest võideldes jäi lahinguväljale..." Reamehed Artur Kasesalu ja Ants Veskimäe langesid ol.02.44. Kuulutuste sõnastused olid mõlemal, "Isaisade maa eest igipõlise vaenlase vastu võideldes langes..." Vabatahtlikku grenaderi Albert VIIDULIT mälestab seitsmenda kompanii esimese rühma ülem H.KRABO. Kas keegi tunneb ühtegi neist nimedest? Missugustes väeosades nad langesid?

LUGEJA,KAS SINA JA SINU ORGANISATSIOON ON KÕIK ANDMED MEELDE TULETANUD,KOGUNUD JA AURAAMATU JAOKS NEW YORGI EESTI MAJJA SAATNUD? KUI EI OLE VEEL,SIIS TEE SEDA KIIRELT! TULETA SEDA MEELDE KA TEISTELE,ET NAD SAMUTI TEEKSID. SAATKE ANDMED VARAKULT,ET NEED JÕUAKSID NIMEDE KOLMANDASSE RINGI!

Aleks Kurgvel,
Eesti Ohvitseride Keskkogu USA-s esimees

Eesti Ohvitseride Keskkogu USA-s Juhatus:

Aleks Kurgvel, Kapten K.S.diplom, esimees.	Julius Edor, Major, abiesimees.	Heino Tammerk, Leitnant, laekur.	Endrik Tamm Kapten,Dr.rer.for. sekretär.
Heino Kalda Leitnant, abilaekur.	Oskar Uusimaa, Leitnant, abisekretär.	Gustav Plaks Leitnant, liige.	

*

Sõjameeste Kongressile

Resolutsiooni ettepanek Imant Rebaselt,Stockholm

Eelseisva Euroopa Julgeolekukonverentsi näol ähvardab Eesti,Läti ja Leedu rahvaid suurim hädaoht,mis võib saada saatuslikuks meie rahvastele,legaliseerides Balti riikide anastamise ja avades lõpulikult tee meie rahvaste venestamiseks venelastega kolonialiseerimise teel. Selle hädaohu vastu ja vastuaktsioonideks Julgeolekukonverentsi eel peame koondama kõik oma välisvõitluseorganisatsioonid,kogu vaimse jõu ja majanduslikud resurssid. Kuna Ülemaailmsed Eesti Päevad on rajatud kõigist maailmakaartest kokku tulnud eestlaste ühisele majanduslikule panusele,siis taotleb Eesti Sõjameeste Kongress,et EÜP majanduslik ülejääk kasutadakse välisvõitluse aktsioonide läbiviimiseks seoses Euroopa Julgeolekukonverentsiga,et viimaseni kaitsta Eesti, Läti ja

Leedu rahvaste õigust vabadusele ja riiklikule iseseisvusele ja nõuda Baltimaade vabastamist N.Liidu okupatsioonist. Sellele majanduslikule põhjale tuleb rajada suurem ühine vabadusfond samaks eesmärgiks kõigi vabade eestlaste üksmeelses koostöös.

Vastu võetud ühel häälel.

*

Informatsiooni Julgestuskonverentsi ettevalmistustest Rootsis

Suurim ettevalmistus on praegu käigus,et materjale korraldada ja resursse koguda inimese saatmiseks Julgeolekukonverentsile. On omavahel kokku lepitud,et EV.V.eksiilis poolt läheb August Koern, Arvatavasti tuleb see konverents ka Helsingis,õhkond seal pole küll sugugi meie sõbralik,kuid oma ligiduse tõttu on see meile ikka kergesti kätte saadav ja reisu takistusi pole Soome Valitsuse poolt seni tehtud. Praeguse konjuktuuri juures pole ka see võimatu,kuid siis tuleb leida uus tee,kuidas seda aktsiooni läbi viia. Soomlased,eriti ametlik Soome, püüab igati vene meele järele olla,sellepärast võib ka ootamatusi tulla. Meie teame,et Kekonen on soovitanud Soome üliõpilasorgidele,et need oma sõpruslepingud pagulasüliõpilaskondadega annulleeriks. Selle tagajärjel ongi ka väga mitmed Soome üliõpilasorgid meie omadega sõpruse ülesöelnud. Soomes on meil palju ja südamlikke sõpru,aga et ametlik Soome on meile vaenulik. Ja praegu "Dipolis" toimuv Julgeolekukonverentsi eelkonverents olla seal eraldatud kõige rangemalt politseivõimuga kõigist muust maailmast. Meil olid teada delegaatide korterite aadressid,seda liini pidasid nad nii Julgeolekukonverentsi eelkonverentsil ja hilisemal peetud Parlamentaaride Unioni delegatsiooni liikmetele vajaliku meiepoolse informatsiooni edasi toimetamiseks. Parlamentaaride Uniooni koosolekul oli 30 riigi parl. esindajad ja 10 riigi vaatlejad. Viimastele oli saadetud materjal postiga,kuid Soomepoolne parlamendi liige,kes kohapeal korralduste eest vastutab,oli siis teisel päeval teatanud et mõned Balti orgid on püüdnud oma materjale siin delegaatidele levitada,ja need,mis posti teel tulnud,on tema kinni pidanud..... seline demokraatia on praegu Soomes,kus ja postiga saadetud kirjad kätte ei lähe,vaid tsensuuri poolt konfiskeeritakse. Sellepärast tuleb isiklikke kontakte Soome praeguses olukorras ainsaks edukaks levitamise võimaluseks lugeda. Seda teed peame püüdma käia ka meie.

Omas asjus

Virgats toob ära igasugust informatsiooni nii sise- kui välispoliitiliselt alalt,niipalju kui ruum võimaldab ja millest meie arvates võitlejad peaks teadlikud olema. Sõjapoliitilisi,sõjateaduslikke,ja relvastuse uuendamise alalt niipalju,kui see ei ole asukoha maale kahjulik ega teeni vaenlase huve. Püüame aga mitte laskuda pagulus poliitiliste grupeeringute omavahelisse kemplemisesse,ega too ära Vene imperialismi ja kommunismi propagandat. Virgats on oma iseloomult Eesti patriootlik ajakiri ja Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 3 (107) X a.
Märts 1973.

Y.Ansoni konspekt ettekandest ÜEV Keskuse juhatuse koosolekul 10.veeb. 1973.a. " Ülevaade noorte kaasmaalaste organiseerimisest võitlejate ühingute liikmeteks.

Kuna vaatluse alla tulev küsimus võib väga laialdaseks kujuneda, siis püüan üksikasju ja -nähteid vältida,ning käsitleda küsimust kolmes osas; seejuures esimest ja teist osa puudutame täna ja kolmandat kunagi hiljem. Need kolm osa oleks:

a. milline on olukord praegu,s.t. kes on liikmeskonnas praegu, milline on vaatepilt.
b. noorte saadavalolek nüüd ja hiljem; kas meil on eeldusi leida sobivaid noori liikmeiks ja kui palju.
c. programm - kuidas üldiselt liikmeskonna suurendamist läbi viia noorte värbamise teel.

a. Liikmeskonna ülevaade USA Liidus,Kanada Liidus ja Inglismaa Koondises.

USA Liidus on ühingute liikmete arvuline osa jäänud stabiilseks; lahkunud (surnud) vanemate liikmete asemele on peamiselt tulnud juurde vanu veteraane,noori vähem. Kahes ühingus on liikmete arv kasvanud naisliikmete tõttu. Noorte osas on varajasem skautlik tegevus olnud mõõtuandvaks. Samuti on laskesport koos skautlusega või eraldi aitanud soetada uusi noorliikmeid.

Kanada Ühingute Liidus on noorte "juurdekasv" liikmeskonda olnud tugevam ja seda eriti skautluse ja laskespordi tõttu.

Inglismaa Koondises on eeldused head liikmeskonna suurenemiseks nii noorte kui ka naisliikmete varal. Endine Sõjameeste Toimkond on ümberorganiseerimisel laiemale alusele. (sektsioonide asutamine).

b. Tuginedes peamiselt skautlusele,võib väita,et momendil on veel sobivaid noori saadaval ühingute liikmeskondadele. Kuid samal ajal statistika näitab,et praeguse eestlaste juurdekasvu tendentsi alusel eestlased võivad lakata eksisteerimast iseseisva rahvusgrupina USA's umbes 2½ inimpõlve jooksul. See periood oleks tavalisti 75 aastat, eeldades inimpõlve pikkust 30 aastat. Peamiseks faktoriks siin on eesti noorte segaabielud,mis koos laste vähesusega võivad aastal 2000 viia liikmeks saadaval olevate noorte arvu väga,väga madalale. Tõnu Parming on sel teemal sooritanud palju uurimusi ja kogunud rohkelt materjale.

Kuid eeldused on siiski,et ülal-toodud olukord ei tekki mitte niipea Kanadas.

Niisiis - lähemate aastate jooksul on siiski veel saadaval sobivaid eesti noori ühingutesse vastuvõtmiseks. Kuid samal ajal olukord on muutmise teel ja kaldumas ebasoodsas suunas.

c. Liikmeskonna suurendamise programmi loodan välja töötada ja esitada kunagi hiljem,loodetavasti Keskuse korralisel peakoosolekul.

Toimetaja märkus: Pöördel oleva juhtkirja autor Ylo Anson on ÜEV Keskuse noorte kaasmaalaste võitlejate organisatsioonidele liikmeks organiseerimise ala korraldaja.

Ettepanek Ülemaailmsete Eesti Päevade Sõjameeste Toimkonnale Canadas 1972 a.
Rootsi Sõjameeste ja Laskurklubi esindajate ettepanek.

Resolutsioonid:

1. Meie võitleme ühise sihiga - taastada iseseisev demokraatlik Eesti Vabariik.

2. Meie apeleerime UNO kaasabile, selle Põhikirja alusele tuginedes, et taastadakse Eesti Vabariigi iseseisvus.

3. Meie kutsume eestasi üles poliitilisele ja rahvuslikule aktiivsusele et oma panusega aidata vabastada Kodumaa okupatsioonist ja jalule seada ripumata iseseisvus.

4. Meie mõistame hukka vabade rahvaste hoolimatuse kommunistliku ikke all kannatavate riikide ja rahvaste saatuse osas.

5. Tuletame maailmale meelde kui alatute võtetega riisuti Eesti Vabariigi iseseisvus a. 1939. (Molotov-Ribbentropi pakt Moskvas).

6. Iga eestlane võidelgu püsivalt ja oma võimete kohaselt meie maa okupantide vastu.

7. Meie ei unusta ega lakka unustamast julmi kuritegusid mis Nõukogude Liit on pannud toime ja paneb eesti meeste, naiste ja laste kallal.

8. Eestlane olgu valvel meie rahvusliku au kõrgel hoidmises ja astugu südilt selle riivajate vastu.

9. Süvendagem põhimõtet et üksikisiku huvid peavad alistuma rahvuslike sihtide taotlemisele.

10. Meie tunnustame ja teatame kõikidele et eririnnetel ja erisõjatandritel eesti rahva vaenlaste vastu võidelnud eesti sõjamehed tunnevad end kõikumatult kokku liidetud meie sihtide saavutamiseks.

Vastu võetud ühel häälel.

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield, N.J. 08313 USA.

V. H. Puurand, Rosary Grecsent
Highate Hill,Qld. 4101,Australia.

Ülemaailmsete Eesti Päevade puhul tulev Sõjalaste Kongress peaks võtma muude resolutsioonide hulka järgmisi:

1. Vabariigi Valitsus Eksiilis osas:
tunnustada ainult ühte Vabariigi Valitsust,- ja nimelt seda,kes nõuab iseseisva ja ripumata Eesti Vabariigi tunnustamist enne 1939 a. Põhiseaduse alusel ja deklareerib,et N.Liiduga vahekord kuulub kord klaarimisele iseseisvuse aegsete lepingute ja Tartu rahulepingu alusel ning riigile ja rahvale tehtud kahjutasu nõudmisega.

2. Läände jõudnud E.V.kodanikude osas:
deklareerida,et eestlased paguluses ei ole ega ei kuulu käsitlemisele imigrantidena - vaid poliitiliste pagulastena.

3. Eestluse kaitse osas:
esineda nõudmisega Liitunud Rahvaste (UNO) liikmetele,millistel ei ole kommunistlikku valitsust,et Eesti Vabariigi kodakontsusse kuuluvatele ja nende järglastele anda poliitilise pagulase asüül õigus, et vältida sundväljasaatmist N.Liidule.

Selline nõudmine on eriti tarvilik sõjaväelastele,kes relvaga on Vabadussõjas,II Maailmasõjas.Korea sõjas,L.Vietnamis - samuti ka kes edaspidi saavad nii võitlema kommunistliku diktatuuri vastu mistahes maailma osas - sest kommunistlikul reziimil ei ole ega saa olema kuritegude iganemist poliitliste vastaste osas.

Mainitud nõudmisega peab kaasas käima lahutamata osana nõudmine LR Üldkogule - luua ja anda välja niimoodi kaitset soovijaile UNO pass (võrdluseks siin olgu Rahvaste Lagunemisel peale revolutsiooni - Nanseni pass) - kuni Eesti Iseseisvuse taastamiseni.

* * *

Sellised nõudmised olid mõeldavad ja leidsid toetust Austraalia parlamendi üksikutel liikmetel,kes soovitanuks neid esitada LR täiskogule kui 1952 aastal Eesti Seltside Liidu asemel oleks loodud Eesti Poliitiliste Pagulaste esindus asüül kaitse nõudmisega - mida aga ei võetud üldse arutusele,ehkki selline ettepanek sai tehtud Brisbanei Eesti Seltsi poolt.

Meie sõjavälasi on antud välja N.Liidule. Selline hädaoht on ka tulevikus mõeldav nii sõjaväelaste kui ka poliitiliselt võitlejal kommunismi vastu - sellepärast olgu need read hoiatuseks,et meil ei ole mingit kaitset ega kaitsjaid.

Kodakontsuse muutmine ei ole kaitse.

Meie peame kaitset leidma LR Organisatsioonilt,selline nõudmine teeb meie ja ka teiste samas olukorras olejate probleemi akuutseks.

Selle läbiviimine jäägu Eksiil Vabariigi Valitsusele.

Kui meie ise ei tunnusta oma EV Valitsust siis ei tee seda ka teised.

Sõjaväelise lugupidamisega

V.H. Puurand.

03.juulil 1972.

Ei tulnud hääletamisele.

Jõublokid Aasias sunnivad N.Venet oma Euroopa piire kindlustama

Kõikjal räägitakse nüüd julgeoleku kindlustamisest,aga julgeolekut hädaohustavad ju ikkagi relvad. Genfis on pikki aastaid sadade koosolekutega asjatult püütud kokkuleppele jõuda relvade piiramisega. Samal ajal maailm ei soovi sõda,sest kõik kogemused näitavad,et sõdadega ei saa ühtegi küsimust lahendada. Vietnami sõja käik kogemused näitavad,et kerge on sõda alustada,aga väga raske lõpetada nii,et sellest mingit olulist kasu oleks. Julgestuskonverentsi partnerid on kõik vaikselt kokku leppinud,et selle konverentsiga ei saa oluliselt Euroopa piire muuta. See tähendaks ju kohe N.Vene piiride muutmist ja tõlgendataks sealt poolt kui agressiooni N.Vene vastu. Selle põhiseisukoha osas ei ole vahet,millised poliitilised ringkonnad USA-s või L.Saksamaal võimul oleks. Seega ei saa meie oodata julgestuskonverentsilt mingit muudatust Balti riikide praeguses olukorras. Aga need konverentsid on hääks võimaluseks meie probleemide aktualiseerimiseks. Meie probleemid on nagu laskemoon,mida suurriigid saavad oma duellides ära kasutada. Julgestuskonverentside periood on ainolaadne võimalus meie probleemide selgitamiseks kogu Euroopa ja veelgi laiemas ulatuses.

N.Vene ei ole ju ka ise enam kõige vägevam. Ta on sattunud isolatsiooni ja võitleb suurte majanduslike raskustega. Tal pole ju omal leibagi ja ilma leivata ei saa ükski riik sõdida. Vedades siss üle 20 milj. tonni vilja on ta oluliselt sõltuv USA-st,Kanadast ja reast teistest riikidest.

N.Vene tahab igati takistada Euroopa majanduslikku ja poliitilist koostööd. Aga suurem hädaoht tõuseb talle Aasiast. Vaatamata,mis meie ka arvame Mao reshiimist,läheb siin areng edasi suurte sammudega,eriti ka relvastuse osas. Vesinikupommid valmivad ja Hiina võib kaugeraketttidega hädaohustada juba suuri N.Vene keskusi. Mao on ka ütelnud,et minu vaenlaste vaenlased on minu parimad sõbrad. Seda peame arvestama oma selgituskirjanduse levitamisel ja poliitilises töös. Aasias näikse tekkivat uued liidud Jaapani-Hiina koostöös ja Jaapani majanduslikul juhtimisel,mis samuti on ähvarduseks Nõuk.Venele. Ei ole siis ime,kui N.Vene soovib oma piire Euroopas kindlustada. On tõenäoline,et USA on väsinud maailmapolitseinikku mängimast ja vähendab oma jõude Euroopas ja ka Aasias. Ta mõju püsib peamiselt veel vana inertsi tõttu. USA tõusuks pole enam suuremaid väljavaateid. Ei tohi ka unustada,et Nixoni doktriini järgi on maailm jaotatud kuude võimu-piirkonda ja siin meie kuulume N.Vene piirkonda. Kaugemate eesmärkide kõrval tuleb meil oluliselt töötada ka praktiliste lähemate taotlustega,eriti inimvabaduste sfääri laiendamiseks praegu Balti aladel, reisipiiramiste ja informatsioonivahetamise osas tõkete vähendamiseks. See on üks osa meie julgestuskonverentsi aktsioonidest,kus meie taotlused võivad leida sootsat kõlapinda.

NATO 1970.a.deklaratsioon on rõhutanud,et iga Euroopa riigi territoriaalne puutumatus peab olema tagatud ja igal Euroopa riigil on õigus kujundada oma saatust vabana välisest survest. Meil jääb küsida,kas Balti riike loetakse siin Euroopa riikideks? USA välisminister oma kõnes Brüsselis ütles. Euroopa pinevuse põhjuseks aga ongi Balti riikide ja teiste Ida- ja Kesk-Euroopa rahvaste praegune vabaduse puudumine,mis juba rea rahutusi ja vastuhakkamisi välja kutsunud. Saksa Liiduvabariigi viimased deklaratsioonid ei too ka erilist selgust.

n.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 4 (108) X a.
Aprill 1973.

Rahvusorganisatsioonide tähtsusest

Ajalugu õpetab meile,et paljud rahvad kes sattusid võõra võimu alla,nagu eesti rahvas seda praegu on,suutsid oma rahvust alahoida vaid üksmeelsete organisatsioonide abil. Mitte ainult koos hoida, vaid ka end pidevalt tugevamaks teha ning lõpuks võidukalt läbilüüa. Ühendriigid on siin üheks näiteks,Iiri rahva sajandeid kestnud vabadusvõitlus,juutide kahetuhande aastane võitlus jne.

Ajaloost teame,kui määrav jõud koguneb rahvuslikku organisatsiooni. See jõud on ka meie teenistuses kui seda kasutada tahame ja oskame. Ta kasvatab meie võitlus jõudu kodumaa vabastamiseks mitmekordseks; ta on tugevamaks alustalaks kodumaale,ta võib valmistada ette kõiki teadmisi,teadlasi,poliitilisi ja füüsilisi võitlejaid,mida rahvas kodumaal meie riigi taastamisel hädasti vajab. Kas tahame suurel päeval olla need,kes muretult magasid,või omavahel kaklesid?

Otsus ja tulemus seisab ainult meie kätes - ainult meie endi kätes, keegi võõras ei hakka meie eest taastama meie riiki ja alalhoidma meie rahvast. Oleme kõike eeltoodud juba mitmel korral toonitanud ja ka seda,et Eesti maa vabastajaks ja riigi taastajaks on ainult eesti võitleja. Selleks peavad need kes end võitlejaks peavad ja seda olla tahavad ka füüsiliseks võitluseks ette valmistama. Meie kõik võime,kui ainult tahame,sõbralikult ja üksmeelselt koos töötada,koos saavutatakse suuri tulemusi. Pange tähele ja jälgige kodumaa okupantide - punaste tegevust,just nemad püüavad pagulasorganisatsioone lõhkuda ja omavahelisi vastuolusid tekitada.

Meie patriootlikud võitlejad ei tohi olla parteipoliitilised ega erakondlikud.

Oleme korduvalt toonitanud ja teeme seda siin jälle,et meie rahvuse ja riigi alalhoidmiseks on vaja pagulust koondada üksmeelele ja koostööle kõigis organisatsioonides. Iga patriootlik võitleja peab kuuluma võitlejate organisatsiooni.

Ainult oma tugevate organisatsioonide abil võime edasi püsida ja suureks päevaks ette valmistada väljaspool kodumaad - kuni kodumaa meid kutsub.

Jälgides juutide vabaduse - rahvuslikku võitlust meie näeme,et nende rahvuslik keskus annab neile selgitust üldisest olukorrast ning annab nendele õige võitluse suuna,mida ajude trust on õigeks leidnud. Lahkhelidele vaatamata hoiavad nad end rahvuslikult kokku,täidavad juhtkonna juhtnööre kindla distsipliiniga ja sellega panevad end igal pool maksma - saavutavad oma tahte.

Mis võim takistab eesti pagulaskonda kogu maailma ulatuses kokkuhoidma ja koos töötama?

Meie ei tohi ka unustada tõde,et alati võidetakse,kui see on kõikide ühine tahe,nagu see oli vabadussõjas.

Avdy Andresson

Lugeja kirjutab

Kommentaar Virgats nr. 3 (107) X a. märts 1973 a.

Noorte juurdetõmbamine organisatsioonidele on uurimise all olnud ja arvestatakse "noortega kes on kõlbulised vastuvõtmiseks" vastavatel aastatel mil siginemine paguluses arvestatakse küllaldane. Sellejuures aga on jäetud kahe silma vahele organisatsiooni enda kõlbulisus - mis vast vajaks rohkem lähemat vaatlust hiljuti Kanadas vastu võetud sihtjoonte alusel - mis on definitiivselt vaenulikud Eesti Vabariigile. Kas ignorantsuse või sihikindlusega on kaotatud eesmärk ja puha jäme jonni ajamine ning sealjuures seda siis tembeldades eesti vabadusevõitluseks ei innusta intelligentsemaid inimesi keda on õpetatud ise oma peaga mõtlema. Organisatsioon peab kohanema oludele et ta ühiskonda ja oma põhilisi eesmärke teenida saaks. Kui ta stagneerub isikukultuse poliitika pinnale,siis kirjutab ta iseenda surmaotsusele alla vaatamata sigivusele!

Parimat!

ATK

* * * * *

Balti Komitee,Stokholmis, veebruaris 1973.

Tungiv palve eestlastele ja eesti organisatsioonidele vabas maailmas - aidake kaasa Julgestuskonverentsi aktsiooni edukaks teostamiseks.

N.Liit taotleb julgestuskonverentsil oma vallutuste ja ka Balti riikide okupeerimise lõpulikku tunnustamist teiste riikide poolt ja praeguste vägivallaga saavutatud piiride igavest puutumatust. See tähendab kogu pärastsõjaaegse perioodi suurimat ohtu balti rahvastele ja nende tulevastele põlvedele. Küsimuses on seega meie rahvaste saatus ja tulevik.

Balti Komitee Stokholmis on kujunenud koordineerivaks keskuseks baltlastele ja balti organisatsioonidele jõulise aktsiooni läbiviimiseks balti rahvaste õiguste kaitseks,mis seisneb selgitustöös ja kondaktivõtmises vaba maailma valitsustega, parlamentidega,parteidega, pressiga ja laia avalikkusega. Aktsioon algas 1972.a.sügisel ja kestab kogu käesoleva aasta,jätkudes julgestuskonverentsi lõpetamiseni. Meie palume Teie abi ja kiiret panust selle aktsiooni edukaks teostamiseks.

1. Aktsiooni I faas

Julgestuskonverentsi aktsiooni esimine faas toimus Helsingis ja Skandinaavias. Selle aktsiooni raamides on juba teostatud:

1. On välja antud dokumentaarne eriväljaanne julgestuskonverentsiks: The Baltic States 1940-1972. Selle teose esimises osas on ära trükitud USA kongressi poolt ametlikult avaldatud Balti riikide okupeerimise käik koos dokumentidega ja N.Liidu poolt rikutud lepingute loetelu ja analüüs. Järgnevad 80 lk. käsitlevad olukorda ja sündmusi Balti riikides möödunud 32 aasta kestel. Teos on mõeldud julgestuskonverentsi delegatsioonidele ja uuele

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

pealekasvanud poliitikute ja diplomaatide generatsioonile,kelle teadmised Balti riikide anastamise faktidest ja praegusest olukorrast on ülimalt puudulikud.

2. Helsingis ja Skandinaavias on levitatud juba ca 6000 eks.balti organisatsioonide memorandumit,millest on olemas inglis-,rootsi-, norra ja soomekeelsed väljaanded.
3. Helsingi eelkonverentsi alguses viibis Helsingis balti delegatsioon,kuhu kuulusid saatkonnanõunik A.Koern ja publitsist A. Küng. Nende tööst ja kondaktidest Helsingis on juba ilmunud ülevaated eesti ajakirjanduses.
4. On korraldatud kaks konverentsi,üks Stokholmis ja teine Helsingis.
5. Balti Komitee esindaja A.Horn viibis Helsingis Interparlamentaarse Uniooni Euroopa julgestuskonverentsi ajal,mis toimus 26. - 31. jaan. 1973.
6. On korraldatud julgestuskonverentsi pidev jälgimine Helsingis. Balti Komitee ja keskorganisatsioonide esindaja Helsingis saadab Stokholmi aktsioonidekeskusele päevast-päeva ülevaateid ja materjale.

Et selleperioodi aktsioonid on leidnud ulatuslikku tähelepanu ja ülimalt irriteerinud Moskvat,näitab sellest,et mitte ainult N.Liidu ja balti nõukogude lehed,vaid ka kõik kommunistlikud ajalehed Skandinaavias on alustanud tugevat rünnakut aktsiooni teostanud organisatsioonide ja isikute vastu.

Aktsiooni I faasi kulud on olnud ca $ 4000 (brošüüri ja memorandumite trüki- ja paljunduskulud $ 3000,delegaatide sõidu- ja aktsioonikulud ning postikulud $1000). Sellest on laekunud eesti ja läti organisatsioonidelt ja isikutelt senini $ 2600. Puudujääk I faasi kulude osas on praegu veel ca $ 1400.

2. Aktsiooni II faas

Aktsiooni II faas näeb ette julgestuskonverentsi aktsiooni laiendamist kogu Euroopa ja maailma ulatusse. Helsingi eelkonverents lõpetab oma tegevuse arvatavasti märtsis,päris julgestuskonverents astub kokku arvatavasti varasuvel ja selle delegatsiooni koosseis on juba hoopiski kaalukam: riigipead,välisministrid,parlamentide delegatsioonid ja eksperdid. Praeguse informatsiooni kohaselt võib ka päriskonverentsi asukohaks kujuneda Helsingi,kusjuures selle konverentsi kokkutulekud kestavad arvatavasti aasta lõpuni. Jaanuari lõpul astus Viinis kokku ka paralleelkonverents relvastusküsimuste arutamiseks,mis samuti istub koos kogu selle aasta ja arvatavasti veel kauemgi.

Balti aktsiooni põhiteost ja memorandumeid tuleb nüüd saata 1973.a. kevadel kõigile konverentsist osavõtvate maade parlamendiliikmetele, valitsustele,diplomaatidele ja pressile kogu Euroopa ulatuses. Memorandumid tulevad tõlkida lisaks senistele veel ka prantsuse,itaalia ja hispaania keelde. Dokumentide kogu tuleb juurde trükkida veel vähemalt 3000 eks. See aktsioonifaas eeldab samade materjalide levitamist poliitikutele,kongressiliikmetele ja pressile ka USA-s,Kanadas,Austraalias,Lõuna-Ameerikas,Hiinas esindajatele ja teistes maades. Aktsiooni ratsionaalne jätkata juba väljatöötatud ja olemasoleva materjaliga, mille koostamine on võtnud pikka aega. (dokumentidekogu osas ca 3 aastat). uute materjalide trükkimiseks ei ole nüüd enam aega. Ainult materjalidest ei piisa - sama oluline on balti delegatsioonide kontaktivõtmine Euroopa valitsejatega ja konverentsi delegatsioonidega. See on seotud küll suurte sõidu- ja kontaktikuludega. Julgestuskonverentsi

II faasi kulusid tuleb arvestada vähemalt 6000 dollarit

3. Balti Komitee ja balti organisatsioonide aktsioonikomitee palve kõigile eestlastele ja eesti organisatsioonidele vabas maailmas:

1. Andka oma isiklik ja oma organisatsioonide kiire panus selle balti rahvastele saatusliku tähendusega aktsiooni edukaks teostamiseks.

2. Lisatult saadame Teile aktsiooni põhiteose ja 1 eks. memorandumit, samuti propagandapostkaardi. Selle materjali eest palume tasuda 4 dollarit. Soovitame neid materjale kasutada selgitustööks kas isiklikult või oma organisatsiooni kaudu.

3. Palume Balti Komitee julgestuskonverentsi aktsiooni sõidu- ja kondaktikulude fondi anda oma jõukohane toetus.

4. Palume Teid tellida lisaeksmplare juuresolevast materjalist levitamiseks oma piirkonna poliitikutele ja pressiesindajatele.

5. Palume käesolev kiri arutusele võtta organisatsioonides, kuhu kuulute, ühise laiema kohapealse aktsiooni teostamiseks.

6. Kõik eesti organisatsioonid võivad julgestuskonverentsi aktsiooniga liituda, teatades nõusolekust oma organisatsiooni nime lisamiseks põhimemorandumile.

Julgestuskonverentsi aktsiooniga on kiire. Palume Teid isiklikult ja samuti Teie organisatsiooni võimalikult kiiresti tagastada lisatud vastuseleht, saates selle koos vastava summaga ja sooviga Balti Komiteele Stokholmis.

Tänades Teid ja Teie organisatsiooni igakülgse abi ja toetuse eest.

/Birger Hagård/
Balti Komitee esimees

/Arturs Landsmanis/
Abiesimees

/Juozas Lingis/
Abiesimees

/Arvo Horm/
Aktsioonitoimkonna sekretär

Balti Komitee Skandinaavias aadres:
(kuhu summad saata)

The Baltic Committee in Scandinavia
Box 16 042, S-103 21 Stockholm 16
Sweden

"Euroopa julgeoleku konverentsi nõol ähvardab eesti, läti ja leedu rahvaid suurim hädaoht, mis võib saada saatuslikuks meie rahvastele, legaliseerides Balti riikide anastamise ja avades tee meie kodumaa lõpulikuks venestamiseks venelastega koloniseerimise teel Selle hädaohu vastu ja vastuaktsioonideks seoses julgeoleku konverentsiga peame koondama kõik oma võitlusorganisatsioonid, kogu vaimse jõu ja majanduslikud ressursid."

Eesti sõjameeste kongressi resolutsioon Torontos 12. juulil 1972, esitatud ka ÜEP Rahvuskongressile.

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 5 (109) X a.
Mai 1973.

Ü.E.V.Keskuse esimehe Avdy Andressoni avasõna Keskuse peakoosolekul New Yorgi Eesti Majas 05.mail 1973.a.

Meie,praegune poliitika ei anna sidemeid mis suudaksid kindlustada iseseisvuse taastamist. On vaja otsustavaid samme,mida meie senised poliitilised organisatsioonid anda ei ole suutnud rahvuslaeva kursi kindlustamiseks ja tõeliste sõidumärkide väljaseadmiseks. Meie USA ja Kanada pagulas poliitikud on liigselt sõltuvad ja mõjutatud State Departmendi seisukohtadest ja poliitikast. USA suurvõimu poliitika ei tarvitse aga kokku langeda balti rahvaste endi põhiliste huvidega. Vajame Euroopas sellisest mõjustustest sõltumatut ja iseseisvat välistegevust.

Praegu keerleb Euroopas kõik julgestuskonverentsi ümber. Saadud andmetel konverentsi läbirääkimistes ei esine vastuolud mitte ainult Ida- ja Lääne vahel,vaid ka Ida- ja Ida vahel. Neid vastuolusid on meil põhjust samuti ära kasutada,kuna neil on tihti veel suurem üllatusväärtus. Nn.sateliit riikides on poliitilisi taotlusi,mis ei ühtu N.Vene seisukohtadega. Albaania näiteks ei tulnud üldse konverentsile. Julgestuskonverents olevat nende arvates ainult üritus,kus suurriigid on vaid oma imperialistlike huvide eest väljas. Meile on see kahjulik, et albaanlased Helsingi ei tulnud. Nad on olnud ju kõige julgemad N.Vene arvustajad ja oleks kasutanud ka meie küsimuse ära,et venelasi rünnata. Ka Hiina,vaatamata sellele kuidas meie suhtume nende reshiimi, on tänapäeval muutumas meie taktikaliseks liitlaseks. Võib arvata, et Hiina on nõus üles tõstma Balti küsimust ka UN-i foorumil kui meie seda temalt palume. Ka Jugoslaavia avaldas Helsingis seisukohti,mis polnud kooskõlas N.Vene vaadetega. Veel toonikamalt tegid seda rumeenlased. Juba konverentsi esimisel päeval protesteerisid nad teravalt N.Vene ja Soome seisukohtade vastu ja jätkavad oma iseseisvat joont ilmselt ka edaspidi Helsingis. Ka Poola,Ungari ja teistel Kesk-Euroopa maadel on Helsingis sama peaeesmärk kui meil: vähendada N.Vene mõju Euroopas. Siin on alati parem,kui niisugustel nõuetel on mingi realistlik jõud taga. Seda jõudu aga ei ole,et kogu Ida-Euroopat vabastada. Meil ei ole tänapäeval kuigi palju liitlasi. Lääne-Saksamaa on liitumas uue Rapallo,uue Stalin-Hitleri pakti suunas. Selles olukorras peame ära kasutama neid taktikalisi liitlasi,kes meil on olemas.

On ka palju neid,kes Nixonit ei usalda. Sündmused Taiwaniga näitavad,kui ruttu USA võib oma parimad liitlased maha jätta. Meie ei saa oma välistaotlusi enam siduda ainult State-Departmendi seisukohtadega, mis võivad teatud kordades minna isegi otse meie püüdluste vastu. Siiski tundub,et päris pessimismiks pole veel põhjust,sest USA on seni jäänud endisele seisukohale,et praeguseid piire Euroopas ei tunnistata permanentseteks ja see konverents ei saa mingi rahukonverents olema.

Soovin tänasele koosolekule rahuliku töö meeleolu ja head kordaminekut.

Ma tänan.

"Organisatsioonid ei saa Eesti Vabariiki esindada"

Abipraost J.Aarik on Austraaliast saatnud seoses Eesti Vabariigi Valitsus Eksiilis kirja Ülemaailmsele Eesti Kesknõukogule ja 60 ärakirja organisatsioonidele ja ajalehtedele.

Ta ütleb muuseas: Eesti rahvuskongressi resolutsioonides peeti vajalikuks Eesti vabastamist ja toetusi Eesti välisriikide tunnustamisele ning leiti,et "vabade valimiste alusel loodud esindusorganisatsuoonid" taotlevad Eesti Vabastamist. Need organisatsioonid,kaasa arvatud Ülemaailmne Eesti Kesknõukogu väljendasid,et nende huvides on "otstarbekohasem hoiduda end sidumast sisepoliitiliste grupeerigutega,seega vältides üksteisest erinevai ja lahkhelisid tekitavaid tõlgendusi Eesti riikliku täidesaatva võimu esindamise küsimuses" (p.3). samal ajal sõjameeste kongress oma resolutsioonides ei soovinud "mitte siduda endid ühegi esilekerkiva eksiilvalitsusega."

Nende resolutsioonide puhul tuleks ütelda vabade valimiste teel loodud organisatsioonide kohta,kuigi nad on vabade valimiste teel valitud, ometi nad poliitiliselt ja riiklikult ei oma erinevat või suuremat tähendust kui teised seltskondlikult tegutsevad organisatsioonid,sest kõikide seltside juhatused valitakse vabade valimiste alusel. Selle tõttu esindusorganisatsioonid ei saa astuda endise Maapäeva või Asutava Kogu tasemele ja nemad ei saa Eesti Vabariiki mingil määral esindada. Neid saaks võrrelda Belgias Eesti Seltsiga,kes kogu riigi ulatuses eestlasi esindab.

Abipraost J.Aarik kirjutab

Seoses Ülemaailmsete eesti päevadega,Torontos,1972.a.ühes rahvusliku demonstratsiooniga ja kogumisega,toimusid seal eesti rahvuskongress ja teised üritused. Eestlaskond näitas,et ta seisab vabade rahvaste tasemel ja väärib oma riigi olemasolu ja tunnustust. Kuid samal ajal ilnes,et meie organisatsioonid ja rahvas vajavad paremat arusaamist iseseisva riigi olemasolu põhilistest nõuetest,millist küsimust käesolevate ridadega selgitadakse.

Riigi olemasoluks on vajalikud rahvas,maa ja võim ehk valitsus. Nendel alustel tekkis ja teotses Eesti Vabariik. Kuid Nõukogude Liidu rünnaku läbi meie riik kaotas iseseisvuse ja rahvas sattus võõra võimu alla. Sedasama juhtus Teise Maailmasõja ajal mõnede teiste Euroopa riikidega,et nad okupeeriti. Aga nende riikide valitsused lahkusid maalt ja esindasid oma riike edasi ja hoidsid alles oma iseseisvate riikide õigusi. Sõja lõppedes riigid pääsesid okupatsioonist ja riigid said edasi teotseda endiselt.

Osutades Eesti riigi saatusele,kuigi meie maa okupeeriti,ometi Eesti Vabariigi peaminister prof.J.Uluots presidendi õigustes pääses pagulusse ja teotses Rootsis Vabariigi valitsuse esindajana. Samuti pääsesid pagulusse teised E.V.põhiseaduslikule korrale lähedased riigi esindajad. Peale peaminister J.Uluotsa surma püüti korraldada Vabariigi valitsust järeljäänud valitsusliikmete poolt. Põhiseadusliku korra võimaluste kohaselt tekkis kaks valitsust,kes endid õigustasid tegutsema E.V.Valitsuse ülesannetes. Selle juures aga tekkisid vaidlused ühe ja teise valitsuse poolt ja vastu ja nendel aegadel organisatsioonide ja isikute omavahelistes ambitsioonides hakati kalduma

---

Virgatsi toimetaja: Avdy Andresson Deerfield N.J. 08313 USA

arvamisele,et valitsust ülepea vaja ei ole. Siis tekkisid kolmel mandril, USA-s,Kanadas ja Rootsis nn.üldvalimiste korras loodud organisatsioonid ERK,RVN ja Ree. Need organisatsioonid leidsid,et nad esindavad eestlasi ja Eesti riiklikke huvisid. Kui nüüd kahest tekkinud Vabariigi valitsusest on järele jäänud üks,peaminister Tõnis Kint'iga eesotsas, seda valitsust ei soovita tunnustada ja eesti rahvuskongressi resolutsioonides peeti vajalikuks Eesti vabastamist ja toetati Eesti välisriikide tunnustamisele ning leiti,et "vabade valimiste alusel loodud esindusorganisatsioonid" tootlevad Eesti vabastamist. Need organisatsioonid,kaasa arvatud ülemaailmne Eesti Kesknõukogu väljendasid,et nende huvides on "otstarbekam hoiduda end sidumast sisepoliitiliste gruppeeringutega,seega välitides üksteisest erinevaid ja lahkhelisid tekitavaid tõlgendusi Eesti riikliku täidesaatva võimu edasikestmise küsimuses" (p.3). Samal ajal sõjameeste kongress oma resolutsioonides ei soovinud "mitte siduda endid ühegi esilekerkiva eksiilvalitsusega."

Nende resolutsioonide puhul tuleks ütelda vabade valimiste teel loodud organisatsioonide kohta,kuigi nad vabade valimiste teel valitud,ometi nad poliitiliselt ja riiklikult ei oma erinevat või suuremat tähtsust kui teised seltskondlikud ja riiklikult teotsevad organisatsioonid,sest kõikide seltside juhatused valitakse vabade valimiste alusel. Selle tõttu esindusorganisatsioonid ei saa astuda endise Maapäeva või Asutava Kogu tasemele ja nemad ei saa Eesti Vabariiki mingil määral esindada. Neid saaks võrrelda Belgias Eesti Seltsiga,kes kogu riigi ulatuses eestlasi esindab.

Esitatud selgitused nähtub,et organisatsioonid ei saa riiki esindada ja neil tuleb oma riigi vabaduse taastamisel asuda meie riiki esindava valitsuse poolele. Sellel puhul ei tohiks tülide kartusel loobuda valitsuse tunnustamisest,nagu seda resolutsioonis on väljendatud,sest kui valitsust ei toetada,siis tekib veel suurem tüli ja kahju sellega,et meie hülgame oma riigi,mida valitsus esindab. Teises resolutsioonis ollakse otseselt ja põhimõtteliselt Eesti riiki esindava valitsuse vastu eksiilis.

Eesti rahvuskongressi resolutsioonides nimetati,et välisriigid tunnustavad meie riigi iseseisvust ja sellest lähtuti ja leiti,et meil on õigus riiki tagasi saada. Seal ei nimetatud,et meie riigil ja rahval on õigus endal vabadusele ja et meie riik pole lakanud olemast, temal on seaduslik valitsus jne. Kui meie endid nii väikesteks teeme, et meie ise enam midagi ei ole ja meie riigil isegi valitsus puudub või veel halvem,kui seda valitsust,mis tal on,rahvas seda ei taha tunnustada,kes välisriikidest siis tahaks meid selliselt aidata.

Väga selgesti ütleb põhaliri ja president Lincoln on seda omal ajal kasutanud,et "kui koda on isekeskis riius,ei või see koda püsida" (Mk. 3,25). Selliselt organisatsioonide ja konverentside tegevuses on vajalik meie riigile vabaduse saamisel leida sõbralik koostöö meie endi, organisatsioonide ja Vabariigi Valitsuse vahel. Ainult selliselt teostades võib meie riik edasi püsida ja endale iseseisvust nõuda.

Valitsuse omamine riigile on primaarse tähendusega. Kui peaminister J.Uluots valitsuse järele moodustatud valitsustest on järele jäänud peaminister T.Kint'i valitsus,siis seda valitsust tuleb meil aktsepteerida. Meie võime olla rõõmsad,et peale meie riigi 22-aastast iseseisvust meie riigile olid alles jäänud esindajad,kes omal ajal E.V. põhiseadusliku korra järele valitsuse said moodustada,millist võimalust meil valitsuse moodustamiseks enam ei ole. Nõukogude võim soovib igati,et meil seda valitsust ei oleks ja toetab ebaseaduslikku Nõukogude Eesti valitsust. Kui meil tolle ebaseaduslikule valitsusele

meie riigi seaduslikku valitsust vastu seada ei oleks,siis teeksime väga kergeks oma vaenlasele meie maa ja rahva anastamise ja see kujuneks meile suurimaks häbiks ja kaotuseks.

Meil tuleb hinnata Vabariigi valitsust ja kõiki asutusi,kes saavad meie riigi iseseisvuse heaks midagi teha. Selles suhtes omavad suure tähtsuse meie välisesindused,keda kesolutsioonides on mainitud. Nemad saavad esindada meie riiki maadel,kus nad asuvad. Aga ka nemad ei saa meie riiki esindada teiste välisriikide ega nende konverentside ees. Seda enam meie kogeme,kui olulise tähtsuse omab meie riigile valitsus, kes riiki saab esindada kõigi välisriikide ees.

Nendest asjaoludest lähtudes meil on tähtis,et meil on riik valitsusega ja selle tõttu tuleks organisatsioonidel oma passiivset või negatiivsest hoiakust Vabariigi valitsuse suhtes asuda positiivsele seisukohale. Nad peaksid koos Vabariigi valitsusega eksiilis teotsema ja kaasa aitama Eesti riikliku iseseisvuse taastamisele.

Loodan,et nende ridadega ja resolutsioonidest esitatud näidetega,ma olen saanud lühidalt selgitada praegusel meie riigile ja rahvale kriitilisel ajal nii sise- kui ka välispoliitilistel motiividel Eesti Vabariigi valitsuse tähendust. Saates Teile selle kirja,Teil tuleks kaasa aidata,et Teie keskorganisatsiooni ühendatud organisatsioonid Vabariigi valitsusse pooldavalt suhtuksid ja ühiselt leiaksite koostöö selle valitsusega ja valitsus teiega. Siinjuures ma esitan mõned seisukohad, mida organisatsioonid võiksid teha koos Vabariigi valitsusega meie riikliku olemasolu heaks.

1. Organisatsioonid selgitavad,et E.V.valitsuse tegevus omab suure riikliku tähtsuse ja et valitsuse tegevusega hoitakse elavana meie riigi olemasolu avalikkuse ees.
2. Tunnustades seda valitsust,võetakse eelarvesse summasid,milledega E.V.valitsuse tegevusega seotud kulusid aidatakse kanda.
3. Aidatakse kaasa oma resolutsioonidega ja ettepanekutega,et E.V. valitsus Ühendatud Rahvaste Organisatsioonis ja teistel välisriikide konverentsidel nõuaks iseseisva Eesti riigi otsekohest vabastamist.

Kui tekib selline koostöö meie riigi vabaduse taotlemisel organisatsioonide ja Vabariigi valitsuse vahel,siis seda hindame ja välisriigid näevad,et meie vaba rahvas oleme olnud ja edasi vabaduse olemasolu eest võitleme,kõigi abinõude ja õigustega. Ainult sellisel viisil teostades meie toome kõik võimaliku meie riigi iseseisvuse taastamiseks.

Austavalt, J.Aarik, abipraost

* * * * * * *

Virgats peab kirjutama seda,mida keegi heaks arvab

Tundub,et inimeste arusaamad on päris segi la"inud. Mõned Kanada inimesed näivat olevat arvamisel,et Virgats peab kirjutama seda,mida keegi hääks arvab. Kõik moraali ja tõetunded oleksid nagu kadunud. Kui trükisõna tahab seista mingisugusel kõrgusel,peab ta pajatama,mis toimub eestlaste ja võitlejate elus,olgu see hää või halb. Ja kui kellegil on siin midagi öelda,siis ka see lasta kuuldavale. Ainult diktatuurides on see teiseti,mille jälgedes tahavad mõned käia. Valitsuse ellukutsumine on ju pagulaskonna elus suur asi. Kui ajakirjandus tahab seda maha vailida,siis pole tal küll ühtegi taset ega moraali olemas. Seni ei ole keegi midagi valitsuse vastu saanud ette tuua.

t.a.

17.10.73

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 6/7 (110/111) X a.
Juuni/Juuli 1973.

Eesti Vabariigi taastamise võitlus vajab riigitruid võitlejaid!

Eesti Vabariik püsib rahvusvahelise õiguse seisukohast iseseisva riigina edasi, kuigi maa on praegu okupeeritud ja rahvas orjastatud. Eesti rahva tahe iseseisev olla elab edasi ja Eesti Vabariigi konstitutsiooniline Valitsus eksiilis kasutab kõik võimalused selleks, et vabastada Eesti praeguse okupandi sõjajõududest ja administratsioonist ja et Eesti rahvas jälle iseseisva rahvana ja riigina saaks astuda Euroopa rahvaste perre.

Eesti Vabariigil on mitmes riigis ka säilinud endinine diplomaatiline esindus. N.Liidu agressiooni pole ca 60 iseseisvat riiki tunnustanud, Eesti Vabariigi de jure tunnustus püsib rahvusvaheliselt edasi. Vaatamata okupatsioomidele on Eesti Vabariigil pidevalt tema konstitutsiooni pärane kõrgeim administratiivne võim püsinud - Eesti Vabariigi Valitsus, kuigi praegu sksiilis. See on tänuväärt ja oluline võitlusvahend ja võitlusorganisatsioon Eesti riigi taastamise võitluses.

Eesti Vabariigi Valitsus on vaba Eesti rahva tahte piltlik sümbol, et Eesti rahvas kodumaal ega väärsil pole leppinud praeguse olukorraga ja ei tunnista N.Liidu poolt vägivaldselt, sõjalise jõuga teostatud anastust.

N.Liidu tahe ja püüe taotleda oma vägivaldsetele anastustele rahvusvahelist tunnustust on vana ja kestab edasi. Juba aastal 1954 alustas N.Liit taotlust n.n.Euroopa Julgestus ja Koostöö Konverentsi kokku kutsumiseks, milline N.Liidu soovide kohaselt peaks tunnustama peale II Maailmasõja kujunenud riikide piirid Euroopas, ehk teiste sõnadega Nõuk. Liidu anastusi Balti riikide näol, permanentseks tunnistama. 1972 aastal saavutas N.Liit koos oma sateliitidega, lääne demokraatlike riikidega põhimõttelise nõusoleku selliseks konverentsiks. Selle konverentsi ettevalmistav töö algas 22 novembril 1972 aastal Soomes, Helsingis. Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis, koos mitmete pagulasseltskondlikke organisatsioonidega, tegid kõik võimaliku selleks, et Helsingis töötav Euroopa Julgestus ja Koostöökonverentsi ettevalmistav aste, sellest konverentsist osavõtvate riikide delegatsioonid, oleksid informeeritud praegusest tõelisest olukorrast okupeeritud Eestis ja teistes Balti riikides. Enamik aktiivsete Eesti organisatsioonide koostöö omavahel ja Balti riikide sektoreis oli Euroopa Julgestus ja Koostöökonverentsi ettevalmistavas astmes üksmeelne ja koostöö EV.Valitsus eksiilis taotlustega kooskõlas.

Eestit de jure tunnustavate riikide esindajate hoiak oli häätahtlik ja kiitev, et eestlastel oma iseseisvuse taastamiseks on säilinud konstitutsiooniline EV. Valitsus eksiilis. EV.Valitsus eksiilis esindajana viibis Helsingis ja jälgis ettevalmistavat konverentsi tööd, ning levitas Eesti praegust olukorda selgitavat kirjandust ametlikele delegatsioonidele EV.Valitsus eksiilis välisminister A.Koern.

Euroopa Julgestus ja Koostöökonverentsi ettevalmistav töö lõppes 8 juunil 1973, kusjuures avaldati esialgne kava konverentsi edaspidise töö kohta. Konverents peab toimuma kolmes astmes. Ettevalmistava konverentsi poolt oli ka vastav päevakorra kava koostatud. Konverentsi esimine aste toimus 3 juulist 7 juulini - konverentsist osavõtvate

Eesti pojad ja tütred,noored ja vanad astuge Ülemaailmsesse Eesti Kaitseliitu,toetage kaitseliitu aineliselt Ü.E.Kaitseliit on riiklik seltskondlik organisatsioon võitluseks oma kodumaa vabastamiseks Nõuk.Vene okupatsioonist.

"Virgats" palub teilt kõigilt kaastööd ja tallaraha.

riikide välisministrite konverentsi näol.

EV.Valitsus eksiilis esitas välisministrite konverentsi puhul vastava memorandumi konverentsist osavõtvate riikide valitsustele,väljaarvatud Nõuk.Liit ja satelliidid. Memorandumi lisadena olid kaasas Balti komitee poolt väljaantud raamat: "The Baltic States 1940-1972," siis veel selgituseks EV.Valitsus eksiilis memorandum oktoober 1971, koos EV.Valitsus eksiilis olemasolu seaduslikke põhjendustega,ning EV. Ps vastavate väljavõtetega,ning lisaks veel J.Käis'i poolt uurimus: "The Government of the Estonian Republic in Exile-and International Law." Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis esindajana jälgis konverentsi käiku ja levitas Eesti kohta delegaatidele ja ajakirjanikkele täiendavaid andmeid Eesti õiguslikust olukorrast tuntud Eesti diplomat Valter Kotsar. V.Kotsar oma diplomaatiliste kogemuste põhjal mõistis asju nii ajada,et tema ei sattunud,USA-st ja mujalt kohale sõitnud,ning Helsingis vangistatud õnnetute kaasmaalaste ja Balti esindajate hulka,ning võis konverentsi käiku ja oma selgitavat tööd teha kogu konverentsi ajal.

Euroopa Julgeoleku ja Koostöökonverentsi II tööjärk toimub Sveitsis - Genfis. Ettevalmistavad komisjonid alustavad seal oma tööd juba augusti lõpul,ning konverentsi II järk algab 18.septembril s.a. Eesti Vabariigi seaduslike huvide kaitse nõuab selles II astmes tõhusat panust,mis EV.Valitsus eksiilis poolt praegu ettevalmistamisel ja saab õigeaegselt esitatud kõigi osavõtvate riikide valitsustele ja kohal töötavatele delegatsioonidele. III aste Euroopa Julgestus ja Koostöökonverentsi töös määratakse kindlaks II astme konverentsi lõpul ja see toimub tõenäoliselt jälle Helsingis.

Kallid kaasmaalased vabas maailmas,kõigil konverentsidel,kus Eesti ja Balti riikide küsimused,ühenduses käimasoleva Julgestus- ka Koostöökonverentsiga päevakorral on rahvusvahelisel areenil ja kus neid arutakse,peame kompaktselt näitama ühist tahet ja üksmeelt,et kodumaa eestlastele vabadust ja iseseisvust saavutada. Eesti riigi ja rahva vaenlane,praegune maa okupant ja rahva orjastaja,teeb kõik võimaliku, et meid välja lülitada praegusest Euroopa Julgeoleku ja Koostöö küsimuste käsitamisest iseseisva rahvana Euroopas ja oma anastamistaotlustele heakskiitu saavutada. Kodumaa eestlased on väljalülitatud,Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis on kodumaa eestlastele,Eesti rahva tütardele ja poegadele,- Eesti iseseisva riigi sümbol,meil paguluses on see konstitutsiooniline võitlusorgan ja rahvusvaheliselt üks seaduslik võitlusvahend praeguse okupatsiooni võimu vastu. Koondage eranditult üksmeelselt EV.Valitsus eksiilis ümber,sellega suurendate Teie meie võitluspanust rahvusvahelisel võitlusareenil!

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

Riigitruud Eesti endised sõjamehed koonduge ustavateks rahvuslikeks üksusteks-toeks Eesti taasvabastamise võitlusel. Eesti Vabariigi konstitutsioonilise võitlusorgani - EV.Valitsus eksiilis ümber. Meie kodumaa okupant,meie rahva ja riigi vaenlane on praegu häiritud Eesti rahva legaalse riigivõimu esinduse õiguslikust ja seaduslikust võitlusest - mille vastu puudub meie maa okupandil õiguslik rahvusvaheline võitlusrelv. Ainult toores vägivald ja ülevõim ei ole temale praegu küllaldased võitlusvahendid rahvusvahelisel poliitilise võitluse areenil.

Kohusetruud,Eesti end.sõjamehed,eraldage oma hulgast aegsasti kõik teadlikud ja ka ebateadlikud meie ühise vaenlase kaastõõlised. Igasugune Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis vastane propaganda on praegu vaenlase propaganda - seda tuleb hüljata ja hukka mõista. Selle levitajad ja tegijad nende õige nimega-riigi reetjatena kinninaelutada - need on oma tõotuse Eesti riiki truilt teenida murdnud!

Tõnis Kint.

EESTI VABARIIK
Vabariigi Valitsus
The Government of the
Rebublic of Estonia
The Minister for Forein Affairs

MEMORANDUM
TO THE GOVERNMENTS TAKING PARTÈN THE EUROPRAN
SECURITY AND CO-OPERATION CONVRENCE

Copenhagen, June 25, 1973

Postal Address:
21,Blidahpark
DK-2900 Copenhagen-Hellerup
Denmark

Herewith we have the honor to submit to yor Government's kind consideration - asking to bring this also to the knowledge of your Delegation to the Conference - the following statements and our requests:

1) The security in Europe and a genuine détente can only be achieved if the wrongs perpetrated to European nations during and in the wake of the World War II,and still not yet redressed,Will be removed.

2) Of the European States which were occuped during the war by foreign Powers only the Baltic States Estonia,Latvia and Lithuania are still claimed to be part of a foreign occupying Power,which is trying to obtain an international recognition to its claim at the European Security and Co-operation Conference,and have not yet regained their independent statehood in the formal sense.

3) By virtue of International Law,as it has been developed and fixed in numerous international treaties,statutes of international organisations,in multilateral or unilateral declarations of states or accepted by international customs - the states as members of the international community not only have the right not to regognaize,but they are formally bound to appose,with the non-recognition,such an international craime as unlawful occupation and forcible incorporation as the Soviet-Union has perpetrated against our homeland,Estonia,and the other Baltic States, of Latvia and Lithuania.

We can note with satisfaction that the major Western Powers have observed this principle of International Law.

4) Consequently,we ask your Government to instruct your Delegation that they avoid to introduce,and reject all proposals or resolutions

made,which would,directly or implicitly,have an effect of recognition of the annexation of our homeland,Estonia,by the Soviet-Union.
5) On the contrary,we ask you to instruct your Delegation to propose to the Conference that it would induce the Soviet-Union to withdraw their armed forces and administrative apparatus out of Estonia.

Hoping that the European Security and Co-operation Conference will find a solution and a path toward the freedom and security also for our homeland,Estonia,

We are,with the highest consideration,

Tõnis Kint,
Acting President of the
Republic of Estonia

August Koern,
Minister for Foreign Affairs

Avdy Andressoni kiri president R.Nixon'ile 15.juunil 1973.

Härra President!

Teid külastav Nõuk.Vene diktaator L.Breszhnev ei soovi rahu,vaid legaalset toetust agressioonile ja Kremli riigi laiendamist. N.Vene 31 eliit diviisi Euroopas oleksid siis Euroopa peremehed.

Breszhnevi iga lause sisaldab rahu,kuid tema neljamiljoni mehe püssi all hoidmine ei ole mingi hea tõend rahu tahte ellu viimiseks. Miks süvendatakse ainult vihavaenu ning mängitakse tulega,mis paratamatult kord sõjana süttib.

Kremli 31 eliit diviisi Euroopa nõrga NATO vastu ja kerged kattеosad Hiina piiril kinnitavad N.Vene tõelist kava Euroopas.

Breszhnevi kava on lihtsalt aja võitmine,et ennast lõõgiks saada ettevalmistada,sellejuures vastast "rahu" juttudega uinutades. USA ja teiste äritehingute ohvriks N.Venega ei tohi olla Balti riigid. Kokkulepped rahvaste ja riikide kulul,kes ei viibi tehingute juures kujutavad kõige suuremat ohtu rahule. Kas rahvad on suured või väikesed,nad ei saa lubada,et mõjusfääri peremehed nende kulul äritehinguid teevad. Balti riikide lülitamine N.Vene kehasse on vägivalla akt ja N.Vene okupatsiooni vägede otsese ähvarduse ja toetusega läbi viidud,vastu N.Vene sõlmitud lepinguid,räägimata veel rahvusvahelise õiguse põhiprintsiipe rikkudes. Praegune olukord Balti riikides ei vasta UNO resolutsioonile Nr.2625 (XXV). Praegused valitsused Baltimaades on N.Vene käsualused,federatsioon on ainult fiktiivne,täidesaatev võim on Balti riikides Moskva keskvõimu käes,rahva enesemääramise õigus on Baltikumis likvideeritud,N.Vene KGP määrab,mitte Balti riikide kommunistlikud parteid,millised on ainult Moskva fileaalid.

Palun Teie eestkostmist,et Läänes paljukannatanud Balti rahvaste arvel Kremlile mingeid järelandmisi ei tehtaks.

Avdy Andresson.

Patriootlikud võitlejad,Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu liikmed ja kõik omariiklikult meelestatud Eesti pojad ja tütred luge Virgatsit.

13.9.73

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 8/9 (112/113) X a.
August/September 1973.

Kremli Schlieffeni plaan

Kindral krahv Schlieffen oli keiserliku Saksamaa Suure Kindralstaabi ülem 1891 kuni 1905 aastani. Schlieffeni ametisoleku ajal oli Saksamaale kujunenud niisugune välispoliitiline olukord, et Saksamaal tuli arvestada sõjaga nii idas kui läänes, nii Vene kui ka Prantsuse rindel. Saksamaa vaenlased olid arvuliselt tugevas ülekaalus, prantsuse sõjavägi küllaltki hea tehnilise varustusega, venelaste tugev külg oli nende tohutu arvuline üleolek. Pikkade uurimuste ja olukordade hindamiste järele Schlieffen oma kaastöölistega jõudsid tulemusele, et Saksa sõjajõudude mass tuleb koondada läänerindele, lüüa Prantsusmaa kiire sõjakäiguga ja siis saksa jõud visata idarindele venelaste löömiseks. Plaan nägi ette, et sakslased läänes sooritavad suure kaarliikumise, aga nii, et saksa paremtiiva sõdur puudutab Atlandi, siis vallutada Pariis läänne rünnakuga ja suruda prantsuse peajõud vastu Saksa piiri ning nii sooritada suur hävituslahing läänes. Schlieffeni silmade ees püsivalt seisis Hannibali poolt juhitud Cannae lahing, kus kartaagolased löid seni võitmatuks osutunud roomlasi just roomlaste tiibade ümberhaaramiste tõttu numiidlaste ratsaväega. Ka surres manitses Schlieffen: "Tehke parem tiib tugevaks."

Schlieffeni plaani elluviimine nurjus, olgugi et sakslased saavutasid soodsa edu sõja algul. Schlieffeni pllani elluviija - kindral Moltke noorem ei olnud "kutsutud ega seatud" väejuht niisuguse gigantse operatsiooni elluviimiseks. Kõhklemine, kartus, ülevaatlikkuse puudus operatsiooni käikudest sundisid saksa diviiside edasimarsse pidurdama ja andsid aega prantslastele uute grupeeringute läbiviimiseks - ja plaan jooksis tühja.

Nüüd, üle poole sajandi hiljem, räägitakse jällegi palju Schlieffeni plaanist. Nüüd on Nõuk-Vene olukorras kus tal tuleb rehkendada sõjaga kahel rindel: Lääne-Euroopa rinne ja idas Hiina rinne. On tõsi, et nii Hiina kui Nõuk-Vene on mõlemad kommunistlikud riigid ja nende vahel kehtib 1949.a. sõlmitud sõjalise liidu leping. Kuid aeg on näidanud, et ka kommunistid võivad üksteisele kõri karata ja sellepärast peab Kreml ettevaatlik olema pikal üle 4000 miili pikkusega ida rindel.

Nagu Schlieffeni plaan ette nägi esimise hoobi andmise Lääne rindel nii näib ka Kremli strateegid otsustanud, Nõukogude enda vägede peamass on kontsentreeritud kas sateliitide maa-alale või Nõuk-Vene lääne ossa. Tugevad laevastiku üksused opereerivad Põhja Jäämeres kui ka Balti meres, lõunas tugevneb alaliselt punalaevastik Vahemeres. Nõuk-Venes kehtib sundaja teenistus, teotsevad tsiviil-sõjalised organisatsioonid ja tema sõjaminister marssal Gretschko tavalised kõned on avalikud ähvardused läänele. Rahvaste vabastamine "imperialistide orjakütkest on tavaline lõõklause kommunistlikus literatuuris." Parem väljaõpe, kiirus, eneseälgatus nooremate juhtide poolt, nood on nõuded, mida pidevalt trükib "Krasnaja Zvezda" oma lehekülgedel. Sagedased suurmanöövrid lääne vastu räägivad selget keelt, mida mõtleb Kremli strateegiline ülemkiht, olgugi, et Kremli välisminister alalõpmata vatrab rahust, pinge vähendamisest ja koostööst kahe erineva sotsiaalse struktuuriga bloki

Eesti pojad,tütred ja noored

Kutsun Teid kõiki meie rahva raskematel ajalootundidel astuma üksmeelselt ülemaailmse Eesti Kaitseliidu ridadesse,et võidelda koos kommunistliku Nõuk-Vene poolt orjastatud kodumaa ja rahva vabaduse kaitseks. Eesti mees tütar ja noor anname koos truudusvande isade maale ja tõotame igavest kättemaksu meie süütu rahva mõrvaritele. Hoiame kõrgel sini-must-valget lippu. Kustumatu viha,raugemata füüsiline ja vaimne jõud kandku meie võitlust võidule. 8000 aastat on meie isad ja emad alles hoidnud eesti keele,kultuuri ja kombed. Ükski vägivald ei ole seda ajaloos jõudnud murda. Anna Sina igavene Jumal oma jõudu meie poegadele,tütardele ja noortele võitluses vabaduse,õiguse ja tõe eest.

Albert Ohvril.

---

vahel. On suurim õnnetus läänele et järjekordselt usutakse Kremlit vaatamata sellele,et sadandeid kordi ollakse petta saanud Kremli maalt.

Lääne sõjaspetside hinnangu järgi õnnestub Kremlil saavutada Atlandi rannik 10 kuni kaheteistkümne nädalase rünnaku järgi. Kohe ründavate eliitvägede kannul saabuvad poliitilised politrukid,kellede ülesandeks on nõukogude vastase elemendi kõrvaldamine,kiire nõukogude süsteemi elluviimine ja igasuguse "vastupanu liikumise" hävitamine. Schlieffen ei tulnud mõttelegi,et vägev relv on poliitiline sõjapidamine. Poliitiliste nõksutamistega ja suurte lubadustega on Kremlil korda läinud juba nüüd nõrgendada lääne rahvaste kaitsetahet. Sarkastiliselt tähendab üks USA kindraleid: "Balleriinid ja viiulimängijad on aidanud esimise piirilahingu võita."

Kui Euroopa on "vabastatud",siis näib,mis tuleb teha Hiinaga - kuid too ei ole enam põletav küsimus nii kui sõja esimine faas. Ja Moltke nooremat Kreml juba operatsioone juhtima ei määra,selleks on noored sõjakogemustega kindralid.

Elmar Lipping.

Balti Komitee ja ERN pressiinformatsioon
29.juunil 1973. Lahkeks kasutamiseks

Päris julgeolekukonverents toimub kolmes faasis: Helsingis
Genfis- Helsingis

1972.a. 22.novembril Helsingis alganud julgeolekukonverentsi ettevalmistavad läbirääkimised lõppesid 7 kuud hiljem 8.juunil 1973,kui osavõtvate riikide poolt alla kirjutati dokument: "Final Recommendations of the Helsinki Consultations." See 31 lk.pikk kokkulepe,mis on salajane kuni 4.juulini,määritleb jätkuva päris julgeolekukonverentsi kokkukutsumise korra ja need probleemid,millega see peab hakkama tegelema.

Päris julgeolekonverents toimub kokkuleppe kohaselt kolmes faasis. Esimiseks faasiks on välisministrite kokkutulek Helsingis,mis algab teisipäeval 3.juulil ja kestab nädalapäevad. Teine faas algab septembri algul komisjonides ja ala-komisjonides sisulise tööga Genfis ja kestab arvatavasti 1974.a.kevadeni. Välisministrite kokkutulekul moodus-

---

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

tatakse ka eriline koordineeriv komitee valitsuste esindajaist,mis aeg-ajalt,kokku tuleb Genfis ja kogu jätkuvat konverentsi ja komisjonide tööd juhendab. Kolmas konverentsi faas algab,kui koordineeriv komitee II faasi töötulemused esitab riikide valitsustele. Konverentsi lõpp toimub jälle Helsingis,kus peaministrid või nende asetäitjad läbirääkimiste lõpptulemused ja kokkulepped kinnitavad

Genfi konverents püüab kokkulepped saavutada neljas probleemide kompleksis. Esimine neist käsitleb küsimusi seoses Euroopa julgeolekuga. Olulisemad on siin 10 alljärgnevat probleemi: 1)riikide suveräänsusega seotud küsimused, 2)loobumine ähvarduste ja jõu kasutamisest, 3)kehtivate piiride puutumatus, 4)riikide territoriaalne integriteet, 5)tülikküsimuste rahulik lahendamine, 6)riikide sisekordadesse mitte-segamine, 7)inimõiguste ja põhiliste vabaduste respekteerimine,mis haarab mõtte-, sõna-,meelsuse ja usuvabadused, 8)rahvaste enesemääramisõigus, 9)koostöö riikide vahel, 10)kohustuste ja lepingute täitmine vastavalt rahvusvahelisele õigusele.

Selles probleemidesarjas on rida probleeme,mis otseselt puudutavad ka ikestatud Balti riike. Siia probleemidekorvi kuuluvad ka kokkulepped manöövrite vastastikuseks jälgimiseks ja ebamäärased vihjed relvastuse piiramiseks.

Teine probleemide sari käsitleb küsimusi majanduse,teaduse,tehnoloogia ja miljöökaitse alal. Moskva nõudel on siin silmapaistvale kohale nihutatud enamsoodustuse põhimõtte kohaldamine ka ida-bloki riikidele. Üks alakomisjone peab siin tegelema ka transpordi,turismi ja informatsiooni soodustamise,tööjõu vabama liiklemise ja väljaõppe küsimustega.

Kolmas probleemidekompleks käsitleb humanitaarseid küsimusi. Üks alamkomisjonidest asub siin tegelema nn. kontaktiküsimuste lahendamisega Ida-Lääne vahel. Siia kuuluvad kokkulepped lõhutud perekondade taasühendamiseks,soodustused perekonnaliikmete külastamiseks,segaabielude juriidilised,viisa-ja reisitakistuste kõrvaldamine,turismi soodustamine,noortele erikokkutulekute,kultuuriliste ja sportlike võistluste korraldamine jne. Teine alamkomisjon asub tegelema informatsiooni-vahendamise küsimustega,mis haarab probleeme seoses raamatute, ajalehtede,filmide ja raadio-TV saadete liiklemisega üle piiride,samuti soodustatud tingimusi ajakirjanike tööle jne. Eri alakomisjonid asuvad tööle kultuurilise ja haridusliku suhtlemise alal takistuste kõrvaldamiseks.

Neljas probleemidekompleks käsitleb küsimust: millised uued Euroopa institutsioonid tulevad ellu kutsuda,et kõiki event.kokkuleppeid ellu viia? Selle probleemidekorvi osas oli kokkuleppe saavutamine kõige raskem. Venelased nõudsid juba eellläbirääkimistel siduvaid lubadusi uute Euroopa koostööorganite ellukutsumiseks,mis oleks tahaplaanile surunud kogu praeguse aastakümnetega loodud integratsioonistruktuuri Euroopas. NATO blokk oli sellele kategooriliselt vastu. Lõpuks lepiti kokku,et seda küsimust hakkavad niihästi välisministrid Helsingis kui ka eksperdid Genfis uuesti arutama,kusjuures arvestadakse võimalikult ka juba olemasolevate Euroopa koostööinstitutsioonidega.

*

Kui asjade areng kulgeb edasi praeguses suunas,võib juhtuda,et meil peale Vabariigi Vlitsuse eksiilis enam ühtegi riigisümbolit ükskord pole. Ja kas tohib see olla siis meie rahvuspoliitikaks,et seda rünnatakse ??? (EP)

Nõukogude Vene kaubalaevad USA Läänerannikul "Rahva poolt omatud laevad pakuvad kuni 30% odavamat tariffi?"

Nõukogude Orjariik on moodustanud laevafirma FESCO (Far Eastern Shipping Company) mille peakorter on Nakhodkas (Vladivostoki lähedal) ja mis peab olema "rahva poolt omatud!" Valentin P.Biankin on FESCO 'president',kes külastas ka Oaklandi 1973 aprillis,ootab Am. Ühendriikide "sõbralikke kapitaliste"endale külla lähemate nädalate jooksul et ekspandeerida kaubavahetust "lollide kapitalistide" arvel kes kuuluvad Vaikse Ookeani Jaubalaevade Tariffi Konverentsi. Seltsimees Biankini "firma" on riigi poolt omatud ja võib alla pakkuda transpordi hinda, "vahed" saavad kinni makstud orjariigi kassast.

FESCO kauba hinnad transportimisel on alatasa 10 kuni 20% allapoole Vaikse Ookeani Kaubalaevade Konverentsi tariffidest ja mõnel juhul isegi 30% allapoole stabiliseeritud tariffe.

Am.Ühendriikide Läänerannikul külastavad FESCO kastkaubalaevad Oaklandi ja Long Beachi. FESCO veab Euroopa kaupu üle ekspandeeriva "maasilla" mis suunab üle Siberi Vaikse Ookeani kallastele. Am.Ühendriikidesse saabuvad nüüd regulaarselt venekastkaubalaevad neli korda kuus liikudes Jaapan,Hong-Kong ja USA Läänerannik marshhuudil.

FESCO esimine kastkaubalaev 'Aleksander Fadeev'külastas Oaklandi 31. mail 1973.a. ja 'Pskov' (Pihkva) jõudis esmakordselt 18. augustil Oaklandi. Mõlemad on moodsad äsja ehitatud laevad milledel on eriseadildised standart kauba kastide käsitamiseks. FESCO'l on samal marshhudil veel kaks ümberehitatud kaubalaeva,'Sergey Yesenin' ja 'Ivan Kotlyarevskiy',mis kaubakaste kannavad. Orjariigi kommunistlikud võimumehed on asunud Nõukogude-Venemaa mõju suurendamisele Vaikse Ookeani piirkonnas ja teheb seda Ameerika Ühendriikide ja teiste vabade riikide arvel ja kaasabil. Et kaupa laeval transporteerida peab ikka esiteks olema kaup mida vedada ja sellel kaubal peavad olema ostjad kui ka müüad. Eriettevõtjad peavad aga oma tulust ise elama ja palke maksma kuna aga Kommunistliku Orjariigi käsilased pakuvad hinnad allapoole elamispiire eriettevõtjatega võisteldes,sellega hävitades vaba kaubanduse struktuuri. Et eriettevõtjaid "elus" hoida,siis Am.Ühendriigid maksavad riigikassast toetust neile - s.t. raha mis tulumaksjatelt korjatakse.

Nii siis võime öelda USA osas et: "Lenin ennustas,Nixon tegi ja Sina kui ka mina maksame selle kinni!"

ATK.

* * * *

Välispoliitilisel alal tahaksin välja tõsta Anatoli Kuznetsov'i kirjutist "The Sunday Telegraph'is!"

Kus Läänemaailmale on Kuznesovilt kurjakuulutav hoiatus: "Kui ma vaatlen,kui innukalt tänapäeva Läänemaailmas on moodi läinud kollaboratsioon ja komplimentide vahetus nõukogude kommunistidega,siis ma lihtsalt imestan. Kas on tõesti võimalik,et täitub Lenini ennustus kapitalistidest,kes röömuga "müüvad meile poomisenööri,millega peame neid pooma." - Ja see Läänemaailm müüb seda nööri nii odavalt!

A.-

Virgats palub teilt kõigilt kaastöid ja tallaraha!

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr.10/11 (114/115) X a.
Oktoober/November 1973.

Kõigile Eesti patriootidele "Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu"ellu kutsumiseks

Meil kõigil tuleb üksmeelselt toetada Vabariigi Valitsust,kaitsta isade maad,piire ja rahva vabadust - kõik muu on praegu kõrvaline.

Sellega on minule langenud osaks ellu kutsuda Riiklik-Seltskondlik organisatsioon "Ülemaailmne Eesti Kaitseliit" (ÜEK). Selleks palun kõigis vaba maailma maades,sõjaministri poolt nimetatud maleva pealikutele kõigiti kaasa aidata patriootliku maleva ellu kutsumiseks ÜEK vanematekogu poolt vastu võetud ja sõjaministri poolt kinnitatud põhikirja alusel ning ka ise organisatsiooni ridadesse astuda.

Maade malevate pealikutel palun ÜEK põhikirja alusel välja töötada igal maal vastavalt selle maa seadustele ja määrustele maa maleva põhikiri,mis astub jõusse kinnitamisega asukoha maa maleva pealiku poolt sõjaministri heakskiitmisel. Ärakiri kinnitatud põhikirjast saata sõjaminstrile.

Kuna meil paguluses seadusliku riigikorra kaitse puudub (sõjavägi ja politsei)peavad kõik riigitruud kaasmaalased kaasa aitama Eesti Vabariigi iseseisvuse ja vabaduse kaitse organisatsioonidele.

Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu organiseerimise juures palun kinni pidada järgmistest põhimõtetest: "UEK peab olema vabatahtlik,kindlalt riigi- ja valitsuse truu organisatsioon. Iga kaitseliitu astuja peab andma vastava truuduse töötuse Demokraatlikule Eesti Vabariigile ja tema seaduslikule valitsusele. ÜEK jõud peab seisma tema kindlas valitsustruuduses ja alalises valmisolekus.

Tuletan meelde,et kaitseliit peab olema meie Iseseisva riigikorra ja seadusliku Vabariigi Valitsuse kaitsejõuks.

Kui eelmainitud põhimõtted ÜEK maksma pannakse,siis on kindel,et meie ÜEK igal ajal valmis on väljaastumiseks seadusliku Vabariigi Valitsuse ja Eesti Vabariigi kaitseks kõigis vaba maailma maades,kus seadused ja olukorrad seda võimaldavad."

"Kõigil ÜEK juhtidel peab selge olema Baltikumi väikeriikide kaitsevõimalus. Selle põhjalik tundmine on tarvilik,et täita omi kohustusi juhina kodumaa,Valitsuse ja rahva vastu. Eesti seadusliku riigikorra ja julgeoleku kaitset peavad kandma kõik riigitruud kaasmaalased."

Ajajärk nõuab kõigilt patriootlikelt eestlastelt ühte meelt,distsipliini,ühte juhti - ajude trusti - Valitsust rahva juhtimiseks ja võitluse koordineerimiseks.

Julgen loota,et Ülemaailmne Eesti Kaitseliit välja kujuneb tugevaks jõuks meie seadusliku Vabariigi Valitsuse- ja riigikorra kaitseks nii nagu ta oli Vabadussõja päivil.

Deerfieldis, N.Jerseys USA, 15.mail 1973.a.

Avdy Andresson

Teadaanne ja üleskutse

Usun,et olen viimase üheteistkümne aasta jooksul Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimehena teinud kõik,mis minu võimuses,et säästa vabadusvõitlejate langemist sellele tasemele kuhu osa nendest on langenud. Kui minu pingutused sihile ei viinud langes minule osaks tagasi astuda Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esimehe kohalt 05. mail 1973.a.

Nende minu püüdluste nurjumise tõttu võtsin vastu Vabariigi presidendi ettepanekul sõjaministri koha. Minu kolmekümneaastasest teenistusest keisrlikus Vene-, Eesti Vabariigi ja Saksa armees saadud kogemuste varal on minule langenud,mitte ainult minu enese,vaid ka eesti võitlusjõudude ja rahva ettevalmistamine vabadusvõitluseks,mida näen olevat tulemas ja milleks rahvas on halvemini ette valmistatud, kui ta peaks olema. N.Vene valmistab praegu suure hooga sõja vastu ja teda toetab selles USA.

Õnneks on Eesti Vabariigil põhiseaduse järane kõrgem administratiivvõimu organ pädevalt säilinud. Tõnis Kint'il on õigusjärglasena EV seaduste põhjal langenud ülesanne ja kohustus põhiseadusliku kõrgema administratiivvõimu pädevuse kindlustamine ja sellele kohustusele vastavalt on T.Kint moodustanud põhiseadusliku Eesti Vabariigi Valitsuse eksiilis,milline on üks ja ainus vaba Eesti rahva tahte säilinud sümbol,ning praegu ja tulevikus Eesti rahva vabadusvõitluse kõige tähtsam juriidiline ning moraalne võitlusorgan rahvusvahelisel foorumil.

Usun,et isamaalikult häälestatud võitlejad ja teised patrioodid siin minuga ühinevad ja koonduvad EV Valitsuse ümber. Edaspidi kõik EV Valitsuse ümber koondunud moodustaks enesest meie iseseisvuse aegse kaitseliidu põhikirja alusel tegutseva organisatsiooni,milline on kohandatud olukordadele vaba maailma maades.

Õiguse teie poole pööramiseks andis ÜEP Torontos 1972, sõjameeste kongressil 156 osavõtjast vahekorraga 22 hääle poolt ja 20 vastu hääle-ga,Kanada võitlejate poolt esitatud V Valitsuse vastase resolutsiooni vastu võtmine ja EVL USA-s Esinduskogu poolt vastu võetud otsused.

Palun kõigil eeltoodud põhimõtetel mõtlevaid ja EV Valitsusega koostööd soovijatel võitlejatel ja nende organisatsioonidel oma nõusolekust koostööks EV Valitsusega teatada aadressil:

Deerfield,N.Jersey 08313
P.O. Boks 46
U.S.A.

Kutsun koostööle VValitsusega üles ka kõiki teisi Eesti poegi ja tütreid ja nende organisatsioone.

Deerfieldis,N.Jerseys U.S.A. 10. mail 1973.

Avdy Andresson

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

EESTI VABARIIK
Vabariigi Valitsus

Vabariigi Presidendi Käskkiri Nr. 3
Antud eriõigusel 8.mail 1971.aastal.

Nimetan ametisse Vabariigi Valitsuse järgmises koosseisus:

Heinrich	M a r k	- Peaministri asetäitja ja sõjaminister
August	K o e r n	- Välisminister
Aksel	M a r k	- Siseminister
Arvo	H o r m	- Majandusminister
Elmar	J ä r v e s o o	- Põllutööminister
Edgar V.	S a k s	- Haridusminister
Heino	V a l v u r	- Sotsiaalminister
August	K ä r s n a	- Kohtuminister
Renate	K a a s i k	- Portfellita minister
Johan	K ä i s	- Teedeminister

Arved Ruusa
Riigisekretär

Tõnis Kint
Peaminister
Vabariigi Presidendi ülesannetes

Vabariigi Valitsuse koosseisu laiendamine

Vabariigi Presidendi Käskkiri Nr. 7
Antud eriõigusel 3. aprillil 1973.a.

Peaministri asetäitja Heinrich Mark'i ettepanekul on Tõnis Kint Presidendi ülesandeis nimetanud neli uut Valitsuse liiget.

Avdy	A n d r e s s o n	- Sõjaministriks
Verner H.	P u u r a n d	- Portfellita ministriks
Jaan	T i m u s k	- Portfellita ministriks
Ants	P a l l o p	- Portfellita ministriks

Arved Ruusa
Riigisekretär

Tõnis Kint
Peaminister
Vabariigi Presidendi ülesannetes

Virgats palub kõigilt patriootidelt kaastööd ja tallaraha.

Eesti patriootlikud pojad ja tütred noored ja vanad astuge Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu ridadesse, toetage kaitseliitu aineliselt. ÜE Kaitseliit on riiklik setskondlik organisatsioon võitluseks oma kodumaa vabastamiseks Nõuk. Vene okupatsioonist.

Kas olla või mitte olla

Eesti teise generatsiooni noored, kes Pagulas-Eesti eluolu ja kirjandusega püüavad kaasa minna, on teatud määral otse shokeeritud lugedes "Karvikute suguvõsa kroonikat" ja teisi sääraseid inferioriteedi kompleksidest vaevatute ajusünnitusi. Meil noortel tekkib otse ahastav küsimus - olid siis tõesti eestlaste esiisad säärased närususe kehastused? Siis pole küll kellelegi auks ega uhkuseks jääda eestlaseks! Kuhu on siis jäänud nood Liivimaa Henrikus kirjeldatud uhked ja sirge seljaga eestlased - isegi peale kaotatud lahingut, kuhu on jäänud talupoja Riivese järeltulijad, kes kasakate kadalipu peksu asemel valis mahalaskmise karistuse, kuhu on jäänud Vohnja mölder, kes käis kaks korda keisri juures õigust nõudmas (a.1740) ja alistamise asemel valis Siberi teekonna. Kuhu on jäänud siis nood Karl Ipsbergi taolised, kes veokrusal püsti seistes vene tshekistide vahel laulis Eesti hümni, kui viidi küüditamis teekonnale? Kuhu on jäänud nood uljad tudengid, kes läksid käsitsi kallale relvastatud miilitsale, et takistada Eesti lipu tootamist!!

Meie usume, et need on kõik alles ja et nood viletsad sulesongijad, kes kujutavad eestlasi näruna ja diskrimineerivad, pole ise etniliselt päritolult üldsegi eestlased, vaid kuuluvad muistsete trällide (s.o. talupoegade orjade) järeltulejate kihti, ja nende kühm ikka veel sügeleb tallis saadud keretäiest.

Eesti akadeemiline noor.

Õige suund

Öeldakse, et Eesti noorsoo vaim kodumaal on siiski terve ja see mõtleb oma peaga, suutes tõrjuda kõiki kommunistide rünnakuid. Samuti on põhimõtteliselt eesti rahvas siiski terve ja valmis andma kõik, et vabaks saada. Arvestades sellega pole ka Eesti rahva noorte segilänud peadel paguluses mingit õigust Eesti Vabadust Vene imperialistidele müüa (sateliitsus jne.), oma võimusoovide rahuldamiseks iga Juudase veeringute eest, ei itta ega läände. Eesti tuleb säilitada puhtana nüüd ja tulevastele põlvedele. Kõik rahvuslikud reeturid tulevad anda Eesti Vabariigi seaduste korraldusse.

Eestlased on Balti riikidest teadaolevalt ainus, kelledel on põhiseadusepärane valitsus eksisteerinud eksiilis, kes juriidiliselt võrdõiguslik teiste vanade riikide valitsustega.

Eesti patrioodid toetage Vabariigi Valitsust ja liituge Ülemaailmse Eesti Kaitseliiduga.

Avdy Andresson.

18.12.73

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 12 (116) X a.
Detsember 1973.

Eesti Vabadussõja algusest täitus 55 aastat

55 aastat tagasi 28.nov.1918,hakkas lahkuvate Saksa okupatsioonivägede kannul üle Narva ja Pihkva Eestisse tungima enamline punavägede laviin,et allutada meie iseseisvat Eesti Demokraatlikku Vabariiki Vene imperialistlikule kommunismile.

Vene kommunistidele astusid vastu meie nõrgad relvastatud sõja- ja kaitseliidu jõud. Algas Vabadussõda,mis kestis kuni 3.jaanuarini 1920. Eesti rahvas asus vulkaanilise jõuna võitlusesse suure Venamaa laiutava kommunistliku kaose vastu,et teostada sajandite jooksul rahva hinges peitunud ideaali - vabadust ja iseseisvuse taastamist.

Eesti noor ja energiline sõjavägede ülemjuhataja kindral Juhan Laidoner organiseeris kiirelt meie ajaloo suurima ning võimsama sõjaväe,sajatuhandalise Eesti armee,mis oli Vabadussõja lõpul tugevam ja suurema lahingulõõgivõimega kui meie naabritel Soomel,Lätil ja Leedul. Meie armee purustas rasketes lahingutes vaenlase,mis kindlustas riikliku iseseisvuse,vabaduse ning õigusliku korra.

Vabadussõda 1918-1920 on oma ülemjuhatuse all eesti rahva suurim heitlus vabaduse ja eluõiguse eest lühikese aja jooksul.

Eesti sõdalased ja kaitseliitlased vabas maailmas,kes on koondunud ehk on koondumas Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu ridadesse mälestavad seda päevakohaste üritustega ülemaailmses ulatuses.

Tänasel päeval peab iga eestlane teadma tõde ja tooma ohvri. Meie peame mälestama neid,kes olid esimised kodumaa kaitsjad. Meie peame näitama,et elame ja tõötame Eesti rahva kasuks. Meie peame võtma eeskuju neist,kes viisid oma elud isamaa altarile,siis kui meie isade maa oli tules ja veres. Kas need mehed ka räägkisid kooeksistentsist, või kompromissidest? Ei,neil polnud muud valikut kui võita või surra.

Nii loodi Eesti riik.

See meie iseseisev riik kasvatas mehi,kes ei otsinud kooeksistentsi vaenlasega,kelledest suurem osa läks Teise Maailmasõja algul vabatahtlikult rindele ja metsavendadena võitlema oma põlisvaenlase vastu. Eks olnud see Vabadussõja sangarite uus sugupõlv kes läksid ja tegid imet ühes vanade Vabadussõja veteranidega. Kõikjal,kus Eesti mehed vene punaste vastu võitlesid,oli punastel hirm ja surm sima ees.

Meie peame andma igale eestlasele selle teadmise,et meie tõuseme jälle nagu noor mets. Meie teeme jälle imet,nagu tegime kord Eesti Vabariigi rajamisel,me näitame maailmale,et eestlased ei ole mitte mõni orjarahvas,vaid vana kõrge kultuuriga vaba soome-ugri rahvaste liikmed,Läänemere isandad kelle ajalugu on kaheksa voi kümme tuhat aastat vana. Vanad vikingid ja võib olla ka tegelikud Ameerika avastajad.

Meie kaitseliitlased peame jätkama võitlust nende võitlejate eeskujul,kes olid meie ajaloo raskematel ja suurematel hetketel võitlust juhtimas.

Meie toetame liikumist- poliitikat mille üheks aluseks on Eesti ja teiste ikestatud rahvaste vabaduspüüdluste toetamine ja resoluutne hoiak kommunismi ja vene imperialismi laiutamise pidurdamiseks.

Avdy Andresson.

Eesti patrioodid pojad ja tütred noored ja vanad astuge Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu ridadesse,toetage kaitseliitu aineliselt. ÜE Kaitseliit on riiklik seltskondlik organisatsioon võitluseks oma kodumaa vabastamiseks Nõuk.Vene okupatsioonist.

E.V.Valitsus nõuab uues memorandumis: Eesti iseseisvuse taastamine tuleb võtta Julgeolekukonverentsi päevakorda.

E.V.Valitsus saatis teatavasti 25.juunil enne välisministrite kokkutulekut Helsingis julgeolekukonverentsist osavõtvate riikide valitsustele memorandumi kus 5 punktis paluti riikide valitsusi tagasi lükata kõik N.Vene ettepanekud ja katsed annektsiooni otseseks või kaudseks tunnustamiseks. Uues memorandumis,mis saadeti 28.aug.kõigile osavõtvate riikide välisministritele nõutakse täiendavalt,et julgeolekukonverentsi komisjonid Genfis ja täispleenum hiljem Helsingis päevakorda võtaks Eesti Vabariigi iseseisvuse taastamise küsimuse.

Uues memorandumis põhjendatakse seda ettepanekut põhjalikumalt kui seda tehti esimises. Seda nõuet põhjendatakse julgeolekukonverentsi kokkulepitud töökorra selle lõikega mis kõlab: "Konverents ja selle komisjonid tutvunevad,viisil mida nad ise otsustavad,mitte-osavõtvate riikide seisukohtadega päevakorda võetud küsimuste kohta." Kuna Eesti kuulub Euroopa riikidest konverentsist osavõtjate perest,siis E.V.V. eksiilis peab end õigustatud ja kohustatuks esitama oma ettepanekud ja seisukohad,nõudes konverentsi töökorra alusel nende arutusele võtmist. Kuna julgeolekukonverents on võtnud oma ülesandeks ka nende probleemide arutamise,mis tekkisid Euroopas seoses II Maailmasõjaga,siis tähendab see seda,et "konverents peab tegelema ka nende riikide probleemidega,mis eksisteerisid enne II Maailmasõda,eriti nende riikide olukorra ja staatusega,mis okupeeriti sõja kestel ja ei ole veel saanud tagasi oma iseseisvust. "Memorandumis juhitakse eriti ka tähelepanu,et II Maailmasõja kestel toimunud Natsi-Saksamaa vallutused ja okupatsioonid on nüüd kõrvaldatud,endiselt hääkstegemata on aga see ülekohus ja õiglustus Balti riikide osas,mis toimus Natsi-Saksamaa ja N. Liidu vahelise kokkuleppe alusel 23.aug.1939. See ülekohtune kokkulepe Balti riikide osas kehtib endiselt. "II Maailmasõja lõpul Prantsusmaa, Norra,Taani,Hollandi,Belgia ja Austria said tagasi oma iseseisvuse kui Saksamaa okupatsioon nendes maades lõppes. Sama oleks pidanud toimuma Eesti ja Balti riikidega,kes ka 1941.a.olid okupeeritud Saksamaa poolt. N.Liit on takistanud nende Euroopa riikide iseseisvumist ja on hoidnud neid okupatsiooni olikorras tänaseni. "Samuti juhitakse memorandumis tähelepanu faktile,et pärast II Maailmasõda suur arv rahvaid Aafrikas ja teistel kontinentidel on vabanenud koloniaalsest olukorrast ja saanud iseseisvuse. "Seda rohkem peaks konverents tegelema Balti riikide iseseisvuse taastamisega,kuna need riigid juba olid iseseisvad enne II Maailmasõda ja jätkuvalt eksisteerivad iseseisvate riikidena. Nendele riikidele ei saa keelata iseseisvust eriti kui arvestada ka nende rahvaste traditsioone, ajalugu ja loomulikku kuuluvust Läände."

Memorandumis antakse jätkuvalt kokkusurutud ülevaade sündmuste arengust Eestis alates II Maailmasõja puhkemisega,toimunud okupatsioonidest ja E.V.Valitsuse eksiilis loomisest ja staatusest. Memorandumi lõpul apelleeritakse eriti ka nende Euroopa riikide valitsuste poole,

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

Kes II Maailmasõja ajal olid okupeeritud,et nad Genfi tõökomisjonides ja julgeolekukonverentsi jätkuvates faasides Balti riikide küsimused üles tõstaksid. Memorandumile on alla kirjutanud Tõnis Kint ja August Koern. Pärast riikide välisministritele esitamist on memorandumid nüüd suurel arvul levitatud Genfis tõõle asunud konverentsi delegatsioonidele. Memorandum saadetakse koos muude ülevaatematerjalidega sel sügisel ka Euroopa riikide parlamendiliikmetele ja suurematele Euroopa ajalehtede toimetajatele.

WACL Kongress Londonis
Eksperdid esitasid ülevaateid maailmaprobleemide kohta

Maailma Anti-Kommunistliku Liidu kongress Londonis 29.aug.-1.sept. oli algul mõeldud WACL seitsmenda aastakokkutulekuna. Kuna aga mitmed delegatsioonid Aasiast viisakomlikatsioonide ja muude asjaolude toimel ei saanud Londoni sõita,otsustati organisatoorsed küsimused jätta järgmisel aastal Washingtonis toimuva konverentsi päevakorda. Seda rohkem sai Londoni konverents pühendada aktuaalsete maailmaprobleemide käsitamisele. Selleks oli mobliseeritud vastavate alade eksperte.

N.Vene saavutamas strateegilist ülekaalu

Rida ettekandeid käsitles kaasaja maailmapildi ühte aktuaalsemat probleemi: N.Vene üha kasvavat hiiglasliku relvastumist. Kindral Walter Walker,NATO ülemjuhataja kuni 1972.a. oma tempramentses ettekandes oli lõikavalt realist ja pessimist: USA on suurele osale Lääne avalikkusele tähelepanematult kaotanud oma tuumarelvade ülekaalu. Usun N.Vene tuumarelv SS-9 on 500 korda tugevam kui USA viimane Poseidon MIRV. Kui neid kahte viimast tuumarelva võrrelda,siis Vene oma omab 24.950.000 tonnilise lõhkejõu ülekaalu. N.Vene tuumarelvade ülekaal on isegi fikseerimist leidnud SALT kokkuleppel,millele president Nixon 1972.a. mais Moskvas suurte fanfaaride saatel alla kirjutas,kusjuures keegi lähemalt ei uurinud aga seda,millele ta tegelikult alla kirjutas. Senine tuumarelvade tasakaal USA-N.Vene vahel on muutunud nüüd läänele kahjulikuks. Lääne-Euroopa ja NATO ei oma praegu enam seda automaatset aatomrelvade kaitset,mis senini eksisteeris; USA tuumarelvad suudavad praegu kõige rohkem tagasilõõki anda kallaletungi puhul USA-le endale, mitte aga enam tema liitlastele. Moskva tuumarelvade ülekaal annab N. Vene juhtidele avarad võimalused nüüd surve avaldamiseks Lääne-Euroopale. Ei tohi unustada,et Moskva peamine ja mõjuvam nõuandja praegu ses Ida-Lääne läbirääkimistes on sama mees - Greshko - kes saatis vene väed Berliini 1953.a. ja punaarmee tankid Prahasse 1968. Uued poliitbüroo liikmed Greshko ja Andropov kontrollivad nüüd,et "detente" läbirääkimistel N.Vene kuidagi oma välispoliitilist ofensiivi ja sisepoliitilist kontrolli ei nõrgendaks. Läänes ei ole praegu enam moes rääkida raudeesriidest,aga see Winston Churchilli poolt loodud mõiste "raudeesriie" ei ole kunagi varem olnud reaalsem,tugevam,ja tehniliselt viimistletum kui just praegu. See hävitava tulejõuga tõkkemüür läbistab praegu kogu Euroopat Murmanskist kuni Vahemereni. Ja nende taga asuvad Moskva armeed,tankiüksused ja tuumarelvad suuremal arvul kui kunagi varem ajaloos. Alganud julgeolekukonverentsi ja Ida-Lääne läbirääkimistega taotleb Moskva viit eesmärki; 1.takistada Euroopa majanduslikku koostööd ja vähendada USA mõju Euroopas,samal ajal püüdes saada otsekondaktide kaudu USA-st abi toitainete ja tehnoloogia alal, 2.saada suuremat kontrolli Euroopa tõõstuse üle, 3.kokkulepetega teha Euroopa

majandus olenevaks N.Venest. 4.suurendada kommunistlike parteide ja nende poolt kontrollitud ametiühingute osatähtsust kõigis Euroopa riikides, 5."soomestada" kogu Euroopa,s.o. saada kontrolliv mõju Euroopa poliitika ja majanduse üle.

Phyllis Schlafly ettekanne "Strateegiline tuumarelvade tasakaal oli hääks täienduseks kindral Walkeri ettekandele. Phyllis Schlafly on praegu üks populaarsemaid USA strateegiliste küsimuste eksperte ja tema arvukad teosed ja esinemised USA kongressi komisjonides on leidnud laia tähelepanu. Ettekandja rõhutas ms.: Aatomrelvade tasakaal on seni ni olnud peamine tagatis rahule maailmas,vabadusele Euroopas ja Aasia ruumis. Kui see tasakaal kaob,on kogu maailm hädaohustatud. Euroopa vabadus ei olene kuidagi 350.000 USA sõdurist Euroopas,ei ka Aasia julgeolek USA laevastikkudest ja tugipunktidest Vaikse ookeani ruumis. See oleneb ainult tuumarelvade tasakaalust. Nixoni rezhiimi ajal,kes oma sisepoliitilistest skandaalidest nõrka positsiooni püüab hüvitada kokkulepetega Brezhneviga iga hinna eest,on see tasakaal nüüd kadunud. Moskva 300 uut hiiglaslikku SS-9 aatomraketti võivad praegu hävitada USA ofensiivsed ja defensiivsed aatomrelvad kiiresti ja efektiivselt. SALT kokkulepetega võib Moskva omada 62 aatom-allveelaeva,kuna USA-le on nende arv piiratud 44-le. Nõukogude aatomallveelaevad,mis asuvad USA Ida- ja Läänerannikust vetes,võivad USA tööstus- ja aatomkeskused hävitada praegu kiiremini kui USA seda suudab N.Vene hajutatud ja hoopiski paremini kaitstud keskuste osas. N.Vene sõjalise jõu nõrgaks küljeks on praegu aga terav toiduainete puudus. Ilma toiduainete varudeta ei saa Moskva ei Hiina piiridel ega ka Läänes mingisuguseid ulatuslikumaid operatsioone alustada. Brezhnevi USA külaskäigu peamine mõte oli neid varusid saada USA-st. Ja see tal ka õnnestus. N.Vene ostis USA-st vilja 300 milj.dollari eest. Sellele kaasus aga USA siseturul üldine toiduainete hindade tõus,mis USA tarbijale on juba maksma läinud 1,2 biljonit dollarit. Läbirääkimised on käimas ka väetisainete vabrikute ostmiseks 8 biljoni dollari ja Siberi õlikaasi juhtmete ja tehaste finantseerimiseks 10 bilj. dollari suuruses. Sellest on tingitud Brezhnevi suur Nixoni ja USA sõprus viimastel aastatel. Toiduainete kriis kulmineerub kogu maailmas nüüd kiiresti. Siin on USA-l tugevam trump jätkuvates läbirääkimistes ja kokkulepetes Moskvaga. Referent aga kahtles,et praegune nõrk administratsioon seda võimalust tahab ja oskab efektiivselt kasutada.

Olukord N.Venes ja ikestatud aladel

Selles probleemidesarjas esitatud ettekanded olid: Z.W.Bienkowski "Ikestatud rahvad ja Ida-Euroopa",Läti diplomaat P.Reinharts rääkis olukorrast Balti riikides. Uurimisekeskuse Usk ja Kommunism direktor Michael Bourdeaux kõneles "Usklike tagakiusamine N.Venes." Leonid Vladimirov,kes viibinud üle 5 aasta vene sunnitöölaagrites,andis ülevaate kinnipeetute olukorrast Nõukogude "vaimuhaiglates." Seda täiendasid filmitud intervjuud vastupanuliikumise juhtidega ja kirikute esindajatega,mis tehtud N.Venes ja läände toimetatud. Konverentsil antud informatsioonist selgus,et sisesurve kogu N.Venes üha suurenab, paljud vastupanuliikumise rakud on paljastatud ja likvideeritud. Mida rohkem Läänes ja Genfis räägitakse avarduvatest kondaktidest N.Venega, seda rohkem on Moskva suurendamas oma kontrolli,et kõik need kondaktivormid,milles ka kokku leppida võidakse,toimuksid Moskva range kontrolli all ja juhtimisel. Prof.David Rowe rääkis Nixoni Hiina poliitikast.

Eesti Kirjandusmuuseumi
arhiivraamatukogu
Nr 2175 64860

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 1 (117) XI a.
Jaanuar 1974.

Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis sõjaminister Avdy Andressoni läkitus 03.jaanuariks 1974

03.jaanuaril 1920,kell 10.30 vaikis relvatärin Eesti Vabariigi piiridel. Lõppes Vabadussõda 1918-1920.

56 aastat tagasi 1-se maailmasõja ja poliitiliste murdlainete keerises astusid julged Eesti mehed-rahvus ideede kandjad ja kodumaale 1-sest maailmasõjast tagasi pöördunud,sõjatandril võitlustes karastatud mehed meie võitlust ikestatud kodumaa eest meie rahva ja maa saatust juhtima vabadusele-isevalitsemisele.

Võidutuled loitsid,algas Vabadussõda. Raskete heitluste järele püstitati monument,millel tulekirjana oli kirjutatud "Eesti Vabariik."

Üksmeel,nooruslik uljus ja kindel usk tõe ning õiguse võitu vabastas 1918-1920 eesti rahva võõrast ikkest. Ta tiivustas meie kangelasi ebavõrdses võitluses seadma terasele vastu murdmatut vaimu. Nii võrsus tulest ja verest Eesti riik,mis õiguslikult ja rahvusvahelise tunnustuse kohaselt püsib tänapäevani.

Palju eest mille saavutasime,võlgneme tänu eesti sõdurile. Neile kes olid sellel segasel ajal kindlad kuulub meie lugupidamine.

Et korduks meie võitlus ikestatud kodumaa eest,peab aus ja puhas kohusetunne oma isamaa,Valitsuse ja rahva vastu elavaks saama,et näha üle iseenda,üle maailmavaateliste ja poliitiliste erinevuste, ning üle kitsaste erakonna - ja pagulus grupeeringute ja isiklike vahekordade meie suurt eesmärki: Vaba Eestit! Meie esivanemate higi ja veri,mis selle maa eest valatud,nõuab seda - meie järeltulevad põlved kohustavad meid selleks.

Kõik Eesti kaitseliitlased ja vabadusvõitlejad vabas maailmas, kellele on kallis oma maa ja rahva saatus,mõtelge sellele ja koonduge uuel aastal ühiseks sõbralikuks,viljakaks koostööks. Üksikisikute omavahelised vahekorrad ei tohi takistuseks olla organisatsioonidevaheliseks sõbralikuks koostööks.

Meie kaitseliitlaste ja vabadusvõitlejate seisukoht peab olema, nagu alati nii ka uuel aastal: Ei mingit kompromissi okupantidega - ega vene imperialistidega meie kodumaal. Kommunism on inimkonna vabaduse hävitaja ja sotsiaalne orjastaja,see süsteem peab maailmast kaduma. Jumal ei ole maailma loonud kommunismile rüvetamiseks,ega inimest kommunismi sotsiaalseks tööloomaks.

Ajajärk nõuab,et Vabariigi Valitsusega,eksiilis peavad liituma kõik patriootlikult mõtlevad Eesti pojad ja tütred. Moskva suurim võit oleks,kui nad saaksid eestlased viia niikaugele,et nad ise likvideeriksid oma riigi tähtsama sümboli - Vabariigi Valitsuse eksiilis. Kui pole valitsust pole ka riiki. Valitsus eksiilis olemasolu on okupantide silmis kümmekorda suurem pind,kui kõik pagulaste poolt valitud nõukogud ja ülemaailmsed keskused kokku.

Avdy Andresson
Sõjaminister

Saaremaa mässu mahasurumine a. 1919.

Admiral Joh.Pitka 100.a. sünnipäeva tähistamiseks on taasavaldatud tema "Vabadussõja Mälestuste"... uustrükk (Free Europa Press). Teos on koostatud kohe peale sõda, a.1921. Sellega üks väärtuslikumaid dokumente sellest,mis tegelikult juhtus. Haruldane ja rinde päevakäskude koopiatest rikas teos varem-ilmunud T.Kinti, E.Reinwaldt, "Soomusrong Nr. 2,kol.Borgelini ja kpt.Lundborgi sõjamälestuste kõrval. Uustrükile on eessõna koostanud kirjanik Einar Sanden.

Autor,kellel oli kaaluv osa nii kaitseliidu rajamisel,kui ka Eesti mereväe,selle dessantide,kui ka Soomusrongide diviisi ja meie ratsaväe formeerimisel ning juhtimisel,kirjutab peamiselt seda osa,kus ta ise oli kaasas või otsustav.

Referendid,kuigi vähesed,teistele eesti sõjalistele juhtidele aitavad hajutada muljet nagu oleks Joh.Pitka oma meestega peagu ainuüksi Vabadussõja läbi võidelnud ja võitnud. Hilisemate,interpoleeritute ajalugudega võrreldes on teos suurimaks väärtuseks selle erakordne avameelsus ja faktide rikkus episoodidest,milliseid hiljem on nimetatud vaid mõne reaga,või ajaloo ilustamise mõttes lihtsalt välja jäetud.

Üks huvitavamaid on teoses leiduv 14 lk.pikkune valitsuse emissaari ja Saaremaa mässu mahasuruja ltn. J.Klaari raaport. Peale seda,kui kommunistide poolt üleshässitatud saarlased olid kolm moblisatsiooni teostama saadetud Eesti ohvitseri tapnud,mässu likvideerimine tehti ülesandeks Joh.Pitka mereväe dessandile. Raaport näitab,kui lihtsameelne oli tollal rahvas ja ka seda,kui õhukene ja pinnaline oli arusaamine iseseisvast Eesti Vabariigist laiades massides. Raaport esitab hulgaliselt nimesid,ka neid,kes hukati mässu juhtidena ja reeturitena. Ühtlasi on see episood erakorraline näide sellest,kui suure enesekindlusega vabadussõja üksused opereerisid. Punaste relvastatud jõukude likvideerimiseks Joh.Pitka saatis vaid 242-he mehelise hästi relvastatud dessantüksuse ja see kaotas vaid ühe mehe,kuigi laskmist oli üsna palju. Ainsaks Vabariigi Valitsusele ustavaks keskuseks oli Kuressaares ümberpiiratud kaitseliidu üksus V.Neggo juhtimisel. Joh. Pitka ühtlasi valgustab,kuidas a.1917-18 kaotilises olukorras eesti k a i t s e l i i t kujunes oma üksustega,neist eriti Viljandis formeeritavad kaitseliidu ratsaeskadron,iseseisvuse hoiaku hoidjaks ja kandjaks ning ühtlasi reaaljõu koldeks,kus leidus alati mehi,kes olid iga hetk valmis relvaga välja astuma oma isamaa kaitseks. Vastupidiselt eesti polkudele,kaitseliitu kuulusid vaid vabatahtlikud,valitud Eesti riigi iseseisvuse võitlusele ustavad mehed.

Sama põhimõte peaks kujunema alusmüüriks ka pagulusele rajatavale eesti kaitseliidule. See olgu ideeliste patriootide koondis skaudiaja lõpust kuni vanaduspõlveni. Kaitseliitlased olid Vabadussõja alguses esimesed,kes vabatahtlikult koos üliõpilastega mehitasid J.Pitka isiklikus laevade remonttehases ja tema kulul ehitatud soomusrongid.

Raamat õhkub heroilisusest,kuid sisaldab ühtlasi hulga tabavaid, mõnesõnalisi pisteid rahva üldise apaatsuse ja ükskõiksuse osas. Näiteks 60 Virumaalt sõjapakku jooksnud mehe hulgas leidusid vaid mõned, kes olid nõus vabatahtlikult astuma rahvaväkke oma kodude vabastamiseks.

Samad tähelepanekud on teatud mõttes ka praegu maksvad pagulaspõlve mõnusas minnalaskmises elavate kaasmaalaste osas.

Sks.

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

Neljas sõda

On ülimalt tänamatu kirjutada Kesk Idas peetud sõjast juutide ja araablaste vahel,mis puhkes oktoobri esimesel nädalal.

Kuigi praegu - Eesti Vabadussõja puhkemise 55. aastapäeval - relvad ei räägi tulist keelt,on siiski olukord kus nii egiptlased kui ka Iisraeli sõdurid hoiavad sõrme päästikul,vaatamata et suurdiplomaatia püüab luua "õiglast ja püsivat rahu."

Kuid mõningad õpised on seni lõõdud lahingud andnud. Oktoobri sõda oli suur materjali sõda. Paari nädala jooksul hävitati rohkem tanke ja lennukeid kui Rommeli ja Montkomeri vahelises heitluses kolmkümmend aastat varem. Tanki kui ka lennukite vastased relvad - misselid - näitasid suurt hävitamisvõimsust: kindralstaapide operatsiooni osakonnad nii siin kui seal peavad suuri ümberhinnanguid tegema taktikas. Näib, et klassikaline - Guderiani taktika - lennuväe ja tankide tihe koostöö, tuleb ümberhindamisele võtta. Tankimassid muudetakse väga lühikese ajaga vrakkideks,samuti lennukid. Sõja esimesel päeval kaotas Iisrael peaaegu ühe kolmandiku omast lennujõust ja egüptlased kasutasid tolle olukorra eeskujulikult ja kiiresti ületasid Suessi laial rindel. Vene kindralid heidavad egüptuse armee juhtidele ette,et puudus egüptlastel julgus ja algatusvõime veel julgemaid tankide operatsioone ette võtta. Kuid ka Iisraeli sõdurid hävitasid niivõrt palju tanke,et kaks suurvõimu USA ja N.Vene olid tõsise probleemi ees,kuidas korraldada uute tankide massilist saatmist lahingusse.

Sõda näitas,et hajutatud tankidega võib toimetada jällegi "husaari tempe." Selleks on õpetlik näide kuida juudid väikeste üksustega ületasid omakorsa Suessi ja saavutasid sillapea Suessi läänekaldal ja Iisraeli edu pidurdati ainult kahe supervõimu poolt peale sunnitud vaherahuga,mille toime tulekuga Iisraeli sõdurid kuidagi ei nõustunud. On tekkinud umbes sammasugune olukord kui meie sõdurid Landesweri operatsiooni lõpetamisel ei saanud kasutada võiduvilja ja minna Riiga võiduparaadile.

Sõda tõi jahenemise kahe suurvõimu armuelule. Veel enam: oli oht, et Ameerika ja Nõuk.Vene on relvastatud kokkupõrke lävel. Ameerika vägede alarmi olukorda viimine ei leidnud arusaamist tema liitlaste poolt ja Kissingeri diplomaatidel on tükk tööd,et parandada tekkinud lõhesid Atladi ühiskonnas. Atlandi riigid keelasid Ameerika transportlennukite ülelennu oma territooriumilt kui viimased täiendasid Iisraelile määratud sõjavarustust.

Araabia riigid vastasid omaltpoolt USA-le ja tema liitlastele õli väljaveo piiramisega,mis on tekitanud niisuguse raskuse,et väljapääsu otsimiseks USA võib oma kõrgeid demokraatlikke ja rahu printsiipe ohverdada.

Alarmi kuulutamine USA relvastatud jõududele leiab palju diskuteerimist ja mitmete poliitiliste vaatlejate hinang on,et Valge Maja läks "ähmi täis." Küsib Ameerika teravkeelne ajakirjanik Roston: kas Brezhnevi memorandum president Nixonile tõlgiti õieti,sest Brezhnev v i i t a s ainult võimalusele,et Kreml võib ka üksinda toimida vaherahu jaluleseadmiseks Suessi võitlustsoonis.

Iisraeli suured kaotused on tekitanud kibedaid arvustusi Golda Meieri valitsuse vastu ja küllaltki on kirjutatud nüüd vasakpoolsete erakondade poolt,et Kesk Idas ei tohi ükski riik saada hävitatud. Pariisi "Le Monde" hindab olukorda nii,et Kremli süsteemi järele toimub seal rahu kui tekkivad juurde uued satoliidid Kes Idas,millede valitsused saavad juhtnööre Moskvast.

Tito-Brezhnevi kohtumine Ukrainas viiatb olukorrale,et kui palju räägitakse vägede vähendamisest Kesk-Euroopas,siis vahepeal tugevdab kommunistlik blikk end lõunas. Põhja tiib on nagu nii Kremlile kuulekas.

Oktoobri sõda peaks tooma USA riigijuhtimisse suure ümberhinnangu - kõik jõud mobliseerima Kremli vastu ja mitte lootma utoopiale Hiina Vene vahelisele sõjale. Aga kas Watergate uimas nähakse tõsist ohtu?

Elmar Lipping

Iisraeli ja Egiptuse sõjajõudude vahekord 06. oktoobri hommikul 1973 (sõja algul).

06. oktoobril algatud sõda oli verisem ja kaotusrikkam. Toimuvad rasked võitlused maal,õhus ja mere idaosas Iisraeli,Egiptuse ja Süüria sõjalaevade vahel. Õhulahingutes kohtuvad moodsad USA Phantoom ja Skylark võitluslennukid Vene moodsate Mic-21 hävituslennukitega.

06. oktoobri hommikutundidel,juutide suuremal usupühal,tungisid egiptlased 102 miili pikkusel Suessi kanali frondil paljudes kohtades üle Suessi 200 jalga laia veetee,ehitasid mitmeid sildu ja tõid üle 400 tanki ning rohkesti jalaväge. Egiptlased saatsid ka langevarjurid juutide liinide taha,kuid arvatakse,et juutidel õnnestus neid kahjutuks teha.

Süürlased tungisid mitmete tugevate tankikolonnidega Golan'i kõrgustikul kuni 7 miili Iisraeli käes olevasse territooriumi ja pommitasid oma suurtükkidega Iisraeli külasid. Iisraelile tuli see rünnak nähtavasti ootamata,kuna neil oli piiridel vaid 30.000-ne regulaararmee. Iisrael teostas kiire moblisatsiooni ja algas tänapäeva kõige metsikum ja vihasem õhulahing kahel frondil. Mõlemad pooled teatavad,et nad on üle saja vastase lennuki mahatulistanud. Iisraeli sõjateated kinnitavad,et nad on pommitanud nii Egiptuse,kui Süüria lennuvälju ja rakettide baase sügaval vastase territooriumil. Iisrael teatab,et nad on hävitanud koguni 11 Suessi kanalile ehitatud egiptlase hädasilla,ja et nad on löiganud ära 400 Egiptuse tanki ja üle Suessi tulnud jalaväge. Sõja neljandal päeval oli Iisraeli äge vasturünnak täie hooga käigus. Sel puhul märgitakse,et Iisraeli lennuvägi on sel korral esimise 3 päeva jooksul heitnud rohkem pomme,kui viimase 1967.a.sõja jooksul ja et see sõda on suurem ja metsikum,kui kõik eelmised sõjad mõõdunud 25 aasta jooksul.

Sõja esimistel päevadel ja hiljem Aleksandria ees toimus ka merelahinguid Iisraeli ja Süüria ning Egiptuse sõjalaevade vahel. Iisraeli sõjateated märkisid,et nad on Golan'i kõrgustikul löönud süürlased Iisraeli käes olnud positsioonidest välja,kusjuures on hävitatud mitu sada Süüria vene päritoluga tanki. Süüria armees teotsevad vene instruktorid ja neil on vene relvad ja väljaõpe.

Iisrael loodab tagasivallutada araablaste poolt vallutatud territooriumi ja araablased võtsid selle rünnaku ette,et saada tagasi oma 1967.a. piire.

Selle sõja puhkemisega lõppes 1970.a. ameeriklaste ja venelaste vahendusel tehtud vaherahu. Liitunud Rahvaste rahuvaatlejad kinnitavad,et seekordse rünnaku algasid araablased.

* * * * *

Igivana säädus on olnud ja on maksev ka tänapäev: "ainult seal kus voolab veri otsustadakse rahvaste saatused."

VIRGATS UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 2 (118) XI a.
Veebruar 1974.

Eesti Vabariigi Valitsuse
läkitus 24.veebruariks 1974
Läkitus eestlastele kogu maailmas

Kallid kaasmaalased!

Eesti Vabariigi 56.aastapäeval tervitab Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis kõiki kaasmaalasi vabas maailmas ja okupeeritud kodumaal. Eestlasi kodumaal ja vabas maailmas seob meie taotluste ühine siht. ja eesmärk - vaba ja iseseisev Eesti Vabariik.

56 aasta eest avaldati Eesti Iseseisvuse Manifest. 24.veebruaril 1918 kuulutati välja iseseisev demokraatlik Eesti Vabariik. See oli eesti rahva tahteavaldus,kuid antud oludes julge samm. Alles üheksa kuud hiljem,novembris 1918,võis Eesti Vabariigi ülesehitamistöö alata. Samal ajal algas Vabadussõda,mida tuli pidada idast sissetunginud Eesti põlise vaenlase vastu. Samaaegselt Vabadussõja juhtimisega ja sõjavägede varustamisega tuli luua riigiaparaat ja hoolitsda rahva varustamise eest. Selle võitluse ja töö organiseerimise keskpunktis seisid vabadussõjaaegsed peaministrid Konstantin Päts ja Jaan Tõnisson,sõjavägede ülemjuhataja kindral Johan Laidoner ja sõja-merevägede organiseerija admiral Johan Pitka.

100 aasta eest,23,veebruaril 1874.sündis Konstantin Päts. Selle suure töö eest,mida tema Eesti Vabariigi loomisel ja juhtimisel on teinud,langetab vaimus iga isamaalikult mõtlev eestlane austuse ja tänu tundes oma pea.

Eesti Vabariik okupeeriti 1940.aastal Nõukogude Liidu sõjavägede poolt ja tema esimisele presidendile Konstantin Pätsile sai osaks sama karm saatus,mis tabas teisi Vabariigi loojaid,vabariigi valitsuse liikmeid,sõjavägede juhtkonda,paljusid poliitilise,ühiskondliku ja kultuurielu juhtivaid tegelasi. Kohe peale Eesti okupeerimist algas nende tegelaste vangistamine okupatsioonivõimude poolt ja see kulmineerus eesti rahva massküüditamistega Nõukogude Liidu hävitus- ja orjalaagritesse 1941.aastal. President Konstantin Päts vangistati 1940.aastal ja küüditati kusakile Uraali piirkonda. Tema hilisema saatuse kohta puuduvad usaldatavad teated. Aga me teame,et kõik need,kes on hukkunud või kannatanud okupantide ebainimliku režiimi ohvritena,on seda teinud oma rahva ja maa vabaduse ja suveräänsuse eest!

Konstantin Päts oli üks eesti riigimehi,kes eriti rõhutas riigi- ja omavalitsuse-asutuste tähtsust,kes õieti hindas riigiorganite pidevuse vajadust ka erakordsetes oludes,sellepärast on ka tagatud riigiorganite kontinuiteet Eesti Vabariigi kehtivas põhiseaduses,mille juhtmõtted on omal ajal püstitatud Konstantin Pätsi poolt.

Tänu sellele püsib edasi Eesti Vabariigi põhiseaduslik riigiaparaat, Eesti Vabariigi Presidendi institutsioon ja Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis. Sellega püsib juriidiliselt edasi Eesti Vabariik,vaatamata Nõukogude Liidu sõjavägelisele okupatsioonile ja meie rahva ikestajate toorele vägivallale.

Nõukogude Liidu algatusel on kokku kutsutud Euroopa Julgestus- ja

Peaminister Vabariigi Presidendi ülesandeis

O T S U S Nr. 1

Alus: Eesti Vabariigi Põhiseadus ## 38, 39 ja 42

1.

Vabariigi Presidendi kantselei töötab katkestamatult pädevuse alusel edasi President K.Pätsi poolt ametisse nimetatud jur. Elmar Tambeki juhtimisel.

2.

Elmar Tambeki asetäitjaks ja abiks nimetan advokaat Imant Siemeri.

3.

Vabariigi Presidendi nõunikuks nimetan Albert Ohvrilli - riikliku propaganda küsimuste alal.

Nimetused käesoleva otsusega jõustuvad 29.detsembrist 1973 a.

Tõnis Kint
Peaminister Presidendi ülesandeis

Koostöökonverents. Nõukogude Liidu üheks eesmärgiks sellel konverentsil on saavutada rahvusvahelist tunnustust Balti maade liitumisele Nõukogude Liiduga. Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis,Eesti diplomaatilised esindajad ja huvidekaitsjad ning eesti organisatsioonid on teinud kõik,et Eesti praegune okupant ei saavutaks Eesti anastamise tunnustamist.

Meie töö ja võitluse eesmärk kaugemas perspektiivis on endiselt Eesti iseseisvuse taastamine. See eesmärk on jagamatu ja meile kõigile ühine. Eesti Vabariigi 56.aastapäeval ja Eesti Vabariigi Presidendi Konstantin Pätsi 100.sünnipäeval Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis pöördub kõigi eestlaste ja eesti organisatsioonide poole vabas maailmas tungiva sooviga- saavutada üksmeelne ja harmooniline koostöö eesti riiklike organite ja kõigi eesti organisatsioonide vahel. Kutsume käesolevaga kõiki kaasmaalasi ja eesti organisatsioone ühinema ühiseks võitlusrindeks meie ühise vaenlase vastu ja meie ühise eesmärgi saavutamiseks. Selleks ühiseks eesmärgiks on - Vaba Eesti,kus suveraane eesti rahvas on peremeheks oma Vabal Kodumaal.

Veebruaris 1974.aastal.

Eesti Vabariigi Valitsuse nimel!

Tõnis Kint
Peaminister Presidendi ülesandeis

Heinrich Mark
Peaministri asetäitja

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

Eesti patrioodid pojad ja tütred noored ja vanad astuge Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu ridadesse,toetage kaitseliitu aineliselt. ÜE kaitseliit on riiklik seltskondlik organisatsioon võitluseks oma kodumaa,Läänemere kaldal vabastamiseks Nõuk.Vene okupatsioonist.

Avdy Andresson

Edgar V.Saks.

Kaks Iseseisvuse deklaratsiooni
Keiser Wilhemi kiitus Eesti rügemendile a.1918

Et aina enam ühekülgsusele kalduvat ajaloo interpretatsiooni õgvendada,on selleski küsimuses väärt teha viiteid a.1930 avaldatud dokumentidele (vt.v.Tobian,Berlin),mis valgustavad Eesti iseseisvuse saamisele eelnenud dramaatilist diplomaatlikku duelli Eesti vabariiki nõudva enamuse ja teiselt poolt Eestimaa ajaloolist valitsemise kontinuiteeti esindavate seisuste vahel,ja a.1917 maal faktilist võimu rakendanud Anveldi kommunistlike täidesaatvate komiteede osa. Tegelikult esitati Eestis 1917/18.a. kaks Venemaast lahku löömise ja iseseisva riigi loomise deklaratsiooni. Mõlemil oli teatud seadusepärasus. Muinas-Eesti maapäev teatavasti elas edasi Põhja-Eestis kohalike eesti vanede ja ülikute administratiivse keskusena,kutsutud "communitas nostra" (meie riik). Too haldav taaniaegsete kuninga vasallide organisatsioon muutus hiljem rüütelkonna ja seisuste maapäevaks. Oli seega de facto de jure pidevalt edasikestnud Eestimaa hertsogkonna võimu keskus nii Taani kuninga,Püha Rooma riigi keisri,Rootsi kuninga kui ka Vene tsaari all. Ehki "communitas nostra" aegamööda internatsionaliseerus,hiljem germannistus,selle legaalne võimukontinuiteet nii poliitilise iseseisvuse kui ka riikliku autonoomia alal jäi püsima kogu meie ajaloo kestel. Eestimaa hertsogriik pole midagi naeruväärset,milleks seda on püüdnud teha meie enda ühiskonna primitiivsed elemendid ja marksistlikud moonakad. Ainult selle nimetuse all on Eestit ja selle rahvast tuntud rahvusvahelises maailmas enam kui 700 a.jooksul.

Kui 1917.a. revolutsiooni tõttu Venemaal kord ja võim lagunesid, Eesti rahva laiade hulkade tahet väljendav,valitud maanõukogu kuulutas end 28.sept. 1917.a.kõrgemaks suveräänseks võimuks Eestimaal. Sisuliselt oli see revolutsioonilaine ühepoolne akt,kuna 1721 a.rahulepinguga Eesti-,Liivi- ja Kuramaa hertsokriigid olid tsaari krooni all autonoomseks osaks. Tsaaririigi likvideerimisega hertsogiriigid vabanesid antud kohustustest. Eesti- ja Liivimaa hertsogiriike representeeriv seisuslik maapäev omakorda kuulutas 27.jaan.1918 suveräänseks võimuks Eesti- ja Liivimaal ja pööras koheselt 5.veeb. 1918 abi saamise palvega Saksa keiserriigi poole. Seega Eestimaa seisuslik ühiskond kasutas oma taktikat nagu 1561,mil maapäev Vene ohu vältimiseks otsis kaitset Rootsi kuninga juures. Rüütelkonna deklaratsioon algaski sõnadega: "Liivi- ja Eesti- rüütelkond on muistsest ajast alates nende maade nimel riigiõiguslikke akte sõlminud..." Liivimaa nimel toimisid v.Transehe, v.Stryk ja Eestimaa poolt parunid Schaling ja Stackelberg. Samal päeval kui Eesti vabariik välja kuulutati,külastasid v.Stryk j.t. Hamburg vor den Höhes Saksa keisrit Wilhelm II-st ja kirjeldasid maal valitsevat kaootilist olukorda ja palusid tungivalt saksa väegede interventsiooni. Keiser Wilhelm oli ilmselt seisukorrast täpselt informeeritud,nagu näitab tema vastus:

"... Võtan teatavaks täielise rahuldusega,et mu väeüksuste edasimarss, kellele ma ülesandeks tegin rahu ja korda nois kannatanud maades taas

jalule seada,on seal vastu võetud tänuvääärse vaimustusega. Minu suureks rõõmuks on nendega (s.o.Saksa vägedega)liitunud I Eesti rügement ja end sellega asetanud oma isamaa vabastamise teenistusse. Ma loodan usaldusega et peatselt iga sakslane,lätlane,eestlane saab võimaluse seaduse kaitseks ja et teie kodumaa on tulevikus vägivalla eest kaitstud. Selle järele saavad Teie kaasmaalased võimaluse astuda tegevusse uue julgusega oma riikliku elu uuesti korraldamisele ja oma kodumaa majanduse ja kultuuri arendamisel. Mina ja minu rahvas saavad seda tööd siirate soovidega saatma ja anname teile kõike võimalikku abi." (23,2,1918).

Balti esindajaile keisri vastus oli ilmselt üllatus,kuna nad polnud teadlikud vahepeal toimunud I.Eesti rügemendi ja saksa vägede kokkuleppest,ega Eesti Vabariigi väljakuulutamisest.

Kokkuleppe tekst oli järgmine: 21.02.1918.

"I Eesti polgu komandör ja ohvitserid kohustavad,et nende ja Haapsallu marssivate Saksa väeosade vahel ei tule esile mingisuguseid lahkhelisid ..... Saksa vägede komandör nõustub sellega,et Eesti polgule jäävad kätte nende relvad ja et see jääb edaspidi oma senistesse asukohtadesse. Oberst Pödder, al.polk.Seiman,kpt.J.Puskar,major Steffens (Saksa ohvitser). On teateid et Steffens kutsus Eesti rügementi kaasa Tallinna vallutamiseks. Pödder aga loobus meeste viletsate jalatsite tõttu. (Kas ei tehtud siin siiski diplomaatiline ja taktikaline viga?).

1918.a. vältel baltlastel õnnestus saavutada Eesti- ja Liivimaa osas Saksa riigi poolt iseseisvuse tunnustamise deklaratsiooni.

"Meie Wilhem,Jumala armust Saksa keiser,Preisi kuningas jne.,teeme ülesandeks riigikantsler dr.krahv v.Hertlingile,peale seda kui Venemaa on artikkel VII nõol 27.aug. 1918 Saksa-Vene Bresti rahuleppe täiendusleppe täiendusleppes loobunud riiklikust võimust Eesti ja Liivimaa osas,lugeda Saksa riigi nimel vabaks ja anda iseseisvuse tunnustus Liivi- ja Eestimaa Riia ja Saaremaa ühendatud maanõukogule,vastavalt nende alade esindajate soovidele".

Seisuslik Balti riik oli seega saavutanud esimise välistunnustuse de jure,kuna sama territooriumi põhjal osa valdav Eesti Vabariik oli veel välistunnustuseta.

Saksa okupatsiooni vägede lahkumisele 1918.a. sügisel järgnes Balti ruumis võimu vaakum. Kommunistlikud jõugud hoolimata sellest,et Venemaa oli Bresti rahulepinguga Eesti-,Liivi alast loobunud,asusid naad terroriga okupeerima,Eesti Vabariik koondas oma relvastatud üksused ja Balti riik Lätimaa alal tegi osalise moblisatsiooni,võitis oma poole Niedra lätlased ja abivägedeks von der Goltzi üksuse,Saksa rauddiviisi jne. Eestis asuvad baltlased Balti rügemendi moodustamisega demonstreerisid selgelt,et nad võitlevad Eesti vabariigiga koos ja selle eest. Seega "communitas nostra" jäi ustavaks oma maale.

Eesti armee,mille tuumiku moodustasid ca.4000 kodumaale naasunud ohvitseri,üliõpilased ja kaitseliit,osutasid nii moraalilt kui ka võitlusvõimelt superioorsemaks nii vene,palgasõduri ilmega saksa,kui läti üksustest. Sisuliselt nad vallutasid kogu Baltikumi ruumi ja lõuna joonel vaid liitlaste vahelesegamisel ja "poliitika" tulemusena pidid rahulepingus "võiduviljana" ebaõiglaselt kärbitud piirid vastu võtma lõuna joonel.

Eesti riigi iseseisvus võideti vere hinnaga.

*

Kaitseliit peab olema meie riigi taastamise erapooletuks vahemeheks riigivõimu,teiste kaitseorganisatsioonide,seltskonna poliitilise ja avaliku elu vahel.

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 3 (119) XI a.
Märts 1974.

1974 saagu Ülemaailmseks Eesti Kaitseliidu aastaks

Vabadussõja algpäivil - tol saatuslikul ajastul, millal idast ja ja läänest sissetunginud vaenlased püüdsid lämmatada meie noort riiki, olid riiki relvadega kaitsjate seas ühed esimesed Kaitseliidu osad andes aluse ka mitmele meie nimekamale väeosale, kes astusid vastu ründajatele ja riiki ähvardavale ohule. Oli käimas sunduslik mobilisatsioon, kuid mobliseeritud meestest moodustatud väeosade lahinguvalmis seadmine nõudis pikemaajalist õpetust ja organiseerimist. Selleks aga puudus aeg. Samalajal Kaitseliidu vabatahtlikud salgad kohtadel olid tõsiseks ja mõjuvaks toetuseks rindele.

Et vabastada regulaarväeosi tagalateenistusest pandi hiljem sõjalina korrapidamine tagalas ja sisemaal kogu riigis Kaitseliidule.

Kaitseliit korraldati sellekohaselt ümber kinnitati koosseisud ja määrati ülesanded ning juhid.

Pärast 1.detsember 1924.a. N.Vene kommunistide mässukatset Eestis Kaitseliit reorganiseeritakse. Juba mitu kuud enne 1.detsembrit tundus õhk nagu elektriseeritud. Omaaegse kaitseliidu tegelased tundsid tarvidust rahvusliku omakaitse ellukutsumiseks et seisukorda kindlustada, tahtsti et see organisatsioon ulatuks võimalikult sügavale üle kogu maa ja seega paralüseeriks otse avalikult tolajal teotsevate enamliste rakukeste õõnestustööd. Pärast 1.detsembrit, toimubki kaitseliidu reorganiseerimine. Käsukirjaga 17.detsembrist 1924.a. Ülemjuhataja kinnitab tema poolt antud juhtnööride kohaselt väljatöötatud kaitseliidu põhikirja ja ajutise organisatsiooni kava. Organisatsioonile, kui ainulaadsel riiklikul alusel seisval apoliitilisel Eesti patriootide seltskondlikul omakaitse koondisel, peab olema võimalikult suur autonoomne teostamis- ja rahvuslik arenemisvõimalus. Kaitseliit allub Sõjaministrile. Kaitseliidu jaotus üksusteks peab rajatama territoriaalsuse põhimõttele. Selle organisatsiooni liikmeteks võivad olla kõik Eesti Vabariigi kodanikud, keda kaitseliit leiab tarvilikuks oma liikmeks vastu võtta. Iseseisvas Eestis oli Kaitseliit, riigikaitses alalise sõjaväe kõrval teine jõud.

Tänapäeval Kaitseliit peab koosnema isikutest, kes vabatahtlikult ohverdavad oma jõu Iseseisva demokraatliku Eesti Vabariigi taastamisele ja tema Valitsuse toetamisele. Riigi taastamiseks meil puudub sõjavägi. Vajame patriootlikku organisatsiooni sisemiseks valvelolekuks ja patriootlike noorte kasvatamiseks. Selleks peab kujunema Ü.E. Kaitseliit.

Kaitseliidu kiskumisest sise poliitikasse tuleb kõigiti hoiduda.

Nii on see olnud, nii see peab ka edasi kantud saama asutamisel olevas Ülemaailmses Eesti Kaitseliidus.

Kaitseliit ei saa eemal seista meie noorsoo küsimustest. Tulevad ellu kutsuda ka patriootlikud "Noor Kotkaste" ja "Kodu Tütarde" organisatsioonid, kus noored leiavad kasulikku meelelahutust õigel rahvuslikul juhtimisel ja isamaa armastuse vaimus. Tuleb kutsuda ellu ka "Naiskodukaitse."

Ü.E.Kaitseliit tuleb ehitada üles kohuse- ja vastutustundele, Ü.E. Kaitseliidu kaudu peab kasvama uus, parem generatsioon, kes oskab õieti

Esimist korda balti pagulasvõitluse ajaloos Eesti vabastamisnõue esitati N.Liidu valitsusele V.Valitsuse memorandum Moskvale saadeti ka Genfi delegatsioonidele.

Senises kolm aastakümmet kestnud balti välisvõitluse ajaloos on olnud tavaks,et senistes memorandumites ja välisvõitluse aktsioonides on välditud otsest pöördumist ja kondakti võtmist Balti riike ikestava okupatsioonivõimuga - N.Liidu valitsusega. Kõigis välisaktsioonides,on kasutatud nn "kaudset" menetlust,pöördumist UN-i, teiste rahvusvaheliste organisatsioonide ja läänеriikide valitsuste poole.

Kui V.Valitsuse välisminister August Koern 5.veebruaril Kopenhaagenist teele saatis pikema memorandumi adresseeritud N.Liidu Ministrite Nõukogu esimehele Aleksi Nikolaievitsch Kosyginile Kremlis,siis oli sellega ka balti välisvõitluse ajaloos pööratud uus ja julge lehekülg. Kontaktides julgeolekukonverentsi meile sõbralike delegatsioonidega juba Helsingis ja nüüd ka Genfis on pea kõik delegatsioonid sellist otsekondakti ja otsepöördumist Moskva poole tungivalt soovitanud ja praeguses rahvusvahelises olukorras otse vajalikuks pidanud. E.V. Valitsus on neid soovitusi põhjalikult kaalunud ja otsustanud seda uut taktikat nüüd kasutama hakata,mis avab meie välisvõitlusele palju uusi võimalusi ja millele ka balti organisatsioonid oma välisaktsioonides nüüd arvatavasti järgnevad. Ühe eelsammuna selle uue taktika suunas ongi Balti Komitee kõik oma senised memorandumid ja materjalid niihästi Helsingi kui Genfi juba saatnutki ka Ida-Euroopa kommunistlike maade valitsustele ja nende delegatsioonidele ja saatkondadele Helsingis ja Genfis,ärakirjad neist aga ka Hiinale ja reale teistele kommunistliku korraga riikidele maailmas. Otsene järeldus E.V.Valitsuse otsepöördumisest Moskva poole on ka,et ärakirjad memorandumist ja muudest julgeolekukonverentsi materjalidest nüüd saadetakse ka ikestatud Eesti,Läti ja Leedu "valitsustele" ametimeestele ja okupatsioonivõimu asutustele Tallinnas,Riias ja Kaunases. Memorandum on saadetud ka kõigile Genfi delegatsioonidele ja töökomisjonide liikmetele,Euroopa Nõukogu liikmesriikidele ja rahvusvahelisele pressile.

Ajalooline tagasivaade

N.Liidu valitsusele esitatud memorandumi esimises osas rõhutadakse neid normaalseid suhteid,mis Eesti ja N.Liidu vahel valitsesid pärast Tartu rahulepingu sõlmimist 2.veeb.1920,millega N.Liit tunnustas Eesti Vabariigi iseseisvust. Rõhutadakse ka hiljem sõlmitud lepinguid,eriti ka Mittekallaletungi pakti 4.maist 1932,mida hiljem pikendati kuni 31. dets.1945,kus mõlemi allakirjutanud riigi suveräänsus on selgesti rõhutamist leidnud. Vabariigi Valitsus deklareerib aga oma memos Vastastikuse Abistamise pakti 28.sept.1939 tühiseks rahvusvahelise õiguse

---

täita oma rahvuslike kohuseid ja kelle kätte vanemad generatsioonid rahuliku südamega võivad usaldada ülesannete täitmise paremuse sihis. Hüüdsõna all: "Iseseisva Demokraatliku Eesti riigi eest ja auks alati valmis."

Avdy Andresson

Virgatsi toimetus: P?O? Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

põhimõtte "rebus sic stantibus" alusel, kuna see sõlmiti sõjalise ähvarduse survel ja agressiivsete jõuvahendite kasutamisega. Mainitakse ka N.Liidu valitsuse selgesõnalisi deklaratsioone 28.märtsist ja 31.okt. 1939 ning 29.märtsist 1940, kus Moskva kindlalt lubas respekteerida Eesti iseseisvust ja poliitilist, sotsiaalset ja majanduslikku korda. Jätkuvalt kirjeldatakse Ribbentrop-Molotov pakti sõlmimise katastroofilisi tagajärgi Balti rahvastele, ultimaatumeid ja nende riikide sõjalise okupeerimise käiku N.Liidu poolt.

Memorandum annab ülevaate ka E.Vabariigi Valitsuse loomisest Eesti territooriumil 18.sept.1944 prof.Jüri Uluotsa poolt ja selle valitsuse õiguspärase kontinuiteedi jätkamist väljaspool Eesti valitsus-eksiilis kujul tänapäevani. Kirjeldatakse ka neid ettepanekuid ja nõudeid, mis E.V.Valitsuse poolt on esitatud julgeolekukonverentsist osavõtvate riikide delegatsioonidele kahes varajasemas memorandumis 25.juulil 1973 Helsingi ja 28.a.Genfi, kus nõuti Eesti ja Balti riikide iseseisvuse taastamise küsimuse konverentsi päevakorda võtmist.

Protestid ja nõudmised

Edasi öeldakse memorandumis: "Kooskõlas nende nõudmistega mis esitatud julgeolekukonverentsile ja kirjeldades neid sündmusi, mis eelnesid Eesti Vabariigi territooriumi okupeerimisele, E.V.Valitsus eksiilis käesolevaga avaldab protesti N.Liidu valitsuse ees Eesti Vabariigi territooriumi okupeerimise pärast 17.juunil 1940 N.Liidu relvastatud jõudude poolt, millele järgnes Eesti Vabariigi inkorporeerimine N.Liitu. Samuti protesteerime N.Liidu valitsuse ees, et see senini ei ole vabastanud Eesti Vabariiki toimunud okupatsioonist, samuti mitte kaasa aidanud Eesti Vabariigi iseseisvuse taastamisele, mida see omas enne II Maailmasõda. N.Liidu valitsus peab arvesse võtma, et kõik need rahvad, kes II Maailmasõja kestel osaliselt või täiesti sattusid võõra okupatsiooni alla, pärast sõja lõppemist kõik on saanud tagasi oma iseseisvuse, välja arvatud ainult Eesti ja teised balti riigid. Meie eeldame, et N.Liidu valitsus, koostöös julgeolekukonverentsist osavõtvate teiste rahvastega, kestub nüüd vajalikud sammud Eesti Vabariigi iseseisvuse kehtestamiseks ja seega aitab taastada need normaalsed vahekorrad mis kehtisid Eesti Vabariigi ja N.Liidu vahel enne II maailmasõda."

Memorandumile on alla kirjutanud E.V.Presidendi ülesannetes Tõnis Kint ja välisminister August Koern.

Peking toetab vastupanuliikumist Balti riikides
"Uued tsaarid istuvad tulemäel."

Propagandasõda Pekingi-Moskva vahel on viimasel ajal jälle oluliselt teravnenud. Hiina ajalehtedes, ajakirjades ja raadiosaadetes N.Liitu on viimasel aastal üha rohkem hakatud ikestuse ja terrori kirjeldamisel kasutama ka näiteid ikestatud Balti riikidest. Frankfurter Zeitung toob pikema tõlke Pekingi "Rahvalehes" 10.jaan.1974 ilmunud artiklist, mille pealkirjaks on "Uued tsaarid istuvad tulemäel." Toome sellest mõned väljavõtted:

"Sovjetirevisjonistlik renegaatideklike - need uued tsaarid - istuvad tulemäel. Viimastel aastatel on nad hoolimatult oma fashistlikku dikatatuuri rahvaste allasurumisel tugevdanud. N.Liit ei ole tänapäeval kaugeltki nii "stabiilne" ja "harmooniline" nagu seda Brezhnev ja temataolised kirjeldavad. Ta on täis teravat klassiviha, rahvuslikke vastuolusid ja sotsiaalset rahulolematust. Nõukogude Liidus jätkub

Eesti patriootlikud pojad ja tütred,noored ja vanad, astuge Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu ridadesse,toetage kaitseliitu aineliselt. Ü.E.Kaitseliit on riiklik-seltskondlik organisatsioon võitluseks oma Läänemere kaldal asuva kodumaa vabastamiseks Nõuk.Vene okupatsioonist.

praegu vähemusrahvaste poolt juhitud võitlus Sovjet-revisjonistliku suurvene marurahvusluse vastu. Viimastel aastatel on see tugvnenud ja pidevalt kasvanud. 1972.a. puhkesid Ukrainast kuni Kesk-Aasiani.Läänemerest kuni Kaukaasia mägedeni üksteise kõrval võitlevate vähemusrahvaste vastupanuliikumised. Leedu pealinnas Kaunases hüüdsid tuhanded inimesed tänavatel: "Nõuame Leedule vabadust." Nad vallutasid partei linnakomitee politsei hooned ja võitlesid armee-politsei ja langevarjurite üksustega. 17 vana parteiliiget Lätis levitasid oma pikka protestikirjutust kodumaal ja välismaal,kus nad sovjeti - revisjonistide Marxist-lik-leininistlikku õpetust reetvat ja vähemusrahvusi halastamatult assimileerida tahtvat poliitikat paljastasid. Eestis,Tallinnas,toimusid üliõpilaste rahutused. Dnepropetrovskis,Ukrainas,vallutasid 10.000 demonstranti kohaliku partei - ja valitsushoone,samuti "riikliku julgeolekukomitee"ehituse ja rebisid maha Brezhnevi ja teiste pildid. Niihästi Kaukaasiast kui ka Kesk-Aasiast tulevad teated ägedatest protesiatsioonidest.

"Sovjetirevisjonistlikud renegaadid on ikka ja jälle oma politsei- ja sõjaväeüksused,nende hulgas tanküksused ja langevarjurid,kotadele saatnud,et Nõukogude kodanike poolt siin ja seal alustatud vastupanuliikumisi veriselt maha suruda. Nõukogude rahvas võitleb tänapäeval erinevatel viisidel,streikides,protestimeeleavaldustes. Levitatakse lendlehti,töölisi kutsutakse üles vastuhakkamistele ja otsesed mässud leiavad aset. Ulatuslikud masside võitlused leidsid 1967.a. alguses aset Ischimkent linnas rõhujate vastu (siin olid näljarahutused). Sama aasta novembris teostasid tuhanded töölised Harkovi traktorivabrikus streigi. 1969.a.mais demonstreerisid töölised Kiievi veejõujaamas. 1972.a.septembris lõpetasid tuhanded töölised Dnepropetrovskis töö ja demonstreerisid."

Artiklis on ära toodud ka pikk nimekiri nendest 1965-1972.a. vahemikus kehtestatud uudsetest seadustest ja määrustest,mis kõik taotlevad julgeolekupolitsei,miilatsa,siseministeeriumi,kohtute,vaimuhaiglate, ametiühingute jne. võimupiiride ja karmide survevahendite tugevdamist Nõukogude elanikkonna ja vähemusrahvaste vastu. Artikel lõpeb sõnadega: "Kus esineb orjastamine ja väljakurnamine,seal esineb ka opositsioon ja vastusurve. See vastab ajaloo dialektikale: mida alastamatum surve,seda tugevam on vastupanu,mida kauem see kestab,seda vihasemaks muutub võitlus. Nõukogude tööliskonna ja vähemusrahvaste heroiline vastupanu-võitlus kõigutab ja vapustab üha tugevamalt imperialistide võigast hirmuvalitsust."

Toimetus: Nõuk Venel on praegu Hiina piirile koondatud ümarguselt 60 diviisi. Koondamine jätkub mõlemil poolel.

*

Mitmed ameerika ajakirjad on,eriti viimasel ajal hakkanud kirjutama, et maailma silmis on kommunism ja N.Vene imperialism muutunud väärikamaks.

Meie Eestlaste kohus on selgitada maailmale kommunismi ja vene imperialismi tõelist palet!.Meie tunneme kommunismi ja vene imperialismi paremini kui ameerika ajakirjanikud. Meie kohus on oma välisvõitluse raames meenutada maailma vabadele rahvastele nii kommunismi kui ka vene imperialismi jätkuvat ähvardust vaba maailma rahvastele.

A.

8.4.74

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr.4/5 (120/121) XI a.
Aprill/Mai 1974 .

Eesti relvastatud jõudude päevaks 25.aprillil 1974

Eesti relvastatud jõudude päeval 25.aprillil meenutame,et taas ikestab Eestit sünge okupatsioon ja eesti rahvast ähvardab hävimine. Seekord ikestus ja rahva hävimise oht on süngemast süngem - kommunistlik-panslavistlik-imperialistlik-terror.

Mäletame kuidas juba aastal 1940-1941 Moskva verejänulised jõugud laastasid jõhkralt Eesti maad,sellele järgnesid ahervared,vägistamised, mõrvamised,küüditamised ja surmalaagrid,millele ei leia ajaloost võrdset. Võõras võim on asunud juurima eesti rahva elu juuri tema põlismaast. Mitte kunagi ei ole Eestimaa languse oht nii suur ja lootuseta olnud kui praegu. Kuid alles on siiski veel iidse Toompea tugevad müürid ja see torn,mis siis,kui Eestimaa taevas lõõmas vabaduse loit, kandis esmakordselt meie rahvusvärvide ilu.

Eesti relvastatud jõudude 57-ndal juubelipäeval me kõneleme kõigi südamete kutsel Eesti ajaloost ja Eesti omariiklusest. Nii ühtlast, süstemaatilist ja kiiret arengut,kui selle võimaldas Eesti iseseisvus, ei tunne ühegi rahva ajalugu. Pole ime,et kanname aunime-Läänemere isandad. Vana Eesti ajal oli praegune Rootsi Eesti provints ja lõunas olid meie piiriks: Salatsi jõgi-Asti järv-Säde-Koiva jõgi-Marienburg-Kudepi jõgi üldjoonel.

Eesti on julgete võitlejate maa. Eesti relvastatud jõudude päeval on meil taas võimalus,et deklareerime globaalses ulatuses: meie armastame oma maad ja sellepärast me jätkame ka võitlust,et murda panslavismi ja Vene imperialismi ikke omal maal. Eesti ei ole mitte Venemaa osa ega Venemaa,vaid ta on meie maa! On meie muld,milleks ka meie tahame saada. Sellepärast meie ei unusta ka oma viljakandvat mulda,mida läbi aastatuhandete on niisutatud meie rahva verega. Sellepärast kõneleme sellest ka Eesti relvastatud jõudude päeval 25. aprillil. Et võita ei ole määrav meie arv,vaid aktiivsus,julgus ja kainus on väärtused .. mida vajame,et võita.

Meie kõikide aegade võitlejate teene on see,et hüpe pikast ajaloolisest võitlusest,romantilisest ärakamiseajast õnnelikku iseseisvusse-on olnud vaid paari viimase ustava sugupõlve tegu.

On loomulik,et meie - kui ühe väikerahva killu - rahvuslik jõud ei suuda täna,kus miljonid mehed on rahvusvahelistel lahinguväljadel ja sajad tuhanded meie kodumaa pinnal,muuta üle öö maailma nägu. Kuid meie saatuse kujundamisel on ka meie hoiakul jõud ja Ülemaailmsel Eesti Kaitseliidul siiski määrav tähtsus,sest kui meie ei taha rahvana kaduda,siis peame olema valmis füüsiliseks võitluseks kaitsma ja nõudma oma õigusi ka siis,kui selle eest meilt nõutakse elu - ja verehinda. See on tee ja võib olla et ka ainuke,mis viib meid kord lootuste lävele.

25.aprillil,Eesti relvastatud jõudude päeval,kogume kogu rahvaga mälestusaktustele kõik - noored ja vanad,mehed ja naised - Kalevi vabadusvõitlejad - juhituna Vabadussõja võitlusvaimust,rahva suurtest vanematest ja meie kuulsusrikka armee loojatest,kes juhtisid võitlusi iseseisva Eesti riigi saamisel. Neile kuulub sellel päeval meie mälestused ja austus.

Pidistlik kumardus aga meie veteraanidele kes Eesti kangelaslikust Vabadussõjast,treenituna teises maailmasõjas,ja veel täna meie keskel

Miks on Soome kindral Lode unustatud?

Eesti Vabadussõjas võidelnud Taani kompanii komandör,pärastine Eesti ohvitser kol.ltn R.G.Borgelin Vab.rist I/2,II/3 kirjutas oma mälestustes: "Meiega koos sõitis ka Soome kindral Lode,kes oli üks Eesti Abistamiskomitee juhtivaid tegelasi Soomes. Jõudes erapooletusse vette,hakkas kindral Lode tegutsema. Laev peatati ja minuga eesotsas kirjutasid Taani vabatahtlikud alla sõjateenistuse lepingutele. Kindral Lode oli ka selleks volitatud Eesti valitsuse poolt (lk.38/9)" Kindral Lode oli oluliselt tegev,et Soome vabatahtlike rügementki sai appi tulla täies varustuses meeleheitlikult võitlevale Eestile. Kahtlematult on kindral Lode ka kõrge Eesti Vabariigi ordeni kandja. Kerkib aga küsimus,miks meie ajalood ja allikad vaikivad kindral Lodest ja selleasemel tõstsid esile hoopis pisema kaliibriga Soome tegelasi? Ütleme lihtsalt,kindral Lode teene on ülekohtuselt unustatud. Lisaks eeltoodule,kindral Lode kuulus praegu Soomes elavasse vanimasse eesti päritoluga suguseltsi,kelle esiisa Odwardus de Lode (Loode,Lude) on märgitud Taani allikais juba 1196 (resp.1080) mil ta sai Taani kuningalt maid lääniks. Sellest ajast pärineb ka Eestimaa osas teade,et see oli hertsogiriik. Tegelikult Taani kuningas Knut korraldas sõjaretke Läänemaa vastu ja Lode kui Läänemaa vane ja ülik ilmselt rõõvretke ärahoidmiseks maksis tribuuti ja vormiliselt sai oma maa siis kuningalt tagasi kui läänі. Loodede sidemed on olnud taanlastega kogu ajaloo kestel väga head. Selle,kolme karukäppa vapil kandva,suguseltsi algkodu oli Kullamaal Loodnas,kus ka nende valduses seisis Lolovere loss ja linnus. 1222-26,mil Läänemaa oli Taani kontrolli all,Johannes Lode tegutses seal prefektina. Läänemaa Riia peapiiskopkonna võimu alla minelul,a.1238,Looded lahkusid oma kodumaalt emigrantidena,kuninga meestena Harju-Virumaale. Vahepeal oli Ordu nende linnuse Costrum Goldenbecke (Kolovere)põletanud ja uuesti üles ehitanud. Põhja-Eestis Taani võimu all Looded kujunesid terveks sajandiks kõige võimsamaks perekonnaks. Nad ehitasid Paltiski lähedale koguni oma linna - Lodenrode. Eduwardus de Lode oli 1270 Taani kuninga asevalitsejaks Eestis, Odwardus L.kuninga prefektiks Eestis 1283,Henricus de Lode kuninga nõunikuks ja vasallkonna peameheks 1343.a.ja ühtlasi Eesti,selle rahva ja vasalkonna esindajana sõlmis rahulepingu Rootsi kuningaga. Ilmselt oli ta üks nendest,kes Jüriöö mässu aegu Ordu ohu vältimiseks üritas Eestit viia Rootsi kaitse alla. A.1561,kui Orduriik lagunes ja Ivan Hirmus ähvardas maad hävitada,vasaltkonna peamees Reinhold de Lode viis läbi,kui Eestimaa delegatsiooni juht,Eesti alistumise Rootsi kuningas Erik 14-le ja kindlustas maale rahu kuni a.1710. Samal aastal

---

okupatsiooni ja Vene imperialismi vastu võitlevad,et saaks vabaks Eesti maa ja rahvas Läänemere kaldal oma iidsetes piirides.

Avdy Andresson
Sõjaminister.

Virgatsi Toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

Eesti patriootlikud pojad ja tütred,noored ja vanad,astuge Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu ridadesse,toetage kaitseliitu aineliselt. ÜE Kaitseliit on riiklik-seltskondlik organisatsioon võitluseks oma Läänemere kaldal asuva kodumaa vabastamiseks Nõuk.Vene imperialistlikust okupatsioonist.

de Loded ei talunud Venemaale alistumist ja lahkusid emigrantidena maalt Rootsi. Neist major Gustav v.Lode kirjutas Fabian v.Wrangeliga koos "Eestimaa kroonika" mis ulatab a.1726 ja avaldati mõõdunud sajandil Tartus ja on huvitavamaid kroonikaid eetluse seisukohast. Looded inkorporeeriti Rootsi aadlisse ja praegu on veel alles nende Soomesse asunud suguselts,kuhu kuulus ka a.1919 märgitud kindral Lode. Üks haruldane Eesti päritoluga suguselts,kes on oma maad teeninud 800 a. jooksul.

Edgar V.Saks.

Meie praegustest välisesindustest

Juba "Meie Matsist" peale on kalendrisabadel olnud teatud mõju ja rahvapärane osa täita. Meie Elu ja Vaba Eesti Sõna järjekordsed kirjutised (1974)näivad "Meie Matsi" traditsioone hoolega jälgivat. Rahvusvahelises maailmas on üldiselt maksev komme,et diplomaadid teistes maades akrediteeritult kasutavad seda tiitlit,mille all nad oma asukohamaa diplomaatide nimestikku,nn.valgesse raamatusse on kantud. Registreeritud tiitlite kohendamise tagajärjeks on kas iseenda naeruvääristamine,või peetakse oma enda rahvast nii naiivseks,et neid püütakse prügi silma räputamisega petta. Peakirja all "Eesti välisesindused" kalendrisabad märgivad: "Peakonsul Eesti Vabariigi saadiku ülesandeis Washingtonis Ernst Jaakson.Konsul Aksel Linkhorst. Kust säärane tiitel on leitud? USA diplomaatide nimistu tunneb vaid Acting Consul Ernst Jaakson,s.o.tõlkes - konsuli kohustetäitja (k.t.). Edasi: "Toronto Eesti konsulaat. Aupeakonsul Ilmar Heinsoo". Kuid Kanada diplomaatide nimistus on kustutatud E.V.konsulaadi nimi ja I.Heinsood pole üldsegi nimetatud. Sama rubriigi all on veel märgitud: "Saksa Liiduvabariik. Eestlaste huvide kaitsja E.Reisenberg." E.Vabariigil pole praegu Saksamaal diplomaatlikku esindust,kuna meie riiklikud summad on USA-s sekvestri all ja V.Valitsusel pole praegu neid võimalik käsitleda uute dipolaatide nimetamisega. Hr.E.Reisenberg on vaid Saksamaal asuvate eesti pagulaste huvide kaitsja ega pole diplomaat. Kalendrisabad märgivad Brasiilias konsul Fred. Saukast kui E.Vabariigi esindajat. See informatsioon on täiesti väär. Baltimaade konsolaadid suleti Brasiilias juba aastaid tagasi. "Meie Elu" kalendrisaba teab koguni,et Londoni Eesti saatkonnal on tegevuses "saatkonna kantsler" A.Bergmann. Ka siin on tegemist väärinformatsiooniga. E.Vabariigi diplomaadi koht Londonis on praegu vakantne. A.Bergmann oli saatkonna kantseleiametnik ega oma mingisugust diplomaatlikku staatust,veel vähem konsulaarõigusi riiklike funktsioonide täitmiseks.

Meie rahvusvaheline diplomaatlik seisund on enam kui kurb,kuigi miljo.riigi raha on selleks aastate jooksul ära kulutatud. Peale N. Yorgi konsuli on E.Vabariigil veel iseseisvuse ajal nimetatud aukonsul Los Angeleses Ernst Laur ja diplomaatlik agent (encargado) Hispaania valitsuse juures,asukohaga Madridis,saatkonnanõunik dr.V.Raud.

Osa inimesi ei armasta kriitikat ega tõtt teada ja käituvad nagu mõtused,olles vaimustuses iseenda laulust ja isegi siis,kui lauluviis on vale. Igal juhul ajalehtedel pole vähematki õigust levitada väär-

informatsiooni rahva laiades hulkades.

PÕLIPEA (EP)

Toimetuse märkus:
Toimetus ei muretse niivõrd aukraadide suurendamise üle,mis on osa pagulaselust,küll aga selle üle,et meie ei kahjustaks oma inimeste huve. Mõni kuu tagsi märgiti Kanada Kesknõukogus,et inimesed kasutavad Vene saatkonda dokumentide viseerimiseks. Tuleks kasutada aukonsuli bürood. Kuid aukonsulitel pole ju notariaalseid õigusi. Advokaat,kes vähegi tunneb rahvusvahelist õigust,ei jätaks kunagi sellist dokumenti kohtus tühistamata. Kuid see võib kahjustada inimese pärimis-ja teisi õigusi. Eestlased saavad omi dokumente viseerida New Yorgi Eesti konsulaadis.

(EP).

Küidas Kaitseliidult relvad võeti

Kaitseliit oli meie rahvuslik kaitseorganisatsioon,mis oli teravaks pinnaks silmas Moskvale ja ka kohalikkudele kommunistidele. 17.juuniks olid Vene väed juba küll mõnest kahast Eesti piiri ületanud,kuid jäänud siiski peatuma.

Sama päeva hommikupoolel kohtusid Narvas kindral Laidoner ja Leningradi sõjavärigkonna ülem kindral Merezkov. Esimine nõue,mille Merezkov Laidonerile esitas oli,et Kaitseliidult tulevad relvad kohe ära võtta. Kui Laidoner selle ette kandis presidendile,anti korraldus,et kaitseliitlased peavad ära andma 18.juunil kõik oma relvad,s.o.ühe päeva jooksul.

Kuna oli kartus,et võib olla kõik ei anna ära omi relvi,lasti lahti jutt,et relvad võetakse ajutiseks hoiule ning antakse jällegi tagasi kui Vene väed on juba paiknenud,kuid oli teada,et seda kunagi enam ei juhtu.

Paljud siiski oma relvi ära ei andnud ning nendest said metsavendadele relvastus.

Tookord oleks olnuks küll õigem,anda vaid lakoniline korraldus ja mitte üle rabeleda ega kaitseliitlasi relvadest lagedaks teha,sest nagunii poleks ju valitsus vastutanud selle eest,kui mõned oleksid jätnud oma relvad ära andmata. Keegi ei mõelnud sellele,et sarnasel raskel ajal pole õige jätta oma rahvast paljaste kätega. Kiputi olema liiga truualandlik vene okupantide vastu,et nendele ei juhtuks vähematki pahandust. Kas puudus meil ettenägelikkus või oldi suures pabinas.

(EP)

Toimetus: Riigi ja rahva juhid,kes alistuvad riiki ründajatele ilma vastupanuta tuevad lugeda kõigil juhul riigi ja rahva reeturiteks. Suure ja tugeva vastase küsimus ei ole siin vabandatav. Ajaloost meie teame,et suured tugevad riigid on kokku varisenud,kui nende kaitsetahe nõrgenes - väikesed tugevad rahvad noore suure tahtejõuga tungisid peale suuremale,ja need langesid - lagunesid.

- 7 -

5-8-74

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr.6/7 (122/123) XI a.
Juuni/Juuli 1974 .

Võidupühaks 1974

Aegade algusest saadik on Eestis Läänemere kalda metsades ja soodes kasvanud maailma kangemad ja julgemad sõdurid. Nad olid Läänemere isandad ja kaitsesid oma maad ja vabadust Lembitu ja teiste sangarlike vanemate juhtimisel. Nende abiga allutasid Gustav Adolv ja Kaarel XII slaavlaste laialdased alad kuni Sarmaatia lagendikule,Ukraina steppidesse ja Musta mere kaldani.

Kindral Laidoneri juhtimisel meie sõdurid võitlesid jälle kangelaslikult Narva ja Pihkva tagustel aladel,ja kaugel Väina jõe kallastel,ületades selle,pannes aluse vabale iseseisvale Eesti Riigile.

Kõikjal üle meie väikese kodumaa näeme hauapaike ja verevainuid, nii ägedelat on võideldud aasta sadu selle maa iga sammu pärast,kaitstes seda maad küll venelaste,sakslaste,taanlaste ja teiste kallaletungijate vastu. Meie peavaenlane on aga siiski idas - venelane,kes viimase 700-ja aasta jooksul on meie kodumaad 72-hel korral sõjaliselt rünnanud,riisunud,põletanud ja inimesi tapnud ning küüditanud.

Rännates mõtetega Eesti tandril,tunneme sügavasti inimelu lühiduse tühisust ja kogu kõrge poliitika meeletust. Sellel tandril on voolanud tühja Eesti sõduri - võitleja veri oma maa ja rahva vabadust kaitstes,olles pühkliks vasara ja alasi vahel.

Aga kui mõtleme meie saatust,poleksime ka targema poliitikaga saanud juhtunud vältida,kuna vaba eesti rahva uhkus oleks takistanud meie ajaloo vältel võitluseta alistuda anastajatele. Meie hüüame oma kodumaale Võidupüha puhul: "Ole tervitatud Eestimaa manner!" Jutustagu nende kümnete tuhandete võitlustes langenute hauad maailma rahvastele,kuidas "Lääne - Maad" kiskusid lõhki iseendid,ning vandusid üksteisele hukatuseks valevandeid,kuigi idas lõõmas juba hoiatavana vene punaste imperialistide sirbi ja vasara öö.

Aga kui Sa oledki läänemaade huku süngeim tunnus,ole samal ajal ettetähendus paremale tulevikule,mil inimesed enam ei tarvitse surra lühinägemiste riigimeeste võiduihast vaid valitsevad õiglased rahvuslikud ja rahvusvahelised seadused. Need on sammasugused suurtele ja väikestele,vaestele ja rikastele rahvastele ja rahvad elavad sõda pidamata,rahvusvaheliste seaduste kaitse all!

See suur ja õilis siht,kuhu ka meie peame püüdma,päästes riidudes endile haua kaevanud Euroopa rahvad ja vabastades Eesti ning teised ugrisugu rahvad.

Vallutajatest sakslastest,rootslastest ja taanlastest on meie maale siiski ka midagi kultuurilist järele jäänud,moskvaiitidest aga mitte midagi peale "Rakvere raipe"millega eesti põllumees peab võitlust iga päev.

Avdy Andresson.

EESTI VABARIIK
Vabariigi President

Vabariigi Presidendi Käskkiri Nr. 2
23. mail 1974.aastal.

1. Eesti vabadusvõitlustes ülesnäidatud teenete ja Eesti sõjavälelaste,ning Kaitseliidu organiseerimise alal energiliselt tegevana on ratsa ja kerge soomusväe kapten Avdy ANDRESSON ligi 30 aasta jooksul omal alal edukalt ja hoolega tööanud - selle töö tulemusteks nimetan kapten Avdy ANDRESSON'i koloneliks,teenistusvanusega 24. veebruarist 1974.aastal.

2. Mereväe kapten-major Verner Hans PUURAND'i poolt pikemat aega kestnud vabadusvõitlustes ja eriti ülesnäidatud teenete tunnustamiseks Eesti sõjavangide abistamise,Eesti sõjavälelaste kaitse teostamise alal okupatsiooni võimude ees Saksamaal,ning pikkade aastade jooksul iseseisva Eesti Vabariigi taastamisvõitluses ülesnäidatud algatusvõime hindamiseks praeguses Eesti rahva vabastamis võitluskäigus okupatsiooni võimu alt,nimetan mereväe kapten-major Verner Hans PUURAND'i mereväe kapteniks,teenistusvanusega 24.veebruarist 1974.aastal.

Alus: Riigikaitse rahuaegne korralduse seadus 16.märts 1938.a.
RT. nr. 29, 24.märts 1938.a. # 25.

/Tõnis Kint/
Peaminister Presidendi ülesandeis.

/H.Mark/
Peaministri asetäitja Sõjavägede juhataja eest.

EESTI VABARIIK
Vabariigi President

Vabariigi Presidendi Käskkiri Nr. 3
23. mail 1974. aastal.

1. Jalavä kapten,Vabatahtliku Kaitseliidu Peastaabi ülem Elmar LIPPING'u kinnitan vastavalt ettepanekule,tema poolt ülesnäidatud teenete eest Eesti vabadusvõitlejate organiseerimisel,vastavalt väljateenitud ajale ettepaneku kohaselt Kolonel-leitnandiks,teenistusvanusega 1. maist 1974.a.

2. Jalaväe leitnant August A.KUKLANE - Vabatahtliku Kaitseliidu Maleva Pealiku kinnitan vastavalt ettepanekule,praeguse Eesti iseseisvuse taastamisvõitluses ülesnäidatud teenete kohaselt ja vastavalt väljateenitud ajale,kapteniks teenistusvanusega 1.maist 1974.a.

3. Jalaväe leitnant Willem RAKFELDT'i kinnitan kapteni auastmesse vastavalt ettepanekule tema poolt ülesnäidatud teenete eest Eesti iseseisvuse võitlustes ja Eesti Vabariigi iseseisvuse taastamise,ning Eesti rahva okupatsiooni alt vabastamise alal Austraalias Vabatahtliku Kaitseliidu organiseerimise töö tunnustamiseks,teenistusvanuse arves-

tamisega 1. maist 1974.a.

Alus: Riigikaitse rahuaegne korralduse seadus 16. märts 1938.a.
RT. nr. 29, 24.märts 1938.a. # 25.

/Tõnis Kint/
Peaminister Presidendi
ülesandeis.

/Avdy Andresson/
Sõjaminister.

Sõjaministri käsukiri
Nr. 1
Deerfieldis,N.J. USA-s 01.mail 1974.aastal

Ellu on kutsutud vabatahtlik Ülemaailmne Eesti Kaitseliit. Kaitseliit allub Sõjaministrile.

Julgen loota,et Ülemaailmne Eesti vabatahtlik Kaitseliit meil kujuneb välja tugevaks patriootlikuks jõuks meie seadusliku riigikorra kaitseks,nii nagu ta oli Vabadussõja päivil ja nagu ta ennast näitas pärast 1-st detsembrit 1924.a.kuni maa okupeerimiseni Nõukogude Vene poolt juunis 1940.a.

Nimetan Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu Peastaabi ülemaks
kapten Elmar L i p p i n g u
ja
Põhja-Ameerika Ühendriikide Maleva pealikuks
leitnant August K u k l a s e

Peastaabi ülemal,Malevate ja Malevkondade pealikutel ning kõigil teistel ametiisikutel asjaajamisel,Põhikirjade koostamisel jne. jälgida täpselt Ülemaailmse Eesti Kaitseliidu Ajutist Põhikirja, asukoha maade seadusi ja määrusi.

/Avdy Andresson/
Sõjaminister

Iseseisvuse taastamisest

Kes iseennast ei ole valmis kaitsma ega aitama,sellele keegi appi ei tule ja see kaob.

Iseseisvuse taastamine on rahvale raske ohver,aga mõõdapääsematu. See ohver muutub aga kergemaks kui alati meeles peame,et meie kaitseliit on alaliselt valmis meie julgeoleku kaitseks ja maa vabastamiseks. Kui meil on tugev kaitseliit siis selle kaitse seljataga meie võime rahulikult elada ja teha oma tööd.

Ehitame üles oma kaitseliidu teadmisega,et see on meie riigi taastamise ja meie riikliku ja julgeoleku alus.

Kaitseliit nõuab alalist arenemist. Teda peame meie ühtelugu täiendama,eriti raske on see meile praegu,kus meil puudub oma territoorium ja oleme pillatud laiali üle maailma. Aga meil peab olema kindel teadmine,et ilma kaitseliiduta meie oma eesmärgile ei saa ja sellepärast peab riigivõim kõik tegema,et meie kaitsejõud ei väheneks,vaid pidevalt suureneks.

Eriti tähelepanu peame pöörama oma kaitseliidu kaadrile - ohvitseridele ja allohvitseridele. Need nõuavad erilist väljaõpet ja neid peame meie püüdma ettevalmistada,teades,et kaitseliidu kaadri kindel hoiak on just see tähtis tegur,mis kindlustab meie riigikaitse kindla

meeleolu,ilma milleta kaitseliit ei ole tähtis kaitseliitlaste hulk vaid kindel omariikluse meel ja patriootlik vaim. Tugev rahvustunne ja alaline valmisolek oma maad ja rahvast kaitsma.

Avdy Andresson.

Kõuepilved Balkani kohal

Genfi tühjalt jooksva konverentsi-veski varjus on Balkani kohale tõusmas tõsine sõjaline olukord. Tolle olukorra esimine sähvatus ilmnes Rumeenia peaminister Jon Ceorghe Haurer'i erru saatmise näol - sest viimane ei kiitnud heaks sja ptotsendiliselt Rumeenia presidendi Ceausescu poliitikat.

Näib,et tähele panemata jäetud marssal Cretschko sõnavõtt,mis toodi ära Ida-Saksa kommunistlikus ajalehes "Neue Deutschland",milles marssal teatas,et Varssavi pakti sõjaväed peavad olema valmis "kõrgemaks vastutusteks",milles marssal täiendavalt seletas,et partei juht Brezhnev on teatanud,et on arenemas poliitiline protsess,mille eesmärgiks ei ole midagi muud kui sõjaliste sündmuste võimalus. Gretschko muidugi ei ütelnud välja,mis või kus ettevalmistused toimuvad. Faktde analüüs räägib järgmist:

- veebruarist alates toimuvad nn.suureulatuslikud "staabi-maanõõv- Ungari-Jugoslaavia piiri - rajoonis.
- Rumeenia territooriumil toimuvad samuti suured kommando - manoovrid,kus kaks Kremli langevarjurite diviisi toodi Ungarisse.
- Budapestis toimus nn.Varsavi pakti riikide ulatuslik nõupidamine.

Austrias tuletati meelde tsehhi kindral Jan Sheina hoiatust: poliitilise kriisi tekkimisel Jugoslaavias, kasutavad nõukogude armeed Austria territooriumi Jugoslaaviasse sissemarsimiseks. Tsehhi kindral,kes 1968.a.põgenes läände,teadis rääkida,et Ausriasse tulevad Kremli väed "korda looma" kui seal puhkevad korralagedused. Ja korralageduse tekitamiseks on Austria kommunistid saanud vastava treeningu.

Ida Euroopa kommunistlik juhtkond on viimasel ajal muudetud kõvasti Moskva kuulekaks. Nii rõhutas 20.märtsil Bulgaaria partei juht Scniwkoff oma kõnes konkreetsete sammude läbiviimise vajadust ja veel tihedamat koostööd Nõukogude Venega. 21.märtsil Kadar kihutas minema poliitbüroost kaks liiget ja asetas need uutega. 20.märtsil marssal Gretschko katkestas oma visiidi Bagdadi,et osa võtta Moskva poliitbüroo eriistungist,kuhu nüüdne Nõukogude Vene marssal kuulub,samal päeval Rumeenia Ceausescu vabastas Maureri ja asendas ta oma ja Moskva mehe Manea Manescu-ga.

Kui Jugoslaavia "armastatud" rahvaste-juht Tito veel näis tervena ja laskis fotografeerida end oma külalistega Kairost Sadat'ga,siis kuulduseed ei vaiki,et Tito on kannatanud südamehaiguse all ja viimast sündmust Moskva eriti ootab,et saada täielikuks peremeheks Austrias ja Aaria kaldal.

g.

13.8.74

VIRGATS

UEVK

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr.8/9 (124/125) XI a.
August/September 1974.

Kaitseliit on ustavaile

Vabariigi Valitsusel,appelleerides vaid Eesti Vabariigi kodanike distsipliinile ja lojaalsusele,on loomulikult küllalt raskusi enese maksma-paneku rindel. Ent võreldes kolme dekaadi vältel "jää peal oleku" perioodiga,on viimase kolme aasta jooksul siiski tunduvalt enam saavutatud. Kui juba n.n."Ülemaailmse suurnõukogu" N.Y. häälekandja teatab,et Vabariigi Valitsusel on rohva hulgas ca 45% poolehoidu siis tegelikkuses seda võib lugeda 80-85%-le!

Välispoliitilisel rindel Vabariigi Valitsuse nimel esinemine rahvusvahelistel konverentsidel,UN-is,teiste riigipeade ees ja ka N.Venele okupeeritud Eestist lahkumise nõude esitamine on loomulikult kaugelt kaalukamad väljaastumised kui senised diplomaatilised aktid vaid konsuli lokaalsel tasemel. Paratamatult üheks eelolevaks sammuks on Eesti diplomaatlikus teenistuses veel allesolevate isikute Eesti Vabariigi seaduspärane allutamine riiklikule keskvõimule on lubamata ja otse uskumata,et riigi nimel esineksid ametnikud,kes oma enda riigi valitsust ei tunnusta ja oma tegevusest,ei ka riigi rahade kulutamisest kellegile aru anda ei suvatse. Loomulikult vastav korralekutsumise operatsioon tuleb teostada nii delikaatselt,et riik ei kannataks selle läbi kahju.

Riiklikul siserindel tuleb Kaitseliidu ellu kutsumist pidada üheks tähtsamaks sammuks. 11.nov.1918 Kaitseliidu loomise proklamatsioonis märgiti: "Kaitseliit nõuab,et Eestis rahvavõimu alusel valitsema saaks Eesti seaduslik valitsus. Kõik,kel kallis meie kodumaa tulevik,astugu Eesti kaitseliidu liikmeks,et vabatahtlise distsipliini läbi raudset jõudu luua väliste sissetungijate vastu ja rahva vaba tahtmise avalduse kaitseks." Nõnda sõnastasid eesmärke Kaitseliidu juhat.esim.adm. Joh.Pitka ja kaitseliidu ülem kindral-major Ernst Põdder. Kaitseliit oli ja jääb selekteeritud,Eesti riigile ustavate meeste organisatsiooniks. Kaitseliit hoidis meie riigi sündi kõige kriitilisematel momentidel 1918,kui linnad olid punaste jõukude terrori all ja N.Vene nuhid kõikjal avalikult naeruvääristasid Eesti iseseisva riigi ideed (just nagu praegu.) Kaitseliidu kaudu Eesti riigile kirjaliku ustavuse vande andnud mehed pidasid tollal rinnet. Praegune Kaitseliit paguluses on patriootiline aga mitte paramilitäärne organisatsioon, nagu seda Moskva nuhid provotseerivalt seletavad. Kaitseliit paguluses pole mitte kvanditatiivne,vaid kvalitatiivsele alusele rajatud organisatsioon,kus usaldavuse küsimus on üks olulisemaid. Eesti Kaitseliidus pole teretulnud need,kes töötavad teiste riikide politsei või sõjaväe teenistuses ja on seega Eesti kodakondsusest välja heidetud, kõik nuhid,nende kaliibrile vaatamata,isikud,kes on end poliitiliselt kompromiteerinud seoses kommunismi,marksismi või suurvene imperialismiga,kes pole niikuni vabadusvõitlejad ja kõik nood,kes ühel või teisel viisil eesti rahvalt riigilt väljapetetud rahadest end elatavad.

Eksperiment sõjaveteranide,n.n.võitlejate ühingute nõol koondada eestlusele ustavaid mehi,on kahetsemisevääriselt ära pardunud. Praegugi

ausalt mõtlevate rinde-ja lahingumeeste eestkostjateks on hakkanud teiste riikide nuhid,kes Eestile ustavuse asemel kutsuvad sõjaveteraane üles Eesti Vabariigi ja selle valitsust hülgama. On seni vähestele teada,et Eesti Päevade aegu Torontos n.n.sõjameeste kokkutulekul sõna tõsises mõttes tarvitati vägivalda. Sõjameeste koosoleku juhatajale ütles telgitaguse organiseeriva mandaat-komisjoni esimees: "Kui Teie annate sõna koosolekul Vabariigi Valitsuse liikmetele või keeldute ettelugemast mandaatkomisjoni poolt vastuvõetud resolutsioone,siis meie kõrvaldame teid selt kohalt jõuga." (vt. Sinule Eesti nr.3,lk. 15) Vastuvõetud resolutsioonid olid Eesti Vabariigi valitsuse vastased ja selle mõnitamine. Selle sammuga on end täieliselt diskvalifitseerinud praegused n.n.sõjameeste ühingute ja liitude juhtideks kombineerinud tegelinskid,eesotsas oma panslavistlikke vaateid levitava ja omava esimehega. Sellest on ka oma järeldus: tuleb olla hoolsalt valvel,et E.V.Kaitseliit jääks puhtaks ja oleks kaitstud riigi- ja rahvusvaheliste elementide infiltratsiooni eest.

Kas Saksamaa laagrites üleelatud vintstuste või oma asukoha maa eetikalageda atmosfääri tõttu,on ka meie teatud ringide ja gruppide ühiskondlik moraal lakkanud olemast.

Kaitseliit on see filter,mille abil eraldatakse terad haganatest, et luua Eesti Vabariigi taastamisevõitlusele tervet ja ustavat rinnet. Ja seda kiiresti,sest palju aega on salavaenlaste,kõhklemiste ja mõtetute viivituste tõttu asjata kaotatud.

Põlipea.

*

Kaitseliit appelleerib nende eesti poegade ja tütarde poole,kes austavad Eesti Vabariiki,tema põhiseadust ja põhiseaduslikku valitsust ning tahavad ausalt võidelda oma isade maa vabaduse eest.

Meie võitlust kannavad üksnes need,kes on ustavad oma rahvale ja riigile ja ei tee kompromisse vasakule ega paremale.

Kaitseliidu liikmeteks võivad olla patriootlikud endised Eesti Vabariigi kodanikud ja nende järglased keda kaitseliit leiab tarvilikuks vastu võtta.

-ss-

*

Eesti V.Valitsuse kiri Kurt Waldheimile: Balti riikide küsimus tuleb võtta UN päevakorda.

Eesti V.Valitsus saatis 14.juunil 1974 UN peasekretärile Kurt Waldheimile memorandumi,kus vastavalt UN Täiskogu töökorra par. 12 ja 13. palutakse Eesti Vabariigi ja Balti riikide okupeerimise küsimus võtta UN Täiskogu sügissessiooni päevakorda. Kirjale on alla kirjutanud peaminister presidendi ülesannetes Tõnis Kint ja välisminister August Koern.

Memorandumis öeldakse ms.: "... N.Liit,rikkudes lepinguid tema ja Eesti Vabariigi vahel,rõndas Eesti Vabariigi kui tookord iseseisva riigi ja Rahvasteliidu liikme territooriumi 17.juunil 1940 ja hoiab seda oma sõjalise okupatsiooni ja administratsiooni all tänaseni.

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield N.Jersey 08313 USA

Siin on tegemist selgekujulise agressiooni-aktiga. Rikkudes UN põhikirja sätteid ja samuti Tartu Rahuga sõlmitud kokkuleppeid, keeldub N. Liit Eesti rahvale andmast õigust enesemääramiseks ja iseseisvuseks, samuti keeldudes võimu üle andmast eesti rahva poolt vabalt valitavatele institutsioonidele. Selline ülimalt ebalegaalne olukord hädaohustab rahu ja julgeolekut selles Euroopa osas."

Memorandumis nõutakse UN Täiskogu sekkumist, et selline ebaseaduslik olukord saaks lõpetatud ja et N.Liit täidaks UN põhikirja ja rea lepingutega oma peale võetud kohustusi. Memorandumis juhitakse ka tähelepanu, et UN Täiskogu oma resolutsioonidega 14. ja 18. dets. 1973 selgelt ja toonitatult "kinnitanud võõra võimu all olevate rahvaste võitluse seadusepärasust, et saavutada oma rahvastele enesemääramisõigust ja iseseisvust." Memorandumi lõpul loodetakse, et Eesti rahva praegune rahulike vahenditega peetav võitlus leiab UN ja sellesse koondunud rahvaste enamuse häälekskiitu ja igakülgset toetust. Kirjale on lisatud nimekiri Eesti Vabariigi ja N.Liidu vahel sõlmitud lepingutest, mida N.Liit on rikkunud, samuti E.Vabariigi Valitsuse poolt julgeolekukonverentsile esitatud memorandumid ja dokumentaarsed publikatsioonid.

UN Täiskogu poolt 1973.a. dets. vastu võetud resolutsioonid nr. 3163 ja 3185 annavad nüüd sobiva võimaluse uuteks nõudmisteks, et Balti riikide küsimus võetakse arutusele UN Täiskogus. 14. dets. 1973 resolutsioon võeti vastu Täiskogus 109 riiki poolt, 19 vastu ja 5 erapooletut. 18. dets. esitatud resolutsioon tuleb veel lõpulikult hääletamisele Täiskogu 29. sessioonil, s.o. 1974.a. sügisel. Kui UN Peasekretär Eesti V. Valitsuse kirja edasi annab Täiskogule, läheb see enne arutamiseks I komisjoni (poliitilised ja julgeoleku-küsimused). Selle koosseisus on käesoleval istungjärgul: esimees - Taani suursaadik Otto R.Borch, abiesimehed - Hayat Mehdi (Pakistan) ja Balise Rabetafika (Madagaskar), aruandja: Alvore de Soto (Peru).

*

E.Vabariigi Valitsus apelleerib Nixonile: Ei mingisuguseid järelandmisi Moskva läbirääkimistel

E.Vabariigi Valitsus saatis 13. juunil President Nixonile kirja, kus ms. öeldakse: "... Meie oleme õnnelikud teades, et USA valitsus on keeldunud tunnustamast Eesti, Läti ja Leedu vägivaldset "inkrporeerimist" N.Liitu. Meie loodame, et see õiglane põhimõte leiab arvestamist ka toimuval julgeolekukonverentsil Euroopas. On ju teada, et sellel konverensil N. Liidu eesmärgiks on läbi suruda rahvusvahelist deklaratsiooni, mis sanktsioneeriks pärastsõjaaegse Euroopa tükeldamist, jättes n.n. raudeesriidetagused riigid N.Liidu domineerimise alla. "Meie palume tungivalt Teid, Hr. President, saabuvatel läbirääkimistel Moskvas, mitte nõustuda seda laadi deklaratsioonidega ja mitte teha mingeid kokkuleppeid, mis otseselt või kaudselt võiks tähendada Eesti Vabariigi liitmise tunnustamist N.Liiduga. See oleks oluline eriti ka selleks, et ilma end sidumata ja kohustamata ära oodata rahvusvahelise poliitika kujunemist selliseks, mis võimaldaks Eesti Vabariigi iseseisvuse taastamist."

Kirjale, millele alla kirjutanud Tõnis Kint ja August Koern, oli lisatud ka teisi selgitavaid memorandumeid ja dokumentaarset materjali.

Kriitikat E.V. Saksa uuele uurimusele

Õigusteadlaselt E.V. Saksalt ilmunud "Commentaries on the Liber Census Daniae" on esimene ulatuslik eestlase poolt tehtud uurimus selle, Eesti ajaloo ühe kõige tähtsama dokumendi osas. Kõik senised tööd on valdavas osas kirjutatud muulastelt, neist esikohal Tallinna linna arhivaari taanlase dr. P. Johanseni "Die Estlandliste des Liber Consus Daniae" (1933). Eesti Teadusliku Ühingu poolt anti uurimus retsenseerimiseks kahele USA ülikooli õppejõule. Üks neist keskaja eriteadlane ja teine filoloog Finno-ugristika osas.

Alljärgnev resumee nende arvamisavaldustest peaks heitma lisavalgust teoses käsitletud 13. sajandil quasi-iseseisva Põhja-Eesti Eestimaa hertsogiriigist, või "communitas nostra" olukorrale. A j a l o o l a n e : Arvan, et see on hea raamat, mis viib Eesti keskaja uurimustöö mõjukalt ja märkimisevärselt edasi ... Autor on väga kindlal alusel, kui ta näitab, et sakslased ja taanlased olid tahtelised läänistama pärismaalasi eestlasi... Rass polnud 13. sajandil oluline tegur, seisus aga oli... Eestis esinev feodalism oli sarnane Põhja-Saksamaale, kus rüütlid kogusid makse suurtele maaisandaile. Need ministeriales" polnud mitte aristokraatset päritolu vaid rekruteeritud jõukate talupoegade ja kaupmeeste hulgast. Piiskop Albert rakendas sama süsteemi Liivimaal ja reserveeris kõrgaristokraatia positsioonid oma perekonnale. Oli loomulik kasutada põlisrahvast selleks otstarbeks, eriti seal, kus piiskoplikud keskused ja tugevad kindlused puudusid... Hea kaart on absoluutselt vajalik, et sisu jälgida. See on hea töö ja kriitika teeb selle veel paremaks..." jne.

F i l o l o o g: Autor näib olevat konsulteerinud hulgani olemasolevat materjali LCD. ja konteporaarse eesti keele kohta... Töö on üldiselt üsna huvitav ja kaasaaitav toetus Eesti nimedele tollest perioodist... Esimene osa tööst käsitleb kohanimesid ja väljaarvatud ekskursioonid Lääne- Euroopasse, on üsna vastu võetav... Tema poolt Eesti topograafiliste kaartide kasutamist tuleb lugeda kiiduväärseks... Mõned tema interpretsioonid jätavad võimaluse eriarvamusteks, kuid nende hulgas pole silmatorkavaid arusaamatuse juhte. Teist osa, mis puudutab isikunimesid tuleb võtta suurema ettevaatusega... Autor on ilmselt otsustanud igat nime pidada eestilikuks, kui tekst just sõnaselgelt ei märgi selle mitteeestlikku päritolu... Kus eesti külanimed on kasutamisel isikunimedena, autor on relatiivselt kindlal alusel, eeldades et kõnealused isikud olid eestlased. Real teistel juhtudel, kus sidemed koha ja isikunime vahel on kaudsed või üsna lahtised, tema järeldused, et need vasallid ehk aadlimehed olid eestlased, vajavad enamat tõendusmaterjali. Ülesanne määritleda 13. sajandi eesti nimesid, loomulikult on ülimal määral raske juba kirjutatud allikate nappuse ja mitte-ortotokse õigekirja tõttu, mida rakendasid välismaalased eesti nimede kirjapanekul.

E.V. Saksa uurimus ilmus korpl Rotalia kirjastustoimkonna publikatsioonide sarjas.

-s.

21.12.74

VIRGATS

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitlejal

Nr.10/11 (126/127.XI a.
Oktoober/November 1974.

Eesti Vabadussõja alguse 56.aastapäevaks

56 aastat tagasi 28.nov.1918,hakkas lahkuvate Saksa okupatsioonivägede kannul üle Narva ja Pihkva Eestisse tungima enamliine punavägede laviin,et allutada meie iseseisvat Eesti Demokraatlikku Vabariiki vene kommunismile ja imperialismile.

Nõukogude Vene regulaarvõe punajõukudele astusid esialgu vastu meie nõrgad relvastatud vabatahtlikud kaitseliidu osad ja koolipoisid. Algas Vabadussõda,mis kestis 2.jaanuarini 1920. Eesti rahvas,eriti aga noorus asus vulkaanilise jõuna võitlusesse suure Venemaa laiutava kommunistliku ja vene imperialistliku kaose vastu.

Algas kiiresti meie ajaloo suurima ning võimsama sõjavõe organiseerimine. Ülemjuhatajaks nimetati tolleaegne kolonel Juhan Laidoner. Vabadussõja lõpul oli Eesti armee ligi sadatuhat meest,mis oli tugevam ja suurema lahingulõõgi võimega kui meie naabritel Soomel,Lätil ja Leedul. Meie armee purustas rasketes heitlustes vaenlase,kindlustades meile riikliku iseseisvuse,vabaduse ning õigusliku korra.

Vabadussõda 1918-1920 on oma ülemjuhatuse all eesti rahva suurim heitlus vabaduse ja eluõiguse eest.

Kutsun Eesti vabatahtlikke kaitseliitlasi ja vabadusvõitlejaid vabas maailmas mälestama seda päeva päevakohaste üritustega ülemaailmses ulatuses.

Sellel päeval peab iga eestlane teadma tõde ja tooma ohvri. Meie peame mälestama neid,kes olid esimised kodumaa kaitsjad. Meie peame näitama,et elame ja töötame Eesti rahva kasuks. Meie peame võtma eeskujuks neid,kes viisid oma elu isamaa altarile siis,kui meie isade maa oli tules ja veres. Need mehed ei räägkinud koeksistentsist, ega kompromissidest,neil polnud muud valikut kui võita või surra. -
- Nii loodi Eesti riik.

Meie iseseisev riik kasvatas mehi,kes ei otsinud koeksistentsi vaenlasega,kelledest suurem osa läks Teise Maailmasõja algul vabatahtlikult rindele ja metsavendadena võitlema oma põlisvaenlase vastu. Eks olnud see Vabadussõja sangarite uus sugupõlv,kes läksid ja tegid imet ühes vanade Vabadussõja veteranidega. Kõikjal,kus Eesti mehed vene punaste imperialistide vastu võitlesid,oli imperialistidel hirm ja surm silma ees.

Meie peame andma igale eestlasele selle teadmise,et meie tõuseme jälle nagu noor mets. Meie teeme jälle imet,nagu tegime kord Eesti Vabariigi rajamisel,me näitame maailmale,et eestlased ei ole mitte orjad,vaid vana,kõrge kultuuriga vaba soome-ugri rahvaste liikmed kelle ajalugu on vähemalt kümmetuhat aastat vana.

Meie peame jätkama võitlust nende võitlejate eeskujul,kes olid meie ajaloo raskematel ja suurematel hetketel võitlejad.

Kord tõusevad põrmust kõik vanad sangarid,kui kodumaa ja eesti rahvas kutsub meid asuma oma riigi piiridele.

Avdy Andresson
kolonel
Sõjaminister

President Tõnis Kinti sõnavõtt
"Teatajas" nr.15 26.okt.1974

Eestlased on end möödunud 30 aasta jooksul majanduslikult ja kultuuriliselt võrdselt asukohamaa rahvaga sisse elanud ning täiesti kohanenud selles uues asukohas ja ümbruses. Eestluse säilitamisel on eesti õppekeelega koolid ja eesti kirjandus tänuväärt töö teinud ja teeb seda edasi koos eesti kunsti ja eesti teatri elustamisega ning rahvuslike kokkutulekute korraldamisega. Kuid meie seisame tõsiasja ees, et eesti rahvuslik vaim nõrgineb ja rahvuslike eestlaste arv välismaadel kahaneb.

Olulisemateks puudusteks on olnud: rahvusliku üksmeele ja koostöö puudus. Siht öeldakse ühine olevat, aga taotlused, kuidas seda saavutada, on üksteisele vastukäivad. Täielik rahvusliku ajakirjanduse puudus! Kohalike massmeediate destruktiivne mõju, koos siin maal levinud demoraliseeriva "karvanäslusega" on meie koolinoorust ja järelkasvu laostavalt mõjutanud.

Eestluse ja eesti vabadusvõitluse seisukohast on ja jääb oluliseks püüe vähemalt 10 protsenti eestlaste järelkasvu säilitada eestlusele. Eesti algkool ja eesti kodune kasvatus on põhilised eestluse säilitamise lätted. Eesti noorte organisatsioonides valitsev rahvuslik vaim vajab intensiivsemaks muutmist. Eesti skautlikes organisatsioonides valitsev kasvatuslik distsipliin vajab süvendamist, nii et see meie rahvuslikuks uhkuseks ja eeskujuks teistele kujuneks. Eesti Kaitseliit on rahvusliku vaimu süvendajaks ja kasvatajaks. Edu eesti skautidele ja Eesti Kaitseliidule järgnevaks 10 aastaks meie rahvusliku võitluskaadri ettevalmistamisel!

Kukkus sisse ...

"Vaba Eesti Sõna" nr.33,1973 ilmus ülemaailmse kesknõukogu eriteadaanne, et too nõukogu on määranud ametisse "sõja ja poliitilise eksperdi" ehk poliitilise ja sõjaväe politruki. Selleks ... politrukiks on ... esimees Alfred J.Anderson valinud Vabadussõjaaegse väejooksiku ja endise "Kosjalehe" toimetaja E.Vallaste ja temale abiks venelase Buschmanni ... "Kosjalehe" toimetaja E.Vallaste oli kommunistlikust korrast ja uutest mõrvaritest nii vaimustatud, et kirjutas 1940.a.Kosjalehes: "Nüüd on tulnud aeg, kus mina ja mu lapsed oleme õigustatud saama seda, mis meile enne ei kuulunud, s.o.haridus ja täis kõht" (Albert Ohvril, Sinule Eesti nr. 3, lk. 38)

Toosama algkooli haridusega "jurist" E.Vallaste esines nüüd Eesti Vabadusvõitlejate Liit USA-s vlasovlasest esimehe asemel ja pidas seal kõne "Neutraliteet ja paramilitäärsed organisatsioonid", milles ta püüdis asutamisel olevale Eesti patriootlikule organisatsioonile, "Ülemaailmne Eesti Kaitseliit", külge riputada silti, et see olla paramilitäärne organisatsioon ja ameeriklased peavad sellel silma peal jne. EVL juhatus aga leidis, et kuna Eesti Kaitseliidu põhikord pole veel avaldatud, siis seisukohta ei saa võtta.

Kõige lõbusam osa "jurist Vallaste" ettekandes oli aga järgmine:

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield, N.Yersey 08313 USA

"Eesti Vabariigis 1931.a.kehtestatud Kaitseväelaste vabatahtlike ühingute ja nende liitude seadus (R.T. nr.52,1931) määrab tol ajal kaitseväelasteks nimetatud eesti sõjaväelaste kohta,et nendel mitte-kaitseväelaste ühingute ja liitudega ning "välisriikides asuvate ühingute ja liitudega ühinemine võib sündida ainult Kaitseministri loal". Nii siis härrad pealikud E.Vabadusvõitlejate Liidus,ühingutes jne," muretsege enne luba Sõjaministrilt,kui hakkate suud pruukima!

Jurist.

SURNUTEKULTUS

Surnutekultus on peaegu sama vana kui inimsugu,on nende surnute mälestuse austamine,kel oma riigi,rahva või antud ühiskonnale teeneid, või kelle oreooli võimul asuv grupp peab endale kasulikuks. Eriti on surnutele respekti ja austuse avaldamist praktiseeritud imperialistlike (muistne Egüptus,Rooma),kuid ka autoritaarsete ühiskondade (Lenin, Stalin) poolt. Laiu masse,kui need on alaarenenud,naiivsed,ebausklike kalduvustega,on kõige hõlpsam poliitilise tagamõttega hüpnotiseerida ja nende sentimentaalseid tundeid virgutada või isegi piitsutada kadunukese austamiseks mass-rongikäikude,miitingute ja rahaliste ohverduste näol. Katuliku kirik on seda praktiseerinud mitu tuhat aastat,kasutades eriti lokaalseid pühakuid. Kommunistlik Venemaa on eriti seda osa oma marksistlike "pühakute" süsteemi näol oluliselt kopeerinud. Kuna surnute kultusega seotud hüsteeria võimaldab ka kergesti valeprohvetite esile tõstmist,siis on Leninist tehtud vene rumalatele massidele päris super-pühak,keda keegi ei tohi isegi muigamisega solvata. Nagu kõigis muudes inimelu avaldusis,eestlased pole ka selles osas erandid.

Tsaari-Vene ohrana kujundas eestlastele vene-usulisest,vene emast sündinud proletaarse päritoluga,kolmandik haritud agendist Jakobsonist rahvusliku pühaku! Lihtsad inimesed heitsid kõrvale oma enda soost juhid ja haritlased,keerasid selja isegi dr.Kreutzwaldile ja dr.Hurdale, et teenida toda võltsprohvetit. Iseseisvuse ajal Hans Kruusi krypto-kommunistid süvendasid Jakobsoni kultust veelgi ja põhjendasid seda "teaduslikult." N.Vene eesti soost teadlastele on vene agent Jakobson umbes nagu "Eesti Lenin". Selle "pühaku" arvustamine või kriimustamine on surmapatt. Aimult kohalikud Vändra talupojad teatsid,kellega neil oli tegemist ja kui Kurgjale püstitati Jakobsoni mälestussammas,siis järgmisel päeval keegi patrioot laskis talle haavlipüssiga laengu kuklasse.

Meil on teatud kitsad akateemilised grupid asunud surnute kultust rakendama ka paguluses. Küsimus jääb,kas on selleks valitud õige mees. Kahtlematult meie Vabadussõja perioodi ennastsalgavam ja kõikeohverdav sangar ja patrioot oli kapten Joh.Pitka,Järvamaa mees,kes müüs omad majad,ostis lahkuvatelt sakslastelt soomusplaate,ehitas oma töökojas soomusronge ja parandas sõjalaevu,organiseeris kaitseliidu,soomusrongid ratsarügemendi ja pani oma neli poega võitlema rindele,ja võitles ise eesliinil. Ta sai vaid admirali tiitli,kuid talle ei makstud kunagi auvälga. Ja krooniksakõigile ad.J.Pitka tuli 1944.a. kodumaale tagasi vastupanu organiseerima,siis kui teised põgenesid! Ta andis võideldes oma elu sellele maale,millele ta oli kogu oma elu pühendanud. Tema 100 aastane sünnipäev möödus peaegu märkamatult. Vaid E.Sandeni "Free Europe Press" avaldas Joh.Pitka mälestused aa. 1914-19,teises trükis pealkirjaga "Rajusõlmed".

Isikukultusest huvitatud ringkonnad valisid austamisobjektiks Eesti

Vabariigi esimise presidendi K.Pätsu kellel on vaidlematult suuri teeneid Eesti rahva elus,kuid kelle curriculum vitaes on kontroverssiaalsete momentidena tema võimule tulek 1934.a. ja võitluseta alistumine 1940.a.verivaenlasele N.Venele. Kitsale klikele kuuluvad ajalehed on viimasel ajal piiramatult kuldanud K.Pätsu isikut,ent samal ajal vaikivad või mõnitavad praegu edasikestvat Eesti Vabariigi Valitsuse võitlust oma isamaa de jure seisundi eest. Nood ajalehed pole võtnud vaevaks isegi teatada,et alles nüüd Vabariigi Valitsus esitas N.Venele ametliku protesti,mis 1940.a. jäi kahjuks tegemata,kuna naiivses usus lepingusse vaenlasega tookordne Vabariigi Valitsus langes vangi! Ettenägelikkuse puuduses suurimaks veaks tuleb lugeda,et 1940.a. N.Venega baaside lepingu sõlmimisel Vabariigi President ei andnud konfidentsiaalselt ühelegi välismaal viibivale Vab.Val.liikmele selgesõnalist volitust,et juhul kui N.Vene ei täida lepingut ja hakkab Eesti Vabariiki hävitama,silmapilkselt kuulutatakse vabas maailmas välja Eesti Vabariigi Valitsus eksiilis. Loomulikult see eeldas,et vastavalt põhiseaduse viimasest legaalsest Vabariigi Valitsusest mõned oleksid pidanud saadetama väljaspoole Eestit,oli pime õnn,et prof.J.Uluots säilus läbi nelja okupatsiooni aasta ja sai nimetada Otto Tiefi valitsuse. Lihtsameelseid on alati rohkem kui arukaid,seda näitab seegi fakt,et isegi O.Tiefi valitsuse edasikestvusele tehakse opositsiooni!

Surnute kultusega võidakse laiu hulki piitsutada teatud tegudele või neid uinutada. Näib,et käeolev surnute kultuse aktsioon on sattunud meeste kätte,kellel pole püha Eesti Vabariik,kes ei respekteeri selle seadusi,ega õigusjärglast valitsust,kes oma voliliselt kasutavad selle järeljäänud varasid ja diktaaturliku ülbusega keelduvad oma tegevusest aru andmast ja ütlevad mõnitades,et nad on vastutavad vaid 34.a.tagasi likvideeritud E.V.Valitsuse ees! Mängivad tõeliste eesti patriootide piteedi tundele ja kannatlikkusele. Isikukultus on noile meestele vaid suitsukatteks,et rahvast uinutada. Lõpmatuseni see kesta ei saa. Piltlikult öeldes,on aeg astuda tegevusse nagu noil Riia politehnikumi üliõpilastel,kes 1918.a.detsembri algul tulid erirongiga Riiast,et astuda Eesti Vabadussõtta võitlema. Kommunistlik sabotaazh pani nende kannatuse proovile õige pea. "Seltsimeestest" rongijuht teatas teel,et vedur on rikis ja tudengid otsigu omale küüdimehed,kes neid Valgast viivad Tallinna! Inseneriteaduskonna vanema kursuse üliõpilased vastasid nagu vastama peab. Nad inspekteerisid vedurit, leidsid selle olevat korras ja siis ilma pikema jututa surusid püstoli vedurijuhi kuklale ja ütlesid: "Sõida nüüd,või muidu sureb siinsammas esimine sabotöör Vabadussõja alguse märgiks." Vedur sõitis...

Põlipea.

Eesti välisesindused jätkavad oma tööd kirjutab "Eesti Teataja" nr. 1 1944.

Välisesindused Londonis,New Yorgis,Shveitsis,Brasiilias,Stockholmis, Helsingis,Roomas. Saadikud Prantsusmaalt ja Moskvast lahkusid kohtadelt ja asusid elama mujale.

Pilt on nüüd 30.a.jooksul kahetsusväärselt muutunud. Ainult kolm on veel järel. Vabariigi Valitsusel on aeg võtta üle välispoliitiline töö täies ulatuses,kuna kogemused näitavad,et V.V.suudab seda teha kindlalt effektsemalt ja ekonoomsemalt.

Jurist.

Senise Virgatsi pea täiendaja,ratsa virgatsiga autor on dip.insener Nikolai Voore.

6.1.75.

VIRGATS

Eesti riikliku iseseisvuse eest võitleja!

Nr. 12 (128) XI a.
Detsember 1974.

55 aastat vaherahulepingu sõlmimisest Eesti ja N.Vene vahel sõjalise tegevuse seismapaneniseks

Mõlemad lepinguosalised, soovides võimalikult ruttu verevalamist lõpetada ja jõudes põhimõttelikule kokkuleppele ja leppisid, mõnede küsimuste lahtiseks jäämisel kokku:

1. Sõjategevust tervel Eesti-Vene väerindel 7-ks päevaks lõpetada, alates kell 10.30 Tallinna aja järele 3. jaanuaril 1920.a.; mõlemad lepinguosalised jätavad endale õiguse ülevalnimetatud tähtaja lõpul sõjategevuse seismapanekut igal ajal üles öelda, kuid sellest 24 tundi ette teatades; ei tule sarnast ülesütlemist, siis kestab sõjategevuse seismapanek automaatselt edasi.

2. Kogu sõjategevuse seismapaneku ajaks jäävad Eesti ja Vene väed oma praegustele liinidele, mis juures Eesti ja Venemaa vägede seisukohtade vaheline maariba erapooletuks loetakse. Erapooletusse maaribasse tungimine nii ühelt kui teiselt poolt, kui ka igasugune tegevus selles ribas on kumbagile poolele keelatud.

Selle täitmiseks on mõlemate volinikud, ja nimelt Eesti Demokraatilise Vabariigi poolt: Asutava Kogu liikmed:

Jaan Poska
Ants Piip
Mait Püümann
Juljus Seljamaa ja
kindral major Jaan Soots

ühelt ja Venemaa Sotsialistlise Föderatiivse Nõukogude Vabariigi poolt:

Adolf Joffe
Isidor Gukovsky

Leping kirjutati alla Tartus 31.dets.1919.

Vaherahu lepingu ülesütlemist ei tulnud. Järgneval rahulepingu sõlmimisel Venemaa tunnistab tingimusteta Eesti riigi riippumatust ja iseseisvust loobudes vabatahtlikult ning igaveseks ajaks kõigist suveräänõigustest, mis olid Venemaal Eesti rahva ja maa kohta maksvad olnud riigiõiguse korras, kui ka rahvusvaheliste lepingute põhjal, maksis Eestile 15.miljonit kuld rubla, toimetab tagasi kõik Eestist äraviidud varandused ja annab eesõiguse ühe miljoni dessatiini metsaala peale ja veel mitmeid Eesti huvisid. Eesti rahvale ja maale ei järgne endisest Vene riigi külge kuuluvusest mingisuguseid kohustusi Venemaa vastu. Eesti Vabariigi piir jäi umbes sinna kus tema sõjaväe poolt pandi ja kus Eesti rinne seisis.

Rahuleping kirjutadi alla Tartus 2.veebruaril 1920.a. Eesti iseseisvuse ajal tähistadi vaherahu maksma hakkamist 3.jaan. kell 1030, 2 minutilise ülemaalise seisakuga.

Avdy Andresson.

Eestlased vabas maailmas-täidame oma kohut oma kodumaa ja rahva vastu! Eestlane kodumaal on takistatud väljaspool kodumaad oma õigusi kaitsma. Meie kohus on Eesti maa ja rahva vabastamisevõitlust rahvusvahelisel areenil teostada!

Eesti Vabariik on okupeeritud ja rahvas orjastatud - kuid Eesti Vabariik püsib rahvusvaheliselt juridiliselt edasi,ka Eesti Vabariigi Põhiseaduse pärane administratsioon on säilinud. See on praegu tõhusaks võitlusvahendiks Eesti iseseisvuse taastamisvõitluses.

Meie vanem põlvkond paguluses on kadumas-meie vajame Eesti rahva iseseisvuse võitluses,ettevalmistatud nooremat võitluskaadrit. Ülemaailmse Vabatahtliku Kaitseliidu ellukutsumisega on kõigil meie isamaalikkel Eesti tütardel ja poegadel avanenud võimalus,astuda Kaitseliitu,võitluskogemusi omada,oma esiisade maa ja rahva õrgõiguse - rahvusliku iseseisvuse taastamisvõitluseks.

Kasutage juhust ja võimalust astuda Ülemaailmse Eesti Vabatahtliku Kaitseliidu koosseisu!

Esimised sammud on annud väärtuslikke tulemusi naiste ja meeste kogumiseks meie isamaalikku organisatsiooni. Meie jätkame võitlust seaduslikkuse tähe all,kuni sihi saavutamiseni.

Isamaalikud Eesti rahvuslikud noored - naised ja mehed Teilt ootan tõhusat panust,kas üksikult või Teie organisatsioonidega - astuge loomisel oleva Ülemaailmse Eesti Vabatahtliku Kaitseliidu ridadesse, sellega toetate Eesti vabastamise võitlust ja olete toeks,ning nõuandjaks Eesti Vabariigi Valitsusele eksiilis,sellel ajaloolisel ja raskel Eesti rahva vabaduse taastamise võitlusel!

Meie võitlussiht on ühine: "Okupatsioonist vaba maa ja suveräänne Eesti rahvas omas riigis!

Avdy Andresson
Kolonel
Sõjaminister eksiilis.

Lugejakiri

Imalik on,et meie endised sõjaväelased ikka ja jälle püüavad iseend diskrediteerida,enda kirjaoskamata otsustega ja avalikke sõnavõttudega. Arvan,et ega EV.Valitsus eksiilis ei lähe kunagiste sõjameeste käest,kes praegu koondunud Võitlejate ühingute ja nende keskuse ümber, nõu küsima,mis tema tegema peab! Kõik need ühingud kokku oma keskusega koos pole sõrmeküüne võrra midagi Eesti Vabariigi ja Eesti rahva iseseisvuse taastamise võitmiseks kõrda saatnud! Mina pole kahjuks must valgel kusagil midagi sellest kuulnud. Ainult võitlusmoraali laostavaid otsusi ja väljendusi,kuuleb nende keskuselt!

Olen lugenud,et praegune sõjaminister eksiilis on neile positiivse ettepaneku teinud,kus neil oleks võimalusi olnud end rakendada ka positiivsete otsuste tegemiseks. Pole kaua tagasi,kui sõjaminister pöördus võitlejate ühingute poole,andes neile idee Eesti metsavendluses. ja II Maailmasõjas Eesti piiride kaitsmisel ülesnäidatud vahvust,isikute esitamiseks sõjaministrile ettepanekuks,neid mehi Eesti ajaloos äramärkida. Ei ole kuulnud,et sellele üleskutsele oleks reageeritud.

Virgatsi toimetus: P.O. Box 46 Deerfield, N.Jersey 08313 USA

Siin on ala,kus need pensionäride ühingud võiks oma positiivset koostööd ülesnäidata,Eesti taastamise ja Eesti vabastamise võitluses, minevikus ülesnäidatud vahvuse äramärkimisega!

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse 25.08.74 tehtud otsus on absurdne,Kaitseliidu moodustamiseks pole kunagi keegi nende abi palunud ja neil pole mingit,ei moraalset,ega ka poliitilist õigust, kõnelemata juridilisest,selliste kirjutiste levitamiseks mis on ainult häbiks,kunagistele sõjameestele,kellest nii mõnigi on hinnatud tööd teinud: kuid organisatsioon kisub ka nende teened alla. Kaitseliit pole minu teada kuidagi endiste sõjameeste organisatsiooni tööd takistanud,see tuleks vaid kasuks üldsusele kui ka nende organisatsioonidele,kui need oma töö ja ülesannete juurde jäävad!

Need organisatsioonid on oma juhtkonna kaudu põlevaid süsi oma päädele kogunud ja kui see nii korduvalt jätkub,siis saab see ka Eesti Vabaduse Võitluse ajaloos kinninaelutatud!

Kas need ühingud ja liidud tõesti ei saa endale väärikaid juhtisi, kes isamaalikus vaimus töötaks ja endiste sõjameeste au jalgade alla ei tallaks? Kas see liikeskond on tõesti nii tegevus võimetu ja vaimuvaene?

Eesti Vabariigi
Reserv ohvitser.

Edgar V.Saks

Ü L E N D A M I N E

Ühes vähemal,teises suuremal määral,kuid igas rahvas teatud osa kannatab alaväärtuse kompleksi all. Eestlased pole selles suhtes erandid. Ent mida väiksem on kompleksidest vaevatute protsent,seda tugevam on rahva enesetunne,uhkus ja seda vastupidavam on rahvas.

Ürikud ja Liivimaa Henriku kroonika näitavad,et muinas ajal eestlaste rahvuslik enesetunne oli väga kõrgel. Nad olid paendumatult uhked,käisid pea püsti kaotajatenagi ja olid iga hetk valmis mõõka võtma. Kristianiseerimissõjas raiuti kandev,eneseteadlik osa eestlastest üsna hõredaks. Sama juhtus aa.1940-45,jäid alles vaid ligimaad hoidjad. Uus generatsioon aga annab lootust,et eesti mehemeel pole mitte surnud veel.

Iga eesti soost ohvitser,kes on saanud ülendust kas Vene keiserriigis,Soome sõjaväes,Saksa väeüksustes,Ameerika väes,koguni Saksamaal nende töökompaniides,praeguses Rootsi väes või isegi omaaegseis Prantsuse võõrleegionides on meie ajakirjanduses lõmitava aupakklikusega äranäidatud ja äraksirjeldatud. Ja kui mõni eesti soost kapten või major peaks ära hüppama puna-armeest,siis meie lehtedes ta auaste muidugi leiaks respekteerimist. Rahva laiadel hulkadel on aga hoopis eriarvamine.

Kui hiljuti Eesti Vabariigi seadusliku valitsuse presidendi k.t. ülendas üksikuid ohvitsere (nende hulgas ka Vabadussõja veteranid) Eesti iseseisvuse taastamisevõitluses üles näidatud teenete eest,siis moonaka mentaliteedi kandjad tõstsid koheselt kisa. Moonakas vihkab ju igasugust autoriteeti,on sisuliselt täieline nihilist. Paras pärm igasugususgusteks revolutsioonideks. Moonaka alaväärtus kompleks seisab 6 m a e i t a m i s e s ja võõraste ees lõmitamises. Sama on nenditav ka teatud pagulaste fraktsioonide hoiakus Eesti Vabariigi osas. Räägitakse suure suuga Eesti Vabariigi de jure staatusest jne.,kuid näidatakse hambaid sellele ainsale instituudile,kes tõelist Eesti taastamisvõitlust saab pidada - s.o. Eesti Vabariigi valitsusele eksiilis. Peetagu seda meeles,et riik ei saa eksisteerida ilma valitsuseta. On

isegi heietatud arvamist,et Eesti Vabariigi valitsus eksiilis baseerub pagulasorganisatsioonidele ja mõneliikmelisele kunstlikult tehtud "erakondadele." Seda tuleb lugeda täielikuks ignorantlikuks fandaseerimiseks. E.V.V. eksiilis ammendab oma legaalse jõu ainult Eesti Vabariigi konstitutsioonist (vt.para. 46,50,52,58).

Vabadussõda oli see,mis Eesti iseseisvuse deklaratsioonist tegi Eesti Vabariigi. Kahetsusväärselt peame nentima,nagu seda reljeefselt näitab adm.J.Pitka oma mälestustes,et Vabadussõja alguses polnud mingit totaalset moblisatsiooni. Tulihingelised üliõpilased,koolipoisid ja J.Pitka organiseeritud kaitseliitlased koos c.4000 I Maailmasõjast irdunud ning tegevuseta eesti soost ohvitseri ning allohvitseriga moodustasid selle reaalse aluspõhja,millele kogu Vabadussõja sunduslik üldmoblisatsioon hiljem rekendati.

Oleme praegu umbes sammasuguses olukorras. Laiad massid on kõhklevad ja apaatsed. Vabariigi vastased ja krypto-vaenlased teevad sabotaazhi nagu Anveldi punased ametiühingud 1918.a.Tallinnas. Ajutisel valitsusel 1918-19 puudus raha,puudusid mehed - oli vaid kõigutamata usk Eesti uuestisündi. Umbes sama nagu praegu.

Leidus aga üks erandlik eestlane - kaubalaeva kapten Joh.Pitka,kes müüs omad majad,et osta teraplaate tema laevaparanduse-töökojas ehitavaile soomusrongidele. Kus on need mehed praeguses Eesti põlvkonnas? Loeme lehtedest,et "isamaa võitlejad" korjavad rahva käest raha abistamiskomiteede kaudu omale majade ostmiseks. Ka vabadussõja aegu leidus mehi,kes siis,kui teised valmistasid rindele minemiseks,pakkisid oma mööblit Soome saatmiseks. Adm.J.Pitka vastus oli selge- mööblilaev tuleb torpeteerida Eesti merejõudude poolt!

Lisaks kõigile,marksistliku põhihelidega eestikeelsed trükised paguluses on asunud 1918.a. "Edasi" ja teiste sedasorti pamflettide eeskujul nimetama patriootlikke eesti ajalehti ja V.Valitsust toetavaid ajakirju madalatasemeliseks propagandaks ja nende asjalikku kriitikat ühiskondlike rahade raiskajate paljastamiseks - põhjendamata laimuks!

Eesti taastamisvõitluses on meil palju rersusse veel mobliseerimata. Kirik on oma regulaarsete kooskäikudega kujunenud üheks olulisemaks eestlaste koondajaks paguluses. Ta oli seda ka a.1577,kui Tallinn meeleheitlikult võitles teda hävitada püüdvate Ivan Hirmsa jõukudega. Kui lõpuks moskoviidid eemale tõrjuti,siis germaanidest kontrollitud Tallinna raad kuulutas 16.märtsi 1577 Tallinna ja Eestimaa vabastamise päevaks. Järgneval kolmel sajal aastal kirikud ütlesid eestpalveid. Praegune Eesti kirik ütleb eespalveid kodumaal kannatavale rahvale, kohalike maade valitsustele,aga on ära unustanud Eesti Vabariigi ja neid,kes selle eest võitlevad. Oleks viimane aeg seda lünka korigeerida.

E N E S E Ü L E N D A J D

Lugejakiri

Enseülendamine on ilmselt kujunemas suurmoeks. Lugesime äsja,et läbipõlenud "õllebürshid" ülendavad end vilistlasteks,jalaväe lipnik rittmeistriks,leitnant kapteniks,saatkonna ametnik "kantsleriks jne.

Lõpuks kõigile,Eesti Vabariigi Peakonsulaat New Yorgis on leidnud olevat paraja aja,et teatada N.Yorgi teise lehe kuulutuse kaudu,et selle asutuse õigeks nimeks on nüüd Eesti Vabariigi Esindus Ameerika Ühendriikides. Niisugust tiitlit Eesti Vabariigi välisteenistuses ei tuntud. Ja peale kõige muu konsul pole mitte iseenesele uue tiitli määraja niisamuti nagu ta ei saa iseennast ametisse määrata.

See on Vabariigi Valitsuse ülesanne ja privileeg. Ja konsulit,kes seda ei respekteeri,tuleb lihtsalt lugeda persona non grata'ks.

Eesti Vabariigi kodanik.

5% abistamiseks, 95% administratsiooniks?! Näited valmismeeleolule New Yorgis.

Saksamaal avaldatud Eesti sõjainvaliidide keskuse (VESÜ) aruanne, mida revideerisid Jaan Järv ja Vello Laur (ning F.Kükker loobus protestiks!) näitab, et 1973.a. sõjavigastuste kodule Eesti Abistamiskomitee New Yorgis andis $ 110-, Portlandi EVK aga $ 750-.

Vigastatud Eesti Sõjameeste Ühingule kasutamiseks Eesti Abistamiskomitee andis toetust $ 1000.00, aga pisike Tunder Bay Eesti Selts Kanadas $ 660.00! Need andmed näitavad, et Eesti Abistamiskomitee New yorgis, mille eelarve on c. $ 30.000 aastas rahvalt kogutud rahas ei anna praktiliselt üldsegi enam toetusi. Tähtsam abivajaja, sõjainvaliidid Saksamaal, saavad 5%.! Seega 95% Eesti Abistamis Komiteele laekuvast rahast läheb administratsiooniks ja muuks. Selle veidra korjandus - organisatsiooni sekretäriks on Alfred J.Anderson ja Eduard Vallaste, mõlemad tuntud majaomanikud New Yorgis.

Eesti Rahvuskomitee valimiskandidaatide hulgas näeme New Yorgi Eesti Maja summade raiskamise eest vastutavat Koorti, märgitud "abistamis - eksperte" A.J.Andersoni ja E.Vallastet, N.Eesti 1940.a. ajakirjanduses Eesti riigimehi teotanud H.Ratsepet j.t. "rahvuslikke tegelasi." On ülim aeg et eestlastest valijad USA-s võtaksid korra seisukoha. Nee isikud ei kõlba Eesti kohalikku koloniid esindama.

Eesti Vabariigi kodanik.

Ülendamistest ja dekradeerimistest

Olen lugenud ajakirjandusest, et mõned meie ohvitserid, nende seas isegi üks vanem ohvitser kes ise ei ole Vabadussõjast osavõtnud (optant) aga on korraldanud mõrva Vabadussõjast osavõtnud ohvitseri V.R, kavaleri vastu, on asunud avalikult tegutsema Vabariigi Valitsus eksiilis vastu, üksikult ja organiseeritult, mis Eesti Vabariigi seaduste järele on kõige karmimeni karistatav süütegu. Näiteks koostasid need ohvitserid ÜEP sõjameeste kongressil 1972, Torontos Vabariigi Valitsuse vastase resolutsiooni, mis ka ähvardustega hirmutamise tõttu kahe hääle enamusega, Vabariigi Presidendi k.t. ja tolleaegse peaministri asetäitja ja sõjaministri juuresolekul vastu võeti. Sama on hiljem ajakirjanduses ja võitlejate (veteranide) organisatsioonides uhkeldusega mitmel korral korratud. Need on Eesti Vabariigi vastased ja riiklikust kui ka rahvuslikust seisukaohast vaadatuna täiesti lubamatud faktid. Nüüd kus meil on ohvitsere auastmetes ülendatud, mis on täiesti õigustaud ja seaduse pärane. Kui meie mässavate ohvitseride üle praegu kohut mõista ei saa siis sama võim kes ohvitsere auastmetes ülendas, loogiliselt võttes võib neid ka dekradeerida. Sõjakohtu alla langevad nad siis kui kord ilmuvad vaba Eesti riigi territooriumile. ja kohtu otsus sel juhul on meil juba ette teada.

Minule jääb arusaamatuks miks 1972, tolleaegne peaministri asetäitja ja sõjaminister seda ei teinud ja praegune sõjaminister kes on vanem ohvitser, suure sõjaväelise staasiga, väga hea attestatsiooniga ja kõrgema sõjalise haridusega ohvitser mässajaid ohvitsere ei ole esitanud Vabariigi Presidendile dekradeerimiseks? Niisugust tegu ohvitseridelt ei saa ükski riigivalitsus lubada. Nende ohvitseride teguviis on Riigi ja Põhiseadusliku Vabariigi valitsuse vastane - reetmine, mis on karistatav kõige karmimini ja ei vaja juurdlust ja pretsedent on olemas.

E. B-y, jurist
reserv ohvitser.

T Ä I E N D U S Õ I E N D U S

Väga austatud "SINU eest ISAMAA" Peatoimetaja, palun Teie ajakirjas ruumi minu tõsiasjalisele õiendusele. Olen lugenud mitmeid Teie ajakirjas ilmunud kolonel Avdy Andressoni sõjaväelist teenistuskäiku.

Lugesin "EESTI POSTIMEES" Nr. 20 (234) 24.Oktoobril 1974, suure huviga ÕIENDUS N.N. rittmeister J.H. kirjutisele, kolonel Avdy Andressoni teenistuskäigu täiendamiseks.

Kirjutis "EESTI POSTIMEHES" kolonel A.Andressin;i osas vastab enamvähem tõele, väljaarvatud mõned vahemärkused, mis ei kuulu asja juurde. Kuid mõnda olulist on seal kas teadmatusest või teadlikult välja jäetud ja mõnda labastust ja ebatõde juurde pandud. Tahan esialgu ainult ühele olulisele asjale, meie kodumaa vabastamise võitluse huvides tähelepanu juhtida mis välja jäänud on. Arvan, et see on tarvilik teada.

Kolonel Avdy Andresson, minu teada pärast kui Lääne-Saksamaal 1947.a. kutsuti ellu uus moodne Kindralstaabi Akateemia, siis kui saksa armee reserv ohvitser ja frondi väeosa ülem, kellel puudus LOOTUSETA võimalus emikratsiooniks, pööras soovoavaldusega selleaegse Lääne-Saksamaa Sõjaminister kapten Strassi ja kindral inspektor kindral Heusengeri poole palvega lubada temal Kindralstaabi Akateemia kursusest osavõtta. Temale olid Eesti sõjaväe poolseteks soovitajateks ratsaväe inspektor kolonel parun Buxhoevden, Eesti ratsarügemendi ülem kolonel parun Bassen-Spiller ja rittmeister von Seidlitz. Kes olid Saksa armee poolsed soovitajad ei ole minul täpselt teada. Niipalju kui on meele jäänud olid need tema diviisi ülem kindral Fegelein, staabi ülem oberst von Becher ja oberst krahv. v. Sponeck. Tean ,et tema palve rahuldati ja minu teada kolonel Avdy Andresson lõpetas selle L.Saksamaa Kindralstaabi Akateemia enne, ootamatu emigratsiooni võimalust Kanadasse. Sellega kolonel Avdy Andresson peaks praegu olema Lääne-Saksamaa kindralstaabi ohvitser.

Palun Teid eelpool toodud õiendus ära tuua muutmatult. Kui minu kirjas peaks olema mõned eestikeelsed õigekirjutuse vead siis palun mind selles vabandada.

Lääne-Saksamaal 15.Novembril 1974.

E.von B-y.